AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER DDR ZENTRALINSTITUT FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE

BIBLIOTHECA SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM TEVBNERIANA

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1981

M. TVLLI CICERONIS

SCRIPTA QVAE MANSERVNT OMNIA

FASC. 21

ORATIONES
CVM SENATVI GRATIAS EGIT
CVM POPVLO GRATIAS EGIT
DE DOMO SVA
DE HARVSPICVM RESPONSIS

EDIDIT

TADEUSZ MASLOWSKI

BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1981

BIBLIOTHECAE TEVBNERIANAE HVIVS TEMPORIS

REDACTOR: GÜNTHER CHRISTIAN HANSEN

© BSB B. G. Teubner Verlagsgesellschaft, Leipzig, 1981

1. Auflage

VLN 294/375/4/81 . LSV 0886

Lektor: Dr. phil. Elisabeth Schuhmann

Printed in the German Democratic Republic

Gesamtherstellung: INTERDRUCK Graphischer Großbetrieb Leipzig - III/18/97

Bestell-Nr. 666 023 1

DDR 39,- M

1

De textus historia quattuor Ciceronis orationum q. i. cum senatui gratias egit, cum populo gratias egit, de domo sua, de haruspicum responsis cum universe primum agere nobis placeat, haudquaquam praetermittenda sunt memoriae vestigia quae apud grammaticos, rhetores, scholiastas nec non aliquos antiquos scriptores adservantur. cuius memoriae frustula aut singulis huius editionis orationibus praefixa aut in apparatu testimoniorum exhibita quamvis haud multum ad textum constituendum valeant, digna tamen sunt quae hoc loco commemorentur, propterea quod vel contra ea J. Markland et F. A. Wolf disputantes has quattuor orationes utpote perfecto oratore indignas a Cicerone abiudicaverunt.1) contra argumentis et ex veterum scriptorum testimoniis collectis et ex ipsis orationibus sumptis J. M. Gesner, J. A. Savels, G. Lahmeyer, M. Lange, C. Rueck, Th. Zielinski, alii ficta esse ea quae Marklandus et Wolfius intenderint crimina ostenderunt.²) cuius controversiae admodum puerilis ne mentionem quidem facerem, nisi his viris d. in utramque partem disputantibus haud paucos orationum locos sanatos deberemus.

Ac paene omnis quidem memoria nostrarum orationum ea codicum familia continetur quae ex optimo eorum libro, cod. Parisino lat. 7794 (P), nomen suum ducit. familia igitur quae Parisina nuncupatur hos libros ex uno codice archetypo (A) derivatos continet: cod. Parisinum lat. 7794 saec. IX^{med.} (P), Bruxellensem 5345, olim Gemblacensem saec. XII^{in.} (G), Berolinensem lat. fol. 252, olim Erfurtensem saec. XII^{in.} (E), Harleianum 4927 saec. XII^{ex.} (H).

J. Markland, Remarks . . . With a dissertation upon four orations adscribed to M. T. Cicero, London 1745; M. T. Ciceronis quae vulgo feruntur orationes quatuor, ed. F. A. Wolf, Berolini 1801.

²⁾ Gesnerus rem duabus scholis a. 1753 et a. 1754 habitis tractavit. cf. Cicero restitutus, Commentarii Soc. Reg. Gottingensis 3; J. A. Savels, Disputatio de vindicandis M. T. Ciceroni quinque orationibus . . ., Coloniae 1828; G. Lahmeyer, Orationis de haruspicum responso habitae origo Tulliana, Gottingae 1850; M. Lange, De Ciceronis altera post red. oratione commentatio, Dresdae 1875; C. Rueck, De M. T. Ciceronis oratione de domo sua ad Pontifices, Monachii 1881; Th. Zielinski, Das Clauselgesetz in Ciceros Reden, Leipzig 1904, 219.

In oratione autem cum sen. gr. egit ab illa Parisina alia codicum familia distinguenda est, quam Petrum Wuilleumier secutus siglo z designavi cuiusque testes adhuc noti adhibitique sunt hi: adnotationes a secunda manu E² in cod. Berolinensem inlatae, cod. Erlangensis 847 a. 1466 (ɛ) eiusque gemellus cod. Vaticanus 1525, olim Palatinus a. 1467 (V), correcturae a P. Pithou in marginibus editionis Lambinianae (emissae Argentorati a. 1467) factae, quae ex libro quodam manu scripto (F) enotatae sunt. accedit novus testis, excerpta in cod. Parisino lat. 18104 saec. XII—XIII (X) servata dico, quem mihi et R. H. Rouse amico ex tenebris in lucem proferre contigit.

His ita constitutis sequitur ut primum de iis quae ad historiam familiae Parisinae pertineant agamus; cui enarrationi codicum descriptionem subiungere nobis visum est. itaque scriptura cod. archetypi (A) antiquis temporibus exarati tribus stirpibus ad nos propagata esse videtur. primae autem stirpis est P, qui, qua est bonitate, omnibus codicibus praestat. P codex membranaceus, duabus columnis tricenum senum vel septenum versuum exaratus decem orationes complectitur, foliis $1-3^{\circ}$ antequam iret in exilium, fol. 3v -8 cum senatui gratias egit, fol. 8-10v cum populo gratias egit, fol. 11-26 de domo sua, fol. 26-44 pro P. Sestio, fol. 44-49° in P. Vatinium testem, fol. 49°-54° de provinciis consularibus, fol. 54-62° de haruspicum responsis, fol. 62°-69 pro L. Cornelio Balbo, fol. 69v-80 pro M. Caelio legitur.1) textus P1 duos correctores passus est, quorum alter P2, utpote cuius manus manui ipsius codicis librarii simillima sit, P1 aequalis videtur, alter P3 multo est recentior, id etiam exteris rationibus probari potest, scilicet in codice Bernensi 136, qui ex ipso Par. 7794 saec. XII descriptus est, vetustior illa manus P² fere exstat, haec recentior non item.

Codicem P complures librarios Turonenses medio saec. IX scripsisse²) agnovit B. Bischoff. postea haud pauci libri sive mediate sive immediate, ut Madvigii vocabulo utar, ex P derivati profluebant. codicis Bernensis 136, in quo omnes codicis P orationes leguntur³), iam mentio facta est. ex hoc autem apographo primum excerpta quaedam saec. XII exeunte Aureliani facta inter fragmenta ex paganorum Christianorumque scriptis derivata in Florilegio Angelico servata exstant⁴); deinde omnes quas continet orationes integras saec. XIV exeunte in librum Parisinum lat. 14749 in usum Nicolai de Clemangiis confectum translatae sunt.⁵) cum

¹⁾ Cf. Catalogus codicum manuscriptorum bibliothecae regiae 4, Parisiis 1744, 3.

Imago codicis P depicta invenitur apud É. Chatelain, Paléographie des classiques latins 1, Paris 1884, pl. XXIII.

³⁾ Cf. H. Hagen, Catalogus codicum Bernensium, Berniae 1875, 183.

⁴⁾ Cf. R. H. Rouse — M. A. Rouse, The Florilegium Angelicum: Its Origin, Content, and Influence, Essays Presented to Richard W. Hunt, ed. J. J. G. Alexander and M. T. Gibson, Oxford 1975, 79 et 96.

⁵⁾ Cf. A. C. Clark, The Descent of Manuscripts, Oxford 1918, 23, 24.

vero cod. 14749 monasterio Sancti Victoris prope Parisios a Simone de Plumetôt¹) dono datus esset, continuo Gallici illi codices, quorum merita saepe diuque maioris quam aequum fuit aestimabantur, fluere coeperunt. quo ex grege hi commemorantur²), velut cod. Parisinus lat. 6369, Parisinus lat. 7777 in ipso Sancti Victoris monasterio exaratus, Guelferbytanus 205. qui omnes sunt saec. XV.

Ipse autem cod. Par. lat. 7794 (P), ut ad eum revertar, usque eo in urbe Turonum remansisse videtur quoad I. Perionius monachus monasterii Cormoeriaceni prope Turones, homo antiquitatis studiosissimus peritissimusque, saec. XVI (nam vixit inter a. 1497/98—1557/59) Parisios eum in collegium Montis Acuti adportavit. id ex eo elici potest quod in summo folio 32° haec verba — erasa sane ea, sed tamen legi possunt — inveniuntur: A frere Joachim Perion estudiant a Montagu a Paris en crestiente. utrum vero illa signatura O. LX. XXIX, quae in summo fol. 1 in parte sinistra legitur, ad idem collegium Montis Acuti referenda sit necne, nondum cognitum habemus. denique anno fere 1622 cod. Par 7794 (P) in Bibliothecam Regiam pervenit, ubi hodie adservatur.

De primae stirpis memoria iam actum esset, nisi alium testem cum ea quodam modo coniunctum, non tamen ex P sed ex eius fratre, ut videtur³), cod Leidensi Voss. lat. f. 67, saec. IX (L), derivatum haberemus. L id autem est Florilegium Gallicum, in quo sicut in Florilegio Angelico loci ex auctorum Romanorum, patrum ecclesiasticorum mediique aevi scriptorum libris medio saec. XII delecti continentur.⁴) haec excerpta in primis his codicibus tradita sunt: Atrebatensibus 64 (65), saec. XIII, 171 (305), saec. XIV; Berolinensi Diez B. 60, saec. XIII; Escorialensi Q-I-14, saec. XIV; Heidelbergensi Sal. 9. 62, saec. XIII; Parisino (Bibl. de l'Arsenal) 711, saec. XII; Parisinis lat. 7647, saec. XII, 8089, saec. XV, 15172, saec. XIII, 17903, saec. XIII (quem Vincentio Bellovancensi ad Speculum maius componendum usui fuisse demonstravit Ullman⁵); Salamantino 2306, saec. XVI; Dertusiensi 80, saec. XIII. exhibet autem floscu-

De Simonis de Plumetôt bibliotheca videndus G. Ouy, Les manuscrits autographes du chancelier Gerson, Scriptorium 16, 1962, 293-297.

²⁾ Cf. A. C. Clark, The Vetus Cluniacensis of Poggio, Anecdota Oxoniensia, Classical Series pt. 10, Oxford 1905, XV-XVI, XVI-XVII, V-VI, ubi his codicibus suum cuique redditur.

Cf. R. H. Rouse, Florilegia and Latin Classical Authors in Twelfth- and Thirteenth-Century Orléans, Viator 10, 1979, 137.

⁴⁾ Cf. A. Gagnér, Florilegium Gallicum, Lund 1936; J. Hamacher, Florilegium Gallicum, Frankfurt 1975, 27-38.

⁵⁾ B. L. Ullman, Tibullus in the Mediaeval Florilegia, CP 23, 1928, 154; idem. The Text Tradition and Authorship of the Laus Pisonis, CP 24, 1929, 109-132; idem, Petronius in the Mediaeval Florilegia, CP 25, 1930, 20; idem, Classical Authors in Certain Mediaeval Florilegia, CP 27, 1932, 1-42.

los ex novem corporis Parisini orationibus excerptos hoc Florilegium, ubi ex nostris insunt haec: 1)

¶ Bona valetudo . . . delectant (pop. 4). ¶ In imperita multitudine . . . sententiarum commutatio (dom. 4). ¶ Etsi optabilius est . . . numquam esse violatum (dom. 86). ¶ Est quidam modus religionis . . . non oportet (dom. 105). ¶ Caduca haec sunt . . . in carendo patientia (dom. 146). ¶ Corporis quidem nostri . . . oculos non habueris (har. resp. 39). ¶ Nullus alius discordiarum . . . ac regnum (har. resp. 54).

Quod vero de origine horum excerptorum supra dixi, id aegre demonstrari posse moneo, neque ea quae nostrae orationes praebent ad aestimandum sufficiunt. nihil igitur attinet plura de hac anthologia neque hic neque in proximo capite disputare, praesertim cum nihil paene ex ea lucremur, utpote quae foede interpolata sit, nisi quod dom. 146 p. 88, 25 veram lectionem sed tribus fere saeculis ante M noverat. sed de Florilegio Gallico alibi accuratius exponere ego et R. H. Rouse in animo habemus.

- GE Secundae stirpis codices primarii sunt cod. Bruxellensis 5345, olim Gemblacensis (G) et Berolinensis lat. fol. 252, olim Erfurtensis (E). in utroque libro praeter primas manus G¹E¹ conspicuae sunt manus correctrices G²E², quarum altera G² paulo recentior, altera E² ipsius codicis paene aequalis videtur.
  - G codex membranaceus, tricenum ternum versuum columnis scriptus, omnes secundae stirpis libros manu scriptos facile aetate superat, utpote qui ante medium saec. XI opera Olberti, abbatis monasterii Gemblacensis, qui id temporis codices ad huius monasterii bibliothecam instruendam conquirebat, confectus esse videatur.²) continet autem hic liber cum decem corporis Parisini tum alias Ciceronis orationes.³) nostrae insunt fol. 4^v-10^v cum senatui gratias egit, fol. 10^v-14 cum populo gratias egit, fol. 26^v-46 in Clodium (i. e. de domo sua), fol. 106^v-116^v pro responsis aruspicum.
  - E Codici G tamquam eius frater proximus stat E⁴), codex membranaceus, binis columnis quadragenum septenum versuum scriptus. hunc librum opera Wibaldi, abbatis monasterii Stabulensis (1130-1158) et Corbeiensis (1146-1158), qui omnia Ciceronis opera in unum volumen redigi

¹⁾ Qui tamen desunt in codd. Atrebat. 64 (65), Berolin. Diez B. 60, Par. 15172.

²⁾ A. Boutemy, Un grand abbé du XIe siècle: Olbert de Gembloux, Annales de la société archéologique de Namur 41, 1934, 43 – 85; idem, Un manuscrit de Gembloux retrouvé parmi les codices Tornacenses de la Bibliothèque Nationale de Paris (lat. 5795), Mélanges Felix Rousseau, Bruxelles 1958, 110 – 120.

Cf. P. Thomas, Catalogue des manuscrits de classiques latins de la Bibliothèque Royale de Bruxelles, Gand 1896, 21 – 22.

⁴⁾ P. Lehmann, Erforschung des Mittelalters 5, Stuttgart 1962, 131 (repetitum ex Abhandlungen der Bayerischen Akademie der Wissenschaften, Philos.-philol. u. hist. Klasse 30, Band 5, München 1919, 35).

voluit, ante medium saec. XII exaratum veri simile. nempe origo Corbeiensis imaginibus SS. Viti, Stephani, Iustini, patronorum huius monasterii, in eo exhibitis firmatur. varietas autem et mira confusio librorum Ciceronis quos continet testimonium praebet eum non ex uno aliquo fonte repetitum esse. fieri igitur potest, id quod ex cognatione quae inter G et E intercedit Rousio probabile videtur, ut, quamquam ipse E liber Corbeiae in Germania confectus est, textus E orationum corporis Parisini Stabulo arcessitus sit.

Nescio vero an usque ad saec. XVI constiterit hic liber foliis 298, quorum 203 ad nos pervenerunt. quod inter damna nunc numerantur orationis cum pop. gr. egit pleraque et tota oratio de domo sua habita dolendum. quamquam primitus et haec et ceterae familiae Parisinae orationes in E exstiterunt. quae autem de nostris hodie legi possunt his foliis continentur: fol. 99° – 102° cum de reditu suo senatui gratias egit, fol. 102° cum de reditu suo populo Romano gratias egit usque ad 6 p. 24, 18 Romanum, fol. 106° – 112 de haruspicum responsis. adde quod iam saec. XV memoria codicis E in catalogo bibliothecae universitatis Erfurtensis servabatur, unde saec. XIX Berolinum asportatus est.

Apparet igitur ubi E desit a recentioribus auxilium nobis petendum, ut TeVM codicis G testimonium quam maxime stabiliri confirmarique possit. cuius rei ratione habita in oratione cum pop. gr. egit codicibus saeculi XV, Erlangensi 847 (ɛ) eiusque gemello Vaticano 1525, olim Palatino (V) nec non in oratione de domo sua habita, quam ɛ non habet, praeter V etiam codice Mediceo Laurentiano plut. XLVIII 8 (M) aliquo cum fructu usi sunt priores editores. ad quos codices adicio librum Trecensem 552 saec. XIV (T), cuius testimonii in oratione cum pop. gr. egit rationem habui.

T codex miscellaneus¹) a me et R. H. Rouse diligenter excussus cum T alia Ciceronis opera tum duas familiae Parisinae orationes licet non integras complectitur. insunt fol. 333-334° cum populo gratias egit usque ad 23 p. 31, 9 etiam, fol. 336-336° cum senatui gratias egit usque ad 7 p. 5, 22 recesserunt. qua in parte hae orationes exstant, ea binis columnis quadrigenum quinum versuum saec. XIV in Italia est scripta. post ultima utriusque orationis verba spatium vacuum satis amplum relictum est, unde efficitur non cum textu mutilato rem nobis esse sed qualibet de causa librarium officium scribendi deseruisse, ut rem fortasse alio tempore conficere posset. opera Ciceronis in codice T exhibita cura F. Petrarcae collecta esse videntur, cuius adnotationes per totum paene librum in marginibus adscriptae sunt. tantum nostrae orationes nec non libri de amicitia et de senectute adnotationibus carent. id autem ei deberi

¹⁾ Cf. Cat. gén. des mss. des bibl. publ. des départm. 2, Paris 1855, 238 – 240; P. De Nolhac, Pétrarque et l'humanisme 1, Paris 1907, 226 – 246.

videtur quod Petrarca et familiae Parisinae orationes et dialogos de amicitia et de senectute ex cod. Harleiano 4927 (H) a se in Italiam adportato notos habuit iisque ibi operam navabat (v. infra H).

Non nihil pretii ad traditionem recte aestimandam reliqui quoque huius stirpis recentiores habent. sed de εV, quorum testimonium maioris est momenti in oratione cum sen. gr. egit, hic haec adnotare satis habeo: εV in ε inest fol. 251 – 253° cum populo gratias egit (inser. deest); in V inest fol. 254 – 255° cum de reditu suo populo Romano gratias egit, fol. 256 – 267° in Clodium (i. e. de domo sua).

- M Denique M codex membranaceus tricenum quaternum versuum columnis scriptus et alias et omnes corporis Parisini orationes continet. 1) inest autem fol. 27-45° pro domo sua ad Pontifices, quam orationem unam contuli. in fine codicis nomen possessoris legitur: Liber Petri de Medicis Cos. fil.
- H Tertiae stirpis est codex Harleianus 4927 (H) membranaceus, saec. XII exeunte, binis columnis versuum tricenum ternum in Gallia scriptus, cuius paginae ita decoratae inlustrataeque sunt ut eum ex officina quadam secundum Ligerem flumen, fortasse ex ipsa urbe Turonum originem duxisse probabiliter statuatur. paulo post textum H¹ confectum a correctore H² emendatus, qui non solum singula verba vel correxit vel addidit sed non numquam uno vel altero versu eraso emendatiora intulisse videtur. continet autem praeter alia Ciceronis opera omnes corporis Parisini orationes²); nostrae insunt fol. 24°-29° M. Tullius gratias agit senatui, fol. 29°-31° Cicero gratias agit populo, fol. 31°-50 Marcus Tulius Cicero pro domo sua agit ad Pontifices, fol. 74°-83° de responsis aruspicum. margines porro cod. H cum per totum librum tum per nostras orationes adnotationibus aspersi sunt quibus aut qua de re in ea parte orationis ad quam spectant agatur aut quid de ea re ipse explanator sentiat aut similia enarrantur. quae adnotationes sunt hae:

fol. 25 (ad sen. 5) Magna laus Pompei; fol. 30° (ad pop. 16) Laus Pompei; fol. 31° (ad pop. 22) Quare homo plus tenetur ad remunerationem benefitiorum quam ad vindictam male meritorum; fol. 35° (ad dom. 27) Magna amicitia inter Ciceronem et Pompeium; fol. 40° (ad dom. 72) quasi sit vere exul; fol. 42° (ad dom. 89) Ex quibus hominibus consistat populus; fol. 43 (ad dom. 93) Nota quomodo liceat se laudare ad sui defensionem; fol. 49° (ad dom. 144) pulcra deprecatio; fol. 77 (ad har. resp. 19) Contra eos qui dicunt omnia a casu evenire; ib. Nota quod religione et pietate Romani alias nationes vicerunt; fol. 80 (ad har. resp. 39) Nota non esse maiorem penam furore ac dementia; fol. 82° (ad har. resp. 54) Qui sit discordiarum exitus inter potentes viros; fol. 83 (ad har. resp. 57) Pulcra detestatio P. Clodii.

A. M. Bandinius, Catalogus codicum latinorum Bibliothecae Mediceae Laurentianae 2, Florentiae 1775, 434-435.

²⁾ Cf. A Catalogue of the Harleian Manuscripts in the British Museum 3, London 1808, 221-222; E. Pellegrin — G. Billanovich, Un manuscrit de Cicéron annoté par Pétrarque au British Museum, Scriptorium 8, 1954, 115.

Quas adnotationes cum E. Pellegrin et G. Billanovich 1) cum precibus quibusdam a Petrarca a. 1335 et 1338 in cod. Parisino lat. 2201 nec non a. 1337 in cod. Parisino lat. 1994 perscriptis contulissent, eas ab eadem manu profectas cognoverunt. itaque vix dubitari potest quin ipse Petrarca cod. Harleianum 4927 ante medium saec. XIV nanctus sit. qui liber cum in Italia in manibus viri codicum manu scriptorum studiosissimi exstiterit, non mirum si multos libros progenuit, ex quibus alios, codices Escorialenses R-I-12, saec. XIVex., R-I-15, saec. XIVex., T-II-4, saec. XIV ex., T-III-22, saec. XV, V-III-23, saec. XIV/XV dico2), nuper in usum orationis cum sen. gr. egit excussit I. Guillen3), alios, velut cod. S. Marci 255, saec. XV, Oxoniensem Canonicianum 226, saec. XV, Parisinum lat. 7779, a. 1459, Monacensem 15734, saec. XV, iam pridem in editione sua adhibuit G. Peterson, qui vir recte monuit codicem H, cuius vestigia non solum in libris recentioribus sed etiam in editionibus priscis, inde ab ed. Romana a. 1471 usque ad Ascensianam a. 1531 et Hervagianam a. 1534, deprehenderentur, praecipuum textus quem vocant vulgati fontem fuisse.4)

Haec habui quae dicerem quo modo memoria archetypi (A) a familiae Parisinae testibus PGEH eorumque adseclis transcribendo propagata esset. ex quibus apparet, id quod haud parvi momenti est, codices PH et GE etiam regionibus ex quibus originem ducere videantur artius inter se coniunctos esse. quod certe de PH dici potest, etiamsiad ipsam Turonum urbem non redirent, et GE quidem, quorum alter Gemblacensem, alter Stabulensem originem confitetur, satis modicum spatium inter se distabant.

Praeter Parisinam orationi cum sen. gr. egit, ut supra dixi, quam $E^2 \epsilon V$ maxime est adhibenda familia z, quae me quidem iudice alteram eius recensionem servavit. cuius familiae vestigia primum in cod. Berolinensi fol. 252 (E) inveniuntur, qui cum alio quodam libro manu scripto a correctore E^2 comparatus satis magnum numerum lectionum variarum plerumque supra lineas scriptarum praebet. ad eundem fontem per hanc saltem orationem ultimo gradu redeunt cod. Erlangensis 847 (ϵ)⁵) et Vaticanus 1525, olim Palatinus (V)⁶), de quibus nunc plura adferre libet.

¹⁾ Pellegrin - Billanovich, 116.

Cf. G. Antolín, Catálogo de los Códices Latinos de la Real Biblioteca de El Escorial 3 et 4, Madrid 1913 et 1916, 454, 458 et 123, 154, 200.

M. T. Ciceronis Oratio cum senatui gratias egit, ed. I. Guillen, Florentiae 1967, 28.
 M. T. Ciceronis Orationes: Cum sen. gr. egit, Cum pop. gr. egit, De domo sua,
 De har. resp., al., ed. G. Peterson, Oxonii 1911, X – XII.

Cf. H. Fischer, Katalog der Handschriften der Universitätsbibliothek Erlangen 2, Erlangen 1936, 322 – 324.

⁶⁾ Cf. K. Halm, Über die Handschriften des Ciceros in der ehemaligen Heidelberger, jetzt Vatikanischen Bibliothek, Neue Jahrb. Suppl. 15, 1849, 165-178, in primis pp. 165-171; idem, Zur Handschriftenkunde der Ciceronischen Schriften, München 1850, 17.

ε liber chartaceus quadragenum senum versuum columnis a duobus viris Heidelbergae a. 1466 confectus est, quorum alter in subscriptione dialogi de officiis in fol. 35 haec adnotavit: Scripti (sc. libri) per me Bernhardum Groschedel de Remingen anno (14)66, alter in fine codicis in fol. 295 haec: Comparatus est hic presens liber per fratrem Conradum Haunolt in studio heydelbergensi . . . anno LXVI°. complectitur praeter varias Ciceronis orationes potissimum opera philosophica. corporis vero Parisini praeter orationem cum pop. gr. egit insunt fol. 242°-246 pridie cum a Romanis in exilium missus fuerat, fol. 246-250 cum senatui gratias egit (inser. deest).

Per eas orationes quas communes cum ε habet tamquam alter idem
V est V, qui alioquin vel maiorem quam ille operum Ciceronis collectionem praebet. codex chartaceus duobus columnis fere quinquagenum octonum versuum a. 1467 item Heidelbergae scriptus. praeter ceteras corporis Parisini orationes inest fol. 235-238 in senatu post reditu.

De codice F, quo P. Pithou (1539–1596) usus lectiones quasdam selectas in marginibus editionis Lambinianae anno 1467 Argentorati emissae apposuit, paene nihil certi dici potest nisi quod adscitis librorum $\varepsilon V F$ consonantiis et discrepantiis communibus eum exemplaris εV simillimum fuisse manifeste apparet.

Hi igitur sunt qui adhuc praesto editoribus fuerunt testes familiae z, X ad quos nunc accedit cod. Parisinus lat. 18104 (X).¹) constat is quidem ex tribus libris in unum volumen coactis, quorum tertius (fol. 136-227) est florilegium sive potius commentarius qui inde a fol. 160 usque ad 195° fragmenta ex scriptorum Romanorum libris derivata exhibet. qui loci ita comparati sunt ut verba exscripta adnotationis tantum adscribendae causa ponantur. manus vero quae eadem est per totum librum saec. XII – XIII tribui potest. quod autem ad originem X attinet, nescio an Autrici scriptus sit, quo cum alia tum duae litterae initiales spectant, quae quamvis rudes ita exornatae sunt ut Autricensis scribendi rationis indicia prae se ferant, i. e. 65.

Excerpta ex nostra oratione q. i. M. T. Cicero in senatum post reditum contra Lucium Pisonem (perperam hoc accepit excerptor) insunt fol. 194^{r-v} hoc ordine: § 13 p. 8, 5 ubi . . . 6 cessavit; § 14 p. 8, 15 idem . . . 17 voluptatibus; § 16 p. 9, 16 non te . . . 21 foedere adities; § 10 p. 6, 17 sed fuerunt . . . 22 reposcebat et p. 6, 27 quorum . . . fefellit; § 11 p. 6, 27 quis . . . p. 7, 4 sustentavit; § 27 p. 14, 18 quo die . . . 21 comprobarent.

Horum omnium ratione habita persuasum mihi est duos quasi rivulos memoriae orationis cum sen. gr. egit ex antiquis temporibus ad nos deductos esse per codices duos, i. e. per (A) et archetypum familiae z. uterque

¹⁾ T. Maslowski — R. H. Rouse, Twelfth-Century Extracts from Cicero's Pro Archia and Pro Cluentio in Paris B. N. MS lat. 18104, Italia Medioevale e Umanistica 22, 1979, 97-122.

codex non solum sua vitia sed etiam quandam recensionem exhibuit, i. e. quibusdam locis varias lectiones quae aetate Romana legentibus notae fuerint, atque suam inscriptionem. quae sententia per se spectata nullam dubitationem movere debet.¹) ceterum non infitias eo olim unam editionem exstitisse ad quam utraque familia ultimo gradu redierit. sed ut hodie se res habent, duo archetypa in hac oratione sumenda mihi videntur, quorum ex uno PGEH, altero XE² εVF profluxerint. sed haec hactenus; restat ut quo modo codices inter se cohaereant quantique a viris d. aestimati sint exemplis inlustremus.

2

Codices **PGEH** ex uno fonte (A) fluxisse multis atque communibus (A) erroribus facile demonstrari potest. quod vero P. Wuilleumier statuit²) in oratione *cum sen. gr. egit* **E**² ε **V F**, ad quos nunc accedit **X**, ad eundem librum (A) redire, id mihi videtur vix stare posse. considera enim mihi cum multos alios tum hos locos ubi verum praebet familia **z**, i. e. **X E**² ε **V F**, falsum familia Parisina, i. e. **PGEH**:

sen. 3 p. 4, 8 facta non est εVF : non est P^1GEH^1 : non est permissa H^2P^3 , 11 p. 7, 1 omnium $XE^2\varepsilon V$: omnes PGE^1H , ib. 6 quo $E^2\varepsilon V$: qui PGE^1H , 12 p. 7, 22 lamiam $E^2\varepsilon V$: iam PGE^1H , ib. 24 ex εV : om. PGEH, 14 p. 8, 16 ianua $XE^2\varepsilon V$: inaua PGE^1H , 16 p. 9, 19 tu $X\varepsilon VF$: om. PGEH, 17 p. 10, 5 comitiis tuis $E^2\varepsilon VF$: comitiis PGE^1H , 24 p. 13, 4 omnis ex εVF : om. PGEH, 30 p. 16, 1 hominibus $E^2\varepsilon V$: honoribus PE^1HG^2 : ? G^1 , 36 p. 18, 5 duorum $E^2\varepsilon VF$: divinorum PGE^1H .

In ceteris igitur orationibus cum familia z desit, fundamentum recensionis solus (A) praebet, cuius aliquot errores nunc exhibere libet, velut pop. 4 p. 23, 11 habeat Lb.: habet PGEH &V, 5 p. 23, 26 eam ς : iam PGEH &V. dom. 22 p. 43, 9 tibi quod Lb.: tibi quod idem in posterum PGHM, 23 p. 43, 20 visceribus aerari Mdv.: vi c(a)esaris rebus actis PGHVM, 52 p. 54, 17 dedi edd.: dedisses PGHMV, 77 p. 63, 1 sui potestatem Mo.: impietatem PGHMV, 79 p. 63, 21 an Lb.: hanc PGHMV, 92 p. 68, 4 res publica venisset Ha.: res pervenisset PGHMV, 112 p. 75, 13 a L. Pisone edd.: alpis se PGHMV, 137 p. 85, 8.9 visceribus (eius) qui Jeep: hisce rebus ut in PGHMV.
har. resp. 18 p. 98, 3 sed... 5 commotum post 16 p. 97, 17 videatur transp. PGEH.

Itaque his aliisque locis cum (A) in errorem inciderit, emendatione opus est.

Plura de codice (A) ex quibusdam codicum superstitum scripturis cum ipse cognovi, tum A. Klotz me docuit.³) ac primum quidem haud raro **PGEH** corruptelas ex maiusculo scribendi genere ortas quae sine dubio ad (A) redeunt exhibent, velut

¹⁾ Cf. H. Emonds, Zweite Auflage im Altertum, Leipzig 1941; G. Pasquali, Storia della tradizione e critica del testo, Firenze 1952², 397-465; M. D. Reeve, Author's Variants in Longus? Proc. Camb. Philol. Soc. 15, 1969, 75, adn. 1; S. Timpanaro, Maia 22, 1970, 351-359.

Cicéron, Discours 13: Au sénat, Au peuple, Sur sa maison, ed. P. Wuilleumier,
 Collection Budé, Paris 1952, 29.

Ciceronis Scripta quae manserunt omnia 7, ed. A. Klotz, Lipsiae 1919, XXXV.

A = N = M: sen. 4 p. 4, 12 annus] minus PG, 14 p. 8, 16 ianua] inaua PGE¹H, 24 p. 13, 2 ter omnino] teromanino PG, dom. 8 p. 38, 4 aliis] meis G, 10 p. 38, 27 causa maior] causam mor P¹, 49 p. 53, 10 etiam] etima P¹G, 107 p. 73, 24 sua] sum P¹. har. resp. 4 p. 92, 21 tam immanem] tamiammanem P¹.

B = R: dom. 15 p. 41, 9 dictitarant] dictitabant H: dictabant PGMV.

C = G: sen. 4 p. 4, 21 cessissem] gessissem P¹GE¹. pop. 7 p. 24, 25 lugubres] lucubres P. dom. 25 p. 44, 26 spurcatissimo] spurgatissimo P, 56 p. 55, 26 cessi] gessi PGHMV, 89 p. 67, 12 plaguleios] placuleios GMV, 111 p. 75, 9 cogitarat] gogitarat P¹. har. resp. 26 p. 102, 3 spartaci] spartagi GHE²: partagi E¹.

E = F: sen. 21 p. 11, 22 fadius] eadius E: adius G. dom. 18 p. 41, 32 fame] ea me

P: eam GHMV.

E = I: sen. 25 p. 13, 9 veniret] veneret P¹. pop. 5 p. 23, 26 eam] iam PGEHTeV. dom. 3 p. 36, 12 me] mi P¹, 6 p. 37, 7 amissis] amisses P¹, 40 p. 50, 2 egisset] egesset P¹, 49 p. 53, 9 tui] tue P¹, 98 p. 69, 31 perpeti] perpiti P¹. har. resp. 30 p. 103, 23 quinto] quento P¹.

E = L: dom. 101 p. 71, 7 maeli] malii P1: mallii P2GH, ib. 9 maelio] mallio H.

 $\mathbf{E} = \mathbf{T}$: dom. 57 p. 55, 31 utrum] uerum $\mathbf{P}$.

I = F: dom. 87 p. 66, 19 interfectis] interiectis PH.

- I = L: dom. 7 p. 37, 14 te iam] tela GMV, 12 p. 39, 16 ulcere] uicere P¹, 76 p. 62, 17 fieri] fleri PGV, 85 p. 65, 27 eiectum] electum PG¹HV, 112 p. 75, 19 victrix] ultrix PGHMV, 134 p. 83, 15 delectum] deiectum PGHMV. har. resp. 31 p. 104, 8 postilio] postillo P²GE.
- I = T: dom. 20 p. 42, 21 maioribus] matribus P^1 , 37 p. 49, 1 iam] tam P, 83 p. 65, 8 eique] etque P^1 . har. resp. 38 p. 106, 21 (cf. 52 p. 113, 7) coniventes] contuentes (-is H) PGEH.
- L = T: pop. 8 p. 25, 7 tectis] lectis PGT εV. dom. 121 p. 78, 19 ambulationis] ambutationis PG¹V.
- P = T: pop. 10 p. 25, 22 motus] opus P. dom. 96 p. 69, 8 potius] totius P, 140 p. 86, 20 totiusque] potiusque G.

Itaque (A) maiusculis litteris exaratum esse vix negari potest.

Deinde¹) saepe potissimum a P¹ viginti fere litterae nulla exteriore causa omittuntur aut aliae textus turbae deprehenduntur quae ad eundem ambitum spectent, velut pop. 9 p. 25, 12 auctores hortatoresque om. GT eV. dom. 17 p. 41, 27 meo consilio auctorita- om. P¹, 132 p. 82, 23.24 tamen instituto ceterorum om. P¹. har. resp. 26 p. 102, 1.2 istius modi patruus is om. P¹, 36 p. 105, 26 periurium et te ipsum in- bis PGE. quae si omnia ex (A) originem trahunt, versus archetypi viginti litterarum fuisse probabile.

Quam dubia tamen sit huius modi quaestio ex iis intellegi potest quae de paginarum cod. (A) forma specieque protulerunt A. Klotz et A. C. Clark. hic²) quidem singulas paginas binis columnis versuum fere tricenum scriptas in eo dispexit, ille³) vero easdem paginas versuum fere duodevicenum fuisse putavit. quo, ut exemplum ponam, factum est ut textus ille har. resp. 17 p. 97, 17 quamquam . . . p. 98, 2 admoneri a PGEH praeter-

Cf. Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, XI-XIV.

²⁾ Cf. Clark, The Descent of Manuscripts, 269-271.

³⁾ Cf. Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, XXXV.

missus Klotzio¹) duas columnas septenum denum versuum, quas, nisi fallor, in adversis paginis stare voluit, praebuisset, Clarkio singulam versuum fere tricenum. neglectis igitur utriusque argumentis rem dubiam in medio relinquere mihi visum est.

Accedit alterum: inter (A) et codices superstites traditionem insularem intervenisse satis veri simile. quod tamen non ita accipiendum ut A. Guaglianone²) Klotzium³) secutus nuper posuit, ex libro (A) unum insulare exemplum esse deductum ex quo postea omnes familiae Parisinae codices fluerent. id enim eo facile redarguitur quod PGEH in erroribus ex maiusculo scribendi genere ortis plerumque non consentiunt (v. supra). ceterum vestigia antecedentis scripturae insularis admodum tenuia in PH deprehenduntur, quod ex his litterarum permutationibus quae mihi aliquid ponderis habere videntur colligi potest.

r = n: sen. 10 p. 6, 24 deserverunt] desinverunt E¹. pop. 13 p. 27, 4 sancirentur] sarcirentur P²GHTεV, 22 p. 30, 21 quirites] quin P: quam GTεV. har. resp. 35 p. 105, 11 platorem] platonem GEH.

r = s: dom. 24 p. 44, 16 navigares] navigasses H, 49 p. 53, 14 properti] pro pesti GV, 54 p. 55, 7 comportabas] compostabas P¹. har. resp. 3 p. 92, 7 funditus] funditur E.

Utut hoc se habet, tres stirpes ortas esse ex (A) supra monuimus. eum fidelissime omnium repraesentat P qui primae stirpis agmen ducit, neque p¹ id Madvigium fugiebat cuius in notitiam primum prodiit.⁴) cum tamen ipse viro d. praesto non fuerit cumque collatione ab N. B. Krarup neglegenter facta usus sit⁵), haud mirum si certum iudicium de eo proferre non potuit. quod vero P¹ a correctore P² emendatus est, id vereor ne vir d. ne suspicatus quidem sit. licet enim et ratione temporis et textus bonitate, de qua quaevis pagina clamat, P¹ omnibus praestet, tamen haudquaquam ipse vitiis immunem se praebet. quo in numero nihili paene faciendae utpote perrarae quaedam coniecturae, velut sen. 9 p. 6, 10 cinnano] germano P¹, 24 p. 12, 23 qui tanto] qui ante P¹. dom. 125 p. 79, 28 sin ista consecratio] in ista consecratione P. har. resp. 6 p. 93, 14 lapidibus] iam pedibus P.

Multo gravius quod P¹ haud raro omissionibus laborat, ex quibus earum quae viginti litterarum ambitum habent iam mentio facta est. accedunt aliae id genus vel minores vel maiores, velut sen. 1 p. 3, 10 qua nihil potest esse iucundius om. P¹. pop. 6 p. 24, 14 aut metellarum liberi pro q. metelli om. P¹. har. resp. 5 p. 92,24 odio dignitatis om. P, 47 p. 111,9.10 caesaris in quo fallebat sed eum nemo redarguebat nisi eum inquam exercitum om. P¹, 51 p. 112, 25 quam in universo om. P¹.

Cf. Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, 131.

²⁾ Cf. M. T. Ciceronis De haruspicum responsis oratio, ed. A. Guaglianone, Florentiae 1968, 7.

³⁾ Cf. Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, XXXVII – XXXVIII.

⁴⁾ Cf. J. N. Madvig, Opuscula Academica 1, Hauniae 1834, 411-438.

⁵⁾ Cf. Madvig, Opuscula 1, 375-376.

Adde quod hic illic singula ex eo verba exciderunt, velut sen. 5 p. 5, 3 gloria om. P¹. dom. 67 p. 59, 10 coniecerit om. P¹. har. resp. 2 p. 91, 15 limine om. P¹, 60 p. 116, 7 umeris om. P¹.

Saepissime tamen hoc librarii P¹ peccaverunt in singulis vocabulis scribendis ubi a) in initio, b) in media parte, c) in fine vocabulorum vel syllabae vel litterae desiderantur. pauca exempla pono:

a) sen. 24 p. 12, 27 referente] rente P. dom. 19 p. 42, 8 potest] est P, 42 p. 50, 24 ita] a P¹, 105 p. 73, 5 potestis] testis P¹, 109 p. 74, 13 (cf. 147 p. 88, 30) religiones] legiones P¹, 121 p. 78, 17 etsi] si P¹. har. resp. 15 p. 97, 2 referentibus] ferentibus P¹. b) sen. 11 p. 7, 5 creditorum] critorum P¹, 24 p. 13, 1 restituendum] restuendum P¹. pop. 2 p. 22, 18 laetitiae] laetiae P¹, 10 p. 25, 24 (cf. dom. 85 p. 65, 23, 119 p. 78, 3) civium] cium P¹. dom. 2 p. 35, 11 improborum] inprorum P¹, 25 p. 44, 24 pristinae] prisnae P¹, 44 p. 51, 14 invidiosorum] invidiorum P¹, 50 p. 53, 17 tetigit] tegit P¹, 52 p. 54, 15 (cf. 74 p. 61, 25) maiores] mores P¹, 105 p. 73, 2 lumina] luna P¹, 116 p. 77, 8 genere] gere P. har. resp. 50 p. 112, 11 perniciosis] perniosis P, 54 p. 113, 28 dominatus] domitus P¹, 59 p. 115, 31 volutatus] volatus P¹ : violatus P², 62 p. 116, 27 cetera] cera P¹.

c) sen. 14 p. 8, 14 sine] si P¹. dom. 11 p. 39, 10 factus] fac P¹, 29 p. 46, 12 dignitate] dignita P¹, 31 p. 46, 31 sentiant] senti P¹, 38 p. 49, 14 concidisse] concidis P¹, 54 p. 55, 8 convellisti] convellis P¹, 94 p. 68, 23 pulcherrimi] pulcherri P¹, 103 p. 72, 13 deterret] deterr P¹. har. resp. 20 p. 99, 11 minime] mini P¹, 48 p. 111, 21 semperne] semper P, ib. 24 optime] opti P, 55 p. 114, 9 delitiscit] delitis P¹.

Denique P duplices lectiones ex exemplari suo ductas exhibere recte animadvertit Klotz¹), velut dom. 94 p. 68, 23 quod ex] quod ex quo ex quod ex

P (scil. ex quo ex). har. resp. 1 p. 91, 2 praesentium] praesentiaeum P¹ (scil. ex praesentiae).

Quae vitia omissionesque cum plerumque a correctore P² emendata suppletaque essent, quaerebatur utrum P² suo iudicio in corrigendo usus esset an codice aliquo. atque Halm, qui primus ipsum P diligenter inspexit, uni P¹ fidem habendam esse censuit, quidquid P² aut supplevit aut emendavit, ab ipso fictum esse ratus. neque solum id ratus est sed etiam pro lectionibus P² suas substituebat²), et si quas comprobavit id non nisi necessitate coactus fecit³), velut sen. 1 p. 3, 10 qua nihil potest esse iucundius add. P², 12 p. 7, 30 ne aperte incommoda patriae lugeretis ediceret add. P². neque deerant, ut plerumque fit, qui Halmii vestigia premerent.⁴) eo maiorem tamen laudem meruerunt F. Schoell⁵) et

¹⁾ Cf. Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, XXVII.

²⁾ Cf. C. Halm, Interpolationen in Ciceronischen Reden aus dem codex Parisinus Nro. 7794 nachgewiesen, Rh.Mus. 9, 1854, 321-350.

³⁾ Cf. Halm, Interpolationen, 342-343.

⁴⁾ Cf. H. Wrampelmeyer, Librorum manuscriptorum qui Ciceronis orationes pro Sestio et pro Caelio continent ratio qualis sit demonstratur, Detmoldiae 1868, 4-16.

⁵⁾ F. Schoell, Die Interpolation der Ciceronischen Caeliana, Rh. Mus. 35, 1880, 543-563.

M. Hertz¹), qui cum id potissimum agerent ut sinceritatem integritatemque codicum GE firmarent, nihilo minus etiam P² laboranti succurrerunt, utpote qui cum iis vitiorum consensu artissime coniunctus esset. nec aliter rem tractavit Klotz²), qui et labore summo et ingenio maximo effecit ut, quae de cognatione et indole P2 pro certo iam habenda sunt, ea ei potissimum debeantur. id igitur concedendum videtur, cum P² in erroribus cum secundae stirpis codicibus GE saepe faciat, P2GE ex communi fonte (y) derivatos esse. adfero pauca exempla: dom. 19 p. 42, 8 se P¹HP³: om. P²GV, 43 p. 51, 3 est P¹H: om. P²GMV, 63 p. 58, 4 duces P1H: ducis P2GMV, 68 p. 59, 14 veritati P1HP3: veritate P²GV. har. resp. 18 p. 98, 7 delecter P¹H: delectari P²GE, 24 p. 101, 4 megalesibus P¹H: megalensibus P²GE, 51 p. 112, 27 esse tam H: esset am P1: esset tam P2GE. quae cum ita sint, vix a me impetrare possum ut Antonio Guaglianone³) accedam, qui et de codicum PHGE cognatione et de P² origine longe alia protulit. primum enim dicit lectionem archetypi ad nos propagatam esse per duplicem codicum stirpem, deinde earum stirpium primae esse P, alterius P²HGE, denique P²H et GE, hic (δ) illic (γ) intercedentibus, ex subarchetypo (β) descendisse, at ut alia omittamus, de correctoris P² origine operae pretium est quaerere iterum, quam ne ad (y) referas sed ut aliunde repetas loci modo adlati te suadent, ubi verum complexus est H, in errore consentiunt P2GE. nihil attinet novandi causa perverse agere.

Restat ut pauca de indole P² adferamus. est autem cur eum reprehendas praesertim in eo quod saepe codice (y) neglecto coniecturae apertae indulsit, velut

sen. 25 p. 13, 13 et GE eV: ut P¹: aut P²H. pop. 19 p. 29, 16 sceleratorum GHT eV: scelerator P¹: sceleratus P², 23 p. 31, 1 mitigari GH eV: viticari P¹: vindicari P². dom. 2 p. 35, 18 ab aliis¹ GHM: ab ilis P¹: ab illis P², 12 p. 39, 16 ulcere GHMV: vicere P¹: viscere P², 31 p. 47, 4 sit GMV: sic H: sim P², 70 p. 60, 17 impediri erat GP³: impedierat P¹HMV: impediri at P², 83 p. 65, 8 eique GHV: etque P¹: atque P². har. resp. 18 p. 98, 12 statas G: stata P¹: statuta P², 25 p. 101, 18 liberatum G: liberatus P¹EH: libertum P², 55 p. 114, 20 viam GEH: vivam P¹: vitam P², 59 p. 115, 31 volutatus GEH: volatus P¹: violatus P².

Quae coniectandi libido ibi sese maxime ostendit, ubi cum aut omnes codices textum corruptum tradiderint aut in errorem inciderit P^1 , textum, ut videtur, omiserit (y), corrector P^2 vitio deprehenso quasi necessitate coactus ad locum sanandum se contulisse videtur. in quo quam infeliciter non numquam versatus sit ex his perspici potest, velut

2 BT Cicero 21 XVII

¹⁾ Cf. H. Hertz, Zur Kritik von Ciceros Rede für den P. Sestius, Neue Jahrb. Suppl. 13, 1884, 33-73; W. Peterson, Cicero's post Reditum and other Speeches, CQ 4, 1910, 167-168.

Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, VI-VII, XXI-XXIV.

³⁾ Cicero, De har. resp., ed. Guaglianone, 16.

sen. 23 p. 12, 12 amicitias igni perspectas tuear] amicitias igni perspectu tuen P¹: amicitia segni perspecta tunc P²: om. GE¹H. dom. 7 p. 37, 18 ea res erat illa] res illa talis erat H: aures regatila P¹: aures re illa P²: res (reo M) GMV, 9 p. 38, 15 denique eam] de eam P¹: deinde eam P²H: om. GMV, 63 p. 58, 3 nancta] nanctam P¹: nactam GV: in actam P²: in actum HP³. har. resp. 47 p. 111, 5 alienatione a] alienatione et P²H: alienationeret G: alienatione et P².

In universum tamen tam bonae sunt notae lectiones P² ut invitus de eius honestate et auctoritate detrahere velis. nam non solum omissiones cod. P¹ plerumque recte supplevit sed etiam complures locos servavit quos alii codices corruptos tradiderunt. quod si quaeris utrum eos ex (y) an ex exemplari codicis P¹ an ex suo ingenio sumpserit, haud raro me haerere, confiteor. itaque aliquot exempla promiscue adfero, velut

sen. 7 p. 5, 18 clarissimi $P^2H_{\varepsilon}V$; clarissimi viri P^1GE , 13 p. 8, 11 maestumque $P^2\varepsilon V$: maestumve P^1GEH , 26 p. 14, 7 nemo $P^2E^2\varepsilon V$: mo P^1 : mox G: mo* E^1 . pop. 6 p. 24, 8 reditu Schol. P^2 : retu P^1 : reatu $GET\varepsilon V$, 8 p. 25, 4 idem qui P^2 : idemque $P^1GT\varepsilon V$. dom. 8 p. 38, 4 an aliis P^2H : an meis G: om. P^1 , 11 p. 39, 10 factus P^2H : fac P^1 : factum GMV, 35 p. 48, 2 perturbare P^2 : -ari P^1GHMV , 37 p. 48, 23 dicere P^2 : diceres P^1GHMV , 49 p. 53, 10 etiam P^2HV : etima P^1G , 79 p. 63, 19 ademit ademit P^2 : ademit P^1GHV , 137 p. 84, 26 ut si quae P^2H : usiquae P^1 : utique P^1GV . har. resp. 7 p. 93, 28 me telum P^2H : metellum P^1GE , 23 p. 100, 16 errata P^2H : erat P^1 : rata P^1G p. 102, 22 legati te P^2 : legate P^1GE , 42 p. 108, 20 illim P^2 : illi P^1 : illum P^1GE illinc P^1GV p. 112, 15 P^1GV retera P^1GV

Correctorem P³ a P² quibusdam locis ubi cum singulis litteris res sit haud facile distingui posse monendum, ut exemplum ponam, adnotavit Halm 1) in sen. 4 p. 4, 19 sicut hostes . . . revixissent ego non revertissem (P1) sicut in si aut et ego in aut ego manu recentissima mutatum. in quo quam longe a vero aberrarit ex eo colligi potest quod error in cod. Bern. 136 (B), qui quasi manus P² agnoscendae normam praebet, exstat. sed ne B quidem, id quod aliis²) confisus credidit Klotz³), semper sibi constat. neque enim desunt loci, quod ipse vidi, ubi B correcturas P² in textum non receperit, velut sen. 3 p. 4, 10 delituit E2 &VF : deluit P1B : delevit P²GE¹: diruit H, 4 p. 4, 22 sine consulibus P²GH: sine consule E: sinere**p. sine (sine ras. B) P1B. itaque nos in P2 et P3 enotandis hic illic interiore quodam sensu ductos esse recte divinabis, sed ne plura dicam, de P³ origine plane mihi cum Wuilleumier⁴) convenit. scilicet P³ saepissime ad errores cod. H correcti se adplicat, velut sen. 3 p. 4, 8 facta non est εVF : non est P^1GEH : non est permissa H^2P^3 , 5 p. 5, 6 ut $P^1GE\varepsilon V$: ut licet HP3, 7 p. 5, 19 non P1GEH1eV: non solum H2P3. dom. 5

Cf. M. T. Ciceronis Opera quae supersunt omnia 2. 2, ed. J. C. Orelli - J. G. Baiter - C. Halm, Turici 1856, 832.

Cf. Halm, Interpolationen, 321; Peterson, Cicero's post Reditum and other Speeches, 168.

Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, XXII.

⁴⁾ Cf. Cicéron, Discours 13, ed. Wuilleumier, 30.

p. 36, 29 capitolium P¹GMV: capitolium intrare HP³, 63 p. 58, 3 nancta] nanctam P¹: nactam GV: in actam P²: in actum HP³. inde H fontem correctoris P³ fuisse facile colligas. accedit quod, si quando quid novi adfert P³, id saepe malam coniecturam confitetur, velut sen. 7 p. 5, 17 impugnata] oppugnata P³, 8 p. 6, 1 illam] illam causam P³. dom. 7 p. 37, 18 ea res erat illa] res illa talis erat H: aures regatila P¹: aures re illa P²: aures erigere illa P³, 72 p. 61, 8 nomen] exulis nomen P³. ne tamen totum P³ abicias, sunt loci ubi verum restituerit, ut dom. 68 p. 59, 17 ad P³: aut P¹: et P²GHMV, 69 p. 60, 13 vetabatur P³: videbatur P¹GHMV, 70 p. 60, 23 alienissimi a P³: -issimam GHMV, 71 p. 61, 2 ad P³: om. P¹GHMV, 73 p. 61, 16 ac P³: om. P¹GHMV.

Complures viri d., quorum nomina partesque ex iis quae de correctore GE P² supra exposita sunt maximam partem nota habemus, in GE, secundae stirpis codicibus primariis, aestimandis vehementer inter se discrepantes elaboraverunt, tantum quidem monendum, fortasse ipsam praestantiam cod. Par. 7794 (P), qui eo praesertim saeculo in omnium notitiam vocatus sit quo ab uno eodemque optimo libro auctoritas textus constituendi a viris d. peteretur, obstitisse quo minus ceteri codices recte aestimarentur. quod quidem re vera ad Halmium pertinet, qui cum primum librum P inspexit, omnes melioris notae lectiones codicum recentiorum felices hominum doctorum emendationes esse pronuntiavit.1) cuius sententiae quanta fuerit vis quantaque auctoritas ex Madvigio cognosci potest. quamvis enim primo vir egregius GE ex P derivatos esse negavisset2), animadversionibus Halmii cognitis sententiam mutavit.3) quamquam id monuit, quod lectiones quaedam GE a scholiasta Bobiensi contra P comprobatae essent, GE non ex P ipso sed ex eius gemello fluxisse, id iam pridem Wrampelmeyer suspicatus est.4) auctoritatem GE, quod supra exposuimus, defenderunt Schoell et Hertz, quos C. F. W. Mueller secutus meliores eorum lectiones in textum recepit.5) solus G. Peterson in editione sua in opinionem Halmii reccidit. 6) hic GE iterum laborantibus succurrit Klotz?), qui docuit vix fieri posse ut GE a P descendissent, primum quod non nullis locis contra P cum testimoniis antiquis consenti-

2* XIX

Cf. Cicero, Opera 2. 2, ed. Orelli, Baiter, Halm, 830.

²⁾ Cf. Madvig, Opuscula 1, 421-423, qui alioquin perperam de codicum cognatione iudicavit.

Scil. in altera Opusculorum Academicorum editione Hauniae a. 1887 emissa, pp. 338-340, uno volumine comprehensa.

⁴⁾ Cf. Wrampelmeyer, 14-19.

Cf. M. T. Ciceronis Scripta quae manserunt omnia 2. 2, ed. C. F. W. Mueller, Lipsiae 1896, CXIV.

⁶⁾ Cf. Cicero, Orationes, ed. Peterson, VIII-X.

⁷⁾ Cf. A. Klotz, Zur Kritik einiger ciceronischer Reden (pro Caelio und de domo), Rh. Mus. 67, 1912, 367-370; Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, VII-X.

rent, velut in nostris, sen. 1 p. 3, 4 id tribuendum GEH cf. Mamertinus: adtribuendum (attr- eVF) PeVF; har. resp. 24 p. 101, 6 p. africanus iterum consul GEH Asconius, ubi P omisit praenomen 'necessarium propter magistratus significationem'; deinde quod saepenumero male solutum compendium insulare particulae autem h praeberent. quod si ex P, qui litteris Carolinianis minusculis exaratus est, descendissent, id accidere non potuisse.

Aliquot exempla adfero: sen. 26 p. 14, 2 autem $PGE^2 \varepsilon V$: $hi E^1$: deest H, 30 p, 15, 18 autem $PHE^2 \varepsilon V$: hoc G: $haec E^1$. pop. 4 p. 23, 9 autem PGH: enim E: huius T: $h \varepsilon V$. dom. 147 p. 88, 28 autem PHG^2 : $hoc G^1$: enim MV. har. resp. 5 p. 93, 3 autem (in ras. G) PGH: enim E, 43 p. 109, 11 autem PH: $h \cdot G$: $h \cdot E$.

Post Klotzii disputationem nemo iam est qui dubitet num GE sua via ab (A) descenderint.

Nunc res accuratius nobis tractanda est. ac primum quidem GE ex uno eodemque libro (m) (= z Klotzii) derivatos esse cum aliis tum his vitiis communibus facile demonstratur, velut

sen. 4 p. 4, 15 ea PHeV: om. GE, 25 p. 13, 9 dedecus et eVF: dedecus E²: deus P: reus GE¹: omnis H. pop. 2 p. 22, 19 mihi PH: modo GETeV, 6 p. 24, 8 reditu Schol. P²: retu P¹: reatu GETeV: deest H. har. resp. 4 p. 92, 14 id tamen PH: vel id tamen GE, 20 p. 99, 11 mentes PH: omnes GE, 44 p. 109, 18 nulla PH: nec GE, 46 p. 110, 25 quid . . . 27 publica post 50 p. 112, 16 illam transp. GE, 61 p. 116, 20 atque P²H: adque P¹: at GE.

quem (m) librum non eundem fuisse atque (y) eo probatur quod P^2 , qui item secundae stirpis est, saepe verum praebet ubi GE in errorem inciderunt (v. supra P^2). quarum P^2 lectionum non nullas in (y) stetisse negari vix potest. deinde E non ex G maiore natu originem duxisse sed recta via ab (m) manasse ex his apparet, velut

sen. 2 p. 3, 17 et infinitum est PEH&V: est et infinitum G, 20 p. 11, 16 ego PEH&V: om. G, 32 p. 16, 18 non modo desereret PEH&V: desereret non modo G, 36 p. 18, 1 etenim ... 3 debeo PEH&V: om. G. pop. 2 p. 22, 18 fruor PEHT&V: utor G, 5 p. 23, 23 parvus PEHT&V: om. G. har. resp. 4 p. 92, 16 vero PEH: om. G, 24 p. 101, 4 more PEH: meae G, 26 p. 102, 1 istius¹... tuus PEH: om. G, 52 p. 113, 9 invehitur P²EH: inveitur P¹: videbitur G.

Quod si de codicum GE indole naturaque quaeris, id mihi alicuius momenti esse videtur quod vix certa ratio viaque, ut ita dicam, errandi in iis inveniri potest nisi quod saepe verba transponuntur. in universum igitur cum scribis parum litteris eruditis potius divinandique facultatis expertibus res nobis est quam cum ingeniosis callidisque. quorum ut uterque multa vitia exhibet, ita maiore fide dignus est G. hos igitur huius librarii errores qui vel emendandi studium vel neglegentiam vel duplicem lectionem in (m) confiteantur — nam de unius cuiusque origine parum certi dici potest — inspice:

sen. 13 p. 8, 13 putares E² єVF: putasti PH: putastis E¹: dubitastis G, 14 p. 8, 13 stipite E² єVF: stipe P¹: etiope P²: stipe vel ethiope G: vel aethiope stipe E: esope H¹ (duplicem lectionem iam (m) exhibuisse manifestum), 23 p. 12, 13 proditores non indicem, dolorem projectionis meae reditus dignitate consoler] proditoribus meis non indicem dolorem projectionis meae, defensores reditus dignitate consoler (ex -or G²) G (ipse textum interpolasse videtur). pop. 17 p. 28, 27 audistis PT єV: vidistis G (a apertum in (m) stetisse videtur): deest H. dom. 24 p. 44, 18 orbi PHMV: orbis G (de suo mutavit), 63 p. 58, 5 rettuderam] retu-HMV: retunderam P: retuleram G (e falsa coniectura). har. resp. 1 p. 91, 3 putavi mihi PEH: putavimus G (ex male soluto compendio pronominis mihi), 52 p. 113, 9 invehitur P²EH: inveitur P¹: videbitur G (ex male perspectis litterarum apicibus ortum videtur).

Accedunt singulorum, interdum plurium verborum omissiones, velut

sen. 20 p. 11, 16 ego PEH eV: om. G, 36 p. 18, 1 etenim . . . 3 debeo PEH eV: om. G. pop. 5 p. 23, 23 parvus PEHT eV: om. G. dom. 1 p. 35, 8 di PHMV: om. G, 10 p. 39, 2 ob annonae causam H: binum non(a)e causam PMV: om. G in lac., 20 p. 42, 23 bello gerendo PHV: om. G, 37 p. 49, 5 non venire PHMV: om. G, 55 p. 55, 24 veste PHMV: om. G, 97 p. 69, 28 quibus . . . carerem PHMV: om. G. har. resp. 4 p. 92, 16 vero PEH: om. G, 26 p. 102, 1 istius . . . tuus PEH: om. G.

Gravissimum tamen quod G, in quo cum saepius una cum E peccet, deperditi (m) consuetudinem reddit, multis locis falsum verborum ordinem exhibet. cuius vitii ea tantum exempla adfero quae in apparatu etiam sic satis onerato proferenda non curavi, neque eorum a prioribus mentio facta est:

dom. 1 p. 35, 5 sapienter interpretando] interpretando sapienter G¹, ib. 9 sapientiae fidei potestati] potestati sapientiae fidei G¹, 4 p. 36, 13 iam quoniam] quoniam etiam G¹, ib. 19 ille inquit] inquit ille G¹, 9 p. 38, 15 erat superioribus] superioribus erat G¹, 19 p. 42, 15 extra ordinem bellum] bellum extra ordinem G¹, 22 p. 43, 12 ille litteras] litteras ille G¹, 49 p. 53, 15 dominationis P²H: domin(a)e dominationes P¹G²MV: dominationes dominae G¹, 59 p. 56, 23 meum discessum] discessum meum G¹, 60 p. 57, 2 discessum omnium locupletium] locupletium discessum omnium G¹, 64 p. 58, 17 faciebat impetus] impetus faciebat G¹, 69 p. 60, 6 populi iudicio] iudicio populi G¹, 76 p. 62, 16 mihi nullum] nullum mihi G¹, 98 p. 69, 30 animi dolores] dolores animi G¹, 105 p. 73, 5 pontifices non commoveri] non commoveri pontifices G¹, 131 p. 82, 14 cum metu] metu cum G¹. his omnibus locis verus verborum ordo signis transpositionis (· restitutus est.

Similiter et errat et verba omittit vel transponit E nisi quod in universum multo peioris notae est, ita tamen ut in oratione cum sen. gr. egit et in parte orationis cum pop. gr. egit adhuc servata integriorem lectionem vix G posthabendam praebet, in oratione de har. resp. habita pessimam. velut

har. resp. 1 p. 91, 3 commosset PGH: cum nosset E, 5 p. 92, 28 illos eo PGH: illos consules E, 7 p. 93, 20 inlaqueatus P: ill-GH: illa queat E, 16 p. 97, 15 non ego PGH: nego E, 18 p. 98, 16 cinnanique G: cinnianique PH: cinatuque E, 25 p. 101, 14 pro di (dii H) GH: peridi P: per deos E, 27 p. 102, 10 vate suadente PGH: vades vadente E, 28 p. 102, 20 pessinuntem PH: pessimute G: possum montem E, 35 p. 105, 15 vincula PGH: unda E, 39 p. 107, 4 mittis PGH: matris E, 57 p. 115, 4 vellet PGH: solet E.

Ceterum aliquot omissiones E inspice, velut sen. 8 p. 5, 28 mea PGHE² eV: om. E¹, 15 p. 9, 11 abstulisset PGHE² eV: om. E¹, 30 p. 15, 24 et... 26 possunt PGHE² eV: om. E¹. har. resp. 34 p. 105, 1 sermonem PGH: om. E, 37 p. 105, 29 diligenter PGH: om. E, 42 p. 108, 13 quid adjert PGH: om. E, 43 p. 109, 2 auctoritati... 4 senatus PGH: om. E, 60 p. 116, 5 quod GH: cum P: om. E; et transpositiones, velut sen. 2 p. 3, 16 ipsum ordinem] ordinem ipsum E, 5 p. 4, 27 anni caligine] caligine anni E. har. resp. 50 p. 112, 14 eorum atque] atque eorum E, 53 p. 113, 14 certa nomina] nomina certa E, 62 p. 117, 2 illud etiam] etiam illud E.

Nihilo minus codicibus GE quamvis saepe corruptelis inquinatis multis locis lectiones genuinae quae neque in P neque in H nunc exstant debentur, velut

sen. 4 p. 4, 12 ut EeV: om. PIGH, ib. annus EeV: anno H: minus PG, 7 p. 5, 15 auctoribus GE eV: auctoritatibus PH, 10 p. 6, 17 parv(a)e Ge: prav(a)e PEHX: parvous (?) V, 23 p. 12, 8 non invitus GE EV: non inventus P: nominentur H, 27 p. 14, 11 qui id GE: quid P1: qui P2F: om. eV, ibidem illum GeV: illos PE: deest H. pop. 2 p. 22, 16 cursu GET EV : cursus PH, 6 p. 24, 9 cognati ET EV : cogniti PG: deest H, 10 p. 25, 22 motus GT eV: opus P: deest H, 20 p. 30, 6 arti G: arte PeV: ante T. dom. 14 p. 40, 20 ipso G: ipsa PHMV, 24 p. 44, 9 lege sempronia G: leges sempronias PHMV, 32 p. 47, 6 aut GMV: ut PH, 38 p. 49, 11 patriciis G: patricii P1: patricio P2HV: patritius M, 43 p. 50, 29 quo GMV: qui PH, 78 p. 63, 17 ademptione GM: ademotione PHV, 96 p. 69, 17 concidere G: condere P1H: concedere P2MV, 100 p. 70, 26 prope GM: propter PV: praeterea H, 104 p. 72, 14 soluti GV: soluti a cura liberati (libertati H) PH: soliti ac vestre libertati M, 107 p. 74, 1 eversam GMV: versam PH, 123 p. 79, 6 date GMV: de PH, 144 p. 87, 30 praesidetis GMV: praesides P: praesides estis H. har. resp. 3 p. 92, 3 publicam GE: om. P: meam H, 12 p. 95, 24 albinovanus GE: albinomanus PH, 18 p. 98, 12 statas G: stata P1: statuta P2: statutas H: statis E, 18 p. 98, 16 cinnanique G: cinnianique PH: cinatuque E, 25 p. 101, 18 liberatum G: liberatus P¹EH: libertum P², 43 p. 109, 12 magnitudo GE: magnitudine PH, 47 p. 111, 11 nisi se GE: nise P1: nisi P2H, 54 p. 113, 21 clarissimi E: carissimi PGH. haec, etiamsi hic illic emendationes felici manu factas agnoscis, sufficere arbitror ad inlustrandum GE sui iuris esse.

Quod autem ad correctores G²E² attinet, hoc loco de G² solo quid compertum habeamus certiorem te facere nobis visum est. ac primum quidem G² in erroribus cum H conspirare animadvertit P. Wuilleumier¹), velut

sen. 17 p. 10, 5 feceras $\mathbf{E}^2 \in \mathbf{V}$: praeferas $\mathbf{PG^1E^1}$: praefeceras $\mathbf{HG^2}$. pop. 11 p. 26, 10 salus $\mathbf{PG^1T} \in \mathbf{V}$: salutis $\mathbf{HG^2}$. dom. 36 p. 48, 17 ut et is $\mathbf{P}$: ut is $\mathbf{HG^2}$: et is $\mathbf{G^1}$, 126 p. 80, 14 teste fecisti $\mathbf{P^2}$: este fecisti $\mathbf{P^1}$: est effecisti $\mathbf{G^1V}$: effecisti $\mathbf{HG^2M}$. nescio igitur an hae lectiones rectae a $\mathbf{G^2}$ restitutae, modo ne sint coniecturae, ipsi $\mathbf{H}$ debeantur, velut sen. 5 p. 5, 1 cum q. $\mathbf{HG^2P^3} \in \mathbf{V}$: cumque $\mathbf{P^1G^1E}$, 17 p. 10, 1 flaminio $\mathbf{HG^2}$: flaminio $\mathbf{V}$: -no ε : flamineo $\mathbf{E^2}$: -ni $\mathbf{PG^1E}$. pop. 25 p. 32, 4 ea $\mathbf{HG^2}$: e $\mathbf{G^1}$: ex $\mathbf{P} \in \mathbf{V}$. dom. 117 p. 77, 15 scientia $\mathbf{HG^2M}$: scientiam $\mathbf{PG^1V}$, 121 p. 78, 19 ambulationis $\mathbf{HG^2}$: ambutationis $\mathbf{PG^1V}$.

Neque tamen, quod Klotz statuit²), G² hic illic ad P se contulisse omnino spernendum, velut

¹⁾ Cf. Cicéron, Discours 13, ed. Wuilleumier, 31.

²⁾ Cf. Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, XXIX.

sen. 13 p. 8, 8 fictamque E^2F : victamque ϵV : versutamque PG^2 : irritamque G^1E^1H . dom. 131 p. 82, 15 edictis] adictis P^1H : addictis P^2G^2V : additis G^1M ; unde fortasse has lectiones bonas fluxisse concedas: velut pop. 11 p. 26, 1 opimius PG^2 : opimus G^1T : optimus ϵV : deest H. dom. 28 p. 46, 3 exulceratus quae P^2G^2 : exuic- quae P^1 : exuisc- quae P^3 : exulerat usque P^3 : exulerat ut quae P^3 .

Postremo ipse G², ut videtur, suo iudicio usus verum non numquam detexit, velut

pop. 19 p. 29, 18 id et G²: ideo PG¹T_EV: id mihi H, 20 p. 30, 1 recuperata vero G²: recuparavero G¹: recte paravero PT_EV: deest H, 21 p. 30, 13 inviderunt G²: inviderent PG¹HT_EV, 22 p. 30, 21 vobis qui de me G²: qui de me vobis PG¹H_EV: quidem vobis T. dom. 38 p. 49, 9 curiatorum G²V: curatorum PG¹HM, 39 p. 49, 18 cum G²M: om. PG¹HV, 42 p. 50, 26 eas G²: as G¹: eius PH: et V: eius et M, 85 p. 65, 27 eiectum G²M: electum PG¹MV, 114 p. 76, 10 disturbaret G²: -are PG¹HMV, 125 p. 79, 27 ea G²: ei PHMV: i G¹, 146 p. 88, 16 domo G²: de domo PG¹HM: deest V.

Hic etiam, sicubi E deficit, quorundam recentiorum ratio habenda. TeV itaque in oratione cum pop. gr. egit praeter eV codicem T adhibui, unde est cur aliquid lucri capi posse speres. ac primum quidem TeV secundae stirpis esse cum ex aliis tum ex his cognosci potest, velut

pop. 7 p. 24, 24 et inaudita PH: om. GTεV, 8 p. 25, 7 aut P: ut GTεV, 9 p. 25, 12 auctores hortatoresque P: om. GTεV: deest H, 20 p. 29, 28 pervectus PH: traiectus GTεV, 23 p. 31, 2 ulciscendi PH: utendi GTεV.

Ne tamen aut T aut εV ex G fluxisse existimes, id quod magni refert, hace mihi inspice, velut

pop. 1 p. 22, 2 fortunasque PETeV: et fortunas G: deest H, 2 p. 22, 18 fruor PEHTeV: utor G, 5 p. 23, 23 parvus PEHTeV: om. G, 8 p. 24, 27 renovaret PHTeV: revocaret G, 17 p. 28, 27 audistis PTeV: vidistis G: deest H.

Accedit quod ϵV ita in erroribus contra G(E)T saepe consentiunt ut eos non ex ipso (m) sed ex alio quodam libro (n) pluribus fortasse intercedentibus descendisse non neges, velut

pop. 1 p. 22, 12 me PGET: om. εV : deest H, 10 p. 25, 22 et PGT: atque εV : deest H, 15 p. 27, 26 copiis P^2GHT : copis P^1 : corporis εV , 20 p. 30, 6 otio PGT: in otio εV : deest H.

quod idem de T dici potest, cuius omnes errores proprios haudquaquam ipsi librario T deberi, sed non nullos iam in exemplari (o) ex (m) derivato stetisse facile concedas.

Quod autem ad rationem quae inter ε et V intercedit attinet, licet εV nihil paene inter se different, tamen V, qui minor natu est, ex ε non esse descriptum vel ex pop. 16 p. 28, 15 vos PGTV: om. ε : deest H colligitur.

Similiter T non esse apographum codicis E ex his apparet, velut pop. 4 p. 23, 16 sic PGHT: si E&V, 5 p. 24, 1 gradatim PGHT&V: gratatim E. quod vero T semel ab errore E stat, pop. 6 p. 24, 14 metellarum

P²G: metellorum ET & V, id casu factum esse nescio an concedas. quamquam nos in lubrico hic versari vix opus est monere, utpote quibus tantum sex orationis paragraphi in E praesto sint. quod praeterea ad cognationem qua & V et E coniuncti sint pertinet, ea me quidem iudice ex pop. 4 p. 23, 9 autem PGH: enim E: huius T: h & V, ubi ET & V sua quisque ratione compendium insulare h, quod sine dubio in (m) stetit, male solutum praebent, magis perlucet quam ex levi quadam corruptelarum communione.

Denique εV non ex T descendisse eo nullo prorsus negotio probatur quod εV integram orationem tradiderunt, T post pop. 23 p. 31, 9 etiam desinit.

Quamquam uno loco, pop. 16 p. 28, 11 fuit quem ad modum accepit tripert- (ex tre- P2) P : om. GT eV (sed fuit quem ad modum cepit refert tripertitam [tripartitam V] post 13 coniunxit hab. εV): in maiore lac., 16 p. 28, 11 cuius . . . 16 cuncta om. Η, codices εV plura quam GT servarunt, nihil tamen est quod eos nescio quo pacto ultra (m) ad (y) ascendere putes, etenim haud parvi est momenti quod in εV supplementum de suo loco detrusum legitur, fieri igitur potest ut verba a GT omissa ex margine codicis (m) falsum in locum in (n) & V translata sint. 1) quod dignum est ut commemoretur, ne ob hanc unam lectionem nimium auctoritatis εV tribuas, praebent enim tres tantum lectiones in textum receptas²), ex quibus duae in T inveniuntur, de tertia propter maiorem omissionem nihil certi dici potest. quae sunt pop. 7 p. 24, 20 subiit TeV: subit PG, 13 p. 27, 5 quin vel TeV : qui vel P : tum vel H1 : quin G : vel H2, 18 p. 29, 13 civitatem &V: civitate PGH: 13 deinde ... 14 existimat om. T. quapropter scire velim num nescio quid auctoritatis eV prae testimonio T deminuatur, huc pertinet quod T verum contra ceteros secundae stirpis testes hic illic praebet, velut pop. 21 p. 30, 19 ratione repetenda P¹T: rationem repetenda G¹: rationem repetendo P²G²H (quod Kayser, R. Klotz, Peterson receperunt): ratione expetenda εV . cuius modi tamen alia facili coniecturae deberi videntur, velut pop. 13 p. 27, 1 equitesque $T : equites PGH \varepsilon V, 21 p. 30, 17 gerendo T : regendo PGH \varepsilon V.$

In oratione vero de domo sua habita, quam e non continet, praeter V recentiorem M J. G. Baiter primus adhibuit.

Quem codicem secundae stirpis esse ex his cognoscitur, velut dom. 4 p. 36, 16 tu H: tum P: totum GMV, 28 p. 45, 31 me¹ PH: om. GMV, 47 p. 52, 16 scriptor PH: scriptur(a)e vel scriptor GMV, 101 p. 71, 4 adsensu PH: om. GMV, 144 p. 87, 27 urbis PH: orbis GMV. deinde M non ex G derivatum ex his apparet, velut dom. 1 p. 35, 2 sunt PHMV: sint G, 26 p. 45, 14 itali(a)e PHMV: galiae G, 97 p. 69, 28 quibus... carerem PHMV: om. G, 143 p. 87, 21 ducibusque PHMV: ducibus G. tum

¹⁾ Cf. Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, XXXII.

Fallitur autem Wuilleumier qui pop. 24 p. 31, 20 grati ε refert, ubi re vera gratam omnes codd. exhibent.

M ex (n) fluxisse videri vel his firmatur, velut dom. 14 p. 40, 20 non a PG: num a H: nam MV, 72 p. 61, 10 qui P²GH: quei P¹: qui ei MV, 86 p. 66, 1 ahala cum P: ac alii cum G: achaicum MV: cum H, 121 p. 78, 20 aram PH: aurum MV: taurum G, 133 p. 83, 13 proteruissent PGH: perterruissent MV. denique ne aut M ex V aut V ex M descriptum suspiceris, haec v. c. inspice: dom. 6 p. 37, 7 partim... gladiis M: om. V, 29 p. 46, 11 quid... 12 valeat V: om. M, 42 p. 50, 21 iure agere V: agere M, 49 p. 53, 10 etiam V: et una M, 138 p. 85, 14 neque is... 16 verbis M: om. V.

MV haud parvus numerus lectionum bonarum debetur, quae sunt dom. 2 p. 35, 17 timore bonorum M: amore bonorum PGV: om. H, 25 p. 44, 20 animo V: animo modo PGHM, 36 p. 48, 16 filii M: illi PGV: ille H, 45 p. 51, 25 sunt MV: sint PGH, 50 p. 53, 26 suis M: tuis PGHV, 52 p. 54, 17 eidem M: idem PGHV; ib. 18 dedisses MV: dedisset PGH, ib. 19 roma M: romae P: rome GHV, 54 p. 55, 10 in V: om. PGHM, 70 p. 60, 20 designatus MP3: dignatus PGHV, 74 p. 61, 25 maiores M: mores PGHV, 95 p. 69, 4 at M: ad PGV: aut H, 98 p. 70, 4 praetextatos M: praetextos PGHV, 102 p. 71, 22 publice MV: publicae PG: p. H, ib. 24 ex V: et PGHM; 107 p. 73, 20 cum² V: tum PGHM, 108 p. 74, 10 se M: te PGV: a te H, 124 p. 79, 18 religione M: religioni PGV: religionibus H, 131 p. 82, 12 digna M: om. PGHV, ib. arbitrabatur V: arbitrabantur PGHM, 136 p. 84, 10 dedicandi M: iudicandi PGHV, 138 p. 85, 14 neque is M: nequis PGH: deest V. ex quibus si quae coniecturae tribuas, recte facias.

Sequitur ut de tertia stirpe, cuius testis est H, agamus. sunt autem H quae etiam nunc de eo dubitationem moveant, sed quamvis eius testimonium suspiceris, totum abicere non audeas. itaque ut hodie se res habent, Klotzium H minoris iusto aestimasse in propatulo est. etenim primum parum iusta Petersonii collatione nisus H originem ex (y) GE trahere censuit, deinde nihil prorsus boni in eo invenit quin coniecturae tribuendum esset.1) altera ex parte ante Klotzium disputavit Ae. Baehrens.2) nam H in Ciceronis Caeliana examinato ita eius bonitate commotus est ut prorsus GE ut ex P descriptos eosque cum H comparatos abiciendos putarit, PH ut sua quemque via a communi fonte demissos solos testes traditionis integros declararit. nuper sententiam de H tulerunt et Wuilleumier3), qui eum sui iuris esse demonstravit, et Guaglianone4), qui cum de origine H opinionem Klotzii amplexus esset, tamen bonitatem eius agnovit. neque Peterson⁵), cui prima codicis collatio in medium protracta debetur, olim dubitavit quin H genuinas lectiones saepenumero exhiberet nisi quod de eius origine nihil paene egit. equidem quid de H sentiam ex his intellegi potest.6)

Primum H haud raro in singularibus corruptelis cum correcto P facit, ita ut non numquam correcturas P² spernere videatur, velut

¹⁾ Cf. Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, XXVIII-XXIX.

²⁾ Cf. Ae. Bachrens, Ad Ciceronis Caelianam, Rev. de Philol. 8, 1884, 33-54.

³⁾ Cf. Cicéron, Discours 13, ed. Wuilleumier, 28, 29, 30; Cicéron, Discours 13. 2: Sur la réponse des haruspices, ed. P. Wuilleumier — A. M. Tupet, Paris 1966, 24, 26.

⁴⁾ Cf. Cicero, De har. resp., ed. Guaglianone, 12-15.

⁵⁾ Cf. Cicero, Orationes, ed. Peterson, X-XI.

Cf. T. Maslowski, Some Remarks on London, British Library, MS Harley 4927, Rh. Mus. (sub prelo).

sen. 7 p. 5, 15 auctoribus GE eV: auctoritatibus PH, 17 p. 10, 11 paterere P²H² eV: patere P¹H¹: patereris GE, 25 p. 13, 13 et GE eV: ut P¹: aut P²H. pop. 2 p. 22, 15 (a) equabilis P²GET eV: aequabili P¹H, ib. secundo P¹GET eV: secundus P²H, ib. 16 cursu GET eV: cursus PH, 21 p. 30, 19 ratione repetenda P¹T: rationem repetenda G¹: rationem repetendo P²HG²: ratione expetenda eV. dom. 8 p. 38, 3 existimassem] (a) estimavissem P²H: sensissem GMV: om. P¹, 22 p. 43, 8 cognominibus P¹: cum nominibus P²H: cognominis GMV, 31 p. 47, 4 sit GMV: sic P¹H: sim P², 60 p. 57, 3 tetrarcharum G: et archarum PH, 86 p. 66, 1 caeso P¹: ceso GMV: censor P²H, 88 p. 67, 5 si P²GMV: si me P¹H, 96 p. 69, 11 adflicto (aff-GMV) P¹GMV: et adflicto (aff-H) P²H, 123 p. 79, 6 huic P¹GMV: hac P²H, 133 p. 83, 9 ades luculle ades servili ς: ades luculle servili P¹GMV: ades ades luculle servili P²H. har. resp. 12 p. 95, 17 id semper ς: idem per PH: idem GE, 12 p. 95, 24 albinovanus GE: albinomanus PH, 47 p. 111, 5 alienatione a ς: alienatione et P²H: alienationeret G: alienationeret E: aliena et P¹, 49 p. 112, 5 miserum P¹GE: miserrumum (-imum H) P²H, 54 p. 113, 30 utrique P¹GE: utrisque P²H. quibus perpensis H arte coniunctum esse cum P vix negari potest.

Accedit quod **H** simili ratione ad singulares errores **GE** persaepe se adplicat idque pari modo in oratione *de har. resp.* habita, quod nescio quo pacto effugit Wuilleumier et Tupet.¹) velut

sen. 12 p. 7, 16 cincinnatus (cint- eV) PeV: incincinnatus GEH, 13 p. 8, 8 fictamque (vic- eV) E²eVF: versutamque PG²: irritamque G¹E¹H, 23 p. 12, 11 amicitias igni perspectas tuear om. GE¹H. pop. 12 p. 26, 15 oppius P: pompeius GHTeV, 16 p. 28, 5 honoribusque (-quae P¹) P: honoribus GHTeV, 17 p. 28, 24 unum P: om. GHTeV. dom. 8 p. 38, 1 ego P: ergo GHMV, 23 p. 43, 21 dedisses P: dedissem GHM: deest V, 32 p. 47, 11 praetermittam P: pr(a)etermittens GHMV, 58 p. 56, 17 eoram P: illorum GHM: om. V, 84 p. 65, 20 ego P: om. GHMV, 139 p. 85, 22 e ti. coruncani] et coruncanis P: et quorum canii G²: et quorum canis (caius M) GHMV. har. resp. 6 p. 93, 10 labefactam P: labefactatam GEH, 12 p. 95, 21 M'.] m. P: om. GEH, 22 p. 100, 12 spectaculis P: in spectaculis GEH, 48 p. 111, 18 in² P: om. GEH, 49 p. 112, 2 moenium obiectas] omnium obiecta P: omnium obiecta tela GEH, 50 p. 112, 15 ne¹ P²: ne ne P¹: ne meam GEH, 62 p. 116, 30 de P: e GEH. manifestum igitur, cum vagus modo huc, modo illuc H se convertat, cum codice mixto rem nobis esse.

Neque alia codicis H propria praetermittenda, velut quod in oratione cum sen. gr. egit et cum pop. gr. egit tam multa omissa atque transposita apparent ut vix similes sui orationes nobis traditae sint. quas omissiones si accuratius examinaveris, non casu sed consulto factas concludes, ut, quae videbantur nimia esse, contraherentur, velut sen. 4 p. 4, 16 cum . . . 20 revertissem om. H, 21 p. 11, 24 multa . . . 26 promulgavit om. H, alia. huc etiam quaedam dubia revocanda, velut sen. 26 p. 14, 1 cum vos . . . 27 p. 14, 16 dies om. H, ubi verba non propter repetitum dies omissa esse id arguit quod praeterea 27 p. 14, 18 quo die deletum est, ut decurtata sententia corrotundaretur. ut aliud exemplum ponam, vide etiam sen. 33 ubi verbis p. 16, 21 duae . . . 26 qua re omissis verba p. 16, 27 servos . . . 29 revocatas et ib. p. 17, 1 municipia et omnis omissa accedunt. quod vero

¹⁾ Cf. Cicéron, Discours 13. 2, ed. Wuilleumier, Tupet, 25.

sen. 13 p. 8, 9 non iuris . . . 10 liberalitas praetermissum est, id ideirco factum, quod quid sibi haec vellent, utpote quae depravata iam in (A) stetissent, H ignorabat.

Accedit quod haec aliaque in utraque oratione ita omissa sunt ut non solum grammatica integritas sententiarum sed etiam aliquis nexus orationis maneat, cuius efficiendi causa etiam transposita sunt non nulla et mutata, velut pop. 8 p. 25, 8 qua re... 9 reddidistis ante 7 p. 24, 22 at me transp. H, propterea quod 6 p. 24, 8 non enim ... 7 p. 24, 22 revocavit omissis nexu quodam opus erat quo alienae orationis partes inter se accommodarentur. simul ipsa verba transposita necessario mutata sunt, ita ut pro qua re hoc legatur hoc autem.

Satis igitur admonere, cum orationes cum sen. gr. egit et cum pop. gr. egit contractas praebeat H, auctoritatem eius per has orationes valde imminutam esse.

Orationes vero de domo sua et de har. resp. habitas ita integras exhibet **H** ut, quae ab omnibus fere librariis inter transcribendum omissiones fiunt, eae inveniantur, velut

dom. 27 p. 45, 19 certe... 20 tulisset PGMV: om. H, 37 p. 48, 28 cur... p. 49, 2 relinquetur PGMV: om. H, 81 p. 64, 11 legem... 82 p. 64, 17 autem PGMV: om. H, 82 p. 64, 18 auctorem... tamen PGMV: om. H, 105 p. 73, 3 caerimonias... 4 ad PGMV: om. H. har. resp. 28 p. 102, 22 cuius... 23 solebant PGE: om. H, 54 p. 13, 23 id... necesse est PGE: om. H.

Quod idem fere ad singula verba omissa pertinet nisi quod H nimis depravatis vel intellectu difficilioribus prudens et sciens saepius supersedet, velut

sen. 28 p. 14, 24 diribitores] dirivitores P¹: dirivitores P²: dirivatores GE¹: direptores E²εVF: om. H. pop. 11 p. 26, 11 sollemni deorum] solempni de ζ: solem de P: sole de GTε: sole V: om H. dom. 2 p. 35, 17 timore bonorum M: amore bonorum PGV: om. H. har. resp. 41 p. 108, 3 qua eloquentia P²GE: que loquenciam P¹: om. H.

Neque parvi interest quod H pravum verborum ordinem exhibet, saepius in oratione de har. resp. habita, rarius in de domo sua, velut

dom. 18 p. 42, 6 mari terraque PGMV: terra marique H, 63 p. 58, 1 ab omnium bonorum PGMV: a bonorum omnium H, 70 p. 60, 23 clarissimus vir PGMV: vir clarissimus H, 111 p. 75, 2 potissimum libertas domo sua PGMV: libertas sua potissimum domo H, 126 p. 80, 7 me in gabinio PGMV: in gabinio me H. har. resp. 14 p. 96, 18 illo solo PGE: solo illo H, 21 p. 99, 22 quae ob PGE: ob quae H, 31 p. 104, 1 ad me non nulli PGE: non nulli ad me H, 37 p. 106, 3 quid religiosius quid gravius PGE: quid gravius quid religiosius H, 46 p. 110, 18 flagitantis vos populum romanum desiderantem PGE: populum romanum desiderantem frangitantis vos H, 58 p. 115, 24 suum nomen PGE: nomen suum H, 63 p. 117, 9 quidem sunt PGE: sunt quidem H. sed eius modi transpositiones frequentiores in GE quam in H apparere monendum.

Gravissimum autem quod H etiam atque etiam in emendando interpolandoque versatur, ita ut loci vel depravati vel difficiliores ad intelle-

gendum faciliores lectu reddantur, ac praetermitto quidem ea quae contrahendi studio contineantur, inspice vero haec, velut

sen. 4 p. 4, 12 ut ipse ille annus] ipso illo anno H, 7 p. 5, 15 vobis auctoribus GE &V: vobis auctoritatibus P: vestris auctoritatibus H, 23 p. 12, 8 quae cum libenter commemoro tum non invitus] quae cum libenter commemorata nominentur H, 34 p. 17, 9 defendere PGE &V: defendere nolui H (sc. propter 8 nolui perperam cum antecedentibus coniunctum). pop. 20 p. 30, 5 utar \langle verbis \rangle] utar PGT &V: pietate utar H, 23 p. 31, 6 bono rumore certe utitur] in eorum (meorum &V) aperte (apperte P¹) utitur (utetur T) PGT &V: in os aperte laudatur H, 24 p. 31, 14 me vita] me ulla P: nulla GeV: mortuo H. dom. 1 p. 35, 2 eosdem PGMV: vos eosdem H, ib. 4 gerendo PGMV: gerendo pontifices H, 16 p. 41, 16 in ea re necne ratio] in ea re... ratio G: in ea regeneratio PM: in ea regere actione V: in ea re gerenda H, 42 p. 50, 24 merito PGMV: bene merito H, 55 p. 55, 17 spectatos] speratos PGMV: paratos H, 73 p. 61, 18 fuissem PGMV: fuissem restitutus H, 113 p. 76, 3 comportari iuberent P: -are iuberent GMV: comportarent H. har. resp. 3 p. 92, 3 rem publicam GE: rem P: rem meam H, 19 p. 99, 9 deorum PGE: deorum immortalium H, 31 p. 104, 8 postilio P¹: postillo P²GE: postulatio H, 55 p. 114, 15 cogitanti P: ei cogitanti GE: nec cogitanti H.

Hic etiam si non omnes, at paucae tamen proferendae interpolationes quae miro modo editoribus quibusdam imposuerint, velut

pop. 12 p. 26, 16 *** noctemque A. Klotz : noctemque sine lac. PGT eV : noctem H et ut alii ita Peterson et Wuilleumier, qui H inspexerint. cui nulla hic auctoritas tribuenda, utpote qui noctem loco transpositione foedato exhibeat, ita ut p. 26, 16 noctem sibi ad deliberandum postulasset ante p. 26, 14 cum et legatur. dom. 5 p. 36, 29 in senatum venire in capitolium . . . non debuisti P1GMV, ubi post capitolium verbum intrare addidit HP3 et Wuilleumier, qui eo mihi adductus videtur ut intrare reciperet quod additamentum H testimonio G firmari sibi finxit (v. eius apparatum). quamquam nihil est quod lectionem P¹GMV suspiceris. dom. 132 p. 82, 27 nemone horum tibi idoneus visus est ... p. 83, 1 cum quo dedicationem communicares, ubi cum quo recte restituit C. F. W. Mueller, cum eo praebent PG, ut cum eo H et Wuilleumier, quod vix Ciceronianum esse videtur. 1) similiter har. resp. 17 p. 97, 27 inimici contumeliis ... respondere recte Mdv. 2225, inimici contumeliam ... respondere mendose PGE, in inimici contumeliam . . . respondere ut H ita Guaglianone contra Klotzium² 510, qui id Ciceroni repugnare satis superque demonstravit. ib. 31 p. 104, 5 quod is . . . mea domo pontificum iudicio liberata secundum fratrem suum iudicatum esse dicebat, ubi mea domo ex meam domum PGEH correxit Mommsen (vide ne mea domu scribendum sit, cf. Verr. 5, 128, Phil. 2, 45), liberata exhibent PGE, liberatam H. hoc ab ipso H emendatum eo demonstrari potest quod una cum aliis genuinum iudicatum tradidit. quod si iudicatum verum est, quo modo se tibi illud meam domum . . . liberatam . . . iudicatam (corr. Gruterus) in H nisum probaturum sit nescio, quod tamen in textum recepit Guaglianone.

Sed cave ne omnino me fidem codici H abrogare putes, tantum enim abest ut eius auctoritatem spernam, ut multis locis lectiones quas rectas tradere videtur grato animo receperim, velut

sen. 29 p. 15, 6 cum mea dixerit H: cum me adixerit F: cum me addixerit E² eV: dixerit cum mea dixerit P: dixerit cum mea G: dixerit cum ea E¹. pop. 5 p. 24, 4 debeamus H: debemus PGET eV, 14 p. 27, 13 parietum H: parietis PGT eV, 17 p. 28, 19

Cf. R. Kühner - C. Stegmann, Ausführl. Gramm. d. Lat. Spr. 2. 2, Hannover 1914, 302.

lentuli H: lentulus PGT eV. dom. 3 p. 36, 11 aliud HP³: alios P¹: alias GV: aliter M, 4 p. 36, 16 tu H: tum P: totum GMV, 10 p. 39, 2 ob annonae causam H: binum non(a)e causam PMV: in lac. om. G, 12 p. 39, 23 atqui H: atquin PGMV, 30 p. 46, 24 rem perficiendam H: rem p. perficiendam PGMV, 52 p. 54, 16 subiceretur H: subicerentur PGMV, 68 p. 59, 14 etiam H: et in PGV: et M, 72 p. 61, 9 tui H: tuli PGMV, 110 p. 74, 25 indennatum H: indominato PGV: -tu M, 125 p. 79, 28 everteres sin H: evertere sin G²: everteres in P: revertere sin G¹MV, 142 p. 87, 8 universi H: universis PGMV. har. resp. 13 p. 96, 4 durum H: duorum PGE, 23 p. 100, 19 dubitabimus H: dubitavimus PE: dubitamus G, 25 p. 101, 23 nos H: nosset P¹: nos et P²: nossent GE, 31 p. 104, 5 pontificum iudicio H: pontificum P: pontificum (ponticum G) cum GE, 37 p. 106, 1 sunt H: om. PGE, ib. 4 nego H: ego PGE, 39 p. 107, 9 furis H: fueris P: fureris GE, 39 p. 107, 13 haberes H: habueris PGE, 44 p. 109, 20 fasceolis H: faceolis P: fasciis GE, 53 p. 113, 21 puris H: pueris PG: peritis E. ex his ceterisque eius modi lectionibus non nullas ab (A) uno alterove libro (x) intercedente manasse veri simile.

Denique de H² paucis disputare libet; nam quae de eo supra rettulimus H² nihil ultra progressa sunt quam ut H² fontem interpolationum P³ se praebere statuerimus. alias eius modi coniecturas H² solus exhibet, velut sen. 28 p. 14, 24 rogatores PGEH¹ eV: tot rogatores H², 30 p. 15, 24 initio PGE¹H¹: ab initio E² eVF: in initio H². dom. 1 p. 35, 5 religiones] religionibus PGH¹MV: regionibus H².

Haec ex ipsius H² ingenio fluxisse pro certo habendum, unde alia traxerit nihil prorsus constat, neque id scire permagni interest. nullas enim quae alicuius momenti sint lectiones praebet nisi quod dom. 77 p. 62, 24 et 85 p. 65, 20 quis ex qui PGH¹MV correxit. nihilo minus H² quodam libro, fortasse ipso exemplari H¹ usum esse vel ex his colligitur: dom. 65 p. 58, 23 cato PGH²MV: om. H¹, 70 p. 60, 14 piso PGH²MV: ipso H¹, 84 p. 65, 16 philippus PGH²M: phippus H¹: philippulis V. huc etiam revocandum quod H², postquam plura quibusdam locis verba H¹ scribae erasit, correctiora, ut videtur, inseruit, velut

sen. 14 p. 8, 14 interesse sine in ras. H^2 . pop. 21 p. 30, 14 cum custodes rei p. in ras. H^2 , 24 p. 31, 16 mihi . . . 18 sententia sim- in ras. H^2 . dom. 25 p. 44, 20 animo modo auditurus in ras. H^2 .

Iam eo res pervenit ut qualis sit ratio codicum $\mathbf{X}\mathbf{E}^2 \boldsymbol{\varepsilon} \mathbf{V}\mathbf{F}$ quibus oratio $\mathbf{X}\mathbf{E}^2 \boldsymbol{\varepsilon} \mathbf{V}\mathbf{F}$ cum sen. gr. egit aut integra aut aliqua ex parte servata est disserendum nobis sit. cuius disputationis argumentum ita disposui ut primum pauca de necessitudine quae inter $\mathbf{E}^2 \boldsymbol{\varepsilon} \mathbf{V}\mathbf{F}$ intercedit proferam, deinde quo modo $\mathbf{X}$ cum iis cohaereat exponam.

Ac primum quidem $\mathbf{E}^2 \varepsilon \mathbf{V} \mathbf{F}$ ex uno fonte (z) derivatos esse corruptelis $\mathbf{E}^2 \varepsilon \mathbf{V} \mathbf{F}$ quas una exhibent nullo negotio probatur, velut

sen. 5 p. 5, 5 arbitraretur PGE¹H: non arbitraretur E²ɛVF, 8 p. 5, 25 deus PGE¹H: decus E²ɛVF, 12 p. 7, 26 idem PGE¹H: hoc idem E²ɛV, 15 p. 9, 10 quam PGE¹H: quamquam E²ɛVF, 16 p. 9, 23 luctu Schol. PGE¹H: vultu E²ɛVF, 30 p. 15, 24 initio PGE¹H: ab initio E²ɛVF: in initio H², 32 p. 16, 17 praesidiis PGE¹H: praedatione E²ɛVF, 38 p. 18, 26 interfectis inimicis denique PGE¹: refectinimis denique E²eVF: nulla auctoritate senatus H.

Accedit quod ut ceteris auctoritate praestat E², idque tamen nullam aliam ob causam quam quod eos vetustate superat, ita nihil prorsus praebet quod non in iis legatur. recentiores autem illi ita inter se cohaerent ut communem originem (n) facile confiteantur. cuius rei haec exempla inspice, velut

sen. 1 p. 3, 6 vestra PGEH: vestrum ϵ VF, 7 p. 5, 16 volitantis PGEH: volitarent ϵ VF, 15 p. 9, 5 aestimant PGEH: existimant ϵ VF, 20 p. 11, 11 contionibus PGEH: cogitationibus ϵ VF, 24 p. 13, 2 et defendendum PGEH: om. ϵ VF, 29 p. 15, 10 metum PGE: meum ϵ VF: deest H, 39 p. 19, 6 implorarit GEH: implorit P: implorante ϵ VF.

Postremo εVF ita se gerunt ut sua quisque via ab (n) descendisse videatur. quod saltem de εV pro certo haberi potest, cum V hic illic veram lectionem amplexus vitia ε natu maioris aversatus sit, velut

sen. 4 p. 4, 12 ipse ille PGEV : ipso illo H : ille ϵ , 6 p. 5, 14 videbatis PGEHV : iubeatis ϵ , 12 p. 7, 29 ut PGEHV : et ϵ , 29 p. 15, 3 videri PGEHV : om. ϵ . quod idem de F qui non nisi singulas lectiones ex (n) ductas praebet aegre demonstrari posse per se liquet.

His rebus ita constitutis ad id accedendum est quod iam diu in controversiam vocatur, quanta familiae z sit auctoritas quantaque fides tribuenda, qua in re si nullum paene pondus habent quae Wrampelmeyer¹) in Ciceronis Liguriana de E2 protulit, cuius orationis longe alia est codicum ratio atque orationum corporis Parisini, tamen ei deberi videtur quod E² in virorum d. notitiam venit. multo quidem maioris momenti quod Halm²), cum testimonium codicum $\varepsilon \mathbf{F}$ examinasset, non solum ipsos ex P derivatos sed etiam, quas bonae notae lectiones exhiberent, eas coniectando repertas negavit. sed de εVF tum demum certius iudicare licuit cum ratio codicis E, cuius Halm ne mentionem quidem in editione sua fecit³), habita est. hic igitur commemorandus G. Stock⁴), qui cum lectiones E^2 et ϵVF religiosissime inspexisset atque inter se comparasset, primus necessitudinem quae inter eos intercedit agnovit, nec quidquam refert quod aliquanto post G. Peterson⁵) testimonium εVF plerumque sprevit aut si quid boni recepit e coniectura ortum iudicavit, utpote qui neque Stockium cognoverit et corruptelis eVF nimium commotus sit. 'eo autem quod εVF consentiunt cum correctore E2, qui tribus fere saeculis antiquior est quam illi, efficitur ipsas lectiones non recentis originis esse nec ex ingenio quorundam virorum d., qui renascentibus litteris

H. Wrampelmeyer, Codex Wolfenbuttelanus No. 205, olim Helmstadiensis No. 304, 2, Hanoverae 1873, VIII-IX.

²⁾ Cf. Halm, Interpolationen, 323, adn. 4.

³⁾ Cf. Cicero, Opera 2. 2, ed. Orelli, Baiter, Halm, 830.

⁴⁾ Cf. G. Stock, De recensenda Ciceronis oratione quam habuit cum senatui gratias egit, Genethliacon Gottingense, Halis Saxonum 1888, 106-111.

⁵⁾ Cf. Cicero, Orationes, ed. Peterson, XIII.

fuerunt, procreatas.'1) post Stockium omnes E^2 et εVF lectiones penitus examinavit Klotz'2), cuius iudicium de Ciceronis voluntate consilioque in verbis ponendis, de mendorum et discrepantiarum originibus et causis, de coniecturis et lectionibus genuinis maxima ex parte probo. sic non solum iis locis verum restitui potest ubi testimonium E^2 maxime valet (v. supra A) sed etiam ubi soli $\varepsilon V(F)$ testes praesto nobis sunt. pauca exempla profero, velut

sen. 3 p. 4, 8 facta non est εVF : non est P^1GEH^1 : non est permissa H^2P^3 , 4 p. 4, 13 octo εV : hoc P: hos GE: cum H, 9 p. 6, 10 cinnano (scr. cy-) εV : germano P^1 : cesonino GEP^3 : cesonini H: del. P^2 , 21 p. 11, 19 m. cispius εV : mospius PH: m. ospius GE, 24 p. 12, 27 referente εVF : rente P: petente GEH, ib. p. 13, 4 omnis ex εVF : om. PGEH, 39 p. 19, 5 arcessierit εV : arcesserit PH: accersierit GE. quae si recte aestimata sunt, quin εVF sua via ex (z) fluxerint vix est quod dubites.

Sequitur ut novum illum testem, fragmenta Parisina X dico, in iudicium X vocemus, cuius testimonium dignum est quod examinetur.

Ac primum quidem X una cum E² \varepsilon V singulares PGE¹H errores fugiens rectas lectiones his locis tradit: sen. 11 p. 7, 1 omnium XE² \varepsilon V: omnes PGE¹H, 14 p. 8, 16 ianua XE² \varepsilon V: inaua PGE¹H, 16 p. 9, 18 integumento XE² \varepsilon V³: integimento PGE¹H; unde hoc quidem certissime evincitur, X ad communem PGE¹H fontem haudquaquam redire.

Deinde ne X ex E correcto descriptum putes, inspice sen. 16 p. 9, 19 ubi soli $X \in VF$ pronomen tu servant, E^2 silet, PGE^1H omittunt.

Quae cum ita se habeant, quaerendum nunc num deperditus (z) fons sit codicis X. huc in primis trahendi ii loci ubi errorem exhibent $E^2 \varepsilon V F$, verum praebet X, velut

sen. 13 p. 8, 5 nobis PE¹HX: vobis GE²εV, ib. in lustris PGEHX: illuε'*is εVF¹), ib. et helluationibus PGE¹HX: etiam helluoni (-nis F) E²εVF, 14 p. 8, 17 pseudothyro (-tiro X) P²X: psed-P¹: pseudothyra (-tyra εV) E²εV: om. GE¹: porro H, 27 p. 14, 19 arcessivit PGEHXεV⁵): accersivit E².

ex his igitur hoc saltem apparet, X ultra testimonium (z) ascendere. licet enim *illustris*, accersivit errores sint proprii, tamen ceteri fere omnes quos X aspernatur in (z) certe steterunt.

¹⁾ Cf. Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, XXIX.

Cf. A. Klotz, Zur Kritik einiger ciceronischer Reden II (cum sen. gr. egit, cum pop. gr. egit), Rh. Mus. 68, 1913, 477-514; Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, XXIX-XXXII.

³⁾ Ciceronem integumentum formae integimentum praetulisse codd. ad Cael. 47, Pis. 12 testari videntur, nec praetermittendum quod eadem forma Plaut. Trin. 313, Bacch. 601 usus est. dubitationem quandam movent loci de or. 1, 161 et 2, 350, ubi tamen K. Kumaniecki, ed. Lipsiae 1969, familiam L secutus integumentum recepit. cf. Klotz, Zur Kritik II, 500.

⁴⁾ De hoc errore consulendus Klotz, Zur Kritik II, 481.

⁵⁾ Hoc Ciceronis esse post Klotzii Zur Kritik II, 481, adn. 2 inter omnes constat.

Quamquam uno loco X procul dubio ad familiam z se adplicat, considera enim mihi quo modo utraque familia orationem inscribat, nam omissis ceteris haec exhibet familia Parisina: cum senatui gratias egit PG: gratias agit senatui H: cum de reditu suo senatui gratias egit E. accedit quod \langle \ldots \rangle senatui gratias egit praebet Scholiasta Bobiensis, itaque quin (A) orationem cum senatui gratias egit inscripserit non est dubium.

Minus autem certa inscriptionis familiae z est causa. nam ex $\mathbf{E}^2 \varepsilon \mathbf{V} \mathbf{F}$ soli VF inscriptionem habent, E2 silet, & titulo caret, sed haec sufficient ad rem indagandam, ac primum P. Pithou in margine superiore editionis Lambinianae haec ex codice F enotavit: Oratio M. Tullii Ciceronis in senatu post reditum de exilio, quod autem in ε inscriptio deest, id librarium ipsum neglegentiae convincit, quem habuisse unde inscriptionem describeret testimonium V ostendit. haec enim leguntur in V: Oratio Marci Tulli Ciceronis in senatu post reditu ab exilio. gravius tamen quod primarius ille E² quod ab E¹ traditum invenit corrigendum non curavit. sed ne maioris iusto hoc facias, memento E² non nisi singulas lectiones ex (z) excerpsisse, ita ut in initio orationis rarius, progrediente autem opere, cum quanta esset discrepantia librorum cognovisset, crebrius lectiones varias enotaret, quibus rebus perpensis (z) orationem in senatu post reditum inscripsisse admodum probabile, nam ne putes VF inscriptionem illam coniectura invenisse, nunc testimonium X, qui antiquior est quam illi, valde te prohibet, haec autem testatur X: M. T. Cicero in senatum post reditum contra Lucium Pisonem, ubi in senatum levis librarii error, verba contra Lucium Pisonem falsum (nam contra Gabinium et Pisonem dicere debuit) eiusdem additamentum, itaque et VF et X illud in senatu post reditum ultima stirpe ex (z) traxisse veri simile. quod quidem antiquitus traditum esse non dico, alterius recensionis titulum fuisse negare non possum.

Scrupulum quendam inicit id quod supra observavimus, X aliquotiens lectiones rectas contra (z) servare. haec dissolvi posse puto, si rationem contaminationis quae dicitur habuerimus, cuius tamen vestigia et in X et in ceteris familiae z testibus tam tenuia deprehenduntur ut hodie res vix ad lucem perduci possit, neque certum est utrum P codices familiae z ea adfecerit, quod voluit Wuilleumier¹), an z codicem P, quod voluit Klotz.²) equidem ancipiti contentione districtus quamvis dubitans Wuilleumiero adsentior. cuius rei exempla haec inspice:

sen. 1 p. 3, 4 id tribuendum GEH: adtribuendum (attr- eVF) PeVF, 9 p. 6, 10 duo P¹GE¹H: duos P²E²eV³), 10 p. 6, 17 duo consules EH: ii consules P²GeV: hii consules P¹: consules hii X (scil. P¹X eundem, ut its dicam, errorem exhibent. nam quod X verba transposuit, id ei deberi puto quod, quo clarior sententia e con-

¹⁾ Cf. Cicéron, Discours 13, ed. Wuilleumier, 31.

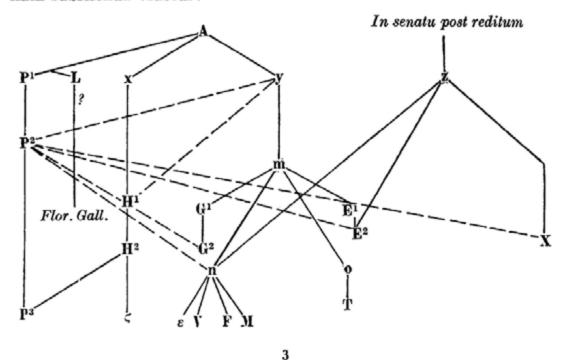
²⁾ Cf. Cicero, Scripta 7, ed. Klotz, XXXIX.

³⁾ Sed cf. R. Kühner – F. Holzweissig, Ausführl. Gramm. d. Lat. Spr. 1, Hannover 1966, 635.

textu abrepta fieret, eo anno post fuerunt addidit. vide etiam ne 10 p. 6, 17 parv(a)e $G_{\mathcal{E}}: prav(a)e$ PEHX error librum X ex P invaserit), 27 p. 14, 11 qui id GE: quid $P^1: qui$ $P^2F: desunt$ $H_{\mathcal{E}}V$, 32 p. 16, 16 templorum $P^2GEH: temporum$ $P^1_{\mathcal{E}}V$.

Quod si minoris iusto me X aestimasse putas, scito me haudquaquam ignorare fieri posse ut ille ex codice aliquo qui alia via ac (z) e communi huius familiae fonte descenderit derivatus sit. quamquam tum alium eiusdem generis codicem superstitem exspectarem. sed sic quoque, etiamsi ultra dubitationem de origine X iudicare non possumus, hoc teste reperto non nihil familiae z auctoritatis accrescere concedendum. itaque sen. 16 p. 9, 19 pronomen tu ab εV servatum non coniecturae deberi, id quod in editionibus suis Guillen et Kasten voluerunt, nunc testimonio X probatur. ac omitto quod sen. 11 p. 7, 1 familiam Parisinam secutus omnis libidines ex inferis excitavit Guillen; nam praeter eum, qui omnino suo potius arbitratu quam lege critica usus textum constituit, nemo iam est qui familiam z debita auctoritate fraudare velit.

Haec igitur sunt quae de codicum necessitudine memoranda putavi. confido etiam me nihil tacuisse unde de eorum pretio atque utilitate quid-quam colligas. itaque ut summatim omnia ante oculos ponam, talis imago mihi subicienda videtur:

Iam eo res deducta est ut pauca de ratione qua nostra editio nitatur adferamus. in singulis igitur verbis tractandis quem ad modum versatus sim ex iis quae supra de codicum rationibus disputavi satis elucet. haec addi possunt. in oratione cum sen. gr. egit si qui ita comparati exstant loci ut per se spectata et (A) scriptura possit recipi et (z), equidem rebus

3 BT Cicero 21 XXXIII

omnibus ponderatis (A) sequi malui quam (z), ita tamen ut paucis exceptis ea quae Klotz huic orationi restituit non spreverim. similiter magna ex parte video Kasten in ed. Berolinensi a. 1969 fecisse. paulo severius de familia z iudicavit Wuilleumier, sed ne is quidem lectiones quas optimas praebet aspernatus est. nihil attinet plura de familia Parisina memorare nisi quod ex PGEH codici H minorem fidem habendam putavi contra Wuilleumier et Guaglianone, maiorem contra Klotzium. tamen in universum non singulorum codicum aut unius familiae auctoritatem sequi volui, sed usus Ciceroniani ratione habita separatim unum quemque locum ponderandum censui.

In varia lectione adferenda codicum PGEHX plenas collationes exhibui paucis tantum silentio praetermissis, codicum TeVFM selectas. hoc etiam monendus es, lector, me codices PGEHXTeVFM imaginibus lucis ope pictis usum diligentissime contulisse, ita ut post has exactissimas curas sicubi mea de illis codicibus relatio a prioribus discrepet, maior nostro quam illorum apparatui fides habenda sit. praeterea imagines omnium librorum recentiorum quos supra (p. XI) commemoravi selectis locis examinavi exceptis codicibus Escorialensibus.

Virorum d. coniecturas non solum locos corruptos vel obscuros explicandi causa memorandas putavi, sed etiam ut rationi criticae quae illis locis a prioribus adhibita est aliquid lucis adferretur. hoc ita est utile ut, si quis emendando operam dare voluerit, munitam viam ad veritatem inveniendam persequi possit.

Fundamentum orthographiae his orationibus adhibitae maxime P mihi praebuit, cuius scripturam satis accurate expressam in contextu Klotziano qui hac in re ex Halmii collatione in editione Turicensi a. 1856 exhibita pendet invenies. equidem ea orthographica quae momentum faciant textui subieci, minutias adferre supersedi. in scriptura verborum constituenda neque id secutus sum ut Ciceronem restituerem, cuius scribendi rationem parum notam habemus¹), neque id egi ut omnia ad unam normam redigerem. quod si aequabilitatem quandam in scriptura adfectavi, id singillatim magis hic illic singula vocabula ad suam normam revocando, si quidem P iudicandi copiam praebuit, quam universe factum est. itaque in vocibus compositis²) cum neque formas adsimilatas neque non adsimi-

¹⁾ In P quamvis satis vetusto ne ea quidem quae antiquae scribendi rationis speciem prae se ferant necessario ad ipsum Ciceronem redire per se liquet. praeterea permultis eius modi locis nihil nisi scripturam vergentis antiquitatis ad nos propagatam esse post O. Ribbeck, Prolegomena critica ad P. Vergili Maronis 1, Lipsiae 1866, satis constat. cf. etiam F. W. Shipley, Certain Sources of Corruption in Latin MSS., New York 1904; M. A. Pei, The Language of the Eighth-Century Texts in Northern France, New York 1932.

²⁾ Hic C. D. Buck, Notes on Latin Orthography, CR 13, 1899, 116-119, 156-167 et O. Prinz, Zur Präfixassimilation im antiken und im frühmittelalterlichen Latein, Archivum Latinitatis Medii Aevi 21, 1951, 87-115 et 23, 1953, 35-60 usui mihi fuerunt.

latas omnino spreverim, haec v. c. invenies: ads. (adsiduus); adsc. et asc. (adscribere, ascendere); adst. et ast. (adstante, astante); adt. et att. (adtemptare, attingere); asp. (aspicere); conl. et coll. (conlocare, collega); compcomparare); imp. (improbus compluribus locis contra P qui inp. exhibet); exs. (exstare. sic XI^{ies} P, quamquam maximam partem, XXIX^{ies}, formas adsimilatas praebet). eodem iure in aliis quoque rebus inaequalitatem quandam admittere non veritus sum, velut quod dom. 96 p. 69, 9 maxuma P, 59 p. 56, 21 parvos P¹; har. resp. 29 p. 103, 16 mavoltque PGH; 2 p. 91, 17 volnerari P, alia scribenda curavi. atque in tertiae declinationis plurali accusativos non ad unam normam sed ad P fere semper exactos invenies. altera ex parte genetivos vocum in -ius, -ium exeuntium simplici -i scriptos Ciceroni tribui, utpote qui pluribus locis quam qui Klotzio noti fuissent a P¹ servatos cognoverim. postremo neque apsens sim., optempero sim. neque quom sim. (pro cum) curavi et praetermissa est non praetermissast scripsi.

Iam nihil superest nisi ut gratiae agantur iis qui hanc editionem adiuverint, et primum quidem Bernhardo Kytzler Berolinensi; quo intercedente has orationes edendas Bibliotheca Teubneriana mihi commisit. quid, quod Casimiri F. Kumaniecki, carissimi magistri, ne manes quidem me deseruerunt sed ut olim ipse ita nunc consilio mihi atque auctoritate adfuerunt? quod quidem a viro d. D. R. Shackleton Bailey data mihi est potestas inspiciendi plagulas On Cicero's Speeches continentes in beneficio atque in honore pono, nec non grates plurimas ago habeoque Philippo Levine, qui hanc Praefationem perlegit aliquantumque purgavit, an possum praetermittere impensam benevolentiam G. Chr. Hansen praefecti huius preli, qui maxime in locorum citatorum numeris convertendis optatissimum mihi auxilium tulit? multo autem plurimum Ricardo H. Rouse debeo, Professori eminentissimo Univ. Californiensis in urbe Los Angeles, qui et cod. Par. 18104 (X) a se repertum mihi commodavit et de librorum manuscriptorum fatis permulta mihi impertivit et rerum palaeographicarum ignorantiam meam humanissime sublevavit. quo vero animo quantaque perseverantia in rebus adversis Ciceronem meum tamquam suum Michele, uxor mea, defenderit et ego ipse bene scio et cum aliis communicare volo.

Dabam in urbe Los Angeles Kal. Iul. a. MCMLXXIX T. M.

3* XXXV

¹⁾ Praetermissis nominibus propriis haec adnoto: aerari dom. 124 p. 79, 23. collegi dom. 38 p. 49, 12. consili dom. 11 p. 39, 12; 102 p. 71, 21; 131 p. 82, 14. fili sen. 35 p. 17, 25; dom. 113 p. 75, 23. imperi dom. 129 p. 81, 22; 132 p. 83, 8; 133 p. 83, 13; har. resp. 3 p. 92, 4; 49 p. 111, 30; 51 p. 113, 1. ingeni har. resp. 40 p. 107, 21. iudici dom. 108 p. 74, 6; har. resp. 1 p. 91, 7. malefici har. resp. 37 p. 106, 2. mancipi har. resp. 14 p. 96, 24. oti dom. 137 p. 85, 6. sacerdoti har. resp. 21 p. 99, 24. supplici har. resp. 7 p. 93, 21.

INDEX LIBRORVM ET COMMENTATIONVM

Angelius, N., ed. Florentiae 1515

Augustinus, Ant., ap. Graevium

Atzert, C., Deutsche Literaturzeitung 39, 1918, 449-452

Baehrens, W. A., Beiträge zur lateinischen Syntax, Philol. Suppl. 12, 1912, 233 – 536

Baiter, J. G. - Kayser, C. L., 4. 2, ed. Lipsiae 1862

Baiter, J. G., vide Örelli

Boutemy, A., Un grand abbé du XIe siècle: Olbert de Gembloux, Annales de la société archéologique de Namur 41, 1934, 43-85

Boutemy, A., Un manuscrit de Gembloux retrouvé parmi les codices Tornacenses de la Bibliothèque Nationale de Paris (lat. 5795), Mélange Felix Rousseau, Bruxelles 1958, 110-120

Buecheler, F., Coniectanea critica, Rh. Mus. 13, 1858, 601

Busche, K., Berl. philol. Woch. 37, 1917, 1353-1360

Camerarius, J., ed. Basileae 1534 (= editio Hervagiana)

Clark, A. C., Mil., ed. Oxford 1895

Clark, A. C., The Descent of Manuscripts, Oxford 1918

Clark, A. C., ap. Peterson (in app. cr. cito)

Courtney¹, E., Notes on Cicero, CR n. s. 10, 1960, 95-99

Courtney², E., Notes on Ciceronian Manuscripts and Textual Criticism, Univ. of London, Inst. of Class. St., Bulletin 10, 1963, 13-16

Courtney³, E., CR n. s. 17, 1967, 299-301

Cratander, A., ed. Basileae 1528 (huic editioni praefuit M. Bentinus)

De Saint-Denis, E., Latomus 12, 1953, 209-210

Drechsler, F. J., Kritische Miscellen, Zeitschr. f. d. österr. Gymn. 43, 1892, 297 – 299

Ernesti, J. A., ed. Lipsiae 1737 – 1739

Ernout, A., Rev. de Philol. 28, 1954, 145-146

Fabricius, F., har. resp., ed. Dusseldorpii 1565

Faernus, G., ap. Graevium

Gagnér, A., Florilegium Gallicum, Lund 1936

Garatoni, G., ed. Neapoli 1777 – 1788

Georges, K. E., Kritische Bemerkungen, Philol. 32, 1873, 540

Gesner, J. M., Cicero restitutus, Comment. Soc. Reg. Gottingensis 3, 1781, 223 -284 (hunc ap. Wolfium commemoratum cito)

Graevius, J. G., ed. Amstelodami 1699

Graindor, P., Cicero, De domo 76, et Cicero, De domo 52, Rev. de Philol. 24, 1900, 147-148 et 241-242

Gruter, J., ed. Hamburgi 1618 (cum notis J. Gulielmii)

Gryphius, S., ed. Lugduni 1540 (huic editioni praefuit J. M. Brutus)

Guaglianone, A., har. resp., ed. Florentiae 1968

Gulielmius, J., vide Gruter

Halm, C., Über die Handschriften des Ciceros in der ehemaligen Heidelberger, jetzt Vatikanischen Bibliothek, Neue Jahrb. Suppl. 15, 1849, 165-178

LIBRI ET COMMENTATIONES

Halm, C., Zur Handschriftenkunde der Ciceronischen Schriften, München 1850 Halm, C., Interpolationen in Ciceronischen Reden aus dem codex Parisinus Nro.

7794 nachgewiesen, Rh. Mus. 9, 1854, 321-350

Halm, C., vide Orelli (in app. cr. cito)

Hamacher, J., Florilegium Gallicum, Frankfurt 1975

Heumann, Ch. A., Arch., Cat., post red., Manil., Mil., ed. Isenaci 1735

Hotman, F., Comment. in Cic. oratt., Genevae 1554

Jeep¹, J., Zu Ciceros Reden, Neue Jahrb. 81, 1860, 615-616

Jeep², J., Kritische Bemerkungen zu Ciceros Reden, Wolfenbüttel 1862

Jeep³, J., Kritische Bemerkungen zu Ciceros Reden, Wolfenbüttel 1863

Jordan, H., Quaestiones criticae, Regimontii 1866

Karsten, H. T., Cicero. Orationes post reditum tres, Mnem. n. s. 7, 1879, 399-410

Kasten, H., Staatsreden 2, ed. Berlin 1969

Kayser, C. L., vide Baiter - Kayser

Kinsey, T. E., Cicero de domo 87, Mnem. 18, 1965, 397-398

Klotz, A., 7, ed. Lipsiae 1919

Klotz¹, A., Zur Kritik einiger ciceronischer Reden, Rh. Mus. 67, 1912, 358 – 390

Klotz², A., Zur Kritik einiger eiceronischer Reden II, Rh. Mus. 68, 1913, 477 – 514

Klotz³, A., Sprachliche Bemerkungen zu einigen Stellen in Cicero's Reden, Glotta 6, 1914-1915, 212-223

Klotz4, A., Philol. Woch. 60, 1940, 14-17

Klotz, R., 2. 2, ed. Lipsiae 1866²

Koch, H. A., Conjectanea Tulliana, Naumburg 1868

Kumaniecki, K. F., De numeris Tullianis observationes aliquot, Ciceroniana n. s. 1, 1973, 69-82

Lahmeyer, G., Orationis de haruspicum responso habitae origo Tulliana, Gottingae

Lahmeyer¹, G., Zu Cicero de domo sua, Philol. 22, 1865, 504

Lahmeyer², G., Zu Cicero de domo sua, Philol. 23, 1866, 71

Lambinus, D., ed. Parisiis 1565-1566

Landgraf, G., Kommentar zu Ciceros Rede pro Sex. Roscio Amerino, Leipzig-Berlin 1914²

Lange, L., Spicilegium criticum in Ciceronis orationem de domo, Lipsiae 1881

Lange, M., De Ciceronis altera post reditum oratione commentatio, Dresdae 1875 Latte, K., Römische Religionsgeschichte, München 1960

Lehmann, C. A., Quaestiones Tullianae, Hermes 15, 1880, 354-355 et 566-568 (in app. cr. cito)

Lehmann, P., Erforschung des Mittelalters 5, Stuttgart 1962

Lenaghan, J. O., A Commentary on Cicero's Oration De Haruspicum Responso, The Hague-Paris 1969

Löfstedt, E., Syntactica, 2 vol., Lund 1942² et 1933

Mack, D., Senatsreden und Volksreden bei Cicero, Diss. Würzburg 1937

Madvig, J. N., Opuscula academica 1, Hauniae 1834

Madvigi, J. N., Adversaria critica 1, Hauniae 1871

Madvig², J. N., Adversaria critica 2, Hauniae 1873

Madvig³, J. N., Adversaria critica 3, Hauniae 1884

Manutius, P., ed. Venetiis 1540

Manutius, P., Comment. in M. T. Cic. oratt. 2, Lipsiae 1783

Markland, J., Remarks on the epistles of Cicero to Brutus and of Brutus to Cicero in a letter to a friend. With a dissertation upon four orations adscribed to M. T. Cicero, London 1745 (hunc ap. Wolfium commemoratum cito)

LIBRI ET COMMENTATIONES

Maslowski, T. - Rouse, R. H., Twelfth-Century Extracts from Cicero's Pro Archia and Pro Cluentio in Paris B. N. MS lat. 18104, Italia Medioevale e Umanistica 22, 1979, 97-122

Maslowski, T., Notes on Cicero's Four Post Reditum Orations, AJP 101, 1980, 404 - 420

Maslowski, T., Some Remarks on London, British Library, MS Harley 4927, Rh. Mus. (hoc iam foras datur)

Matthias, Th., Zu Ciceros Reden, Neue Jahrb. 139, 1889, 274-279

Mommsen, Th., ap. Orelli Mueller, C. F. W., 2. 2, ed. Lipsiae 1896

Muretus, M. A., ap. Graevium

Naegelsbach, K. F., Lateinische Stilistik, Nürnberg 1905⁹ (huius emendationes summatim ap. Orelli exhibitae sunt)

Naugerius, A., ed. Venetiis 1519

Nisbet, R. G. M., dom., ed. Oxford 1939 (huius paginas cito)

Nisbet, R. G. M., Pis., ed. Oxford 1961

Oberdick, J., Zu Ciceros Rede De domo sua, Neue Jahrb. 123, 1881, 201 Orelli, J. C. - Baiter, J. G. - Halm, C., 2. 2, ed. Turici 1856

Palmerius, J. M., ap. Graevium

Pellegrin, E. – Billanovich, G., Un manuscrit de Cicéron annoté par Pétrarque au British Museum, Scriptorium 8, 1954, 115-117

Peterson, W., Cicero's post Reditum and other Speeches, CQ 4, 1910, 167-177 Peterson, G., ed. Oxonii 1911 (in app. cr. cito)

Reid, J. S., Sull., ed. Cambridge 1882 (praeterea huius emendationes ap. Peterson commemoratas cito)

Romana editio, ed. Romae 1471

Rouse, R. H. - Rouse, M. A., The Florilegium Angelicum: Its Origin, Content, and Influence, Essays Presented to Richard W. Hunt, ed. J. J. G. Alexander and M. T. Gibson, Oxford 1975, 65-114

Rueck, C., De M. T. Ciceronis oratione de domo sua ad pontifices, Monachii 1881

Savels¹, J. A., Disputatio de vindicandis M. T. Ciceronis quinque orationibus post red. in sen., ad Quir. post red., pro domo sua ad pont., de har. resp., pro M. Marcello, Coloniae 1828

Savels², J. A., De M. T. Ciceronis oratione pro domo sua ad pontifices comment., Asnidiae 1833 (huius sen., ed. Coloniae 1830 non cito)

Schmidt, F. W., Zu Cicero, Neue Jahrb. 109, 1874, 741 et 742

Schoell, F., Alte Probleme, Archiv f. lat. Lexikogr. u. Gramm. 2, 1885, 205-207 Schoell, F., Interpolationen, Lücken und sonstige Verderbnisse in Ciceros Rede de domo, Rh. Mus. 43, 1888, 419-442 (in app. cr. cito)

Schoenberger¹, J. K., Mitteilungen, Woch. f. klass. Philol. 30, 1913, 1381-1382 Schoenberger², J. K., Mitteilungen, Woch. f. klass. Philol. 31, 1914, 645-646

Schoenberger³, J. K., Mitteilungen, Woch. f. klass. Philol. 32, 1915, 831-832

Schuetz, C. G., ed. Lipsiae 1814 - 1823

Serruys, D., Cicero, De domo, Rev. de Philol. 24, 1900, 149-154

Shackleton Bailey, D. R., Sex. Clodius — Sex. Cloelius, CQ n. s. 10, 1960, 41-42 Shackleton Bailey, D. R., On Cicero's Speeches, HSCP 83, 1979, 237-285 (huius paginas cito)

Sigonius, C., ap. Graevium

Simon, J. H., The Budé Cicero, CR n. s. 5, 1955, 71-73

Spengel, L., Miscellen, Philol. 11, 1856, 403-404

Stephanus, C., ed. Parisiis 1554

LIBRI ET COMMENTATIONES

Stock, G., De recensenda Ciceronis oratione quam habuit cum senatui gratias egit, Genethliacon Gottingense, Halis Saxonum 1888, 106—111

Sydow¹, R., Kritische Beiträge zu Ciceros Reden, Philol. 92, 1937, 227 – 228

Sydow², R., Kritische Beiträge zu Ciceros vier Reden nach seiner Rückkehr, Rh. Mus. 90, 1941, 77-79 et 168-174

Sydow³, R., Kritische Beiträge zu Cicero, Rh. Mus. 92, 1943, 186-188

Thormeyer, G., De Valerio Maximo et Cicerone quaestiones criticae, Gottingae 1902

Ursinus, F., In omnia Ciceronis opera notae ap. Lambinum (ed. repetita Genevae 1584) commemoratae

van den Bruwaene, Antiquité classique 22, 1953, 459-460 Veneta editio, ed. Venetiis 1471

Walter¹, F., Zu Cicero und Augustinus, Philol. Woch. 61, 1941, 432

Walter², F., Zu Cicero und zu Quintilian mit den Deklamationen, Rh. Mus. 91, 1942, 2 et 4-5

Wolf, F. A., sen., pop., dom., har. resp., ed. Berolini 1801

Woodcock, E. C., CR 54, 1940, 91-92

Wuilleumier, P., Discours 13 (sen., pop., dom.), ed. Paris 1952

Wuilleumier, P. - Tupet, A. M., Discours 13. 2 (har. resp.), Paris 1966

Zielinski, Th., Das Clauselgesetz in Ciceros Reden, Leipzig 1904

M. TVLLI CICERONIS ORATIO CVM SENATVI GRATIAS EGIT

SIGLA

P = codex Parisinus 7794 saec, IX^{med}.

P1 = prima manus

P² = correcturae eiusdem fere aetatis

P³ = correcturae multo recentiores

G = codex Bruxellensis 5345 (olim Gemblacensis) saec. XI^{in.}

G1 = prima manus

G² = correcturae paulo recentiores

E = codex Berolinensis 252 (olim Erfurtensis) saec. XII^{in.}

 $E^1 = prima manus$

 $\mathbf{E}^2 = \text{correcturae eiusdem aetatis}$

H = codex Harleianus 4927 saec. XII^{ex}.

 $H^1 = prima manus$

H² = correcturae recentiores

X = fragmenta Parisina 18104 saec. XIIex., continent § 10 p. 6, 17 sed fuerunt... p. 22 reposcebat et p. 6, 27 quorum... fefellit; § 11 p. 6, 27 quis ... p. 7, 4 sustentavit; § 13 p. 8, 5 ubi ... 7 cessavit; § 14 p. 8, 15 idem... 10 voluptatibus; § 16 p. 9, 16 non te... 21 foedere adities (sic); § 27

p. 14, 18 quo die . . . 21 comprobarent

ε = codex Erlangensis 847 anno 1466 exaratus

V = codex Vaticanus 1525 (olim Palatinus) anno 1467 exaratus

F = lectiones codicis Pithoeani in margine exemplaris Lambiniani (Argento-

rati 1581) quod Heidelbergae adservatur adscriptae

 ω = superiores illi codices omnes praeter X et F

= codices recentiores non nulli

Schol. = Scholiasta Bobiensis

NOTAE

Bus. = Busche= Alfr. Klotz Kl.Court. = Courtney Lb.= Lambinus Ern. = ErnestiMdv.= Madvig Gar. = Garatoni Man.= Manutius = HalmMue.= C. F. W. Mueller Ha.Heu. = Heumann Pet. = Peterson Hot. = Hotman Schoenb. = Schoenberger = Karsten Sh. B.= Shackleton Bailey Ka.Wui.= Wuilleumier Kays. = Kayser

TESTIMONIA

Cic., ad Att. 4, 1, 5 (scr. Romae c. Id. Sept. a. 57) postridie in senatu, qui fuit dies Non. Sept., senatui gratias egimus.

Cic., Planc. 74 nihil autem me novi, nihil temporis causa dicere, nonne etiam est illa testis oratio, quae est a me prima habita in senatu? in qua cum perpaucis nominatim egissem gratias, quod omnes enumerari nullo modo possent, scelus autem esset quemquam praeteriri, statuissemque eos solum nominare qui causae nostrae duces et quasi signiferi fuissent, in his Plancio gratias egi. recitetur oratio quae propter rei magnitudinem dicta de scripto est; in qua ego homo astutus ei me dedebam cui nihil magnopere deberem, et huius offici tanti servitutem astringebam testimonio sempiterno.

Cic., ad fam. 1, 9, 4 (scr. Romae mense Dec. a. 54 ad P. Cornelium Lentulum Spintherem, cos. 57) ego me, Lentule, initio, (beneficio) rerum atque actionum tuarum, non solum meis sed etiam rei publicae restitutum putabam, et, quoniam tibi incredibilem quendam amorem et omnia in te ipsum ac singularia studia deberem, rei publicae, quae te in me restituendo multum adiuvisset, eum certe me animum merito ipsius debere arbitrabar quem antea tantum modo communi officio civium, non aliquo erga me singulari beneficio debitum praestitissem. hac me mente fuisse et senatus ex me te consule audivit et tu in nostris sermonibus conlocutionibusque ipse vidisti.

Dio Cassius 39, 9, 1 κατήλθέ τε οδν ό Κικέρων, και χάριν τῆ τε βουλῆ και τῷ δήμῳ, παρασχόντων αὐτῷ τῶν ὑπάτων και τὸ συνέδριον και τὴν ἐκκλησίαν, ἔγνω.

Schol., p. 153, 7 St. dein postea restitutus inter ceteros et ipsi (sc. Plancio) gratias egit iis orationibus quarum alteram in contione, alteram vero habuit in senatu. $(cf. \ \S \ 35)$

Schol., p. 165, 5 St. suffecerat enim de ea oratione dixisse qua vel senatui vel populo gratias egit.

Si, patres conscripti, pro vestris immortalibus in me fratremque meum liberosque nostros meritis parum vobis cumulate gratias egero, quaeso obtestorque ne meae naturae potius quam magnitudini vestrorum beneficiorum id tribuendum putetis, quae tanta enim potest exsistere uber-5 tas ingeni, quae tanta dicendi copia, quod tam divinum atque incredibile genus orationis, quo quisquam possit vestra in nos universa promerita non dicam complecti orando, sed percensere numerando? qui mihi fratrem optatissimum, me fratri amantissimo, liberis nostris parentes, nobis liberos, qui dignitatem, qui ordinem, qui fortunas, qui amplissimam rem 10 publicam, qui patriam, qua nihil potest esse iucundius, qui denique nosmet ipsos nobis reddidistis, quod si parentes carissimos habere debemus, quod ab iis nobis vita, patrimonium, libertas, civitas tradita est, si deos immortalis, quorum beneficio et haec tenuimus et ceteris rebus aucti sumus, si populum Romanum, cuius honoribus in amplissimo consilio et in 15 altissimo gradu dignitatis atque in hac omnium terrarum arce conlocati sumus, si hunc ipsum ordinem, a quo saepe magnificentissimis decretis sumus honestati, immensum quiddam et infinitum est quod vobis debeamus, qui vestro singulari studio atque consensu parentum beneficia, deorum immortalium munera, populi Romani honores, vestra de me 20 multa iudicia nobis uno tempore omnia reddidistis, ut, cum multa vobis, magna populo Romano, innumerabilia parentibus, omnia dis immortalibus debeamus, haec antea singula per illos habuerimus, nunc universa per vos reciperarimus.

2-4 (quaeso . . . putetis) cf. Mamertinus, paneg. Lat. III (XI), 31, 3 quaeso obtestorque te $\langle ne \rangle$ mese id naturae potius quam magnitudini beneficiorum tuorum putes esse tribuendum

Inscr. M. TVLLI CICERONIS INCIPIT CVM SENATVI GRATIAS EGIT PG: <INCIPIT CVM> SENATVI GRATIAS EGIT Schol. : Incip(it) or(atio) M. T. Cicer(onis) cu(m) de reditu suo senatui gr(ati)as egit E : M. TVLLIVS GRATIAS AGIT SENATVI H : M. T. Cic(er)o in senatu(m) post reditu(m) X : Oratio Marci Tulii Ciceronis in senatu post reditu ab exilio i(n)c(ipit) V : M. Tullii Ciceronis oratio in senatu post reditum de exilio F : om. e

4 id tribuendum GEH cf. Mamert.: adtribuendum P: attr- ϵ VF || 6 quisque H | possit PEHG²: posset G¹ ϵ VF | vestrum ϵ VF || 7 ornando ϵ VF || 10 qua... iucundius om. P¹ || 10.11 nosmet ipsos nobis PGH: nobis nosmet ipsos E: nosmet ipsos ϵ V || 12 iis P²G: his P¹EH: hys ϵ V || 15 omnium PGEH: omnium dignitatum ϵ V || 16 ordinem ipsum E || 17 est et infinitum G || 18 debeamus] habeamus H: debemus ϵ Lb. || 20 cum PGEH: quo ϵ VF || 22 quod haec P² Lb. || 23 reciperarimus P¹: recu- P²G: recuperaverimus E ϵ : recuperavimus HV

Itaque, patres conscripti, quod ne optandum quidem est homini, im-³ mortalitatem quandam per vos esse adepti videmur. quod enim tempus erit umquam cum vestrorum in nos beneficiorum memoria ac fama moriatur? qui illo ipso tempore, cum vi, ferro, metu, minis obsessi teneremini, non multo post discessum meum me universi revocavistis referente 5 L. Ninnio, fortissimo atque optimo viro, quem habuit ille pestifer annus et maxime fidelem et minime timidum, si dimicare placuisset, defensorem salutis meae, postea quam vobis decernendi potestas facta non est per eum tribunum plebis qui, cum per se rem publicam lacerare non posset, sub alieno scelere delituit, numquam de me siluistis, numquam meam sa- 10 4 lutem non ab iis consulibus qui vendiderant flagitavistis. itaque vestro studio atque auctoritate perfectum est ut ipse ille annus, quem ego mihi quam patriae malueram esse fatalem, octo tribunos haberet qui et promulgarent de salute mea et ad vos saepe numero referrent, nam consules modesti legumque metuentes impediebantur lege, non ea quae de 15 me, sed ea quae de ipsis lata erat, cum meus inimicus promulgavit ut, si revixissent ii qui haec paene delerunt, tum ego redirem; quo facto utrumque confessus est, et se illorum vitam desiderare et magno in periculo rem publicam futuram si, cum hostes atque interfectores rei publicae revixissent, ego non revertissem. itaque illo ipso tamen anno cum ego 20 cessissem, princeps autem civitatis non legum praesidio sed parietum vitam suam tueretur, res publica sine consulibus esset neque solum parentibus perpetuis verum etiam tutoribus annuis esset orbata, sententias dicere prohibèremini, caput meae proscriptionis recitaretur, numquam dubitastis meam salutem cum communi salute coniungere. postea vero 25 quam singulari et praestantissima virtute P. Lentuli consulis ex superioris anni caligine et tenebris lucem in re publica Kalendis Ianuariis dispicere

1 nec H || 3 cum PGE : quo H ε V || 4 nimis E¹ || 7 si PGEH : et si ε VF || 8 potestas decernendi GE || facta non est ε VF : non est P¹GEH¹: non est permissa H²P³ || 10 delituit E² ε VF : deluit P¹ : delevit P²GE¹ : diruit H ε || 11 non ante numquam transp. H : om. ε V | iis (prius i in ras. P) PG : his EH : hys ε V | qui rem p. ε VF fort. recte. cf. Pis. 15 : qui publicam Kl., Praef. XXXI | vendiderunt H || 12 ut E ε V : om. PGH || ipse ille PGEV : ipso illo H : ille ε | annus E ε V : annoH : minus PG || 13 octo ε V : hoc P : hos GE : cum H || 15 ea om. GE || 16 cum ... 20 revertissem om. H || quam ... promulgavit Lb. : cum ... promulgavisset Ern. || 17 revixerit ε V || ii PG : hi E : vero ε V || paene haec ε V || facto P²GE² ε V : fato P¹E¹ || 19 si cum ε V : si eum F : sicut P¹ : si aut P²GE || ostes P¹ || atque] aut G || 20 ego¹ P¹ ε VF : aut ego P²GE || itaque PGEH cf. Schoenb.¹ 1381 : atque ε VF || tamen om. H || 21 cessissem P²HE² ε V : gessissem P¹GE¹ || autem] huius E¹ || 22 sine consulibus P²GH : sine consule E : sinere ** p. sine consulibus P¹ || 23 annuis (annuis* P) esset orbata PH ε V : annuis* ess;* orbata* (s eras.) E : annuisses sed orbatas G || $\langle$ vos $\rangle$ sententias vel sententias $\langle$ vos $\rangle$ Lehmann 354 || 25 salutem meam GE || cum om. G¹ || post H¹ || 26 quam] qui (?) H¹ || quam ... p. 5, 1 coepistis] cum ... coepissetis Spengel || 26 singulari virtute et praestantissima GE || 27 caligine anni E || in re p.] rei p. G || dispicere P¹ : despicere ω : respicere ε

ORATIO CVM SENATVI GRATIAS EGIT 3-8

coepistis, cum Q. Metelli, nobilissimi hominis atque optimi viri, summa dignitas, cum praetorum, tribunorum plebis paene omnium virtus et fides rei publicae subvenisset, cum virtute, gloria, rebus gestis Cn. Pompeius omnium gentium, omnium saeculorum, omnis memoriae facile princeps tuto se venire in senatum arbitraretur, tantus vester consensus de salute mea fuit ut corpus abesset meum, dignitas iam in patriam revertisset.

Quo quidem mense quid inter me et meos inimicos interesset existimare 6 potuistis, ego meam salutem deserui, ne propter me civium vulneribus 10 res publica cruentaretur; illi meum reditum non populi Romani suffragiis sed flumine sanguinis intercludendum putaverunt, itaque postea nihil vos civibus, nihil sociis, nihil regibus respondistis; nihil iudices sententiis, nihil populus suffragiis, nihil hic ordo auctoritate declaravit; mutum forum, elinguem curiam, tacitam et fractam civitatem videbatis. quo 7 15 quidem tempore, cum is excessisset qui caedi et flammae vobis auctoribus restiterat, cum ferro et facibus homines tota urbe volitantis, magistratuum teeta impugnata, deorum templa inflammata, summi viri et clarissimi consulis fasces fractos, fortissimi atque optimi tribuni plebis sanctissimum corpus non tactum ac violatum manu, sed vulneratum 20 ferro confectumque vidistis, qua strage non nulli permoti magistratus partim metu mortis, partim desperatione rei publicae paululum a mea causa recesserunt; reliqui fuerunt quos neque terror nec vis, nec spes nec metus, nec promissa nec minae, nec tela nec faces a vestra auctoritate, a populi Romani dignitate, a mea salute depellerent.

Princeps P. Lentulus, parens ac deus nostrae vitae, fortunae, memoriae, 8 nominis, hoc specimen virtutis, hoc indicium animi, hoc lumen consulatus sui fore putavit, si me mihi, si meis, si vobis, si rei publicae reddidisset. qui ut est designatus, numquam dubitavit sententiam de salute mea se et re publica dignam dicere. cum a tribuno plebis vetaretur, cum praesuclarum caput recitaretur, ne quis ad vos referret, ne quis decerneret, ne disputaret, ne loqueretur, ne pedibus iret, ne scribendo adesset, totam

1 cum . . . 3 subvenisset post 5 arbitraretur transp. H || 1 cum q. $\mathbf{H}G^2P^3 \epsilon \mathbf{V}$: cumque $\mathbf{P}^1G^1\mathbf{E}$ | optimi om. $\epsilon \mathbf{V}$ || 2 praetorum] preconum ϵx -corum G^2 | plebis] l. H || 3 gloria om. $\mathbf{P}^1$ | cn. $\mathbf{G}\mathbf{H}$: gn. $\mathbf{PE}\epsilon\mathbf{V}$ || 5 tutos evenire senatum G^1 | arbitraretur $\mathbf{PGE}^1\mathbf{H}$: non arbitraretur $\mathbf{E}^2\epsilon\mathbf{VF}$ | vester ϵx virorum $\mathbf{E}^2$ || 6 ut $\mathbf{P}^1G\mathbf{E}\epsilon\mathbf{V}$: ut licet $\mathbf{HP}^3\boldsymbol{\zeta}$ || 8 quid ϵx quod $\mathbf{H}^2$ || 10 redditum $\mathbf{G}^1$ || 13 populus $\mathbf{PGE}^1\mathbf{H}$: populus r. $\mathbf{E}^2\epsilon\mathbf{V}$ | suffragiis om. $\epsilon\mathbf{V}$ || 15 vobis auctoribus $\mathbf{GE}\epsilon\mathbf{V}$: vobis auctoritatibus $\mathbf{P}$: vestris auctoritatibus $\mathbf{H}$ || 16 volitantis $\mathbf{PG}$: -es $\mathbf{EH}$: volitarent $\epsilon\mathbf{VF}$ || 17 tegta $\mathbf{G}^1$ | oppugnata $\mathbf{P}^3\boldsymbol{\zeta}$ || 18 clarissimi consulis $\mathbf{P}^2\mathbf{H}\epsilon\mathbf{V}$: clarissimi viri consulis (-es $\mathbf{E}$) $\mathbf{P}^1G\mathbf{E}$ || 19 non $\mathbf{P}^1G\mathbf{E}\mathbf{H}^1\epsilon\mathbf{V}$: non solum $\mathbf{H}^2\mathbf{P}^3$ || 21 mortis ϵx moras $\mathbf{G}^2$ | paulum $\epsilon\mathbf{V}$ || 25 deus $\mathbf{PGE}^1\mathbf{H}$ cf. Sest. 144 : decus $\mathbf{E}^2\epsilon\mathbf{VF}$ || 26 indicium $\boldsymbol{\zeta}$: iudicium $\boldsymbol{\omega}$ || 27 si me mihi $\mathbf{PH}\epsilon\mathbf{V}$: me si mihi $\mathbf{E}$: si me $\mathbf{G}$ || 28 mea om. $\mathbf{E}^1$ || 28, 29 se et $\epsilon\mathbf{V}$: sed et $\mathbf{P}$: et de $\mathbf{EH}\mathbf{G}^2$: de $\mathbf{G}^1$ || 29 diceret $\mathbf{G}^1\mathbf{E}$ || cum ^{2} om. $\epsilon\mathbf{V}$ || 30 illud caput $\epsilon\mathbf{V}$ | discerneret $\mathbf{E}^1$ | ne ^{3} | ne quis $\mathbf{G}$

illam, ut ante dixi, proscriptionem non legem putavit, qua civis optime de re publica meritus nominatim sine iudicio una cum senatu rei publicae esset ereptus. ut vero iniit magistratum, non dicam: quid egit prius, sed quid omnino egit aliud nisi ut me conservato vestram in posterum digni-9 tatem auctoritatemque sanciret? di immortales, quantum mihi bene-5 ficium dedisse videmini, quod hoc anno P. Lentulus consul est! quanto maius dedissetis si superiore anno fuisset! nec enim eguissem medicina consulari, nisi consulari vulnere concidissem, audieram ex sapientissimo homine atque optimo civi et viro, Q. Catulo, non saepe unum consulem improbum, duo vero numquam post Romam conditam excepto illo Cin- 10 nano tempore fuisse, qua re meam causam semper fore firmissimam dicere solebat, dum vel unus in re publica consul esset, quod vere dixerat si illud de duobus consulibus quod ante in re publica non fuerat perenne ac proprium manere potuisset, quod si Q. Metellus illo tempore consul fuisset [inimicus], dubitatis quo animo fuerit in me conservando futurus, 15 cum in restituendo auctorem fuisse adscriptoremque videatis?

O Sed fuerunt duo consules quorum mentes angustae, humiles, parvae, oppletae tenebris ac sordibus nomen ipsum consulatus, splendorem illius honoris, magnitudinem tanti imperi nec intueri nec sustinere nec capere potuerunt, non consules, sed mercatores provinciarum ac venditores 20 vestrae dignitatis. quorum alter a me Catilinam, amatorem suum, multis audientibus, alter Cethegum consobrinum reposcebat; qui me duo sceleratissimi post hominum memoriam non consules sed latrones non modo deseruerunt in causa praesertim publica et consulari, sed prodiderunt, oppugnarunt, omni auxilio non solum suo sed etiam vestro ceterorumque 25 ordinum spoliatum esse voluerunt.

Quorum alter tamen neque me neque quemquam fefellit. quis enim ullam ullius boni spem haberet in eo cuius primum tempus aetatis palam

17 sed fuerunt . . . 22 reposcebat $X \parallel$ 27 quorum . . . fefellit $X \mid$ quis . . . p. 7, 4 sustentavit X

1 illam causam $P^3 \mid$ qua $P^2H_{\ell}V$: quia $PGE \parallel 3$ inid $P^1 \mid$ egit $PG_{\ell}V$: egerit H_{ζ} : om. $E \mid$ prius] plus $G \parallel 5$ sanciret $PG_{\ell}V$: sanci- E: sancti- $H \parallel 6$ consul om. $H \mid$ est $E_{\ell}V$: om. P^1GH^1 : praefuit $H^2P^3 \mid$ quanto $P^1GE_{\ell}V$: quo quanto $HP^3 \parallel 7$ maius] magis $\ell V \parallel 10$ duo P^1GE^1H : duos $P^2E^2_{\ell}V \mid$ post romam conditam $E^2_{\ell}VF$ cf. § 24 p. 13, 2 sq.; har. resp. 12 p. 95, 16; Sest. 128; Vatin. 36; Kl. 494: om. $PGE^1H \mid$ cynnano ℓV : germano ℓV : esset consul ℓV : consul ℓV : quod vere ℓV in ℓ

ORATIO CVM SENATVI GRATIAS EGIT 8-13

fuisset ad omnium libidines divulgatum, qui ne a sanctissima quidem parte corporis potuisset hominum impuram intemperantiam propulsare? qui cum suam rem non minus strenue quam postea publicam confecisset, egestatem et luxuriem domestico lenocinio sustentavit, qui nisi in aram 5 tribunatus confugisset, neque vim praetoris nec multitudinem creditorum nec bonorum proscriptionem effugere potuisset - quo in magistratu nisi rogationem de piratico bello tulisset, profecto egestate et improbitate coactus piraticam ipse fecisset, ac minore quidem cum rei publicae detrimento quam quo intra moenia nefarius hostis praedoque versatus 10 est —, quo inspectante ac sedente legem tribunus plebis tulit ne auspiciis obtemperaretur, ne obnuntiare concilio aut comitiis, ne legi intercedere liceret, ut lex Aelia et Fufia ne valeret, quae nostri maiores certissima subsidia rei publicae contra tribunicios furores esse voluerunt. idemque 12 postea, cum innumerabilis multitudo bonorum de Capitolio supplex ad 15 eum sordidata venisset, cumque adulescentes nobilissimi cunctique equites Romani se ad lenonis impudicissimi pedes abiecissent, quo vultu cincinnatus ganeo non solum civium lacrimas verum etiam patriae preces repudiavit! neque eo contentus fuit, sed etiam in contionem escendit eaque dixit quae, si eius vir Catilina revixisset, dicere non esset ausus, se 20 Nonarum Decembrium, quae me consule fuissent, clivique Capitolini poenas ab equitibus Romanis esse repetiturum. neque solum id dixit, sed quos ei commodum fuit compellavit, Lucium vero Lamiam, equitem Romanum, praestanti dignitate hominem et saluti meae pro familiaritate, rei publicae pro fortunis suis amicissimum, consul imperiosus exire ex 25 urbe iussit. et cum vos vestem mutandam censuissetis cunctique mutassetis atque idem omnes boni iam ante fecissent, ille unquentis oblitus cum toga praetexta, quam omnes praetores aedilesque tum abiecerant, inrisit squalorem vestrum et luctum gratissimae civitatis fecitque quod nemo umquam tyrannus, ut quo minus occulte vestrum malum gemeretis 30 nihil intercederet, ne aperte incommoda patriae lugeretis ediceret. cum vero 6 in circo Flaminio non a tribuno plebis consul in contionem, sed a latrone

1 omnium $XE^2 \varepsilon V$: omnes $PGE^1H \parallel 3$ publice $H \parallel 4$ luxuriem PGX: luxuriam $EH \varepsilon V \mid$ lenonitio X: lenocio $E^1 \parallel 5$ creditorum ... 6 proscriptionem om. $H \parallel 5$ .6 creditorum nec ex critorum ne $P^2 \parallel 6$ quo $E^2 \varepsilon V$: qui $PGE^1H \parallel 8$ cum om. $H \parallel 9$ quo Gar.: quod $\omega \parallel 11$ intercede $H^1 \parallel 12$ helia $H \mid$ fufia PGH: fusia $E \varepsilon V \parallel 14$. 15 sordidata ad eum $\varepsilon V \parallel 16$ abicissent $P \mid$ cincinnatus P: cint- εV : incincinnatus $GEH \parallel 18$ contentus eo $\varepsilon V \mid$ contentionem $H \mid$ escendit $P \varepsilon V$: P. P contentionem P contentione

archipirata productus esset, primum processit qua auctoritate vir! vini, somni, stupri plenus, madenti coma, composito capillo, gravibus oculis, fluentibus buccis, pressa voce et temulenta, quod in civis indemnatos esset animadversum, id sibi dixit gravis auctor vehementissime displicere. ubi nobis haec auctoritas tam diu tanta latuit? cur in lustris et helluatio- 5 nibus huius calamistrati saltatoris tam eximia virtus tam diu cessavit?

Nam ille alter, Caesoninus Calventius, ab adulescentia versatus est in foro, cum eum praeter simulatam fictamque tristitiam nulla res commendaret, non iuris (notitia) [studium], non dicendi vi(s, non scien)tia rei militaris, non cognoscendorum hominum (studium), non liberalitas. 10 quem praeteriens cum incultum, horridum maestumque vidisses, etiam si agrestem et inhumanum existimares, tamen libidinosum et perditum 14 non putares, cum hoc homine an cum stipite in foro constitisses nihil crederes interesse; sine sensu, sine sapore, elinguem, tardum, inhumanum negotium, Cappadocem modo abreptum de grege venalium diceres. idem 15 domi quam libidinosus, quam impurus, quam intemperans, non ianua receptis sed pseudothyro intromissis voluptatibus! cum vero etiam litteras studere incipit et beluus immanis cum Graeculis philosophari, tum est Epicureus, non penitus illi disciplinae, quaecumque est, deditus, sed captus uno verbo voluptatis. habet autem magistros non ex istis ineptis 20 qui dies totos de officio ac de virtute disserunt, qui ad laborem, ad industriam, ad pericula pro patria subeunda adhortantur, sed eos qui dispu-

5 ubi . . . 6 cessavit X || 15 idem . . . 17 voluptatibus X || 18 (beluus) cf. Augustinus, GL V 520, 26 beluus, ut Cicero dixit (belluus ζ)

1 primum] primum diceret E² || 4 esse P | dispicere G || 5 nobis PE¹HX : vobis GE²εV | in lustris PGEHX : illustris εVF | et helluationibus PGE¹HX : etiam helluoni (-nis F) E²εVF || 6 eximia] optinia ε || 7 c(a)esoninus PG²E²εV : cessoninus E¹ : cers-vel censoninus G¹ : cessonius H | calventicius εV | adulientia G¹ | est om. E¹ || 8 fictamque E²F cf. Clu. 72; Flacc. 93; ad Q. fr. 1, 1, 13; Kl.² 494 : victamque εV : versutamque PG² : irritamque G¹E¹H || 9 non iuris . . . 10 liberalitas om. H |
9 iuris ⟨notitia⟩ Kl.² 495 : iuris E²εVF : inconsulta P¹ cos : P² : cos. G : om.
E¹ : iuris ⟨scientia⟩ Mdv.² 212 : consilium Pet. | studium del. Lb. | dicendi Pe
VF : discendi GE || 9.10 vi⟨s, non scien⟩tia rei militaris] vis Geertz, Mdv. ib., non
scientia rei militaris Lb. (peritia pro scientia Mdv. ib.) : vitia rei (viciari E¹) militaris PGE¹ : non (sil. F) rei militaris E²εVF || 10 studium Lb. || 11 cum om. εV |
incultu non P | maestumque P²εV : maestumve P¹GEH || 12 existimasses εV |
peditum P¹ || 13 putares E²εVF : putasti PH : putastis E¹ : dubitasti G | an]
et H | stipite E²εVF cf. har. resp. 5 p. 92, 30; Pis. 19 : stipe P¹ : etiope P² : stipe vel ethiope G : vel aethiope stipe E¹ : esope H | si in H || 14 interesse sine in
ras. H² | sine] si P¹ | elingue Ern. || 15 capadocem H | venarium H || 16 intemperas P¹ | ianua XE²εV : inaua PGE¹H || 17 pseudothyro P² : -tiro X : psedothyro P¹ : pseudothyra E² (sed sic: falsa ianua pseudothyra mg.) : -tyra εV : om.
GE¹ : porro H | intermissis H | litteras PG¹H cf. Kl.³ 214 : litteris EG²εV ||
18 beluus immanis om. H | beluus Aug., cf. Kl.³ 212 : veluus P¹ : heluus P² : belluus G : helluus E¹ : belua E²εV || graecis E || 19 epicurus H¹ || 20 habet PGH
E²V : habeat E¹ : autem ε | autem PGEH : enim εVF || 21 de² om. εV

ORATIO CVM SENATVI GRATIAS EGIT 13-17

tent horam nullam vacuam voluptate esse debere, in omni parte corporis semper oportere aliquod gaudium delectationemque versari. his utitur 15 quasi praefectis libidinum suarum, hi voluptates omnes vestigant atque odorantur, hi sunt conditores instructoresque convivi, idem expendunt 5 atque aestimant voluptates sententiamque dicunt et iudicant quantum cuique libidini tribuendum esse videatur. horum ille artibus eruditus ita contempsit hanc prudentissimam civitatem ut omnis suas libidines, omnia flagitia latere posse arbitraretur, si modo vultum importunum in forum detulisset, is nequaquam me quidem [non] - cognoram enim 7 10 propter Pisonum adfinitatem quam longe hunc ab hoc genere cognatio materna Transalpini sanguinis abstulisset -, sed vos populumque Romanum non consilio neque eloquentia, quod in multis saepe accidit, sed rugis supercilioque decepit. Luci Piso, tune ausus es isto oculo, non 16 dicam isto animo, ista fronte, non vita, tanto supercilio, non enim pos-15 sum dicere tantis rebus gestis, cum A. Gabinio consociare consilia pestis meae? non te illius unguentorum odor, non vini anhelitus, non frons calamistri notata vestigiis in eam cogitationem adducebat ut, cum illius re similis fuisses, frontis tibi integumento ad occultanda tanta flagitia diutius uti non liceret? cum hoc tu coire ausus es, ut consularem digni-20 tatem, ut rei publicae statum, ut senatus auctoritatem, ut civis optime meriti fortunas provinciarum foedere addiceres? te consule, tuis edictis et imperiis senatui populi Romani non est licitum non modo sententiis atque auctoritate sua, sed ne luctu quidem ac vestitu rei publicae subvenire? Capuaene te putabas, in qua urbe domicilium quondam super- 17 25 biae fuit, consulem esse, sicut eras eo tempore, an Romae, in qua civitate

13 L. Piso Schol. $\parallel$ 16 non te . . . 21 foedere adities $X \parallel$ 23 sed . . . subvenire Schol. $\parallel$ 24 Capuaene te putabas Schol.

4 BT Cicero 21 9

omnes ante vos consules senatui paruerunt? tu es ausus in circo Flaminio productus cum tuo illo pari dicere te semper misericordem fuisse? quo verbo senatum atque omnis bonos tum cum a patria pestem depulissem crudelis demonstrabas fuisse, tu misericors me, adfinem tuum, quem comitiis tuis praerogativae primum custodem feceras, quem Kalendis 5 Ianuariis tertio loco sententiam rogaras, constrictum inimicis rei publicae tradidisti, tu meum generum, propinguum tuum, tu adfinem tuam, filiam meam, superbissimis et crudelissimis verbis a genibus tuis reppulisti; idemque tu clementia ac misericordia singulari, cum ego una cum re publica non tribunicio sed consulari ictu concidissem, tanto scelere 10 tantaque intemperantia fuisti ut ne unam quidem horam interesse paterere inter meam pestem et tuam praedam, saltem dum conticisceret 18 illa lamentatio et gemitus urbis! nondum palam factum erat occidisse rem publicam, cum tibi arbitria funeris solvebantur; uno eodemque tempore domus mea diripiebatur, ardebat, bona ad vicinum consulem de 15 Palatio, de Tusculano ad item vicinum alterum consulem deferebantur, cum isdem operis suffragium ferentibus, eodem gladiatore latore, vacuo non modo a bonis sed etiam a liberis atque inani foro, ignaro populo Romano quid ageretur, senatu vero oppresso et adflicto duobus impiis nefariisque consulibus aerarium, provinciae, legiones, imperia donabantur. 20 Horum consulum ruinas vos consules vestra virtute fulsistis, summa

tribunorum plebis praetorumque fide et diligentia sublevati.

Quid ego de praestantissimo viro, T. Annio, dicam, aut quis de tali
cive satis digne umquam loquetur? qui cum videret sceleratum civem aut

cive satis digne umquam loquetur? qui cum videret sceleratum civem aut domesticum potius hostem, si legibus uti liceret, iudicio esse frangendum, 25 sin ipsa iudicia vis impediret ac tolleret, audaciam virtute, furorem forti-

2 te misericordem . . . 4 verbo ceteros demonstrabas crudeles fuisse Schol. || 4 tu 7 . . . tuum constrictum inimicis tradidisti Schol. || 13 nondum . . . 14 rem p. Schol.

1 consoles P^1 | flaminio HG^2 : flamminio V : -no ε : flamineo E^2 : -ni PG^1E^1 | 2 pare F | te semper PGEH : semper te εV : te Schol. || 3 senatum . . . depullissem] ceteros Schol. || tum . . . depullissem om. H | depullissem $E^2 \varepsilon V$: depullissem εV depullissem εV depullissem εV com. εV || 4 crudelis εV com. εV || 5 tuis εV compared to εV || 4 crudelis εV compared to εV || 5 tuis εV compared to εV || 6 rogaras εV compared to εV compared to εV || 6 rogaras εV compared to εV compared to εV || 1 rei εV compared to εV compared to εV compared to εV || 1 saltem εV || 1 paterial εV || 1 saltem εV || 1 sal

tudine, temeritatem consilio, manum copiis, vim vi esse superandam, primo de vi postulavit; postea quam ab eodem iudicia sublata esse vidit, ne ille omnia vi posset efficere curavit; qui docuit neque tecta neque templa neque forum nec curiam sine summa virtute ac maximis opibus et copiis ab intestino latrocinio posse defendi; qui primus post meum discessum metum bonis, spem audacibus, timorem huic ordini, servitutem depulit civitati.

Quam rationem pari virtute, animo, fide P. Sestius secutus pro mea 20 salute, pro vestra auctoritate, pro statu civitatis nullas sibi inimicitias, 10 nullam vim, nullos impetus, nullum vitae discrimen vitandum umquam putavit; qui causam senatus exagitatam contionibus improborum sic sua diligentia multitudini commendavit ut nihil tam populare quam vestrum nomen, nihil tam omnibus carum aliquando quam vestra auctoritas videretur; qui me cum omnibus rebus quibus tribunus plebis potuit defendit, tum reliquis officiis iuxta ac si meus frater esset sustentavit; cuius ego clientibus, libertis, familia, copiis, litteris ita sum sustentatus ut meae calamitatis non adiutor solum, verum etiam socius videretur.

Iam ceterorum officia (ac) studia vidistis, quam cupidus mei C. Cesti- 21 lius, quam studiosus vestri, quam non varius fuerit in causa. quid M. Cis- 20 pius? cui ego ipsi, parenti fratrique eius sentio quantum debeam; qui, cum a me voluntas eorum in privato iudicio esset offensa, publici mei benefici memoria privatam offensionem oblitteraverunt. iam T. Fadius, qui mihi quaestor fuit, M. Curtius, cuius ego patri quaestor fui, studio, amore, animo huic necessitudini non defuerunt. multa de me C. Messius et ami- 25 citiae et rei publicae causa dixit, legem separatim initio de salute mea promulgavit. Q. Fabricius si, quae de me agere conatus est, ea contra 22 vim et ferrum perficere potuisset, mense Ianuario nostrum statum reciperassemus; quem ad salutem meam voluntas impulit, vis retardavit, auctoritas vestra revocavit.

1 copiis $GE \, \epsilon VF$: coiis P^1 : coiis P^2 : manu $H \parallel 2$ de vi] die $G \mid$ postulabat $\epsilon V \parallel 4$ nec PGHV: neque $E \, \epsilon \parallel 6$ metum bonis PGH: cum bonis E^1 : bonis metum $E^2 \, \epsilon VF \mid$ spem $E^2 \, \epsilon VF$: set P^1 : et $P^2 \, GE^1 H \mid$ huic ϵx uic $P^2 \parallel 8$ secutus $PGE^1 H$: secutus est $E^2 \, \epsilon V \parallel 9$ nostra $\epsilon V \parallel 10$ vitae om. $H \parallel 11$ contionibus PGH: alterum contionibus ante contionibus eras. in E: cogitationibus $\epsilon V \parallel 12$ multitudine $E^1 \parallel 16$ ego om. $G \mid$ sum om. $P^1 \parallel 18$ cetera $H \mid$ ac add. Ha., cf. Flacc. 52 | studia del. Kays.: studiaque $\epsilon \mid$ videtis $\epsilon V \mid$ cestillius $\epsilon V \mid 19$ m. cispius $\epsilon V \, \epsilon V \,$

4*

9 Iam vero praetores quo animo in me fuerint vos existimare potuistis, cum L. Caecilius privatim me suis omnibus copiis studuerit sustentare, publice promulgarit de mea salute cum collegis paene omnibus, direptoribus autem bonorum meorum in ius adeundi potestatem non fecerit. M. autem Calidius statim designatus sententia sua quam esset cara sibi mea salus 5 23 declaravit. omnia officia C. Septimi, Q. Valeri, P. Crassi, Sex. Quintili, C. Cornuti summa et in me et in rem publicam constiterunt.

Quae cum libenter commemoro, tum non invitus non nullorum in me nefarie commissa praetereo. non est mei temporis iniurias meminisse, quas ego etiam si ulcisci possem, tamen oblivisci mallem. alio transfe- 10 renda mea tota vita est, ut bene de me meritis referam gratiam, amicitias igni perspectas tuear, cum apertis hostibus bellum geram, timidis amicis ignoscam, proditores non indicem, dolorem profectionis meae 24 reditus dignitate consoler. quod si mihi nullum aliud esset officium in omni vita reliquum nisi ut erga duces ipsos et principes atque auctores 15 salutis meae satis gratus iudicarer, tamen exiguum reliquae vitae tempus non modo ad referendam verum etiam ad commemorandam gratiam mihi relictum putarem.

Quando enim ego huic homini ac liberis eius, quando omnes mei gratiam referent? quae memoria, quae vis ingeni, quae magnitudo obser-20 vantiae tot tantisque beneficiis respondere poterit? qui mihi primus adflicto et iacenti consularem fidem dextramque porrexit, qui me a morte ad vitam, a desperatione ad spem, ab exitio ad salutem vocavit, qui tanto amore in me, studio in rem publicam fuit ut excogitaret quem ad modum calamitatem meam non modo levaret sed etiam honestaret. quid enim 25 magnificentius, quid praeclarius mihi accidere potuit quam quod illo referente vos decrevistis ut cuncti ex omni Italia qui rem publicam sal-

2 copiis omnibus $\varepsilon V \mid$ sustentare $PGE^1H :$ -ari $E^2\varepsilon V \parallel$ 3 promulgarit PEH : -avit $G\varepsilon :$ -averit $V \mid$ de] pro $\varepsilon V \mid$ cum om. $\varepsilon V \parallel$ 4 autem¹ PGH : aut $E^2\varepsilon V :$ enim $E^1 \mid$ autem² εx hoc $E^2 \parallel$ 5 cara sibi mea $P\varepsilon V :$ sibi cara mea GH : sibi mea cara $E \parallel 7$ in² om. $G \mid$ re p. $G \mid$ constituerunt $\varepsilon V \parallel$ 8 commemoro tum $P^2GE\varepsilon V :$ commemoratum $P^1 :$ commemorata $H \mid$ non invitus $GE\varepsilon V :$ non inventus P : nominentur $H \parallel$ 10 etiam om. $G \mid$ allio $P^1 \mid$ transferendo $\varepsilon VF \parallel$ 11 tota mea $G \mid$ amicitias . . . 12 tuear om. $GE^1H \mid$ amicitias $P^1\varepsilon V :$ amicitia $P^2 \parallel$ 12 igni $P^1 :$ segni $P^2 :$ digne $P^2\varepsilon V :$ dignas $P^1 \mid$ perspectus $P^1\varepsilon V :$ amicitia $P^2 \parallel$ 12 igni $P^1 :$ segni $P^2 :$ digne $P^2\varepsilon V :$ dignas $P^1 :$ tunc $P^2 \mid$ hostilibus $P^1 \mid$ gerat $P^1 \parallel$ 13 non indicem ω Court. 195, Sh. B. 262: indicem ε Pet., cf. Mack 46: convincam Mue. | dolerem $P \mid$ n post meae sscr. $P^2 \parallel$ 14 consolarer ex consolere $P^2 \parallel$ 13.14 proditoribus meis non indicem dolorem profectionis meae, defensores reditus dignitate consoler (ex -or $P^2 \mid$ 14 quod mihi si nullum esset aliud $P^2 \mid$ 15 actores $P^2 \mid$ 16 indicer $P^2 :$ indicaret $P^2 \mid$ 17 ad ferendam $P^2 :$ item $P^2 :$ 18 ego om. $P^2 :$ 19 ego om. $P^2 :$ 23 vocavit $P^2 :$ 24 revocavit $P^2 :$ 19 ego amicitientus $P^2 :$ 11 eliquum $P^2 :$ 12 quanto $P^2 :$ 14 repositionus $P^2 :$ 15 magnificentus $P^2 :$ 16 magnificentus $P^2 :$ 17 referente $P^2 :$ 18 petente $P^2 :$ 19 ego amicitientus $P^2 :$ 27 referente $P^2 :$ 19 estente $P^2 :$ 24 repositionus $P^2 :$ 26 magnificentus $P^2 :$ 27 referente $P^2 :$ 28 referente $P^2 :$ 29 etente $P^2 :$ 24 repositionus $P^2 :$ 26 magnificentus $P^2 :$ 27 referente $P^2 :$ 29 etente $P^2 :$ 24 repositionus $P^2 :$ 26 magnificentus $P^2 :$ 27 referente $P^2 :$ 29 etente $P^2 :$ 24 repositionus $P^2 :$ 26 magnificentus $P^2 :$ 27 referente $P^2 :$ 29 etente $P^2 :$ 24 repositionus $P^2 :$ 26 magnificentus $P^2 :$ 27 referente $P^2 :$ 27 referente $P^2 :$ 29 etente

ORATIO CVM SENATVI GRATIAS EGIT 22-26

vam vellent ad me unum, hominem fractum et prope dissipatum, restituendum et defendendum venirent, ut, qua voce ter omnino post Romam conditam consul usus esset pro universa re publica apud eos solum qui eius vocem exaudire possent, eadem voce senatus omnis ex omnibus agris atque oppidis civis totamque Italiam ad unius salutem defendendam excitaret? quid ego gloriosius meis posteris potui relinquere quam hoc, senatum iudicasse qui civis me non defendisset eum rem publicam salvam noluisse? itaque tantum vestra auctoritas, tantum eximia consulis dignitas valuit ut dedecus et flagitium se committere putaret, si qui non veno niret.

Idemque consul, cum illa incredibilis multitudo Romam et paene Italia ipsa venisset, vos frequentissimos in Capitolium convocavit. quo tempore quantam vim naturae bonitas haberet et vera nobilitas intellegere potuistis. nam Q. Metellus, et inimicus et frater inimici, perspecta vestra voluntate omnia privata odia deposuit; quem P. Servilius, vir cum clarissimus tum vero optimus mihique amicissimus, et auctoritatis et orationis suae divina quadam gravitate ad sui generis communisque sanguinis facta virtutesque revocavit, ut haberet in consilio et fratrem [ab inferis], socium rerum mearum, et omnis Metellos, praestantissimos civis, paene ex Acherunte excitatos, in quibus Numidicum illum Metellum, cuius quondam de patria discessus honestus omnibus sane, luctuosus tamen visus est. itaque exstitit non modo salutis defensor, qui ante hoc summum 26 beneficium fuerat inimicus, verum etiam adscriptor dignitatis meae. quo

1 restuendum $P^1 \parallel 2$ et defendendum om. $\varepsilon VF \mid ut \mid et \varepsilon \mid ter omnino <math>E^2 \varepsilon VF$: teromanino $PG: om. E^1:$ te romule $H\parallel 3$ consule $H\parallel 1$ usus esset $P^2EH:$ unus esset G: visus esset $\mathcal{E}VF:$ visus est et $P^1\parallel 1$ omnis ex $\mathcal{E}VF:$ om. PGEH5 exitaret G¹ || 6 ego PHεV : ergo GE | relinguere G¹ | hunc εVF || 8 consulis P² $GH_{\epsilon}V$: consilis P^1 : consulum E | dignitas $EHG^2_{\epsilon}V$: diutas P^1G^1 : diuitas P2 | 9 dedecus et eVF : dedecus E2 : deus P : reus GE1 : omnis H | veneret eras.) P : om. GE1 | vir cum PGE1H : vir tum E2 : cum vir eV | 16 tum . . . amicissimus bis P1 | 18 ab inferis del. Lb. | 20 acherunte G1EV : acheronte PH G²ε | numidium E | Metellum del. Man., sed cf. Sest. 130 | cui G || 21 quodam P^1 | honestus E^1 : honestis PGH: molestus $E^2 \in VF$ sed non est gravius quiddam molestus quam luctuosus. cf. Mdv. 213, Court. 215. inde voces molestus - luctuosus loco motas inter se permutandas esse monuit me Sh. B.: honestus (bonis) Ha. cf. Sest. 27 et 53 | sane GE1: ne P1: in P2: ipsi ne E2 eVF: om. H: sed Ha. | tamen Ha: tandem PGE^1H : quidem $E^2 \varepsilon V \tilde{F} \parallel 21.22$ est visus $\varepsilon V F \parallel 22$ extitit $E^2 \varepsilon V$: dimittit PGE1H : idem extitit Kl.2 488 : divinitus extitit Mue. : dimit \(\) tens iram suam rei p. exti>tit Syd.2 168, cf. Caes., b. c. 1, 8, 3 | salutis HE2 &V : salute E1 : salutem PG | hys (= is) qui εV | summum $Kl.^2$ 488 : suum $E^2 \varepsilon VF$: unum PG E^1H : unicum Ha., cf. Landgraf, Rosc. Amer. 41, p. 99 : divinum Koch 12 : novum Mue. || 23 fuerat P2HE2eV : fueram P1G : fuera E1 | qua G

quidem die cum vos quadringenti decem septem essetis, magistratus autem omnes adessent, dissensit unus, is qui sua lege coniuratos etiam ab inferis excitandos putarat, atque illo die cum rem publicam meis consiliis conservatam gravissimis verbis et plurimis iudicassetis, idem consul curavit ut eadem a principibus civitatis in contione postero die diceren- 5 tur, cum quidem ipse egit ornatissime meam causam perfecitque astante atque audiente Italia tota ut nemo cuiusquam conducti aut perditi vocem acerbam atque inimicam bonis posset audire.

Ad haec non modo adiumenta salutis sed etiam ornamenta dignitatis meae reliqua vos idem addidistis: decrevistis ne quis ulla ratione rem im- 10 pediret; qui id impedisset, vos graviter molesteque laturos; illum contra rem publicam salutemque bonorum concordiamque civium facturum, et ut ad vos de eo statim referretur; meque, etiam si diutius calumniarentur, redire iussistis, quid? ut agerentur gratiae qui e municipiis venissent? quid? ut ad illam diem, res cum redissent, rogarentur ut pari studio con- 15 venirent? quid denique ille dies, quem P. Lentulus mihi fratrique meo liberisque nostris natalem constituit non modo ad nostram verum etiam ad sempiterni memoriam temporis? quo die nos comitiis centuriatis, quae maxime maiores comitia iusta dici haberique voluerunt, arcessivit in patriam, ut eaedem centuriae quae me consulem fecerant consulatum 20 28 meum comprobarent; quo die quis civis fuit qui fas esse putaret, quacumque aut aetate aut valetudine esset, non se de salute mea sententiam ferre? quando tantam frequentiam in campo, tantum splendorem Italiae totius ordinumque omnium, quando illa dignitate rogatores, diribitores custodesque vidistis? itaque P. Lentuli beneficio excellenti atque divino 25

18 quo die . . . 21 comprobarent X

1 cum . . . 16 dies om. H | vos $\mathbf{E}^2 \varepsilon \mathbf{V} \mathbf{F}$: om. $\mathbf{PGE^1}$ | quadrigenti decem septem $\mathbf{P}^2$: quadrigenti XVII $\mathbf{E}^2$: CCCCXVII $\varepsilon \mathbf{V} \mathbf{F}$: quadrigenti decem matem $\mathbf{P}^1$: quadringenti · X·S· (r. senatores sscr. G2) G: quadringenti ex senatu E1 || 2 autem] hi E^1 | omnes om. εVF | dissensit εx de senatu E^2 | is om. G^1 || 3 exitandos G | putaret P^1 | adque P^1 | cum εV : quod PGE || 7 nemo $P^2E^2\varepsilon V$: mo P^1 : mo* E^1 : dies (s fort. sscr. E2) E : illo die PG : (de) illo die Wui. | P.] rem p. P | 18 ad om. E | quo die om. H | 19 quae . . . voluerunt om. H | que ex quae P2 haberique $\mathbf{P}\mathbf{X}\mathbf{G}^2\boldsymbol{\varepsilon}\mathbf{V}$: habereque $\mathbf{E}$: haberi $\mathbf{G}^1$ | accersivit $\mathbf{E}^2$ || 20 heaedem $\mathbf{H}^1$ || 21 quo die] aut eo die aut del. Mdv. 213 | fas esse $\mathbf{E}^2\mathbf{H}^2\boldsymbol{\varepsilon}\mathbf{V}$: fasse $\mathbf{P}$: fas $\mathbf{GE^1}$: nefas esse $\mathbf{H^1} \parallel 22$ se om. $\epsilon \mathbf{V}$ fort. recte $\parallel 24$ quando] quod $\mathbf{F} \parallel$ ulla ϵx illa $\mathbf{H}^2$ | tot rogatores $\mathbf{H}^2$ | diribitores edd. : dirivitores $\mathbf{P}^1$: dirivitores $\mathbf{P}^2$: dirivatores GE1: direptores E2 eVF: om. H | 25 beneficio ex ficio G2

ORATIO CVM SENATVI GRATIAS EGIT 26-30

non reducti sumus in patriam sicut non nulli clarissimi cives, sed equis insignibus et curru aurato reportati.

Possum ego satis in Cn. Pompeium umquam gratus videri? qui non 29 solum apud vos, qui omnes idem sentiebatis, sed etiam apud universum 5 populum salutem populi Romani et conservatam per me et coniunctam esse cum mea dixerit, qui causam meam prudentibus commendarit, imperitos edocuerit eodemque tempore improbos auctoritate sua compresserit, bonos excitarit, qui populum Romanum pro me tamquam pro fratre aut pro parente non solum hortatus sit, verum etiam obsecrarit, qui cum ipse propter metum dimicationis et sanguinis domo se teneret, iam a superioribus tribunis petierit ut de salute mea et promulgarent et referrent, qui in colonia nuper constituta cum ipse gereret magistratum, in qua nemo erat emptus intercessor, vim et crudelitatem privilegi auctoritate honestissimorum hominum et publicis litteris consignarit princepsque Italiae totius praesidium ad meam salutem implorandum putarit, qui cum ipse mihi semper amicissimus fuisset, etiam ut suos necessarios mihi amicos redderet elaborarit.

Quibus autem officiis T. Anni beneficia remunerabor? cuius omnis 30 ratio, cogitatio, totus denique tribunatus nihil aliud fuit nisi constans, 20 perpetua, fortis, invicta defensio salutis meae. quid de P. Sestio loquar? qui suam erga me benivolentiam et fidem non solum animi dolore sed etiam corporis vulneribus ostendit.

Vobis vero, patres conscripti, singulis et egi et agam gratias; universis egi initio, quantum potui, satis ornate agere nullo modo possum. et quamquam sunt in me praecipua merita multorum, quae sileri nullo modo possunt, tamen huius temporis ac timoris mei non est conari commemorare beneficia in me singulorum; nam difficile est non aliquem, nefas quemquam praeterire. ego vos universos, patres conscripti, deorum numero colere debeo. sed ut in ipsis dis immortalibus non semper eosdem

1 non solum H | sicut . . . cives om. H | sicut GE : ita ut \$\varepsilon V : ut P^2 : om. P^1 || 2 aurato ex aucto E^2 || 3 cn. GE \$\varepsilon V : gn. PH | umquam] quam H || 4 qui om. E^1 | omnes om. H | apud om. \$\varepsilon V F | universam \$\varepsilon V F || 5 populum PGEH : p. r. \$\varepsilon V : r. F || 6 cum mea dixerit H : cum me adixerit F: cum me addixerit E^2 \$\varepsilon V : dixerit cum mea dixerit P : dixerit cum mea (ea E^1) GE^1 || 7 eddocuerit P^1 : edocuit G^1 || 9 pro om. GE | qui . . . 15 putarit om. H | cum E^2 \$\varepsilon V : om. PGE^1 || 10 metum PGE : meum \$\varepsilon V F | iam PG : etiam E_\varepsilon V || a om. P^1 || 11 et^1 om. \$\varepsilon V || 12 qua] quo \$\varepsilon V || 13 intercessorum G || 14 consignarit \$Lb. : -avit \$\omega || 15 implorandam GE | putarit \$Lb. : -avit \$\omega || 16.17 amicos mihi \$\varepsilon V || 17 elaborarit \$Lb. : -avit \$\omega || 18 autem PHE^2 \$\varepsilon V : hoc G : haec E^1 | remunerabor PG \$\varepsilon V : -abo EH || 19 cogitatioque \$\varepsilon V | fuit \$\varepsilon V : \varepsilon \text{ fit E}^2 | constant P^1 || 20 invicta fortis \$\varepsilon V | ** p. (re \$\varepsilon V : \varepsilon V : \varepsi

atque alias alios solemus et venerari et precari, sic in hominibus de me divinitus meritis omnis erit aetas mihi ad eorum erga me merita praedicanda atque recolenda. hodierno autem die nominatim a me magistratibus statui gratias esse agendas et de privatis uni qui pro salute mea municipia coloniasque adisset, populum Romanum supplex obsecrasset, sententiam dixisset eam quam vos secuti mihi dignitatem meam reddidistis, vos me florentem semper ornastis, laborantem mutatione vestis et prope luctu vestro, quoad licuit, defendistis, nostra memoria senatores ne in suis quidem periculis mutare vestem solebant; in meo periculo senatus veste mutata fuit, quoad licuit per eorum edicta qui mea pericula non modo suo praesidio sed etiam vestra deprecatione nudarunt.

Quibus ego rebus obiectis, cum mihi privato confligendum viderem cum eodem exercitu quem consul non armis sed vestra auctoritate supera-13 ram, multa mecum ipse reputavi. dixerat in contione consul se clivi Capitolini poenas ab equitibus Romanis repetiturum; nominatim alii compella- 15 bantur, alii citabantur, alii relegabantur; aditus templorum erant non solum praesidiis et manu verum etiam demolitione sublati. alter consul, ut me et rem publicam non modo desereret sed etiam hostibus rei publicae proderet, pactionibus eos suorum praemiorum obligarat, erat alius ad portas cum imperio in multos annos magnoque exercitu, quem ego inimicum 20 33 mihi fuisse non dico, tacuisse, cum diceretur esse inimicus, scio. duae partes esse in re publica cum putarentur, altera me deposcere propter inimicitias, altera timide defendere propter suspicionem caedis putabatur. qui autem me deposcere videbantur in hoc auxerunt dimicationis metum quod numquam infitiando suspicionem hominum curamque mi- 25 nuerunt, qua re cum viderem senatum ducibus orbatum, me a magistratibus partim oppugnatum, partim proditum, partim derelictum, servos simulatione collegiorum nominatim esse conscriptos, copias omnis Catilinae paene isdem ducibus ad spem caedis et incendiorum esse revocatas,

ORATIO CVM SENATVI GRATIAS EGIT 30-36

equites Romanos proscriptionis, municipia vastitatis, omnis caedis metu esse permotos, potui, potui, patres conscripti, multis auctoribus fortissimis viris me vi armisque defendere, nec mihi ipsi ille animus idem meus vobis non incognitus defuit. sed videbam, si vicissem praesentem ad-5 versarium, nimium multos mihi alios esse vincendos; si victus essem, multis bonis et pro me et mecum etiam post me esse pereundum, tribuniciique sanguinis ultores esse praesentis, meae mortis poenas iudicio et posteritati reservari. nolui, cum consul communem salutem sine ferro defendissem, meam privatus armis defendere, bonosque viros lugere malui 10 meas fortunas quam suis desperare, ac si solus essem interfectus, mihi turpe, si cum multis, rei publicae funestum fore videbatur, quod si mihi aeternam esse aerumnam propositam arbitrarer, morte me ipse potius quam sempiterno dolore multassem, sed cum viderem me non diutius quam ipsam rem publicam ex hac urbe afuturum, neque ego illa extermi-15 nata mihi remanendum putavi, et illa simul atque revocata est me secum pariter reportavit. mecum leges, mecum quaestiones, mecum iura magistratuum, mecum senatus auctoritas, mecum libertas, mecum etiam frugum ubertas, mecum deorum et hominum sanctitates omnes et religiones afuerunt. quae si semper abessent, magis vestras fortunas lugerem 20 quam desiderarem meas; sin aliquando revocarentur, intellegebam mihi cum illis una esse redeundum, cuius mei sensus certissimus testis est hic 35 idem qui custos capitis fuit, Cn. Plancius, qui omnibus provincialibus ornamentis commodisque depositis totam suam quaesturam in me sustentando et conservando conlocavit, qui si mihi quaestor imperatori 25 fuisset, in fili loco fuisset; nunc certe erit in parentis, cum fuerit quaestor non imperi sed doloris mei.

Quapropter, patres conscripti, quoniam in rem publicam sum pariter 36 cum re publica restitutus, non modo in ea defendenda nihil minuam de

- 15 libertate mea pristina, sed etiam adaugebo. etenim si eam tum defendebam cum mihi aliquid illa debebat, quid nunc me facere oportet cum ego illi plurimum debeo? nam quid est quod animum meum frangere aut debilitare possit, cuius ipsam calamitatem non modo nullius delicti, sed etiam duorum in rem publicam beneficiorum testem esse videatis? nam et importata est quia defenderam civitatem, et mea voluntate suscepta est, ne a me defensa res publica per eundem me extremum in discrimen vocaretur.
- Pro me non ut pro Publio Popilio, nobilissimo homine, adulescentes filii, non propinquorum multitudo populum Romanum est deprecata, non 10 ut pro Q. Metello, summo et clarissimo viro, spectata iam adulescentia filius, non L. et C. Metelli consulares, non eorum liberi, non Q. Metellus Nepos, qui tum consulatum petebat, non Luculli, Servilii, Scipiones, Metellarum filii flentes ac sordidati populo Romano supplicaverunt, sed unus frater, qui in me pietate filius, consiliis parens, amore, ut erat, 15 frater inventus est, squalore et lacrimis et cotidianis precibus desiderium mei nominis renovari et rerum gestarum memoriam usurpari coegit. qui cum statuisset, nisi me per vos reciperasset, eandem subire fortunam atque idem sibi domicilium et vitae et mortis deposcere, tamen numquam nec magnitudinem negoti nec solitudinem suam nec vim inimicorum ac 20 38 tela pertimuit, alter fuit propugnator mearum fortunarum et defensor adsiduus summa virtute et pietate C. Piso gener, qui minas inimicorum meorum, qui inimicitias adfinis mei, propingui sui, consulis, qui Pontum et Bithyniam quaestor prae mea salute neglexit. nihil umquam senatus de P. Popilio decrevit, numquam in hoc ordine de Q. Metello mentio facta 25 est: tribuniciis sunt illi rogationibus interfectis inimicis denique restituti, cum alter eorum senatui paruisset, alter vim caedemque fugisset. nam C. quidem Marius, qui hac hominum memoria tertius ante me consularis tempestate civili expulsus est, non modo a senatu non est resti-

ORATIO CVM SENATVI GRATIAS EGIT 36-39

tutus, sed reditu suo senatum cunctum paene delevit. nulla de illis magistratuum consensio, nulla ad rem publicam defendendam populi Romani convocatio, nullus Italiae motus, nulla decreta municipiorum et coloniarum exstiterunt.

Qua re, cum me vestra auctoritas arcessierit, populus Romanus vo- 39 carit, res publica implorarit, Italia cuncta paene suis umeris reportarit, non committam, patres conscripti, ut, cum ea mihi sint restituta quae in potestate mea non fuerunt, ea non habeam quae ipse praestare possim, praesertim cum illa amissa reciperarim, virtutem et fidem numquam 10 amiserim.

1 cunctum p(a)ene delevit PGEH : pene cunctum delevit ϵV : paene delevit cunctum F $\parallel$ 2 ad om. $\epsilon V \parallel$ 3 nullus GEHV : nullius P $\epsilon \parallel$ 5 arcessierit ϵV : arcesserit PH : accersierit GE $\parallel$ 6 implorarit GEH : implorit P : implorante $\epsilon VF \parallel$ umeris PG¹ : humeris EHG² $\epsilon V \parallel$ 7 committam PE² ϵV : committam H : omittam GE¹ $\parallel$ 9 reciperarim P : recu- ω

Subser. M. TVLLI CICERONIS CVM SENATVI GRATIAS EGIT EXPLIC-(it) P: EXPLICIT AD SENATVM H: Explicit or(ati)o &V: om. GE

M. TVLLI CICERONIS ORATIO CVM POPVLO GRATIAS EGIT

SIGLA

P = codex Parisinus 7794 saec. IX^{med.}

P1 = prima manus

P² = correcturae eiusdem fere aetatis

G = codex Bruxellensis 5345 (olim Gemblacensis) saec. XIin.

 6^{1} = prima manus

G² = correcturae paulo recentiores

E = codex Berolinensis 252 (olim Erfurtensis) saec. XIIin., deficit post § 6

p. 24, 18 Romanum

H = codex Harleianus 4927 saec. XII^{ex}.

H1 = prima manus

H² = correcturae recentiores

T = codex Trecensis 552 saec. XIV^{med.}, deficit post § 23 p. 31, 9 etiam

 ε = codex Erlangensis 847 anno 1466 exaratus

V = codex Vaticanus 1525 (olim Palatinus) anno 1467 exaratus

ω = superiores illi codices omnes praeter E et T inde a locis adlatis

c = codices recentiores non nulli

Schol. = Scholiasta Bobiensis

ed. R. = editio Romana 1471

NOTAE

 $egin{array}{lll} \emph{Ang.} &=& \emph{Angelius} & \emph{Lb.} &=& \emph{Lambinus} \ \emph{Bus.} &=& \emph{Busche} & \emph{Mdv.} &=& \emph{Madvig} \ \emph{Court.} &=& \emph{Courtney} & \emph{Mo.} &=& \emph{Mommsen} \ \emph{Ern.} &=& \emph{Ernesti} & \emph{Mue.} &=& \emph{C. F. W. Mueller} \ \end{array}$

Gar. = Garatoni Naug. = Naugerius Gul. = Gulielmius Or. = Orelli Ha. = Halm Pet. = Peterson

Heu. = Heumann Sh. B. = Shackleton Bailey

 $egin{array}{lll} Hot. &= \operatorname{Hotman} & Syd. &= \operatorname{Sydow} \\ A. & Kl. &= \operatorname{Alfr. Klotz} & Wui. &= \operatorname{Wuilleumier} \\ R. & Kl. &= \operatorname{Reinh. Klotz} & Zie. &= \operatorname{Zielinski} \end{array}$

ARGVMENTVM SCHOLIASTAE BOBIENSIS

Argumentum huius orationis Tullianae prorsus cum superiore commune est. restitutus M. Tullius, quod eandem causam beneficii videbat in suam dignitatem prope omnium favore conlati, cum gratias egisset senatui, etiam populo consequenter agendas arbitratus in contionem processit et eadem paene quae aput patres conscriptos dixerat nunc etiam populo audiente percenset, magis, ut opinor, gloriae suae consulens, ut existimetur omnium ordinum consensu restitutus, nec ulla (pars) populi ab sua dignitate dissenserit, quo videlicet honestius gloriatur, necessarium se tuendae patriae iudicatum. et hic igitur demonstrativae qualitatis implet exsecutione(m), simul et beneficia commemorans et vim querellae in invidiam conferens inimicorum, quia sive auctores fuerant exolandi, sive quia diu facultatem non permiserant revertendi.

TESTIMONIVM

Dio Cassius 39, 9, 1 κατήλθέ τε οδν ό Κικέρων, καὶ χάριν τῆ τε βουλῆ καὶ τῷ δήμῳ, παρασχόντων αὐτῷ τῶν ὑπάτων καὶ τὸ συνέδριον καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ἔγνω.

Quod precatus a Iove Optimo Maximo ceterisque dis immortalibus sum, Quirites, eo tempore cum me fortunasque meas pro vestra incolumitate, otio concordiaque devovi, ut, si meas rationes umquam vestrae saluti anteposuissem, sempiternam poenam sustinerem mea voluntate susceptam, sin et ea quae ante gesseram conservandae civitatis causa 5 gessissem et illam miseram profectionem vestrae salutis gratia suscepissem, ut, quod odium scelerati homines et audaces in rem publicam et in omnes bonos conceptum iam diu continerent, id in me uno potius quam in optimo quoque et universa civitate deficeret, - hoc si animo in vos liberosque vestros fuissem, ut aliquando vos patresque conscriptos 10 Italiamque universam memoria mei misericordiaque (ac) desiderium teneret, eius devotionis me esse convictum iudicio deorum immortalium, testimonio senatus, consensu Italiae, confessione inimicorum, beneficio 2 divino immortalique vestro maxime laetor, qua re, etsi nihil est homini magis optandum quam prospera, aequabilis perpetuaque fortuna secundo 15 vitae sine ulla offensione cursu, tamen, si mihi tranquilla et placata omnia fuissent, incredibili quadam et paene divina, qua nunc vestro beneficio fruor, laetitiae voluptate caruissem, quid dulcius hominum generi ab natura datum est quam sui cuique liberi? mihi vero et propter indulgentiam meam et propter excellens eorum ingenium vita sunt mea cariores; 20 tamen non tantae voluptati erant suscepti quantae nunc sunt restituti.

1 quod ... Maximo Schol. || 6 miseram profectionem Schol. || 12 eius ... deorum Schol. || 12-14 (iudicio ... vestro) cf. Victor, RL 402, 35 || 21 non ... restituti Schol.

INC(ipit) CVM POPVLO GRATIAS EGIT PG: Oratio Marci Tullii Ciceronis cum populo gratias egit T: ⟨INCIPIT⟩ CVM POPVLO ⟨GRATIAS EGIT⟩ Schol.: Incip(it) orat(io) M. T. Cicer(onis) cu(m) de reditu suo p. R. gr(ati)as egit EV: CICERO GRATIAS AGIT POPVLO H: om. ε || 1 quod . . . 14 laetor om. H || 2 et fortunas G | incolomitate E || 4 ante potuissem G || 9 deficeret ω def. Gesner; cf. etiam Court.¹ 95, qui cf. Curt. 4, 4, 17 duo milia in quibus occidendis defecerat rabies crucibus adfixi: defigerent Lb.: desaeviret Gesner, si quid mutandum sit || 11 misericordia G¹ | ac add. A. Kl.: et Wui. | desiderium PGET: desiderium que εV: del. Ha. || 12 me om. εV || 14 qua re Mdv.² 214: quirites EHT: qui r. P: q. r. GεV: ⟨namque⟩ Quirites Pet.: Quirites cum praecedentibus coniunxit ed. R. ita: laetor, Quirites. et si (et si ⟨enim⟩ Hot.) || 15 (a) equabilis P²GETεV: aequabili P¹H | secundo P¹GETεV: secundus P²H || 16 cursu GET εV: cursus PH | pacata G² || 18 fruor] utor G | laetiae P¹ | laetitia et voluptate Markland, Mue. || 19 natura ex datura P² | mihi PH: modo GETεV || 20 ingenium eorum εV | mea] ea P || 21 tantae voluptati... quantae Schol.: tanta (om. εV) voluptate... quanta ω | restituti sunt εV

ORATIO CVM POPVLO GRATIAS EGIT 1-5

nihil cuiquam fuit umquam iucundius quam mihi meus frater; non tam 3 id sentiebam cum fruebar quam tum cum carebam et postea quam vos me illi et mihi eum reddidistis. res familiaris sua quemque delectat; reliquae meae fortunae reciperatae plus mihi nunc voluptatis adferunt s quam tum incolumes adferebant. amicitiae, consuetudines, vicinitates, clientelae, ludi denique et dies festi quid haberent voluptatis carendo magis intellexi quam fruendo. iam vero honos, dignitas, locus, ordo, bene- 4 ficia vestra quamquam mihi semper clarissima visa sunt, tamen ea nunc renovata inlustriora videntur quam si obscurata non essent. ipsa autem 10 patria, di immortales, dici vix potest quid caritatis, quid voluptatis habeat; quae species Italiae, quae celebritas oppidorum, quae forma regionum, qui agri, quae fruges, quae pulchritudo urbis, quae humanitas civium, quae rei publicae dignitas, quae vestra maiestas! quibus ego omnibus antea rebus sic fruebar ut nemo magis; sed tamquam bona 15 valetudo iucundior est iis qui e gravi morbo recreati sunt quam qui numquam aegro corpore fuerunt, sic haec omnia desiderata magis quam adsidue percepta delectant.

Quorsum igitur haec disputo? quorsum? ut intellegere possitis neminem umquam tanta eloquentia fuisse neque tam divino atque incredibili genere dicendi qui vestram magnitudinem multitudinemque beneficiorum, quam in me fratremque meum et liberos nostros contulistis, non modo augere aut ornare oratione, sed enumerare aut consequi possit. a parentibus, id quod necesse erat, parvus sum procreatus, a vobis natus sum consularis. illi mihi fratrem incognitum qualis futurus esset dederunt, vos spectatum et incredibili pietate cognitum reddidistis. rem publicam illis accepi temporibus eam quae paene amissa est, a vobis eam reciperavi quam aliquando omnes unius opera servatam iudicaverunt. di immortales mihi liberos dederunt, vos reddidistis. multa praeterea a dis immortalibus optata consecuti sumus; nisi vestra voluntas fuisset, omnibus

14 sed . . . 15 qui gravi . . . sunt Schol. | 22 a parentibus . . . 23 consularis Schol.

1 umquam cuiquam fuit $G \parallel 2$ sentiebat ex-bant $P^2 \mid$ quam tum g: quantum P: quam tunc $\omega \parallel 3$ reddistis $G^1 \parallel 4$ reciperatae PH^1 : recu- $GEH^2T_{\varepsilon}V \parallel 5$ quam tum P^2GEHT_{ε} : quantum $P^1V \mid$ incolumes g: incolumitate P^1 : incolumitatis $P^2GT_{\varepsilon}V$: incolo-EH: $\langle in \rangle$ incolumitate Ha.: incolumitate $\langle adfectae \rangle Syd$. $| 227 \parallel 6$ denique ludi $| \varepsilon V \parallel | 7$ quam fruendo intellexi $G \mid vero | bono G^1 \parallel 9$ revocata $| G^1 \mid obscura G \mid autem PGH : enim <math>E$: huius $G \mid vero | bono G^1 \parallel 9$ revocata $G^1 \mid obscura G \mid autem PGH : enim <math>E$: huius $G \mid vero | bono G^1 \parallel 9$ revocata $G \mid obscura G \mid autem PGH : enim <math>G \mid obscura G \mid obscura G \mid autem PGH : enim <math>G \mid obscura G \mid obscura G \mid obscura PGH : enim <math>G \mid obscura G \mid obscura G \mid obscura PGH : enim <math>G \mid obscura G \mid obscura$

divinis muneribus careremus. vestros denique honores, quos eramus gradatim singulos adsecuti, nunc a vobis universos habemus, ut quantum antea parentibus, quantum dis immortalibus, quantum vobismet ipsis, tantum hoc tempore universum cuncto populo Romano debeamus.

Nam cum in ipso beneficio vestro tanta magnitudo est ut eam complecti 5 oratione non possim, tum in studiis vestris tanta animorum declarata est voluntas ut non solum calamitatem mihi detraxisse, sed etiam digni-3 tatem auxisse videamini. non enim pro meo reditu ut pro P. Popili, nobilissimi hominis, adulescentes filii et multi praeterea cognati atque adfines deprecati sunt, non ut pro Q. Metello, clarissimo viro, iam spec- 10 tata aetate filius, non Lucius Diadematus consularis, summa auctoritate vir, non C. Metellus censorius, non eorum liberi, non Q. Metellus Nepos, qui tum consulatum petebat, non sororum filii, Luculli, Servilii, Scipiones; permulti enim tum Metelli aut Metellarum liberi pro Q. Metelli reditu vobis ac patribus vestris supplicaverunt, quod si ipsius summa digni- 15 tas maximaeque res gestae non satis valerent, tamen fili pietas, propinquorum preces, adulescentium squalor, maiorum natu lacrimae populum 7 Romanum movere potuerunt. nam C. Mari, qui post illos veteres clarissimos consulares hac vestra patrumque memoria tertius ante me consularis subiit indignissimam fortunam praestantissima sua gloria, 20 dissimilis fuit ratio; non enim ille deprecatione rediit, sed in discessu civium exercitu se armisque revocavit. at me nudum a propinquis, nulla cognatione munitum, nullo armorum ac tumultus metu, C. Pisonis, generi mei, divina quaedam et inaudita auctoritas atque virtus fratrisque miserrimi atque optimi cotidianae lacrimae sordesque lugubres a vobis de- 25 precatae sunt. frater erat unus qui suo squalore vestros oculos inflecteret, qui suo fletu desiderium mei memoriamque renovaret; qui statuerat, Quirites, si vos me sibi non reddidissetis, eandem subire fortunam; tanto in me amore exstitit ut negaret fas esse non modo domicilio, sed ne se-

8 non enim . . . pro Popili Schol.

ORATIO CVM POPVLO GRATIAS EGIT 5-10

pulcro quidem se a me esse seiunctum. pro me praesente senatus hominumque praeterea viginti milia vestem mutaverunt, pro eodem absente unius squalorem sordesque vidistis. unus hic \(\text{qui} \rangle \) quidem in foro posset esse mihi pietate filius inventus est, beneficio parens, amore idem qui semper fuit frater. nam coniugis miserae squalor et luctus atque optimae filiae maeror adsiduus filique parvi desiderium mei lacrimaeque pueriles aut itineribus necessariis aut magnam partem tectis ac tenebris continebantur. qua re hoc maius est vestrum in nos promeritum quod non multitudini propinquorum sed nobismet ipsis nos reddidistis.

Sed quem ad modum propinqui, quos ego parare non potui, mihi ad 9 deprecandam calamitatem meam non fuerunt, sic illud quod mea virtus praestare debuit, adjutores, auctores hortatoresque ad me restituendum ita multi fuerunt ut longe superiores omnes hac dignitate copiaque superarem. numquam de P. Popilio, clarissimo ac fortissimo viro, numquam 15 de Q. Metello, nobilissimo et constantissimo cive, numquam de C. Mario, custode civitatis atque imperi vestri, in senatu mentio facta est. tribuni- 10 ciis superiores illi rogationibus nulla auctoritate senatus sunt restituti, Marius vero non modo non a senatu sed etiam oppresso senatu est restitutus, nec rerum gestarum memoria in reditu C. Mari sed exercitus atque 20 arma valuerunt; at de me ut valeret semper senatus flagitavit, ut aliquando proficeret, cum primum licuit, frequentia atque auctoritate perfecit. nullus in eorum reditu motus municipiorum et coloniarum factus est, at me in patriam ter suis decretis Italia cuncta revocavit. illi inimicis interfectis, magna civium caede facta reducti sunt, ego iis a quibus eiectus 25 sum provincias obtinentibus, inimico autem, optimo viro et mitissimo, (consule), altero consule referente reductus sum, cum is inimicus qui ad meam perniciem vocem suam communibus hostibus praebuisset spiritu dumtaxat viveret, re quidem infra omnes mortuos amandatus esset.

5 BT Cicero 21 25

numquam de (P.) Popilio L. Opimius, fortissimus consul, numquam de Q. Metello non modo C. Marius qui erat inimicus, sed ne is quidem qui secutus est, M. Antonius, homo eloquentissimus, cum A. Albino collega senatum aut populum est cohortatus, at pro me superiores consules semper ut referrent flagitati sunt; sed veriti sunt ne gratiae causa facere vi- 5 derentur, quod alter mihi adfinis erat, alterius causam capitis receperam; qui provinciarum foedere inretiti totum illum annum querelas senatus, luctum bonorum, Italiae gemitum pertulerunt. Kalendis vero Ianuariis postea quam orba res publica consulis fidem tamquam legitimi tutoris imploravit, P. Lentulus consul, parens, deus, salus nostrae vitae, fortu- 10 nae, memoriae, nominis, simul ac de sollemni deorum religione rettulit, 12 nihil humanarum rerum sibi prius quam de me agendum iudicavit. atque eo die confecta res esset, nisi is tribunus plebis quem ego maximis beneficiis quaestorem consul ornaram, cum et cunctus ordo et multi eum summi viri orarent et Cn. Oppius socer, optimus vir, ad pedes flens iaceret, 15 *** noctemque sibi ad deliberandum postulasset; quae deliberatio non in reddenda, quem ad modum non nulli arbitrabantur, sed, ut patefactum est, in augenda mercede consumpta est. postea res acta est in senatu alia nulla, cum variis rationibus impediretur; sed voluntate tamen perspecta senatus causa ad vos mense Ianuario deferebatur.

Hic tantum interfuit inter me et inimicos meos. ego, cum homines in tribunali Aurelio palam conscribi centuriarique vidissem, cum intellegerem veteres ad spem caedis Catilinae copias esse revocatas, cum viderem ex ea parte homines cuius partis nos vel principes numerabamur, partim quod mihi inviderent, partim quod sibi timerent, aut proditores esse 25 aut desertores salutis meae, cum duo consules empti pactione provinciarum auctores se inimicis rei publicae tradidissent, cum egestatem, avaritiam, libidines suas viderent expleri non posse nisi (me) constric-

1 P. edd.: om. ω | opimius PG^2 : opimus G^1T : optimus $\varepsilon V \parallel 2$ inimicus et ne inimicus P^1 | sed (in ras et d ex t) G: et $PT \varepsilon V \parallel 4$ aut populum P: et populum T: populum $G^1 \varepsilon V$: populum ve G^2 | at ex aut P^2 || 5 referrent P^2 : referent P^1 : referentes $GT \varepsilon V \parallel$ gratia $\varepsilon V \parallel$ 6 capiti P^1 || 7 irretiti Cratander: irinati P: irritaqui G: irritaque T: irritatus εV : inligati Ha.: infrenati Koch I2 | querellas $P \parallel 8$ ianuariis P^2H : ia $\overline{n}$ GT: ianuaris P^1 : -ii $\varepsilon V \parallel 10 \leftrightarrow p$. $P \parallel$ salutis $HG^2 \parallel 11$ sollemni deorum Ha.: solempni de ζ : solem de P: sole de P: sole P: sole P: om. P: is P: is P: resulti P: is P: is P: is P: om. P: is P: if is P: om. P: if is P: if is P: if is P: om. P: if is P: om. P: if is P: om. if is adapted in P: if is P: if is P: om. if is adapted in P: if is P: if is P: om. if is adapted in P: if is P: one is P: one is P: if is P: one is P: if is P: one i

ORATIO CVM POPVLO GRATIAS EGIT 11-15

tum domesticis hostibus dedidissent, cum senatus equites (que) Romani flere pro me ac mutata veste vobis supplicare edictis atque imperiis vetarentur, cum omnium provinciarum pactiones, cum omnia cum omnibus foedera (in) reconciliatione gratiarum sanguine meo sancirentur, cum omnes boni non recusarent quin vel pro me vel mecum perirent, armis decertare pro mea salute nolui, quod et vincere et vinci luctuosum rei publicae fore putavi. at inimici mei, mense Ianuario cum de me ageretur, corporibus civium trucidatis flumine sanguinis meum reditum intercludendum putaverunt.

Itaque, dum ego absum, eam rem publicam habuistis ut aeque me atque 6 illam restituendam putaretis, ego autem in qua civitate nihil valeret senatus, omnis esset impunitas, nulla iudicia, vis et ferrum in foro versaretur, cum privati parietum (se) praesidio non legum tuerentur, tribuni plebis vobis inspectantibus vulnerarentur, ad magistratuum domos 15 cum ferro et facibus iretur, consulis fasces frangerentur, deorum immortalium templa incenderentur, rem publicam esse nullam putavi. itaque neque re publica exterminata mihi locum in hac urbe esse duxi, nec, si illa restitueretur, dubitavi quin me secum ipsa reduceret, an ego, cum 15 mihi esset exploratissimum P. Lentulum proximo anno consulem futu-20 rum, qui illis ipsis rei publicae periculosissimis temporibus aedilis curulis me consule omnium meorum consiliorum particeps periculorumque socius fuisset, dubitarem quin is me confectum consularibus vulneribus consulari medicina ad salutem reduceret? hoc duce, collega autem eius, clementissimo atque optimo viro, primo non adversante, post etiam 25 adiuvante, reliqui magistratus paene omnes fuerunt defensores salutis meae, ex quibus excellenti animo, virtute, auctoritate, praesidio, copiis T. Annius et P. Sestius praestanti in me benivolentia et divino studio exstiterunt; codemque P. Lentulo auctore et pariter referente collega frequentissimus senatus uno dissentiente, nullo intercedente dignitatem

1 dedidissent ζ : dedissent ω | equitesque T: equites ω || 2 edictis H: edictis P: dictis $GT_{\varepsilon}V$ || 3 pactiones cum $GH_{\varepsilon}V$: pactione secum P: paucones cum T || 4 $\langle$ in $\rangle$ reconciliatione ego, cf. Pis. 28; adde quod IN post FOEDERA facile excidere potuit: reconciliatione $PGT_{\varepsilon}V$: -nes H_{ζ} : $\langle$ de $\rangle$ -ne Mo.: $\langle$ ac $\rangle$ -nes R. Kl., Mdv. ^{3} 138: reconciliationes $\langle$ que $\rangle$ Koch 12 | sancirentur P^1 : sarcirentur ω || 5 non om. H^1 | quin vel $T_{\varepsilon}V$: qui vel P: tum vel H^1 : quin G: vel H^2 | perire H || 6 decertare P^2H : decertarent $P^1GT_{\varepsilon}V$: decertari R. Kl. | quod et P: quoniam et H: quod potui $GT_{\varepsilon}V$ || 7 me om. H^1 || 8 includendum H || 10 dum Ha.: cum ω | adque P^1 || 13 parietum H_{ζ} : parietis ω | se hic add. Ha., ante privati ζ || 14 volnerarentur εV || 16 esse nullam PGH: nullam esse $T_{\varepsilon}V$ || 17 neque om. εV || rem φ . φ || 18 qu*in (i eras.) φ | reduceretur φ || reduceret φ || 20 ae. d. cur. φ || 21 consulem φ || omnium ... socius φ || 22 volneribus φ || 23 consulare φ || reduceret φ || eius φ || 26 copiis φ || 27 praestanti φ || eius φ || 28 eodemque ... φ || 28, 5 deprecata est φ || 1 lentulus φ || referrente φ || 28 eodemque ... φ || 28, 5 deprecata est φ || 1 lentulus φ || referrente φ || 28 eodemque ... φ || 28, 5 deprecata est φ || 1 lentulus φ || referrente φ || 28 eodemque ... φ || 28, 5 deprecata est φ || 1 lentulus φ || 1 referrente φ || 28 eodemque ... φ || 28, 5 deprecata est φ || 1 lentulus φ || 1 referrente φ || 28 eodemque ... φ || 28, 5 deprecata est φ || 1 lentulus φ || 1 referrente φ || 28 eodemque ... φ || 28, 5 deprecata est φ || 1 lentulus φ || 1 referrente φ || 28 eodemque ... φ || 28, 5 deprecata est φ || 1 lentulus φ || 1 referrente φ || 28 eodemque ... φ || 29, 50 eod

5*

meam quibus potuit verbis amplissimis ornavit, salutem vobis, municipiis, coloniis omnibus commendavit.

- Ita me nudum a propinquis, nulla cognatione munitum consules, praetores, tribuni plebis, senatus, Italia cuncta semper a vobis deprecata est, denique omnes qui vestris maximis beneficiis honoribusque sunt or- 5 nati, producti ad vos ab eodem non solum ad me conservandum vos cohortati sunt, sed etiam rerum mearum gestarum auctores, testes, 7 laudatores fuerunt, quorum princeps ad cohortandos vos et ad rogandos fuit Cn. Pompeius, vir omnium qui sunt, fuerunt, erunt virtute, sapientia, gloria princeps, qui mihi unus uni privato amico eadem omnia dedit quae 10 universae rei publicae, salutem, otium, dignitatem, cuius oratio fuit, quem ad modum accepi, tripertita: primum vos docuit meis consiliis rem publicam esse servatam causamque meam cum communi salute coniunxit hortatusque est ut auctoritatem senatus, statum civitatis, fortunas civis bene meriti defenderetis; tum [me] in perorando posuit vos rogari a 15 senatu, rogari ab equitibus Romanis, rogari ab Italia cuncta, deinde ipse ad extremum pro mea vos salute non rogavit solum verum etiam 17 obsecravit, huic ego homini, Quirites, tantum debeo quantum hominem homini debere vix fas est. huius consilia, P. Lentuli sententiam, senatus auctoritatem vos secuti (me) in eo loco in quo vestris beneficiis fueram, 20 isdem centuriis quibus conlocaratis, reposuistis. eodem tempore audistis eodem ex loco summos viros, ornatissimos atque amplissimos homines, principes civitatis, omnes consularis, omnes praetorios eadem dicere, ut omnium testimonio per me unum rem publicam conservatam esse constaret, itaque cum P. Servilius, gravissimus vir et ornatissimus civis, di- 25 xisset opera mea rem publicam incolumem magistratibus deinceps traditam, dixerunt in eandem sententiam ceteri. sed audistis eo tempore clarissimi viri non solum auctoritatem, sed etiam testimonium, L. Gelli;
  - 9 sqq. (Cn. Pompeius . . .) cf. Victor, RL 403, 2
  - 1 quibus om. $\varepsilon V \parallel 2$ colonis $P^1 \parallel 5$ deinde $\varepsilon V \mid$ honoribusque (-quae P^1) P: honoribus $\omega \parallel 6$ ab eodem ζ : ab eadem $PGT\varepsilon V$: om. $H\zeta \parallel 9$ gne. $H \mid$ qui sunt fuerunt erunt PT: qui sunt qui fuerunt erunt GH: cum qui sunt fuerunt erit $\varepsilon V \parallel 9.10$ virtute sapientia gloria princeps P: virt. sap. ac gl. princeps H: virt. princeps sap. ac gl. G: princeps virt. sap. ac (et ε) gl. $T\varepsilon V \parallel 10$ aedem $P \parallel 11$ cuius . . . 16 cuncta om. $H \parallel 11.12$ fuit quem ad modum accepit (accepi εV) tripertita (tre- V) V: ita V0 sed vide infra ad V1 is V1 vos primum V1 sed eras. videtur) V1 is conservatam V1 coniunxit fuit quem ad modum cepit refert tripertitam (tripart-V1) V2, V3, V4, V5, V5, V5, V6, V6, V7, V7, V8, V8, V9, V9,

ORATIO CVM POPVLO GRATIAS EGIT 15-20

qui quia suam classem adtemptatam magno cum suo periculo paene sensit, dixit in contione vestrum, si ego consul cum fui non fuissem, rem publicam funditus interituram fuisse.

En ego \(\text{tot} \rangle \text{testimoniis}, Quirites, hac auctoritate senatus, tanta consensione Italiae, tanto studio bonorum omnium, [cum] agente P. Lentulo, consentientibus ceteris magistratibus, deprecante Cn. Pompeio, omnibus hominibus faventibus, dis denique immortalibus frugum ubertate, copia, vilitate reditum meum comprobantibus [se] mihi, meis, rei publicae restitutus tantum vobis quantum facere possum, Quirites, pollicebor: primum, qua sanctissimi homines pietate erga deos immortalis esse soleant, eadem \(\text{me} \rangle \) erga populum Romanum semper fore numenque vestrum aeque mihi grave et sanctum ac deorum immortalium in omni vita futurum; deinde, quoniam me in civitatem res publica ipsa reduxit, nullo me loco rei publicae defuturum. quod si quis existimat me aut 19 voluntate esse mutata aut debilitata virtute aut animo fracto, vehementer errat. mihi quod potuit vis et iniuria et sceleratorum hominum furor detrahere, eripuit, abstulit, dissipavit; quod viro forti adimi non potest, id et manet et permanebit.

Vidi ego fortissimum virum, municipem meum, C. Marium — quoniam 20 nobis quasi aliqua fatali necessitate non solum cum iis qui haec delere voluissent, sed etiam cum fortuna belligerandum fuit — eum tamen vidi, cum esset summa senectute, non modo non infracto animo propter magnitudinem calamitatis, sed confirmato atque renovato. quem egomet 20 dicere audivi (non) tum se fuisse miserum cum careret patria quam obsidione liberavisset, cum sua bona possideri ab inimicis ac diripi audiret, cum adulescentem filium videret eiusdem socium calamitatis, cum in paludibus demersus concursu ac misericordia Minturnensium corpus ac vitam suam conservaret, cum parva navicula pervectus in Africam, quibus

2 contione ex oratione $G^2 \mid$ contione: 'vestrum si interpunxit Ha.: contione vestra: si $Cratander \mid$ cum] sicut $\mathbf{H} \parallel 3$ post fuisse non nulla de annonae vilitate deleta esse suspicatur M. Lange $25 \parallel 4$ tot $\mathbf{H}_{\zeta}$: om. $\omega \mid$ quirites $\mathbf{H}_{\zeta}$: qui $\mathbf{r}$. (rem $\mathbf{P}$) p. $\omega \parallel 5$ cum $\mathbf{P}GT_{\varepsilon}\mathbf{V}$: om. $\mathbf{H}_{\zeta}$: causam Ha.: coram $Walter^2$ 2: consule A. Kl. Praef. $LIX \parallel 6$ consentientibus in ras. $\mathbf{H}^2 \mid$ cn. $G_{\varepsilon}\mathbf{V}$: gn. $\mathbf{P}\mathbf{H}$: gneo $\mathbf{T} \parallel 8$ mihi $\mathbf{H}$: se mihi (εx mini $\mathbf{P}^1$) $\omega \parallel 9$ restitutus $\mathbf{P}^1G\mathbf{H}\mathbf{T}$: restitutis $\mathbf{P}^2 \varepsilon \mathbf{V} \parallel 10$ qu*a $\mathbf{G} \mid$ hominis $\mathbf{P} \parallel 11$ me ζ : om. $\mathbf{P}GT_{\varepsilon}\mathbf{V}$: ante semper hab. $\mathbf{H} \parallel 12$ vestrum eque εx vestrum que $\mathbf{P}^2 \parallel 13$ civitatem $\varepsilon \mathbf{V}$: -te $\mathbf{P}G\mathbf{H}$: deest $\mathbf{T} \mid$ publica . . . 14 existimat in ras. $\mathbf{H}^2 \mid$ redduxit Zie. 179 $\parallel$ 16 potuit vis et $\mathbf{P}^2G\mathbf{H}$ $\varepsilon \mathbf{V}$: potuivised $\mathbf{P}^1$: potuit et $\mathbf{T} \mid$ sceleratus εx scelerator $\mathbf{P}^2 \mid$ furor] favor $\mathbf{H} \parallel 18$ id et $\mathbf{G}^2$: ideo $\mathbf{P}G^1\mathbf{T}_{\varepsilon}\mathbf{V}$: id mihi $\mathbf{H}$: id ζ : id ei Kasten: id vero Ha.: id $\langle \varepsilon t \rangle$ et Syd. 172: adeo Bus. 1357, cf. Verr. 3, 120 id adeo sciri facillime potest $\parallel 19$ c. $\mathbf{P}G_{\varepsilon}\mathbf{V}$: g. $\mathbf{H}$: om. $\mathbf{T} \parallel 20$ iis εdd .: is $\mathbf{G}^1$: his $\mathbf{P}\mathbf{H}G^2\mathbf{T}$: hys $\varepsilon \mathbf{V} \parallel 22$ non εdt om. $\mathbf{H} \parallel 23$ calamitati $\mathbf{P}^1 \mid$ adque $\mathbf{P}^1 \mid$ reuocato εx reuonato $\mathbf{G}^2 \parallel 24 \langle non \rangle Sh$. B. 263 $\mid cum \mathbf{H}_{\zeta}$: si $\mathbf{P}^2G\mathbf{T}_{\varepsilon}\mathbf{V}$: om. $\mathbf{P}^1 \mid$ carefreet $\mathbf{P}^1 \parallel 27$ concursus $\mathbf{P}^1 \parallel 28$ conservarit $\mathbf{P} \mid$ pervectus $\mathbf{P}\mathbf{H}$: traiectus $\mathbf{G}\mathbf{T}_{\varepsilon}\mathbf{V} \mid$ africam $\mathbf{P}\mathbf{G}$: aff- $\mathbf{H}\mathbf{T}_{\varepsilon}\mathbf{V}$

regna ipse dederat, ad eos inops supplexque venisset; reciperata vero sua dignitate se non commissurum ut, cum ea quae amiserat sibi restituta essent, virtutem animi non haberet, quam numquam perdidisset. sed hoc inter me atque illum interest quod ille qua re plurimum potuit ea ipsa re inimicos suos ultus est, armis, ego qua consuevi utar, <verbis>, 5 quoniam illi arti in bello ac seditione locus est, huic in pace atque otio.
21 quamquam ille animo irato nihil nisi de inimicis ulciscendis agebat, ego de ipsis inimicis tantum quantum mihi res publica permittit cogitabo.

- Denique, Quirites, quoniam me quattuor omnino hominum genera violarunt, unum eorum qui odio rei publicae, quod eam ipsis invitis conservaram, inimicissimi mihi fuerunt, alterum, qui per simulationem amicitiae nefarie (me) prodiderunt, tertium, qui cum propter inertiam suam eadem adsequi non possent, inviderunt laudi et dignitati meae, quartum, qui cum custodes rei publicae esse deberent, salutem meam, statum civitatis, dignitatem eius imperi quod erat penes ipsos vendiderunt, sic ulcistatis, dignitatem eius imperi quod erat penes ipsos vendiderunt, sic ulciscar facinora (eor) um singula quem ad modum a quibusque sum provocatus, malos civis rem publicam bene gerendo, perfidos amicos nihil credendo atque omnia cavendo, invidos virtuti et gloriae serviendo, mercatores provinciarum revocando domum atque ab iis provinciarum ratione repetenda.
- Quamquam mihi, Quirites, maiori curae est quem ad modum vobis, qui de me estis optime meriti, gratiam referam quam quem ad modum inimicorum iniurias crudelitatemque persequar. etenim ulciscendae iniuriae facilior ratio est quam benefici remunerandi, propterea quod superiorem esse contra improbos minus est negoti quam bonis exaequari. 25 tum etiam ne tam necessarium quidem est male meritis quam optime me-

1 reciperata ... 3 perdidisset om. H | recuperata vero $G^2 \zeta$: recuparavero G^1 : recte paravero PT eV | 3 numquam ex num P2 | 4 adque P1 | 5 re îpsa H | utar (verbis) ego, (verbis) utar Syd. 227, cf. Phil. 5, 26; 8, 14: utar ω: pietate utar H: utar pietate c: utar (oratione) Pet. | 6 quoniam . . . 8 cogitabo om. H | arti G: arte PeV: ante T | in otio eV | 7 agebant G1 | 8 inimicis PGT: om. εV Mack 45: amicis Zie. 205 | permittet ς | 9 quirites HT: qui r. P: q.r. $G_{\mathcal{E}}V \mid \text{me quattuor (-t- HT) } \mathbf{P^2HT} : \text{ne quattuor } \mathbf{P^1} : \text{in me ·IIII } G : \text{quattuor } \text{me }_{\mathcal{E}}V \mid \text{omnino } om. \mathbf{H} \parallel 10 \text{ invitis }_{\mathcal{E}} : \text{convictis } \omega \mid \text{conser-}$ varam $PH : -tam GT \in V \parallel 12 \text{ me } H : om. \omega \mid quid P^1 \mid intertiam P^1 \parallel 13 \text{ in-}$ viderunt G^2 : inviderent ω || 14 cum . . . rei p. in ras. H^2 | deberent Ern. : debuerunt ω : debuerint Heu. || 15 imperi om. H || 16 facinora $\langle eor \rangle$ um singula Ha.: facinorum singula P: facinora singula ω : facinora singulo $\langle rum \rangle Ha.$: facinorum (genera) singula Syd. 2 169 | 17 gerendo T : regendo ω | 18 invidos ... serviendo bis P1 || 19 iis ς : his PGHT: hys ϵV | ratione repetenda P1T: -em -da G¹ : -em -do P²HG² : ratione expetenda εV || 21 quirites Gul. : quin P : quam GTeV : om. H : quidem Lb. | maiori PH : mori GTeV | quemammodum $P \parallel 21.22$ vobis qui de me G^2 : qui de me vobis $PG^1H_{\varepsilon}V$: quidem vobis $T \parallel 22$ quemammodum $P \parallel 25$ bonus $P^1 \parallel 26$ tum ε tuum $P^2 \mid$ quam optime meritis P: quam optime GT eV: om. H

ORATIO CVM POPVLO GRATIAS EGIT 20-24

ritis referre quod debeas. odium vel precibus mitigari potest (vel) temporibus rei publicae communique utilitate deponi vel difficultate ulciscendi teneri vel vetustate sedari; bene meritos (ne) colas nec exorari fas est neque id rei publicae repetere †utrumcumque† necesse est; neque est excusatio difficultatis, neque aequum est tempore et die memoriam benefici definire. postremo qui in ulciscendo remissior fuit bono rumore certe utitur; at gravissime vituperatur qui in tantis beneficiis quanta vos in me contulistis remunerandis est tardior, neque solum ingratus, quod ipsum grave est, verum etiam impius appelletur necesse est. [atque in officio persolvendo dissimilis est ratio et pecunia debita, propterea quod pecuniam qui retinet non dissolvit, qui reddidit non habet; gratiam et qui rettulit habet, et qui habet dissolvit.]

Quapropter memoriam vestri benefici colam benivolentia sempiterna, (nec eam) cum anima exspirabo mea, sed etiam, cum me vita (defecerit), monumenta vestri in me benefici permanebunt. in referenda autem gratia hoc vobis repromitto semperque praestabo, mihi neque in consiliis de re publica capiendis diligentiam neque in periculis a re publica propulsandis animum neque in sententia simpliciter ferenda fidem neque in hominum voluntatibus pro re publica laedendis libertatem nec in perferendo labore industriam nec in vestris commodis augendis grati animi beni-

13-p. 32, 1 (quapropter . . . defuturam) cf. Mamertinus, paneg. Lat. III (XI), 32, 2-3 neque solum . . . defuturam

1 debeas quam ut bene meritos colas $\mathbf{H}$ | mitigari $\mathbf{GH} \in \mathbf{V}$: miticari $\mathbf{T}$: viticari P1: vindicari P2 | vel2 sscr. H: om. ω || 2 et rei p. H | communi H | dificultate P | ulciscendi PH : utendi $GT_{\varepsilon}V$ || 3 teneri] contineri Gar. : leniri $Jeep^2 \ 6$ | ne ς : om. $PGT_{\varepsilon}V$: quin H : ut $Jeep\ ib$. || 4 neque . . . necesse est om. H | repetere] remittere Gar. : rependere Jeep ib. | utrū|cumque P1 : utrumque P2GεV: utcumque \(\sigma : utique \(Lb. : \) verum neque \(Jeep^2 \) 7, cf. Mur. 74; dom. 21 p. 42, 26: utcumque (se res habent) (?) Court. 15: (nisi) utique Sh. B. 263 5 accum P | 6 remissor H1 | 6.7 bono rumore certe utitur ego, cf. leg. 1, 50: in corum (meorum εV) aperte (apperte P1) utitur (-etur T) PGT εV : in os (mox plerique ζ) aperte laudatur $\mathbf{H}_{\boldsymbol{\varsigma}}$: in eo rumore certe utitur Jeep: secundo rumore aperte utitur Wui.: in eo rum(or populi summis laudibus) aperte utitur Syd. 186: in eo suo iure aperte utitur Mo. : in eo vix reprehenditur R. Kl., alii sim. : in ea re venia certe utitur Koch 12 | 7 at P2GHT: ut P1: item eV | 8 contulis P | 9 post etiam deficit T | 9 atque . . . 12 dissolvit om. H & Wolf; sententia parum superioribus conveniens ex Planc. 68 et off. 2, 69 desumpta videtur | 10 ratio P2 eV : oratio $P^{1}G$ | et pecunia debita ω scil. atque in pecunia debita; cf. Ha. : pecuniae debitae $\varsigma \parallel$ 11 qui reddidit . . . 12 dissolvit om. P¹ $\parallel$ 12 retulit $ω \parallel$ 13 post sempiterna lac. statuit Ha., nec eam add. A. Kl. 2 506 | 14 post cum² lac. statuit Ha. contulitque Mamert. cum me anima defecerit | me vita Mue. : me ulla P : nulla GEV: mortuo H: multa ante monumenta Ha. | defecerit add. Mue., cf. Ha. || 15 monimenta $\omega \parallel$ 16 hoc PH : haec G : huius $\varepsilon V \mid$ mihi . . . 18 sententia sim- in ras. $H^2 \parallel$ 18 ferenda $PG^2 \varepsilon V$: feranda G^1 : referenda H : $\langle e \ re \ p. \rangle$ ferenda Jeep² 7 || 19 perterendo H || 20 grati edd., cf. Mamert. grati animi benivolentiam defuturam : gratam ω

25 volentiam defuturam. atque haec cura, Quirites, erit infixa animo meo sempiterna, ut cum vobis, qui apud me deorum immortalium vim et numen tenetis, tum posteris vestris cunctisque gentibus dignissimus ea civitate videar quae suam dignitatem non posse se tenere, nisi me reciperasset, cunctis suffragiis iudicavit.

I haec om. $G^1 \parallel 2 \text{ mea } G^1 \mid \text{ immortalium}$] ira mortalium $G \parallel 4 \text{ ea } HG^2 : \text{ ex } P \in V : \text{ e } G^1 \mid \text{ tenere se } H \mid \text{ reciperasset } PH^1 : \text{ recu-} GH^2 \in V \parallel 5 \text{ indicavit } H \parallel Subscr. M. TVLLI CICERONIS CVM POPVLO GRATIAS EGIT EXPLICIT <math>P : \text{EXPLICIT } M. \text{ TVLLII CICERONIS ORATIO } haec deleta ab ipso librario } G : \text{Explicit or(atio) Ciceronis } \in V : om. H$

M. TVLLI CICERONIS ORATIO DE DOMO SVA

SIGLA

P = codex Parisinus 7794 saec. IX^{med}.

P¹ = prima manus

 P^2 = correcturae eiusdem fere aetatis

P³ = correcturae multo recentiores

G = codex Bruxellensis 5345 (olim Gemblacensis) saec. XIin.

 $G^1 = prima manus$

G² = correcturae paulo recentiores

= codex Harleianus 4927 saec. XII^{ex.} ${f H}$

 $\mathbf{H}^1 = \text{prima manus}$ $\mathbf{H}^2 = \text{correcturae recentiores}$

M = codex Mediceus, Laurentianus plut. XLVIII, 8 saec. XV

v = codex Vaticanus 1525 (olim Palatinus) anno 1467 exaratus

= superiores illi codices omnes ω

= codices recentiores non nulli

ed, $R_{\bullet} = editio Romana 1471$ ed. V. = editio Veneta 1471

Mdv. = Madvig

NOTAE

Ang. = Angelius= Manutius Man.Bai. = Baiter Mat.= Matthias Cl.= A. C. Clark Mo.= Mommsen = C. F. W. Mueller Ern. = ErnestiMue.Gar. = Garatoni Naeg. = Naegelsbach Graev. = Graevius Naug. = Naugerius Grut. = Gruter Nis. = Nisbet Gul. = Gulielmius Or.— Orelli Ha.= HalmPet. = Peterson Hot. = Hotman Rue. = Rueck Ka.= Karsten Schoe. = Schoell Kays. = KayserSchoenb. = Schoenberger A.Kl. = Alfr. Klotz= Shackleton Bailey Sh. B.R.Kl. = Reinh. KlotzSud.= Sydow = Ursinus La. = LangeUrs.= Lambinus

= Zielinski Zie.

TESTIMONIA

Cic., ad Att. 4, 2, 2-3 post illas datas litteras secuta est summa contentio de domo. diximus apud pontifices prid. Kal. Oct. acta res est accurate a nobis, et si umquam in dicendo fuimus aliquid, aut etiam si numquam alias fuimus, tum profecto dolor et \langle rei\rangle magnitudo vim quandam nobis dicendi dedit. itaque oratio iuventuti nostrae deberi non potest; quam tibi, etiam si non desideras, tamen mittam cito. cum pontifices decressent ita: 'si neque populi iussu neque plebis scitu is qui se dedicasse diceret nominatim ei rei praefectus esset neque populi iussu aut plebis scitu id facere iussus esset, videri posse sine religione eam partem areae mihi restitui', mihi facta statim est gratulatio — nemo enim dubita\langle ba\rangle t quin domus nobis esset adiudicata —, cum subito ille in contionem escendit quam Appius ei dedit. nuntiat iam populo pontifices secundum se decrevisse, me autem vi conari in possessionem venire; hortatur ut se et Appium sequantur et suam Libertatem vi defendant.

ad hanc orationem (cf. § 34 sqq.) referri potest Quint. 2, 4, 35 aut enim de iure dubitari potest eius qui rogat, ut de P. Clodi, qui non rite creatus tribunus arguebatur: aut de ipsius rogationis, quod est varium, sive non trino forte nundino promulgata sive non idoneo die sive contra intercessionem vel auspicia aliudve quid quod legitimis obstet dicitur lata esse vel ferri, sive alicui manentium legum repugnare.

Dio Cassius 39, 11 Κικέρων μὲν οδν αδθις, ἀνεβλάστανε καὶ τήν τε ἄλλην οὐσίαν καὶ τὸ ἔδαφος τῆς οἰκίας καίτοι τῆ Ελευθερία ἀνειμένον καὶ τοῦ Κλωδίου καὶ ἐπιθειάζοντος καὶ ἐς ἐνθυμίαν αὐτῷ προβάλλοντος ἐκομίσατο. τὴν γὰρ εἰσφορὰν τοῦ φρατριατικοῦ νόμου, παρ ἡν ἐκ τῶν εὐπατριδῶν ἐς τὸ πλῆθος ἐπεποίητο, διαβάλλων ὡς οὐκ ἐν τοῖς ὡρισμένοις ἐκ τῶν πατρίων χρόνοις ἐκτεθέντος αὐτοῦ, τήν τε δημαρχίαν τοῦ Κλωδίου πᾶσαν, ἐν ἡ καὶ τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν ἐδέδοκτο, κατέλυε, λέγων οὐχ οἰόν τ' εἰναι, τῆς μεταστάσεως αὐτοῦ τῆς ἐς τὸν ὅμιλον παρανόμως γεγενημένης ὑγιές τι τῶν ἐν αὐτῆ πραχθέντων νομίζεσθαι, καὶ ἔπεισε διὰ τούτου τοὺς ποντίφικας τὸ ἔδαφός οἱ ὡς καὶ ὅσιον καὶ βέβηλον ὄν ἀποδοῦναι. καὶ οὕτως καὶ ἐκεῖνο καὶ χρήματα ἔς τε τὴν τῆς οἰκίας κατασκευὴν καὶ εὶ δή τι ἄλλο τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐλελύμαντο ἔλαβε.

Cum multa divinitus, pontifices, a maioribus nostris inventa atque instituta sunt, tum nihil praeclarius quam quod eosdem et religionibus deorum immortalium et summae rei publicae praeesse voluerunt, ut amplissimi et clarissimi cives rem publicam bene gerendo religiones, 5 religiones sapienter interpretando rem publicam conservarent, quod si ullo tempore magna causa (in) sacerdotum populi Romani iudicio ac potestate versata est, haec profecto tanta est ut omnis rei publicae dignitas, omnium civium salus, vita, libertas, arae, foci, di penates, bona, fortunae, domicilia vestrae sapientiae, fidei, potestati commissa creditaque 10 esse videantur. vobis hodierno die constituendum est utrum posthac 2 amentis ac perditos magistratus improborum ac sceleratorum civium praesidio nudare an etiam deorum immortalium religione armare malitis. nam si illa labes ac flamma rei publicae suum illum pestiferum et funestum tribunatum, quem aequitate humana tueri non potest, divina 15 religione defenderit, aliae caerimoniae nobis erunt, alii antistites deorum immortalium, alii interpretes religionum requirendi; sin autem vestra auctoritate sapientiaque, pontifices, ea quae furore improborum, timore bonorum, re publica ab aliis oppressa, ab aliis deserta, ab aliis prodita gesta sunt rescinduntur, erit causa cur consilium maiorum in amplissimis 20 viris ad sacerdotia deligendis iure ac merito laudare possimus.

1 cum . . . inventa sunt Grillius, RL 596, 8 (p. 1, 9 Martin)

Inscr. INC(ipit) DE DOMO SVA P grammatici: De domo sua apud pontifices Rufinianus: MARCVS TVLIVS CICERO PRO DOMO SVA AGIT AD PONTIFICES H: De domo sua contra Clodium Aquila: INCIPIT EIVSDEM IN CLODIVM G: Incipit oratio Marci Tulii Ciceronis in Clodium V: M. T. C. ORATIO PRO DOMO SVA AD PONTIFICES INCIPIT M

1 pontificis $\mathbf{H}^1$ | a om. $\mathbf{P}$ || 2 sint $\mathbf{G}$ | vos eosdem $\mathbf{H}$ || 4 gerendo pontifices $\mathbf{H}$ || 5 religiones . . . interpretando Or., cf. Schoe. 437 : religionibus (regionibus $\mathbf{H}^2$) . . . interpretando ω A. Kl. 3215, qui cf. Verr. 4, 104 earum rerum . . . nullam infitiandi rationem; Phil. 5, 6; fin. 1, 60, alia. sed -bus perperam pro -s scriptum videtur sicut vel infra 7 omnis / omnibus vel Verg. ge. 2, 124 arboris] ARBOREB- cod. Medic. 39. 29: -bus . . . interpretandis La. 15: religionum ius . . . interpretando Ha. || 6 causa in sacerdotum $\boldsymbol{\varsigma}$: causa sacerdotum $\boldsymbol{\omega}$: causacerdotum $\mathbf{P}^1$ || 7 omnis $\mathbf{GHM}$: omnibus $\mathbf{PV}$ || 8 di om. $\mathbf{G}$ || 9 potestatique $\mathbf{H}$ | creditaquae $\mathbf{P}^1$ || 10 posthaec $\mathbf{GMV}$ || 11 inprorum $\mathbf{P}^1$ || 13 et ex ac $\mathbf{G}^2$ || 15 religioni $\mathbf{P}^1$ | tali antistis $\mathbf{P}^1$ || 17 in pontifices $\mathbf{P}$ || 17.18 timore bonorum $\mathbf{M}$: amore bonorum $\mathbf{PGV}$: om. $\mathbf{H}_{\boldsymbol{\varsigma}}$ || 18 re $\mathbf{p}$. $\mathbf{M}$: r. $\mathbf{p}$. $\mathbf{G}$: rei $\mathbf{p}$. $\mathbf{P}$: in re $\mathbf{p}$. $\mathbf{H}$: rei $\mathbf{V}$ | alis $\mathbf{P}^1$ | ab aliis $\mathbf{GHM}$: ab ilis $\mathbf{P}^1$: ab illis $\mathbf{P}^2$: om. $\mathbf{V}$ | alis $\mathbf{P}^1$ || 19 rescinduntur] -antur $\mathbf{Ern}$.: -entur $\mathbf{Rue}$. 13. sed $\mathbf{cf}$. § 100, $\mathbf{p}$. 70, 23—25 sin mea domus non modo mihi non redditur, sed . . . praebet . . . , quis erit qui . . .; Fl. 106 si conservatis, praescribetis | cur] contra $\mathbf{H}$ || 20 diligendis $\mathbf{H}^1$

- 3 Sed quoniam ille demens, si ea quae per hos dies ego in senatu de re publica sensi vituperasset, aliquem se aditum ad aures vestras esse habiturum putavit, omittam ordinem dicendi meum, respondebo hominis furiosi non orationi, qua ille uti non potest, sed convicio, cuius exercitationem cum intolerabili petulantia tum etiam diuturna impunitate mu- 5 nivit.
- 2 Ac primum illud a te, homine vaesano ac furioso, requiro, quae te tanta poena tuorum scelerum flagitiorumque vexet ut hos talis viros, qui non solum consiliis suis sed etiam specie ipsa dignitatem rei publicae sustinent, quod ego in sententia dicenda salutem civium cum honore Cn. 10 Pompei coniunxerim, mihi esse iratos et aliud de summa religione hoc
- 4 tempore sensuros ac me absente senserint arbitrere? 'fuisti' inquit 'tum apud pontifices superior, sed iam, quoniam te ad populum contulisti, sis inferior necesse est.' itane vero? quod in imperita multitudine est vitiosissimum, varietas et inconstantia et crebra tamquam tempestatum 15 sic sententiarum commutatio, hoc tu ad hos transferas, quos ab inconstantia gravitas, a libidinosa sententia certum et definitum ius religionum, vetustas exemplorum, auctoritas litterarum monumentorumque deterret? 'tune es ille' inquit 'quo senatus carere non potuit, quem boni luxerunt, quem res publica desideravit, quo restituto senatus auctoritatem 20 restitutam putabamus, quam primum adveniens prodidisti?' nondum de mea sententia dico, impudentiae primum respondebo tuae.
- Hunc igitur, funesta rei publicae pestis, hunc tu civem ferro et armis et exercitus terrore et consulum scelere et audacissimorum hominum minis, servorum dilectu, obsessione templorum, occupatione fori, oppres- 25 sione curiae domo et patria, ne cum improbis boni ferro dimicarent, cedere coegisti, quem a senatu, quem a bonis omnibus, quem a cuncta Italia desideratum, arcessitum, revocatum conservandae rei publicae causa confiteris? 'at enim in senatum venire in Capitolium turbulento illo die 6 non debuisti.' ego vero neque veni et domo me tenui quam diu turbulen- 30

19 tune . . . potuit Grillius, RL 605, 20 (p. 92, 16 Martin)

1 ego per hos dies $H \parallel 2$ publica om. $P \mid$ aliquando $H \mid$ a*ditum $P \mid$ habiturum esse $G \parallel$ 9 specie PHG^2V : specia G^1 : spe $M \mid$ ipsa (-a* P) dignitatem rei (r, G) p. ω : ipsa et dignitate rem p. $M \parallel 11$ aliud $HP^3\zeta$: alios P^1 : alias GV: aliter $M \parallel 11$ .12 hoc tempore om. $H \parallel 12$ me ex mi $P^2 \mid$ absente GMV: ap-P: psente $H \mid$ arbitrere GM: arbitrare $PHV \mid$ inquit tum Hot.: inquit (-id P^1V) tu ω : tu inquit $H\zeta \parallel 13$ superior sed iam ζ : superiores sed etiam ω : superior esset etiam $M \mid$ contulistis $P^1 \parallel 14$ inferior P^2GMV : interior $P^1H \mid$ est ex et ex et ex inquit ex inqui

ORATIO DE DOMO SVA 3-8

tum tempus fuit, cum servos tuos a te iam pridem ad bonorum caedem paratos cum illa tua consceleratorum ac perditorum manu armatos in Capitolium tecum venisse constabat, quod cum mihi nuntiaretur, scito me domi mansisse et tibi et gladiatoribus tuis instaurandae caedis potestatem non fecisse, postea quam mihi nuntiatum est populum Romanum in Capitolium propter metum atque inopiam rei frumentariae convenisse, ministros autem scelerum tuorum perterritos partim amissis gladiis, partim ereptis diffugisse, veni non solum sine ullis copiis ac manu, verum etiam cum paucis amicis, an ego, cum P. Lentulus consul optime de me 7 10 ac de re publica meritus, cum Q. Metellus, qui cum meus inimicus esset, frater tuus, et dissensioni nostrae et precibus tuis salutem ac dignitatem meam praetulisset, me arcesserent in senatum, cum tanta multitudo civium tam recenti officio suo me ad referendam gratiam nominatim vocaret, non venirem, cum praesertim te iam illinc cum tua fugitivorum 15 manu discessisse constaret? hic tu me etiam, custodem defensoremque Capitoli templorumque omnium, 'hospitem Capitolinum' appellare ausus es, quod, cum in Capitolio senatum duo consules haberent, eo venerim? utrum est tempus aliquod quo in senatum venisse turpe sit, an ea res erat illa de qua agebatur ut rem ipsam repudiare et eos qui agebant con-20 demnare deberem? primum dico senatoris esse boni semper in senatum venire, nec cum iis sentio qui statuunt minus bonis temporibus in senatum (non esse veniendum, qui) ipsi, (cum) non venerint, intellegunt hanc suam nimiam perseverantiam vehementer iis quorum animum offendere voluerint et gratam et iucundam fuisse, at enim non nulli propter timorem, 25 quod se in senatu tuto non esse arbitrabantur, discesserunt. non reprehendo nec quaero fueritne aliquid pertimescendum; puto suo quemque

1 a te iam pridem PM : te iam pridem G : ad impiam praedam V : ad rapinam H || 3 tecum om. G | venire G^1 | scito ζ : scio ω || 4 mansisset P^1 : sensisse V || 6 inopiam ex inpiam P^2 || 7 amisses P^1 : deest V || 8 direptis G | ullis om. G || 10 cum q. GHM : cumque PV | meus om. P^1 || 11 dissensioni GHM : -is PV || 13 officio] beneficio Ern. || 14 te iam illinc PH : tela illa GMV || 15 discessisse P^2 GHV : discensisse P^1 : decessisse M || 16 capitoli . . hostem inter versus add. G^1 | hospitem Sh. B. 264 : hostem ω || 17 venerim ζ Lehmann 354; cf. Mdv. 3139 : venirem ω || 18 utrum P : utrumne ω cf. inv. 1, 51 | quo P^2 GHV : quod P^1 M | venisse ω : venistis P^1 : venire Gar. || 18, 19 ca res crat illa Ha. : res illa talis erat H : aures regatila P^1 : aures re illa P^2 : aures erigere illa P^3 : res GV : reo M : ca res erat Mdv. 215 || 19 de qua agebatur P : qu(a)e agebatur GMV : om. P : itaque agebatur P : uti GM : utrum P | et P : an GMV | eos] cos. La. 15 || 20 senatores P || semper om. P || 21 iis P : is P : his P || 22 non esse veniendum add. Ha. | P : semper om. P || 21 iis GH : is P : his P || 22 non esse veniendum add. Ha. || P : semper om. P || 21 iis GH : is P : his P || 22 non esse recte divinavit. ceterae huius loci emendationes ex male percensis codd. pendent : ipsi non venirent intellegent (intelligent P || 23 vehementer om. P || iis P || 24 et P om. P || propter P : per P || 25 quo ex quod P || 26 sq. arbitrio suo quenque P || 27 quo P1 : per Ha. || 28 quo ex quod P || 26 sq. arbitrio suo quenque P || 26 sq. arbitrio suo quenque P || 27 quo P1 : per Ha. || 28 quo ex quod P || 26 sq. arbitrio suo quenque P || 26 sq. arbitrio suo quenque P || 26 sq. arbitrio suo quenque P || 27 quo P1 || 28 quo ex quod P || 29 quo ex quod P || 20 quo quo quenque

arbitratu timere oportere. cur ego non timuerim quaeris? quia te illinc abisse constabat. cur, cum viri boni non nulli putarint tuto se in senatu esse non posse, ego non idem senserim? cur, cum ego me existimassem tuto omnino in civitate esse non posse, illi remanserunt? an aliis licet, et recte licet, in meo metu sibi nihil timere, mihi uni necesse erit et meam s et aliorum vicem pertimescere?

- An quia non condemnavi sententia mea duo consules sum reprehendendus? eos igitur ego potissimum damnare debui quorum lege perfectum est, ne ego idemnatus atque optime de re publica meritus damnatorum poenam sustinerem? quorum etiam delicta propter eorum egregiam 10 in me conservando voluntatem non modo me sed omnis bonos ferre oporteret, eorum optimum consilium ego potissimum per eos in meam pristinam dignitatem restitutus meo consilio repudiarem? at quam sententiam dixi? primum eam quam populi sermo in animis nostris iam ante defixerat, deinde eam quae erat superioribus diebus agitata in senatu, denique 15 eam quam senatus frequens tum cum mihi est adsensus secutus est, ut neque allata sit a me res inopinata ac recens, nec, si quod in sententia vitium est, maius sit eius qui dixerit quam omnium qui probarint.
- At enim liberum senatus iudicium propter metum non fuit. si timuisse eos facis qui discesserunt, concede non timuisse eos qui remanserunt. sin 20 autem sine iis qui tum afuerunt nihil decerni libere potuit, cum omnes adessent coeptum est referri de inducendo senatus consulto; ab universo senatu reclamatum est.
- 5 Sed quaero in ipsa sententia, quoniam princeps ego sum eius atque auctor, quid reprendatur. utrum causa novi consili capiendi non fuit, an 25 meae partes in ea causa non praecipuae fuerunt, an alio potius confugiendum fuit [vis]? quae causa maior quam fames esse potuit, quam seditio,

1 ego P : ergo ω | illinc (-nc in ras.) P : illim Mue. || 3 me PH : om. GMV | existimassem Naug. : (a) estimavissem P²H : sensissem GMV : om. P¹ || 4 illi remanserunt Mue., cf. 20 : illi rerunt (ex rerum) P : illi senserunt GMV : illuc irem H | an aliis P²H $_{\zeta}$: an meis G : anne is V : an eis M : om. P¹ || 5 metu sibi ex metus P² || 6 vicem PGV : cedem H : om. M || 7 condemnavi P : -pnavi H : condemnati GM : -pnati V | duos H | sum PH : sunt GMV | reprehendendus P²H : repraeenden*s P¹ : reprehendes nos GMV : reprendendus Zie. 177 || 9 atque . . . meritus del. Ka. 399, Schoe. 423 || 10 quarum P¹ || 11 oporteret in ras. P² || 13 dignitatem GHM cf. § 86 p. 66, 4 : salutem V : om. P : fortunam Schoe. 430, cf. Sest. 121 | at ex ad P² || 14 *eam (m eras.) H | |nostris PGM : vestris HV Urs. || 15 deinde] denique V || 15. 16 denique eam Cobet, Mnem. 3, 1854, 234 : de eam P¹ : deinde eam P²H : om. GMV || 17 allata sit P²H : allatast P¹ : sit allata GMV || 21 iis edd. : his ω : hys V | afuerunt edd. : abf-M : aff-GHV : fu-P || 22 indicendo H || 24 sentia P¹ || 25 quid reprehendatur ante 24 quoniam transp. GMV | reprendatur P² : repraendatur P¹ : reprehendatur GHMV | capiendi (-endi add. G¹ mg.) ω : capienda P || 27 fuit [vis]? quae Bai. : fuit vis. quae P²H : fuit. vis quae M : fuit vis. qua P¹ : fuit. vis quae GV : fuit? quae vis, quae ζ : fuisse vis? quae ζ La. 17 : fuit nobis? quae Mue. : fuit vis ceribus rei p. appetitis)? quae Syd.³ 187 | causam mor P¹ | quam fames om. GMV

ORATIO DE DOMO SVA 8-12

quam consilia tua tuorumque, qui facultate oblata ad imperitorum animos incitandos renovaturum te tua illa funesta latrocinia ob annonae causam putarunt? frumentum provinciae frumentariae partim non habe- 11 bant, partim in alias terras, credo, propter varietatem venditorum mise-5 rant, partim, quo gratius esset tum cum in ipsa fame subvenissent, custodiis suis clausum continebant, ut sub novum mitterent. res erat non in opinione dubia, sed in praesenti atque ante oculos proposito periculo, neque id conjectura prospiciebamus, sed iam experti videbamus, nam cum ingravesceret annona, ut iam plane inopia ac fames, non caritas timere-10 tur, concursus est ad templum Concordiae factus senatum illuc vocante Metello consule, qui si verus fuit ex dolore hominum et fame, certe consules causam suscipere, certe senatus aliquid consili capere potuit; sin causa fuit annona, seditionis quidem instimulator et concitator tu fuisti, nonne id agendum nobis omnibus fuit ut materiem subtraheremus furori 15 tuo? quid? si utrumque fuit, ut et fames stimularet homines et tu in hoc 12 ulcere tamquam inguen exsisteres, nonne fuit eo maior adhibenda medicina quae et illud nativum et hoc oblatum malum sanare posset? erat igitur et praesens caritas et futura fames, non est satis; facta lapidatio est. si ex dolore plebei nullo incitante, magnum malum; si P. Clodi impulsu, 20 usitatum hominis facinerosi scelus; si utrumque, ut et res esset ea quae sua sponte multitudinis animos incitaret et parati atque armati seditionis duces, videturne ipsa res publica et consulis auxilium implorasse et senatus fidem? atqui utrumque fuisse perspicuum est. difficultatem annonae summamque inopiam rei frumentariae, ut homines non iam diutur-25 nam caritatem, sed ut famem plane timerent, nemo negat. hanc istum

3 frumentum provinciae, quod gratius esset cum ipsa fame subvenisse . . . 6 mitterent Arusianus, GL VII 509, 4 || 16 cf. Lucilius I195 Marx inguen ne existat; Fronto p. 89, 20 Naber, p. 84, 4 van den Hout postea etiam inguem ex ulcere extitit

oti et pacis hostem causam arrepturum fuisse ad incendia, caedes, rapinas nolo, pontifices, suspicemini, nisi videritis. qui sunt homines a Q. Metello, fratre tuo, consule in senatu palam nominati, a quibus ille se lapidibus adpetitum, etiam percussum esse dixit? L. Sergium et M. Lollium nominavit. quis est iste Lollius? qui sine ferro ne nunc quidem tecum est, 5 qui te tribuno plebis, nihil de me dicam, sed qui Cn. Pompeium interficiendum depoposcit. quis est Sergius? armiger Catilinae, stipator tui corporis, signifer seditionis, concitator tabernariorum, damnatus iniuriarum, percussor, lapidator, fori depopulator, obsessor curiae. his atque eius modi ducibus cum tu in annonae caritate in consules, in senatum, in 10 bona fortunasque locupletium per causam inopum atque imperitorum repentinos impetus comparares, cum tibi salus esse in otio nulla posset, cum desperatis ducibus decuriatos ac discriptos haberes exercitus perditorum, nonne providendum senatui fuit ne (iniecta) in hanc tantam materiem seditionis ista funesta fax adhaeresceret?

Fuit igitur causa capiendi novi consili. videte nunc fuerintne partes meae paene praecipuae. quem tum Sergius ille tuus, quem Lollius, quem ceterae pestes in lapidatione illa nominabant, quem annonam praestare oportere dicebant? nonne me? quid? operarum illa concursatio nocturna non a te ipso instituta me frumentum flagitabat? quasi vero ego aut rei so frumentariae praefuissem aut compressum aliquod frumentum tenerem aut in isto genere omnino quicquam aut curatione aut potestate valuissem, sed homo ad caedem imminens meum nomen operis ediderat, imperitis iniecerat.

5 quis est ... tecum est? quis est iste (ille Mart.) Lollius? armiger ... 8 corporis, concitator tabernariorum, percussor, lapidator fori, depopulator curiae (fori depopulator om. Mart.) Aquila, RL 28, 7 et Martianus Capella, RL 479, 24 (5 quis est ... tecum est om. codd. Aquilae, add. ex Mart. quem exempla non ex Cic. ipso sed ex Aquila petiisse constat)

1 arreptu** G || 2 nisi PH : si GMV || 3 tuo PH : suo GMV | lapidabus H¹ || 4 etiam] et H | et om. G || 5 fero P¹ || 6 qui te . . . 7 depoposcit om. Aquila, Mart. || 7 Sergius] iste Lollius Aquila : ille Lollius Mart. || 8 signifer seditionis om. Aquila, Mart. || 4 damnatus iniuriarum om. Aquila, Mart. || 9 fori . . . obsessor om. Mart. | obsessor ω : op- P : om. Aquila | curiae] patriae H || 10 huiusmodi M || 11 locupletum H : locupetium V | per causam PGM : percussam HV | imperitorum PGV : imparatorum M : peregrinorum H || 13 discriptos Buecheler : des- ω || 14 ne om. GMV | iniecta add. Schoe. 430, cf. har. resp. 45 p. 110, 10 : iacta vel pro 15 ista vel post 15 fax add. Rue. 16, cf. § 63 p. 58, 5 : iacta post 15 seditionis add. Mue. : lectionem codd. def. Ernout 146 | in hac tanta materie Savels² 13, cf. § 63 p. 58, 4 in me uno . . || 15 ista PH : ne GMV || 17 p(a)ene ω : om. H : in ea re Lahmeyer¹ 504, cf. § 10 p. 38, 26 in ea causa : personae Syd.¹ 228 || 18 caeterae ex caerae P² || 19 operarum Lehmann 355 : puerorum ω || 20 non a PG : num a H : nam MV | ipso G : ipsa ω | instituta P²H : stituta P¹ : statuta GV : statua M | instituta . . . flagitabat? distinxit Lb. : instituta? . . . flagitabant. Or. | flagitabat PG : -bant HMV | quasi] q¹ (?) in ras. H || 28 operis PHM : peritis V : om. G | sediderat P¹

ORATIO DE DOMO SVA 12-18

Cum de mea dignitate in templo Iovis Optimi Maximi senatus frequentissimus uno isto dissentiente decrevisset, subito illo ipso die carissimam annonam necopinata vilitas consecuta est, erant qui deos immortales - 15 id quod ego sentio - numine suo reditum meum dicerent comprobasse. 5 non nulli autem illam rem ad aliam rationem coniecturamque revocabant; qui, quod in meo reditu spes oti et concordiae sita videbatur, in discessu autem cotidianus seditionis timor, iam paene belli depulso metu commutatam annonam esse dicebant, quae quia rursus in meo reditu facta erat durior, a me, cuius adventu fore vilitatem boni viri dictitarant, an-10 nona flagitabatur, ego denique non solum ab operis tuis impulsu tuo no- 7 minabar, sed etiam depulsis ac dissipatis tuis copiis a populo Romano universo qui tum in Capitolium convenerat, cum illo die minus valerem, nominatim in senatum vocabar, veni exspectatus; multis iam sententiis 16 dictis rogatus sum sententiam; dixi rei publicae saluberrimam, mihi ne-15 cessariam, petebatur a me frumenti copia, annonae vilitas; possem aliquid in ea re necne ratio non habebatur, flagitabar bonorum expostulatione, improborum convicia sustinere non poteram. delegavi amico locupletiori, non quo illi ita de me merito onus illud imponerem - succubuissem enim potius ipse —, sed quia videbam, id quod omnes, quod nos de Cn. Pom-20 peio polliceremur id illum fide, consilio, virtute, auctoritate, felicitate denique sua facillime perfecturum, itaque sive hunc di immortales fruc- 17 tum mei reditus populo Romano tribuunt, ut, quem ad modum discessu meo frugum inopia, fames, vastitas, caedes, incendia, rapinae, scelerum impunitas, fuga, formido, discordia fuisset, sic reditu ubertas agrorum, 25 frugum copia, spes oti, tranquillitas animorum, iudicia, leges, concordia populi, senatus auctoritas mecum simul reducta videantur, sive egomet aliquid adventu meo consilio, auctoritate, diligentia pro tanto beneficio populi Romani praestare debui, praesto, promitto, spondeo - nihil dico amplius, hoc quod satis est huic tempori dico - rem publicam annonae 30 nomine in id discrimen quo vocabatur non esse venturam, num igitur in hoc officio, quod fuit praecipue meum, sententia mea reprehenditur? rem maximam fuisse summi(que) periculi non solum a fame, sed etiam a cae-

1 $\langle nam \rangle$ cum vel cum $\langle enim \rangle$ Lehmann 355 | meaddignitate $\mathbf{P}^1 \parallel \mathbf{5}$ illam rem] rem Ern.; vilitatem $Jeep^3 3$ | aliam Gesner: illam ω : solam La. 18; ipsam Mue: del. (?) $Bai. \parallel \mathbf{6}$ me $\mathbf{H}^1 \parallel \mathbf{8}$ reditum $\mathbf{H}^1 \parallel \mathbf{9}$ dictitarant Ern.: dictitabant $\mathbf{H}$: dictabant $\omega \parallel 10$ operibus $\mathbf{GMV} \parallel 12$ volerem $\mathbf{H}^1 \parallel 13$ in senatum nominatim errore typogr. (?) $edd. \parallel 14$ sum om. $\mathbf{G} \parallel$ mihi $\mathbf{PGV}$: ac $\mathbf{M}$: om. $\mathbf{H} \parallel 15$ quasi possem $\mathbf{H} \parallel 16$ in ea re necne ratio Gar.: in ea re ... ratio spatio quinque litt. relicto $\mathbf{G}$: in ea regeneratio $\mathbf{PM}$: in ea regere actione $\mathbf{V}$: in ea re gerenda $\mathbf{H} \parallel 24$ reditu meo $\mathbf{H} \parallel 26$ videatur $\mathbf{G} \parallel 27$ meo consilio auctorita- om. $\mathbf{P}^1 \parallel$ actoritate $\mathbf{P}^2 \parallel 28$ p. r. ω : populo r. $\mathbf{H} \parallel 29$ tempore dicerem p. $\mathbf{P}^1 \parallel 30$ id om. $\mathbf{H}^1 \parallel quo$ $\mathbf{G}^1$: quod ω : $\langle in \rangle$ quod Schoe. 439, adn. 1 $\parallel 32$ fuisse $\mathbf{GMV}$: potuisse $\mathbf{P}$: eripui a peste $\mathbf{H}$: patuisse $Syd.^2$ 172 | summi $\langle que \rangle$ Mue.: summi ω Syd. ib.: $\langle et \rangle$ summi Mo. | a fame Ha.: ea me $\mathbf{P}$: eam ω : fame A. $Kl.^3$ 216, fort. recte | a caede $\mathbf{P}$: a cedibus $\mathbf{GMV}$: vos a cede $\mathbf{H}$

6 BT Cicero 21 41

de, incendiis, vastitate nemo negat, cum ad causam caritatis accederet iste speculator communium miseriarum, qui semper ex rei publicae malis sceleris sui faces inflammaret.

Negat oportuisse quicquam uni extra ordinem decerni, non iam tibi sic respondebo ut ceteris, Cn. Pompeio plurima, periculosissima, maxima 5 mari terraque bella extra ordinem esse commissa; quarum rerum si quem 19 paeniteat, eum victoriae populi Romani paenitere. non ita tecum ago; cum his haec a me haberi oratio potest qui ita disputant se, si qua res ad unum deferenda sit, ad Cn. Pompeium delaturos potissimum, sed se extra ordinem nihil cuiquam dare; cum Pompeio datum sit, id se pro 10 dignitate hominis ornare et tueri solere, horum ego sententiam ne laudem impedior Cn. Pompei triumphis, quibus ille, cum esset extra ordinem ad patriam defendendam vocatus, auxit nomen populi Romani imperiumque honestavit; constantiam probo, qua mihi quoque utendum fuit, quo 20 ille auctore extra ordinem bellum cum Mithridate Tigraneque gessit. sed 15 cum illis possum tamen aliquid disputare, tua vero quae tanta impudentia est ut audeas dicere extra ordinem dari nihil cuiquam oportere? qui cum lege nefaria Ptolomaeum, regem Cypri, fratrem regis Alexandrini, eodem iure regnantem, causa incognita publicasses populumque Romanum scelere obligasses, cum in eius regnum, bona, fortunas praeconium 20 huius imperi immisisses, cuius cum patre, avo, maioribus societas nobis et amicitia fuisset, huius pecuniae deportandae et, si ius suum defende-21 ret, bello gerendo M. Catonem praefecisti. dices: 'quem virum! sanctissimum, prudentissimum, fortissimum, amicissimum rei publicae, virtute, consilio, ratione vitae mirabili ad laudem et prope singulari.' sed quid ad 25 te qui negas esse verum quemquam ulli rei publicae extra ordinem prae-9 fici? neque in hoc solum inconstantiam redarguo tuam, qui in ipso Catone, quem tu in eo (negotio) non pro illius dignitate produxeras, sed pro tuo

1.2 accedit et iste H $\parallel$ 2 ex P¹ : in ω $\parallel$ 3 fa*ces P $\mid$ inflammarit H $\parallel$ 4 negas vel negant Ha.~ap.~Rue.~17 : negatis $Lahmeyer^1~699$ $\mid$ opatuisse P¹ $\mid$ decerni P²GHV : decerna* P¹ : discerni M : dari Serruys~150 $\parallel$ 5 responde G $\mid$ gn. HM $\parallel$ 6 terra marique H $\mid$ esse] sunt H $\parallel$ 7 necesse est penitere H $\parallel$ 8 iis Mue. $\mid$ oratio PGM : ratio HV $\mid$ potest H $_{\zeta}$: posset GMV : est P $\mid$ qui* H $\mid$ se P¹HP³ : om. P²GV : sed M $\mid$ res est H $\parallel$ 9 sit om. H $\mid$ gn. PM $\mid$ delaturos potissimum PH : -ra potissimum sit GM : potissimum -ra sit V $\parallel$ 10 cum] quod Ka.~404 $\parallel$ 12 gn. HM $\mid$ pompe (e in~ras.) P $\mid$ triumphis GH : -os P : -us M : om. V $\parallel$ 14 quam P¹ $\mid$ quo] qua H $\parallel$ 15 mithridate P : mitri- H : mytri- M : methri- G : metudate V $\parallel$ 16 tamen possum HV $\parallel$ 18 ptolom(a)eum PH : ptholomeum GMV : ptolem- $_{\zeta}$ $\mid$ cipri HV $\parallel$ 20 praeconium Sh.~B.~264 : patrocinium ω oxymori figura, La.~3 : latrocinium Naug. sed cf. Schoe. 440 $\parallel$ 21 maioribus ex matribus P² $\parallel$ 22 ius Ha. : quis ω $\parallel$ 23 bello gerendo om. G $\mid$ virum! . . . . 25 singulari distinxit Nis.~85 et vulgo : virum! . . . singulari Schoe.~440 $\parallel$ 25 vitae P¹ : vita P²GHM : una V $\parallel$ 26 verum P¹GMV : virum P²H $\mid$ rei p. $_{\zeta}$ parti $_{\zeta}$ $_{\zeta}$

ORATIO DE DOMO SVA 18-23

scelere subduxeras, quem tuis Sergiis, Lolliis, Titiis ceterisque caedis et incendiorum ducibus obieceras, quem carnificem civium, quem indemnatorum necis principem, quem crudelitatis auctorem fuisse dixeras — ad hunc honorem et imperium extra ordinem nominatim rogatione tua detulisti et tanta fuisti intemperantia ut illius tui sceleris rationem occultare non posses. litteras in contione recitasti, quas tibi a C. Caesare mis- 22 sas diceres: 'Caesar Pylchro', cum etiam es argumentatus amoris esse hoc signum, (quod) cognominibus tantum uteretur neque adscriberet 'Pro consyle' aut 'Tribyno plebi'; dein gratulari tibi quod [idem in posterum] M. Catonem tribunatu tuo removisses, et quod eidem in posterum de extraordinariis potestatibus libertatem ademisses. quas aut numquam tibi ille litteras misit aut, si misit, in contione recitari noluit. at sive ille misit sive tu finxisti, certe consilium tuum de Catonis honore illarum litterarum recitatione patefactum est.

Sed omitto Catonem cuius eximia virtus, dignitas et in eo negotio quod 23 gessit fides et continentia tegere videretur improbitatem et legis et actionis tuae. quid? homini post homines natos turpissimo, sceleratissimo, contaminatissimo quis illam opimam fertilemque Syriam, quis bellum (cum) pacatissimis gentibus, quis pecuniam ad emendos agros constitutam, ereptam ex visceribus aerari, quis imperium infinitum dedit? cui quidem cum Ciliciam dedisses, mutasti pactionem et Ciliciam ad praetorem item extra ordinem transtulisti; Gabinio pretio amplificato Syriam nominatim de-

12 tibi litteras ille misit? quas aut numquam misit . . . 13 noluit. itaque sive . . . tu protulisti, certe . . . 13-14 de honore Catonis nudatum est Rufinianus, RL 41, 4

1 anacoluthi tollendi causa inconstans fuisti. nam post subduxeras add. Naeg., inconstans fueris. nam Rue. 19: emendationibus p. 42, 27 neque Ha. et p. 42, 27 sed etiam Mue. probatis vitium plena interpunctione post subduxeras et 4 detulisti sanare velit Nis. 86 | lollis P1 : loliis V | titiis GMV : titis P : om. H | caedis et ex caedisit P2 | 8 quod add. Lb. | cognominibus P1 : cum nominibus P2H : cognominis GMV | uteretur PH : ut pr(a)etor GMV | 9 pro consule Graev. : proconsuli PH: proconsul GMV | tribuno plebi P: tribuno pl. H: -us plebi V: -us plebis G: tr. pl. M | gratularis G | tibi quod Lb. : tibi quod idem in posterum ω : quod tibi in posterum V || 10 tribunatu ω Baehrens 535 : (a) tribunatu Lb., mg. | eidem Urs. : idem ω : ei dicendi Ha. ap. Rue. 19 : dicendi Mdv. 2216 : eidem Urs. probato querendi vel dicendi ante 11 libertatem add. La. 13, linguae Wui., alii alia || 11 quas ... 12 litteras] tibi litteras ille misit? quas aut numquam Rufin., def. A. Kl. 1375 12 contentione $\mathbf{H}^1$ | recitare $\mathbf{P}^1$ || 13 at Ern.: aut ω : itaque Rufin. | finxisti $\mathbf{GHV}$: finxisti $in\ ras.\ \mathbf{P}$: misisti $\mathbf{M}$: protulisti Rufin.: falsas protulisti Schoe. 421: fictas protulisti Schoe. 13.14 honore Catonis Schoe. || 14 illarum . . . recitatione om. Rufin. | patefactum] nudatum Rufin. || 16 videretur ω: videtur G: videntur edd. vett. cf. A. Kl. 15 | 17 quid ς: quod ω | 18 optimam H | siriam HM | cum add. Gesner, Wesenberg, Ad Cic. Tusc. disp. part. III, p. 25; cf. Rue. 19 || 20 visceribus aerari Mdv. 216, spretum a Savelsio et 2 33 et 18; cf. § 124 p. 79, 23; Pis. 28; ad Q. fr. 1, 3, 7: vi c(a)esaris rebus actis ω | 21 dedisses P: -issem GHM: deest V | 22 siriam HM

disti. quid? homini taeterrimo, crudelissimo, fallacissimo, omnium scelerum libidinumque maculis notatissimo, L. Pisoni, nonne nominatim populos liberos, multis senatus consultis, etiam recenti lege generi ipsius liberatos, vinctos et constrictos tradidisti? nonne, cum ab eo merces tui benefici pretiumque provinciae meo sanguine tibi esset persolutum, ta- 5 24 men aerarium cum eo partitus es? itane vero? tu provincias consularis, quas C. Gracchus, qui unus maxime popularis fuit, non modo non abstulit a senatu, sed etiam ut necesse esset quotannis constitui per senatum decretas lege sanxit, eas lege Sempronia per senatum decretas rescidisti, extra ordinem sine sorte nominatim dedisti non consulibus, sed rei publi- 10 cae pestibus; nos, quod nominatim rei maximae paene iam desperatae summum virum saepe ad extrema rei publicae discrimina delectum prae-10 fecimus, a te reprehendemur? quid tandem? si quae tum in illis rei publicae tenebris caecisque nubibus et procellis, cum senatum a gubernaculis deiecisses, populum e navi exturbasses, ipse archipirata cum grege 15 praedonum impurissimo plenissimis velis navigares - si quae tum promulgasti, constituisti, promisisti, vendidisti perferre potuisses, ecqui locus orbi terrarum vacuus extraordinariis fascibus atque imperio Clo-25 diano fuisset? sed excitatus aliquando Cn. Pompei — dicam ipso audiente quod sensi et sentio, quoquo animo [modo] auditurus est - excitatus, 20 inquam, aliquando Cn. Pompei nimium diu reconditus et penitus abstrusus animi dolor subvenit subito rei publicae civitatemque fractam malis, mutatam ac debilitatam, abiectam metu ad aliquam spem libertatis et pristinae dignitatis erexit. hic vir extra ordinem rei frumentariae praeficiendus non fuit?

Scilicet tu helluoni spurcatissimo, praegustatori libidinum tuarum, homini egentissimo et facinerosissimo, Sex. Cloelio, socio tui sanguinis,

14 cum ... 15 populum Romanum e ... 16 navigares Martianus Capella, RL 473, 29

1 fallacissimo om. H || 2 nonne PH : non GV : vero M || 3 generi Robortelli : soceri ω cf. Kasten 148 || 7 graccus H : gracus V || 8 quodannis (bis V) P¹V | decretas Urs., La. 19 : decreta ω : del. Hot. || 9 lege² . . . rescidisti del. Schoe., ALL 2, 205; fort. recte | lege sempronia G : leges sempronias ω | recidisti G : rescidistis V || 11 rei PH : rei p. MV : r. p. G || 12 dilectum P || praefecimus GM : praeficimus PHV || 13 reprehendemur HV : reprae- P : reprehendimur G : -itur M : reprendemur Zie. 177 || 15 populum Romanum Mart. | ipsi* H || 16 navigares GMV Mart. : *navigares P : navigasses H || 17 constituisti om. G || potuisses ecqui Ha. : potuisse sed qui P : -isses sed qui G : -isses sed et qui M : -isses si qui V : -isses qui H || 18 orbis G sed cf. Verr. 4, 82; Sest. 66 || vacus P¹ || 20 animo V : animo modo ω : animo me ed. V. || animo modo auditurus in ras. H² || 22 animi PH : animo GMV || 23 mutatam ω cf. Caes., b. c. 2, 29, 3 Caesaris beneficia mutaverat consuetudo qua offerentur; cf. etiam E. Löfstedt, Syntactica 2, 1933, 382 : imminutam Schmidt : mutam Naug., alii alia || abiectam PHG² : abiecto G¹M : obiectu V || 24 prisnae P¹ || 26 spurcatissimo G : spurga- P : -s purgatissimo M : spurcissimo HV || 27 homino G || facinerosissimo P : -nor- ω || cloelio PH Sh. B. clodio GM : pł. delio V

ORATIO DE DOMO SVA 23-28

qui sua lingua etiam sororem tuam a te abalienavit, omne frumentum privatum et publicum, omnis provincias frumentarias, omnis mancipes, omnis horreorum clavis lege tua tradidisti; qua ex lege primum caritas nata est, deinde inopia. impendebat fames, incendia, caedes, direptio, 5 imminebat tuus furor omnium fortunis et bonis, queritur etiam importuna 26 pestis ex ore impurissimo Sex. Cloeli rem frumentariam esse ereptam summisque in periculis eius viri auxilium implorasse rem publicam a quo saepe se et servatam et amplificatam esse meminisset! extra ordinem ferri nihil placet Clodio, quid? de me quod tulisse te dicis, patricida, 10 fratricida, sororicida, nonne extra ordinem tulisti? an de peste civis, quem ad modum omnes iam di atque homines iudicarunt, conservatoris rei publicae, quem ad modum autem tute ipse confiteris, non modo indemnati sed ne accusati quidem, licuit tibi ferre non legem sed nefarium privilegium lugente senatu, maerentibus bonis omnibus, totius Italiae 15 precibus repudiatis, oppressa captaque re publica; mihi populo Romano implorante, senatu poscente, temporibus rei publicae flagitantibus non licuit de salute populi Romani sententiam dicere?

Qua quidem in sententia si Cn. Pompei dignitas aucta est coniuncta 27 cum utilitate communi, certe laudandus essem si eius dignitati suffraga20 tus viderer, qui meae saluti opem et auxilium tulisset. desinant, desinant 11 homines isdem machinis sperare me restitutum posse labefactari quibus antea stantem perculerunt. quod enim par amicitiae consularis fuit umquam in hac civitate coniunctius quam fuimus inter nos ego et Cn. Pompeius? quis apud populum Romanum de illius dignitate inlustrius, quis 25 (in) senatu saepius dixit? qui tantus fuit labor, quae simultas, quae contentio quam ego non pro illius dignitate susceperim? qui ab illo in me honos, quae praedicatio de mea laude, quae remuneratio benivolentiae praetermissa est? hanc nostram coniunctionem, hanc conspirationem in 28 re publica bene gerenda, hanc iucundissimam vitae atque officiorum omnium societatem certi homines fictis sermonibus et falsis criminibus diremerunt, cum idem illum ut me metueret, me caveret monerent, idem

9.10 matricida, fratricida, sororicida Pompeius, GL V 306, 18

apud me mihi illum uni esse inimicissimum dicerent, ut neque ego ab illo quae mihi petenda essent satis audaciter petere possem, neque ille tot suspicionibus certorum hominum et scelere exulceratus, quae meum 29 tempus postularet, satis prolixe mihi polliceretur. data merces est erroris mei magna, pontifices, ut me non solum pigeat stultitiae meae sed etiam 5 pudeat, qui, cum me non repentinum aliquod meum tempus, sed veteres multo ante suscepti et provisi labores cum viro fortissimo et clarissimo coniunxissent, sim passus a tali amicitia distrahi neque intellexerim quibus aut ut apertis inimicis obsisterem aut ut insidiosis amicis non crederem.

Proinde desinant aliquando me isdem inflare verbis: 'quid sibi iste volt? nescit quantum auctoritate valeat, quas res gesserit, qua dignitate 30 sit restitutus? cur ornat eum a quo desertus est?' ego vero neque me tum desertum puto sed paene deditum, nec quae sint in illa rei publicae flamma gesta contra me neque quo modo neque per quos, patefaciundum 15 mihi esse arbitror, si utile rei publicae fuit haurire me unum pro omnibus illam indignissimam calamitatem, etiam hoc utile est, quorum id scelere conflatum sit me occultare et tacere, illud vero est hominis ingrati tacere, itaque libentissime praedicabo, Cn. Pompeium studio et auctoritate aeque (atque) unum quemque vestrum opibus, contentione, precibus, 20 12 periculis denique praecipue pro salute mea laborasse. hic tuis, Publi Lentule, cum tu nihil aliud dies et noctes nisi de salute mea cogitares, consiliis omnibus interfuit; hic tibi gravissimus auctor ad instituendam, fidelissimus socius ad comparandam, fortissimus adiutor ad rem perficiendam fuit; hic municipia coloniasque adiit; hic Italiae totius auxi- 25 lium cupientis imploravit; hic in senatu princeps sententiae fuit, idemque cum *** dixisset, tum etiam pro salute mea populum Romanum obsecravit.

Qua re istam orationem qua es usus omittas licet, post illam sententiam quam dixeram de annona pontificum animos esse mutatos; proinde quasi so isti aut de Cn. Pompeio aliter atque ego existimo sentiant, aut quid mihi

2 audacter H sed cf. Font. 11; Cael. 13; de sen. 72 || 3 exulceratus quae P^2G^2 : exuic- quae P^1 : exuisc- quae P^3 : exulerat usque P^2G^2 : exulerat ut quae P^3G^2 : exulerat usque P^3G^2 : exulerat ut quae P^3G^2 : exulerat usque P^3G^2 : exulerat ut quae P^3G^2 : exulerat usque P^3G^2 : exulerat ut quae P^3G^2 : exulerat usque P^3G^2 : P^3G^2 : exulerat usque P^3G^2 : exulerat ut quae P^3G^2 : P^3G^2 : exulerat usque P^3G^2 : exulerat usque P

ORATIO DE DOMO SVA 28-34

pro exspectatione populi Romani, pro Cn. Pompei meritis erga me, pro ratione mei temporis faciendum fuerit ignorent, aut etiam, si cuius forte pontificis animum, quod certo scio aliter esse, mea sententia offendit, alio modo sit constituturus aut de religione pontifex aut de re publica civis quam eum aut caerimoniarum ius aut civitatis salus coegerit.

Intellego, pontifices, me plura extra causam dixisse quam aut opinio 32 tulerit aut voluntas mea; sed cum me purgatum vobis esse cuperem, tum etiam vestra in me attente audiendo benignitas provexit orationem meam. sed hoc compensabo brevitate eius orationis quae pertinet ad ipsam (cau-10 sam cognitionemque vestram; quae cum sit in ius religionis et in ius rei publicae distributa, religionis partem, quae multo est verbosior, praetermittam, de jure rei publicae dicam, quid est enim aut tam adrogans 33 quam de religione, de rebus divinis, caerimoniis, sacris pontificum collegium docere conari, aut tam stultum quam, si quis quid in vestris libris 15 invenerit, id narrare vobis, aut tam curiosum quam ea scire velle de quibus maiores nostri vos solos et consuli et scire voluerunt? nego potuisse 18 iure publico, legibus iis quibus haec civitas utitur, quemquam civem ulla eius modi calamitate adfici sine iudicio, hoc iuris in hac civitate etiam tum cum reges essent dico fuisse, hoc nobis esse a maioribus traditum, 20 hoc esse denique proprium liberae civitatis ut nihil de capite civis aut de bonis sine iudicio senatus aut populi aut eorum qui de quaque re constituti iudices sint detrahi possit.

Videsne me non radicitus evellere omnis actiones tuas neque illud 34 agere, quod apertum est, te omnino nihil gessisse iure, non fuisse tribu25 num plebis, hodie esse patricium? dico apud pontifices, augures adsunt; versor in medio iure publico. quod est, pontifices, ius adoptionis? nempe ut is adoptet qui neque procreare iam liberos possit et, cum potuerit, sit expertus. quae deinde causa cuique sit adoptionis, quae ratio generum ac dignitatis, quae sacrorum, quaeri a pontificum collegio solet. quid est 30 horum in ista adoptione quaesitum? adoptat annos viginti natus, etiam minor, senatorem. liberorumne causa? at procreare potest, habet uxorem, suscipiet ex ea liberos; exheredarit igitur pater filium. quid? sacra Clodiae

23 videsne non radicitus evellere totum tribunatum tuum et cetera $(v. \S 38)$ Aquila, RL 24, 29

3 certe GMV $\parallel$ 4 sit GMV : sic P^1H : sim $P^2 \mid$ pontifex Gul. : pontifices PGV : -cis H_{ζ} : -cum $M \parallel 5$ civis quam eum Gul. : cuiusquam meum $\omega \parallel 6$ aut GMV : ut $PH \parallel 7$ tulerat Graev. $\parallel$ 9 causam $\zeta \parallel 11$ praetermittam P : pr(a)etermittens $\omega \parallel 14$ quid ζ : quod $\omega \mid$ libris om. $GMV \parallel 15$ de quibus ex quae $G^2 \parallel 17$ iis P^2GH : is P^1V : his $M \parallel 20$ civis PH: eius $GMV \parallel 21$ siue $H^1 \parallel 23$ me om. Aquila $\mid$ non del. Lb., unde meque pro neque Osiander, atque R. Kl., sed cf. Mdv. 217 $\parallel$ 25 hodie P: hoc dico H: hoc G: hunc M: om. $V \mid$ patricium] parricidium $H \mid$ dico . . .] cf. Sh. B. 264 $\parallel$ 28 sit* (a eras.) $P \mid$ generarum $P^1 \parallel$ 30 ·XX· $\omega \parallel$ 31 liberorumve $H \mid$ ad $P^1 \parallel$ 32 suscepit $H \mid$ ex ea GV cf. A. Kl. 2512: ab ea M: iam P: etiam $H \mid$ exheredarit Nis. 98: -abit P: -avit $\omega \mid$ igitur om. H

gentis cur intereunt, quod in te est? quae omnis notio pontificum, cum 35 adoptarere, esse debuit. nisi forte ex te ita quaesitum est, num perturbare rem publicam seditionibus velles et ob eam causam adoptari, non ut eius filius esses, sed ut tribunus plebis fieres et funditus everteres civitatem. respondisti, credo, te ita velle. pontificibus bona causa visa est; 5 adprobaverunt. non aetas eius qui adoptabat est quaesita, ut (in) Cn. Aufidio, M. Pupio, quorum uterque nostra memoria summa senectute alter Oresten, alter Pisonem adoptavit, quas adoptiones sicut alias innumerabiles hereditates nominis, pecuniae, sacrorum secutae sunt. tu neque Fonteius es, qui esse debebas, neque patris heres neque amissis sacris 10 paternis in haec adoptiva venisti, ita perturbatis sacris, contaminatis gentibus, et quam deseruisti et quam polluisti, iure Quiritium legitimo tutelarum et hereditatium relicto factus es eius filius contra fas cuius per 14 aetatem pater esse potuisti. dico apud pontifices: nego istam adoptionem pontificio iure esse factam, primum quod eae vestrae sunt aetates ut is 15 qui te adoptavit vel fili tibi loco per aetatem esse potuerit vel eo quo fuit. deinde quod causa quaeri solet adoptandi ut et is adoptet qui, quod natura iam adsegui non potest, legitimo et pontificio iure quaerat et ita adoptet ut ne quid aut de dignitate generum aut de sacrorum religione minuatur, illud in primis, ne qua calumnia, ne qua fraus, ne qui dolus adhibeatur, 20 ut haec simulata adeptio fili quam maxime veritatem illam suscipiendo-37 rum liberorum imitata esse videatur, quae maior calumnia est quam venire imberbum adulescentulum, bene valentem ac maritum. dicere filium senatorem populi Romani sibi velle adoptare; id autem scire et videre omnes, non ut ille filius instituatur, sed ut e patriciis exeat (et) 25 tribunus plebis fieri possit, idcirco adoptari, neque id obscure; nam adoptatum emancipari statim, ne sit eius filius qui adoptarit? cur ergo adop-

23 (imberbum) cf. Charisius, GL I 95, 19 (p. 122, 11 Barwick) sed et Cicero inberbum per (u) dixit, non inberbem; Beda, GL VII 276, 27

1 quae] quia $\mathbf{H}$ | notio $\mathbf{P}$: natio $\boldsymbol{\omega}$ | cum $\mathbf{PH}$: vel cum $\mathbf{GMV}$ || 2 adoptarere $\mathbf{Lb}$. : -are $\mathbf{PV}$: -aret $\mathbf{GHM}$ | num] nunc $\mathbf{P}$ | perturbare $\mathbf{P^2}$: -ari $\boldsymbol{\omega}$ || 3 adoptari $\mathbf{GH}$: optari $\mathbf{PMV}$ || 4 eius om. $\mathbf{H}$ | esse $\mathbf{P^1}$ | et ex sed $\mathbf{P^2}$ || 6 quesita est $\mathbf{H}$ | in add. Man. || 6.7 cn. (gn. $\mathbf{M}$) aufidio $\mathbf{PGM}$: gn. ut fidio $\mathbf{H}$: cn. pompeio ut fido $\mathbf{V}$ || 7 Pupio edd. : puppio $\boldsymbol{\omega}$ || 8 sicut bis $\mathbf{H^1}$ || 11 ita om. $\mathbf{G}$ || 13 hereditatium $\mathbf{PG}$: -tum $\mathbf{HMV}$ || 14 aput $\mathbf{P}$ || 15 iure pontificio $\mathbf{G}$: pontificio $\mathbf{V}$ | eae $\mathbf{PGM}$: heae $\mathbf{H}$: om. $\mathbf{V}$ | sunt $\mathbf{GM}$: sint $\mathbf{PHV}$ || 16 qui $\mathbf{GHM}$: qui* $\mathbf{P}$: quia $\mathbf{V}$ | vel^1 om. $\mathbf{M}$ | filii $\mathbf{M}$: illi $\mathbf{PGV}$: ille $\mathbf{H}$ | tibi sscr. $\mathbf{H^1}$ | vel eo quo fuit (fui $\mathbf{P^1}$ $\mathbf{GV}$) $\boldsymbol{\omega}$: filii $\mathbf{M}$: del. Ka. 400, Jordan 6, sed cf. Bus. 1358 || 17 qu(a)eri solet causa $\mathbf{GMV}$ | ut et is $\mathbf{P}$: ut (ex et $\mathbf{G^2}$) is $\mathbf{GH}$: ut tis $\mathbf{V}$: ut te is $\mathbf{M}$ || 19 muniatur $\mathbf{H}$ || 20 ne qui $\mathbf{PH}$: neque qui $\mathbf{GMV}$ || 21 adeptio $\mathbf{Pantagathus}$, cf. A. Kl. ^{4} 16 : adipio (p ex c ut videtur) $\mathbf{P^1}$: aditio $\mathbf{GV}$: adoptio $\mathbf{P^2HM}$: adiectio $\mathbf{P^3}$ || 23 imberbum $\mathbf{P^2G}$ cf. Charis., Beda : inverbum $\mathbf{P^1}$: imberbem $\mathbf{HMV}$ | meritum $\mathbf{HV}$ | dicere $\mathbf{P^2}$: diceres $\boldsymbol{\omega}$: dicere se Bai., sed cf. Schoe. 441 || 25 ut^2] ut (si) Ha. || et add. edd. || 26 id $\mathbf{PHM}$: hic $\mathbf{GV}$ | obscurari. iam La. 21 || 27 emanciparim $\mathbf{P^1}$ | cur . . . p. 49, 2 relinquetur om. $\mathbf{H}$ | adoptat $\mathbf{M}$: -abatur $\mathbf{V}$

ORATIO DE DOMO SVA 34-40

tabat? probate genus adoptionis: iam omnium sacra interierint, quorum custodes vos esse debetis, iam patricius nemo relinquetur. cur enim quisquam vellet tribunum plebis se fieri non licere, angustiorem sibi esse petitionem consulatus, in sacerdotium cum possit venire, quia patricio 5 non sit is locus, non venire? ut cuique aliquid acciderit qua re commodius sit esse plebeium, simili ratione adoptabitur. ita populus Romanus brevi 38 tempore neque regem sacrorum neque flamines nec Salios habebit nec ex parte dimidia reliquos sacerdotes neque auctores centuriatorum et curiatorum comitiorum, auspiciaque populi Romani, si magistratus patricii creati non sint, intereant necesse est, cum interrex nullus sit, quod et ipsum patricium esse et a patriciis prodi necesse est.

Dixi apud pontifices istam adoptionem nullo decreto huius collegi probatam, contra omne pontificum ius factam pro nihilo esse habendam; qua sublata intellegis totum tribunatum tuum concidisse. venio ad augu-15 res, quorum ego libros, si qui sunt reconditi, non scrutor; non sum in exquirendo iure augurum curiosus; haec quae una cum populo didici, quae saepe in contionibus responsa sunt, novi. negant fas esse agi cum populo cum de caelo servatum sit. quo die de te lex curiata lata esse dicatur, audes negare de caelo esse servatum? adest praesens vir singulari virtute, 20 constantia, gravitate praeditus, M. Bibulus; hunc consulem illo ipso die contendo servasse de caelo. 'infirmas igitur tu acta C. Caesaris, viri fortissimi?' minime; neque enim mea iam quicquam interest exceptis iis telis quae ex illius actionibus in meum corpus immissa sunt. sed haec de 40 auspiciis, quae ego nunc perbreviter attingo, acta sunt a te. tu tuo prae-25 cipitante iam et debilitato tribunatu auspiciorum patronus subito exstitisti, tu M. Bibulum in contionem, tu augures produxisti, te interrrogante augures responderunt, cum de caelo servatum sit, cum populo agi non posse, tibi M. Bibulus quaerenti se de caelo servasse respondit, idemque in contione dixit ab Appio tuo fratre productus te omnino,

1 iam GMV: tam P | sacram P¹ || 3 non om. G¹ || 5 non venire om. G || 7 regem] legem G | flammes H : flammines V | silios H : salia V || 9 curiatorum G²V: curatorum PG¹HM | et comitiorum H | patrici P¹ || 10 sint] sit G¹ | nullus GMV: nullius PH || 11 a om. GMV | patriciis G : -ii P¹ : -io P²HV: -ius M | necesse est ex necesset P² || 14 concidis P¹ || 16 didici GHM: dici PV || 17 con**tionibus G : condicionibus V || 18 cum G²M: om. PG¹HV | quo die GMV: quo die** (ie in ras.) P: quod id H || 21 infirmas P¹ Mdv.² 217, cf. Serruys 153: infirma sunt P²GHV: infirma M | tu Mdv. ib.: tua ω : om. G: tua sententia ς | viri fortissimi om. G || 22 enim GH: enim me PM: me enim V | iis P²GM: his H: hys V: om. P¹ || 24 breviter nunc G || 26 contionem PGV: -e HM | te interrogante GHM: te -anti P: te -ati V: ⟨a⟩ te -ati Mo.: tibi -anti Lahmeyer² 113 || 28 posse tibi P²GM: posset tibi V: possit ibi P¹: posse H | se om. GV || 29 ab appio ς : ab oppio PH: a. D. oppio G: ab (a M) doppio MV | fratre tuo HM | te omnino om. G

quod contra auspicia adoptatus esses, tribunum non fuisse. tua denique omnis actio posterioribus mensibus fuit, omnia quae C. Caesar egisset, quod contra auspicia essent acta, per senatum rescindi oportere; quod si fieret, dicebas te tuis umeris me custodem urbis in urbem relaturum. videte hominis amentiam *** per suum tribunatum Caesaris actis inligatus s teneretur.

- Si et sacrorum iure pontifices et auspiciorum religione augures totum evertunt tribunatum tuum, quid quaeris amplius? an etiam apertius 16 aliquod ius populi atque legum? hora fortasse sexta diei questus sum in iudicio, cum C. Antonium, collegam meum, defenderem, quaedam de re 10 publica quae mihi visa sunt ad illius miseri causam pertinere. haec homines improbi ad quosdam viros fortes longe aliter atque a me dicta erant detulerunt. hora nona illo ipso die tu es adoptatus. si quod in ceteris legibus trinum nundinum esse oportet, id in adoptione satis est trium esse horarum, nihil reprehendo; sin eadem observanda sunt, iudicavit 15 senatus M. Drusi legibus, quae contra legem Caeciliam et Didiam latae essent, populum non teneri.
- Iam intellegis omni genere iuris, quod in sacris, quod in auspiciis, quod in legibus sit, te tribunum plebis non fuisse. at ego hoc totum (non) sine causa relinquo. video enim quosdam clarissimos viros, principes civitatis, 20 aliquot locis iudicasse te cum plebe iure agere potuisse; qui etiam de me ipso, cum tua rogatione funere elatam rem publicam esse dicerent, tamen id funus, etsi miserum atque acerbum fuisset, iure indictum esse dicebant; quod de me civi ita de re publica merito tulisses, funus te indixisse rei publicae, quod salvis auspiciis tulisses, iure egisse dicebant. qua re lice- 25 bit, ut opinor, nobis eas actiones non infirmare, quibus illi actionibus constitutum tribunatum (tuum) comprobaverunt.
- Fueris sane tribunus plebis tam iure atque lege quam fuit hic ipse (P. Ser)vilius, vir omnibus rebus clarissimus atque amplissimus; quo

2 egesset $P^1 \parallel 3$ quod ζ : quo P: qu(a)e ω : quoniam Bai. | essent acta ex essenata $P^2 \parallel 5$ *** per edd.: per PGV: ut per M: ver M: (cum tamen ipse) per $Lahmeyer^2$ 113: (quasi non ipse) per Ha. || 7 auspiciorum** M | toti $GMV \parallel 8$ vertunt M || 9 aliquod P^2GM : aliquo P^1 : aliquid V: om. M | diei sexta G || 15 iudicavit] decrevit M || 18 in M || 19 ad M || 19 ad M || 10 non G || 21 aliquod M || agere iure M: agere M | ... potuisse spatio quinque litt. vacuo M || 22 ipso M: M: M: asser M || dicerent M || dicerent M || dicerent M: aliquid M: aliquid M: aliquid M: functor M: and M: dicerem M: aliquid M: functor M: aliquid M: aliquid M: functor M: aliquid M: aliquid M: functor M: aliquid M:

ORATIO DE DOMO SVA 40-45

iure, quo more, quo exemplo legem nominatim de capite civis indemnati tulisti? vetant leges sacratae, vetant XII tabulae leges privatis hominibus 17 inrogari, id est enim privilegium, nemo umquam tulit; nihil est crudelius, nihil perniciosius, nihil quod minus haec civitas ferre possit. proscriptio-5 nis miserrimum nomen illud et omnis acerbitas Sullani temporis quid habet quod maxime sit insigne ad memoriam crudelitatis? opinor, poenam in cives Romanos nominatim sine iudicio constitutam, hanc vos igi- 44 tur, pontifices, iudicio atque auctoritate vestra tribuno plebis potestatem dabitis, ut proscribere possit quos velit? quaero enim quid sit aliud (ac) 10 proscribere velitis ivbeatis vt M. Tullivs in civitate ne sit bona-QVE EIVS VT MEA SINT. ita enim re, etsi aliis verbis tulit. hoc plebei scitum est, haec lex, haec rogatio est? hoc vos pati potestis, hoc ferre civitas, ut singuli cives singulis versiculis e civitate tollantur? equidem iam perfunctus sum; nullam vim, nullum impetum metuo; explevi animos invi-15 diosorum, placavi odia improborum, saturavi etiam perfidiam et scelus proditorum; denique de mea causa, quae videbatur perditis civibus ad invidiam esse proposita, iam omnes urbes, omnes ordines, omnes di atque homines iudicaverunt. vobismet ipsis, pontifices, et vestris liberis cete- 45 risque civibus pro vestra auctoritate et sapientia consulere debetis. nam 20 cum tam moderata iudicia populi sint a maioribus constituta, primum ut ne poena capitis cum pecunia coniungatur, deinde ne improdicta die quis accusetur, ut ter ante magistratus accuset intermissa die quam multam inroget aut iudicet, quarta sit accusatio trinum nundinum prodicta die, quo die iudicium sit futurum, tum multa etiam ad placandum atque ad 25 misericordiam reis concessa sunt, deinde exorabilis populus, facilis suffragatio pro salute, denique etiam si qua res illum diem aut auspiciis aut

¹ quo exemplo...3 inrogari Festus p. 278, I Lindsay (sed in cod. nulla nisi haec leguntur de capite ci et vetant XI) | 18 vobismet ipsis, pontifices Priscianus, GL II 591, 20

² privatis*hominibus G: privatis in hominibus PHV: sacratis in hominibus M: privis hominibus J. C. $Scaliger \parallel 3$ est P^1H : om. $P^2GMV \mid enim]$ autem A. Kl. $\parallel$ 5 acervitas $P \mid Sullani\ edd$.: sy-PGM: sillani $in\ ras$. H: silla $V \parallel 9$ sit aliud GHMV: sit aliu* P^1 : si tali vi $P^2 \mid ac\ add$. Ha., cf. $\S$ 51 p. 54, $\S$: nisi Mue., cf. $\S$ 54 p. 55, $\S$ $\S$ 10 proscribere g. g. g. 10 scribere g. g. 11 re etsi g. 11 re etsi g. 12 scribere g. 13 scribere g. 14 invidiosorum g. 14 scribere g. 15 scribere g. 16 scribere g. 17 scribere g. 18 scribere g. 19 plebis scribere g. 19 plebis scribere g. 10 scribere g. 19 plebis scribere g. 10 scribere g. 11 scribere g. 11 scribere g. 12 scribere g. 12 scribere g. 13 scribere g. 14 scribere g. 15 scribere g. 15 scribere g. 16 scribere g. 16 scribere g. 16 scribere g. 17 scribere g. 18 scribere g. 18 scribere g. 19 scribere g. 19 scribere g. 10 scribere g. 11 scribere g. 11 scribere g. 12 scribere g. 11 scribere g. 12 scribere g. 12 scribere g. 12 scribere g. 13 scribere g. 14 scribere g. 15 scribere g. 15 scribere g. 16 scribere g. 16 scribere g. 16 scribere g. 16 scribere g. 17 scribere g. 18 scribere g. 18 scribere g. 19 scribere g. 19 scribere g. 10 scribere g. 10 scribere g. 10 scribere g. 11 scribere g. 12 scribere g. 11 scribere g. 12 scribere g. 12 scribere g. 13 scribere g. 14 scribere g. 15 scribere g. 15 scribere g. 16 scribere g. 16 scribere g. 16 scribere g. 11 sc

excusatione sustulit, tota causa iudiciumque sublatum est. haec cum ita sint in re, ubi crimen est, ubi accusator, ubi testes, quid indignius quam qui neque adesse sit iussus neque citatus neque accusatus, de eius capite, liberis, fortunis omnibus conductos et sicarios et egentis et perditos suffragium ferre et eam legem putari? ac si hoc de me potuit, quem honos, o quem dignitas, quem causa, quem res publica tuebatur, cuius denique pecunia non expetebatur, cui nihil oberat praeter conversionem status et inclinationem communium temporum, quid tandem futurum est iis quorum vita remota ab honore populari et ab hac inlustri gratia est, pecuniae autem tantae sunt ut eas nimium multi egentes, sumptuosi, 10 nobiles concupiscant? date hanc tribuno plebis licentiam et intuemini paulisper animis iuventutem et eos maxime qui imminere iam cupiditate videntur in tribuniciam potestatem; collegia medius fidius tribunorum plebis tota reperientur hoc iure firmato, quae coeant de hominum locupletissimorum bonis, praeda praesertim populari et spe largitionis oblata. 15

At quid tulit legum scriptor peritus et callidus? Velitis IVBEATIS VT M. TVILIO AQVA ET IGNI INTERDICATVR? crudele, nefarium, ne in sceleratissimo quidem civi sine iudicio ferundum! non tulit VT INTERDICATVR. quid ergo? VT INTERDICTVM SIT. o caenum, o portentum, o scelus! hanc tibi legem Cloelius scripsit spurciorem lingua sua, ut interdictum sit cui 20 non sit interdictum? Sexte noster, bona venia, quoniam iam dialecticus (es) et haec quoque liguris, quod factum non est, ut sit factum, ferri ad 48 populum aut verbis ullis sanciri aut suffragiis confirmari potest? hoc tu scriptore, hoc consiliario, hoc ministro omnium non bipedum solum sed etiam quadripedum impurissimo rem-publicam perdidisti; neque tu eras 25 tam excors tamque demens ut nescires Cloelium esse qui contra leges

21 Sexte noster quoniam etiam iura ligurris Rufinianus, RL 40, 15

ORATIO DE DOMO SVA 45-50

facere, alios qui leges scribere solerent. sed neque eorum neque ceterorum in quibus esset aliquid modestiae cuiusquam tibi potestas fuit; neque tu legum scriptoribus isdem potuisti uti quibus ceteri, neque operum architectis, neque pontificem adhibere quem velles, postremo ne in praedae 5 quidem societate mancipem aut praedem [socium] extra tuorum gladiatorum numerum aut denique suffragi latorem in ista tua proscriptione quemquam nisi furem ac sicarium reperire potuisti. itaque cum tu florens 49 ac potens per medium (forum tamquam) scortum populare volitares, amici illi tui te uno amico tecti et beati, qui se populo commiserant, ita 10 repellebantur ut etiam Palatinam tuam perderent; qui in iudicium venerant, sive accusatores erant sive rei, te deprecante damnabantur, denique etiam ille novicius Ligus, venalis adscriptor et subscriptor tuus, cum M. Papiri, sui fratris, esset testamento et iudicio improbatus, mortem eius se velle persequi dixit; nomen Sex. Properti detulit, accusare alienae 15 dominationis scelerisque socius propter calumniae metum non est ausus. de hac igitur lege dicimus quasi iure rogata videatur, cuius quam quisque 50 partem tetigit digito, voce, praeda, suffragio, quocumque venit, repudiatus convictusque discessit?

Quid si iis verbis scripta est ista proscriptio ut se ipsa dissolvat? est 20 enim: Qvod M. Tvllivs falsum senatus consultum, tum est rogatio; si non rettulit, nulla est. satisne tibi videtur a senatu iudicatum me non modo non ementitum esse auctoritatem eius ordinis, sed etiam unum post urbem conditam diligentissime senatui paruisse? quot modis doceo legem istam quam vocas non esse legem? quid? si etiam pluribus de rebus uno sortitu tulisti, tamenne arbitraris id quod M. Drusus in legibus suis, plerisque in bonis

1 facere Mo.: faceret ω | 3 iisdem G | architectum G²: -os M | 5 praedem Gar. : praedem socium P : praed(a)e socium GMV : praedonem sotium H | 6 suffragii latorem PH: suffragatorem GMV | 7 quenque H | repperire H | flores H¹ | 8 forum add. Lb. | tamquam add. A. Kl. | scortiis H | 9 tue P¹ | un*o P | amico PH : amictu GMV || 10 etiam P2HV : etima P1G : et una M || 11 sive rei te PHM: sive recte V: sine recte G | deprecante (-precante in ras.) P2 | 12 etiam om. H | ille P2GMV : illi P1H | ligus P1GMV : ligur P2H | 13 morte GV 14 properti HM : proper*ti (i eras.) P : pro pesti GV | 15 dominationis P2H : domin(a)e dominationes P¹GMV | socius P¹VM : socios P²G : -tios H | 16 quasi Mdv. 217: qua M: quae ω Naeg. 639 adn. | 17 tegit P1 | praeda del. Jordan 6, sed cf. Nis. 114, qui cl. Verr. 1, 87; Phil. 4, 9; Phil. 11, 37 alia ubi praeda praedationem significare videtur | suffragio del. Schoe. 424 | 19 iis P²GH; is P¹; his M; hys V | ista ex ita H2 | dissolvatur GMV || 20 retulerit . . . 21 retulit . . . retulit ω || 22 videntur P1 || 24 quod P || 25 tulisti Schoe. 441 : retulisti (retulis P1) ω || 26 arbitreris GM | suis M : tuis ω | plerisque in bonis (rebus) Schoe. 434, qui ita distinxit emendavitque propter Ascon p. 55, 9 St. = § 61 Cl. itaque Philippus cos., . . . obtinuit a senatu ut leges eius (sc. Drusi) omnes uno S. C. tollerentur; cf. etiam leg. 2, 14 : plerisque in bonis PH : plerisque bonis GMV : plerisque, bonus distinxit coniecitque Naug. : plerisque, nobilissimus R. Kl. alii sim.; de re cf. E. G. Hardy, CR 27, 1913, 261

(rebus, honestissimus) ille vir M. Scauro et L. Crasso consiliariis non obtinuerit, id te posse, hominem facinorum et stuprorum omnium, De-51 cumis et Cloeliis auctoribus obtinere? tulisti de me ne reciperer, non ut 20 exirem, quem tu ipse non poteras dicere non licere esse Romae. quid enim diceres? damnatum? certe non. expulsum? qui licuit? sed tamen ne id 5 quidem est scriptum ut exirem; poena est qui receperit, quam omnes neglexerunt; eiectio nusquam est. verum sit; quid? operum publicorum exactio, quid? nominis inscriptio tibi num aliud videtur esse ac meorum bonorum direptio? praeterquam quod ne id quidem per legem Liciniam, ut ipse tibi curationem ferres, facere potuisti. quid? hoc ipsum quod nunc 10 apud pontifices agis, te meam domum consecrasse, te monumentum fecisse in meis aedibus, te signum dedicasse eaque te ex una rogatiuncula fecisse, unum et idem videtur esse atque id quod de me ipso nominatim 52 tulisti? tam hercule est unum quam quod idem tu lege una tulisti, ut Cyprius rex, cuius maiores huic populo socii atque amici semper fuerunt, 15 cum bonis omnibus sub praeconem subiceretur et exsules Byzantium reducerentur. 'eidem' inquit 'utraque de re negotium dedi.' quid? si eidem negotium dedisses ut in Asia cistophorum flagitaret, inde iret in Hispaniam, cum Roma decessisset, consulatum ei petere liceret, cum factus esset, provinciam Syriam obtineret, quoniam de uno homine scriberes, 20 53 una res esset? quod si iam populus Romanus de ista re consultus esset et non omnia per servos latronesque gessisses, nonne fieri poterat ut populo de Cyprio rege placeret, de exsulibus Byzantiis displiceret? quae est, quaeso, alia vis, quae sententia Caeciliae legis et Didiae nisi haec, ne populo necesse sit in coniunctis rebus compluribus aut id quod nolit acci- 25 pere aut id quod velit repudiare?

Quid? si per vim tulisti, tamenne lex est aut quicquam iure gestum videri potest quod per vim gestum esse constet? an si in ipsa latione tua

1 honestissimus add. A. Kl. | crasso GMV : craso(?) P^1 : crassus P^2H | consiliariis Mdv^2 218 : consularis (ante crassus H) ω || 2 hominem G cf. Rose. Am. 120 omnium deliciarum . . . puerulos; n. d. 3, 23; de or . 2, 37 : hominum PMV : omnium H : homi(nem ple) num Mue. || 3 cloeliis PGH : cleliis V : clodiis M || 3.4 non ut exirem del. Schoe. 425 propter 5—6 ne id quidem est scriptum ut exirem, sed cf. Syd. 278 || 4 non licere bis P^1 || 7 nusquam (n in ras.) P || 8 vidētur P || 11 aput P || 12 te ex una P^2HG^2MV : te ex una te P^1 : ex una G^1 || 14 hercle P^2 | te H || 15 cyprius PH: ci GV: eripius M | maiores ex mores P^2 || 16 praeconem Wesenberg, cf. Quinct. 49: praecone PHM: precione GV | subiceretur H: -rentur ω | Byzantium edd.: bi- ω | redducerentur Zie. 179 || 17 inquid P^1 | dedi edd.: dedisses ω | eidem M: idem ω || 18 dedisses MV: dedisset PGH | ut PG: ut si HMV | cistophorium H || 19 roma M: romae P: rome GHV: Romam Gar.: del. A. Kl. 38I | cessisset Graindor || 20 syriam PGV: si- HM | de om. H | scriberes φ : scriberet ω || 21 consultus P^2H : consultus P^1MV : consultus G || 23 cyprio PM: ci- GHV | Byzantiis edd., cf. φ 129 p. 81, 15: byzantinis P: bi- GHM; brancis brancius V || 24 quaeso Lb. mg.: quasi ω | caeciliae) PHM: aciliae G: cacilie V | ne om. GMV || 25 necesse sit P^2HM : necessit P^1G : necessitas V

ORATIO DE DOMO SVA 50-57

capta iam urbe lapides iacti, si manus collata non est, ideirco tu ad illam labem atque eluviem civitatis sine summa vi pervenire potuisti? cum in 21 tribunali Aurelio conscribebas palam non modo liberos sed etiam servos ex omnibus vicis concitatos, vim tum videlicet non parabas; cum edictis 5 tuis tabernas claudi iubebas, non vim imperitae multitudinis, sed hominum honestorum modestiam prudentiamque quaerebas; cum arma in aedem Castoris comportabas, nihil aliud nisi uti ne quid per vim agi posset machinabare; cum vero gradus Castoris convellisti ac removisti, tum, ut modeste tibi agere liceret, homines audaces ab eius templi 10 aditu atque ascensu reppulisti; cum eos qui (in) conventu virorum bonorum verba de salute mea fecerant adesse iussisti eorumque advocationem manibus, ferro, lapidibus discussisti, tum profecto ostendisti vim tibi maxime displicere, verum haec furiosa vis vaesani tribuni plebis facile 55 superari frangique potuit virorum bonorum vel virtute vel multitudine. 15 quid? cum Gabinio Syria dabatur, Macedonia Pisoni, utrique infinitum imperium, ingens pecunia, ut tibi omnia permitterent, te adiuvarent, tibi manum, copias, tibi suos spectatos centuriones, tibi pecuniam, tibi familias compararent, te suis sceleratis contionibus sublevarent, senatus auctoritatem inriderent, equitibus Romanis mortem proscriptionemque 20 minitarentur, me terrerent minis, mihi caedem et dimicationem denuntiarent, meam domum refertam viris bonis per amicos suos complerent proscriptionis metu, me frequentia nudarent virorum bonorum, me praesidio spoliarent senatus, pro me non modo pugnare amplissimum ordinem, sed etiam plorare et supplicare mutata veste prohiberent, ne tum quidem 25 vis erat?

Quid igitur ego cessi, aut qui timor fuit? non dicam in me. fac me timidum esse natura: quid? illa tot virorum fortissimorum milia, quid? nostri equites Romani, quid? senatus, quid? denique omnes boni, si nulla erat vis, cur me flentes potius prosecuti sunt quam aut increpantes reti-30 nuerunt aut irati reliquerunt? an hoc timebam, si mecum ageretur more institutoque maiorum, ut possem praesens sustinere? utrum si dies dieta 57

2 eluviem P^2GHM : eluiem P^1 : elumen V: luem Georges, cf. har. resp. 24 $p.101, 7 \parallel 4$ tum edd.: tuam $\omega \parallel 5$ iubebas P^2GHM : iubeas $P^1V \mid \text{non} \mid \text{num } \mathbf{H} \mid$ imperitatae P1 || 6 prudentiam modestiamque (molestiamque V) GMV || 7 Castoris] quaestoris $\mathbf{H}$ | compostabas $\mathbf{P}^1$ || 8 posset ex possit $\mathbf{G}^2$: ex posse $\mathbf{P}^2$ | convellis $\mathbf{P}^1$ || 10 in $\mathbf{V}$ Man. : om. ω || 11 advocationem $\mathbf{G}\mathbf{H}\mathbf{V}$: $-\mathbf{e}$ $\mathbf{P}\mathbf{M}$ || 13 visani $\mathbf{G}^1$ || 16 te adiuvarent et 17 copias det. Mat. 277 || 16. 17 tibi manum $\mathbf{P}^2\mathbf{G}\mathbf{M}\mathbf{V}$: timanum $\mathbf{P}^1$: tibi manum $\mathbf{H}\mathbf{P}^3$ || 17 spectatos Koch 13 : speratos ω : paratos $\mathbf{H}$: desperatos Mat. 277 | 20 me . . . minis del. Ka. 400, Schoe. 425, Mat. 276 | terrent P1 | 21 refertam . . . 22 metu me del. Ka. ib. | refertam . . . bonis del. Mat. ib. | 21.22 complerent proscriptionis metu, me interpunxit Markland : complerent, proscr. . . . me Or. | 22 proscriptionis metu del. Mat. ib. | me frequentia . . . 23 senatus del. Schoe. ib. || 23 senatus Markland : senatum w | propugnare H || 24 veste om. G || 26 cessi ζ : gessi ω || 27 virorum GV : virum PHM | quid² ex quod P² || 28 nostri] illi H || 29 ius erat H || 31 utrum ω ; verum (e in ras.) P | dies bis H¹

esset iudicium mihi fuit pertimescendum an sine iudicio privilegium? iudicium? in causa tam turpi scilicet, homo qui eam, si iam esset ignota, dicendo non possem explicare, an quia causam probare non poteram? cuius tanta bonitas est ut ea ipsa non modo se, sed etiam me absentem per se probarit. an senatus, an ordines (omnes), an ii qui cuncta ex Italia 5 ad me revocandum convolaverunt segniores me praesente ad me retinendum et conservandum fuissent in ea causa quam ipse iam parricida talem dicat fuisse ut me ab omnibus ad meam pristinam dignitatem 58 exspectatum atque revocatum queratur? an vero in iudicio periculi nihil fuit, privilegium pertimui, ne, mihi praesenti si multa inrogaretur, nemo 10 intercederet? tam inops autem ego eram ab amicis aut tam nuda res publica a magistratibus? quid? si vocatae tribus essent, proscriptionem non dicam in me ita de sua salute merito, sed omnino in ullo civi comprobavissent? an si ego praesens fuissem, veteres illae copiae coniuratorum tuique perditi milites atque egentes et nova manus sceleratissimorum consulum 15 corpori meo pepercissent? qui cum eorum omnium crudelitati scelerique cessissem, ne absens quidem luctu meo mentes eorum satiare potui.

Quid enim vos uxor mea misera violarat, quam vexavistis, raptavistis, omni crudelitate lacerastis? quid mea filia, cuius fletus adsiduus sordesque lugubres vobis erant iucundae, ceterorum omnium mentes oculosque 20 flectebant? quid parvos filius, quem, quam diu afui, nemo nisi lacrimantem confectumque vidit? quid fecerat quod eum totiens per insidias interficere voluistis? quid frater meus? qui cum aliquanto post meum discessum ex provincia venisset neque sibi vivendum nisi me restituto putaret, cum eius maeror, squalor incredibilis et inauditus omnibus mortalibus miserabilis 25 videbatur, quotiens est ex vestro ferro ac manibus elapsus!

Sed quid ego vestram crudelitatem exprobro quam in ipsum me ac meos adhibuistis, qui parietibus, qui tectis, qui columnis ac postibus

27 crudelitatem expromo, quam in me ipsum ac meos adhibuistis Arusianus, GL VII 450, 22

ORATIO DE DOMO SVA 57-63

meis hostificum quoddam et nefarium omni imbutum odio bellum intulistis? non enim te arbitror, cum post meum discessum omnium locupletium fortunas, omnium provinciarum fructus, tetrarcharum ac regum bona spe atque avaritia devorasses, argenti et supellectilis meae cupiditate s esse caecatum; non existimo Campanum illum consulem cum saltatore collega, cum alteri totam Achaiam, Thessaliam, Boeotiam, Graeciam, Macedoniam omnemque barbariam, bona civium Romanorum condonasses, alteri Syriam, Babylonem, Persas, integerrimas pacatissimasque gentes, ad diripiendum tradidisses, illos tam cupidos liminum meorum et 10 columnarum et valvarum fuisse. neque porro illa manus copiaeque Cati- 61 linae caementis ac testis tectorum meorum se famem suam expleturas putaverunt, sed ut hostium urbes, nec omnium hostium, verum eorum quibuscum acerbum bellum internecivomque suscepimus, non praeda adducti sed odio solemus exscindere, quod, in quos propter eorum cru-15 delitatem inflammatae mentes nostrae fuerunt, cum horum etiam tectis et sedibus residere aliquod bellum semper *** videretur.

Nihil erat latum de me; non adesse eram iussus, non citatus afueram; 62 eram etiam tuo iudicio civis incolumis, cum domus in Palatio, villa in Tusculano, altera ad alterum consulem transferebatur — sic vocabant —, 20 columnae marmoreae ex aedibus meis inspectante populo Romano ad socrum consulis portabantur, in fundum autem vicini consulis non instrumentum aut ornamenta villae, sed etiam arbores transferebantur, cum ipsa villa non praedae cupiditate — quid enim erat praedae? — sed odio et crudelitate funditus everteretur. domus ardebat in Palatio, non fortuito, sed oblato incendio; consules epulabantur et in coniuratorum gratulatione versabantur, cum alter se Catilinae delicias, alter Cethegi consobrinum fuisse diceret. hanc ego vim, pontifices, hoc scelus, hunc furo- 63

1 horrificum $\mathbf{H}$ | belum $\mathbf{P}$ | intulisti $\mathbf{GM}$ || 3 tetrarcharum $\mathbf{G}$: et archarum $\mathbf{PH}$: et arearum $\mathbf{M}$: et aicarum $\mathbf{V}$ || 4 atque] et $\mathbf{H}$ || 6 Achaiam . . . Graeciam vide A. Kl. ad h. l. et G"ott. Gel. Anz. 172, 1910, 483; cf. Nis. ad Pis. 37, p. 99 | boeotiam edd. : boetiam ω || 7 < etiam > bona Naeg. || 8 babylonem $\mathbf{PM}$: babi-GHV || 11 caementis $\mathbf{PH}$: mentis $\mathbf{GMV}$ | tectis $\mathbf{H}$ | famen $\mathbf{H}$ || 12 communium hostium vel omnium $\mathbf{GV}$ || 13 quiscum $\mathbf{GMV}$ | internecivumque $\mathbf{Graev}$. : intinocivomque $\mathbf{P}^2$: innocivomque $\mathbf{P}^1$: intestinumque $\mathbf{GHM}$: om. $\mathbf{V}$ || 14 adducti $\mathbf{H}$: adducta ω | sed $\boldsymbol{\varsigma}$: et $\mathbf{V}$: id ω | excindere Man. : excipere ω | in quos edd. : iniquos (-us $\mathbf{V}$) ω || 16 et om. $\mathbf{H}$ | sedibus (-ib; in ras.) $\mathbf{P}$ | *** videretur Schoe. 429 proposuitque < videtur, sic vos tanto in me meaque omnia odio flagrastis ut vobis non cum cive inviso, sed cum hoste importunissimo res esse> videretur : videretur ω : videtur *** vulgo : videtur, <sic vos vestrum in me crudele et immane odium in meam domum profudistis> Lb. || 17 afueram $\mathbf{P}$: aff- ω || 18 -s incolumis in ras. $\mathbf{H}^2$ || 19 alter $\mathbf{H}$ | sic vocabant Plasberg : senatus consules vocabant $P\mathbf{H}$: senatus .c. (cos. $\mathbf{M}$: cons. $\mathbf{V}$) volabant $\mathbf{GMV}$: scilicet eos consules vocabant $P\mathbf{H}$: sic enim vocabantur J. S. Reid : sarraca convolabant Mdv. ^{2} 220 : del. Schoe. 426 || 21 socrum $\mathbf{P}^2\mathbf{V}$: socerum $\mathbf{P}^1\mathbf{GHM}$ | vicinii $\mathbf{H}^1$ || 22 villae] aulae $\mathbf{H}$ || 25 co\overline{n}s. epulabatur $\mathbf{P}^2$ || 26 versabatur $\mathbf{P}$ || 27 scelus ex solus $\mathbf{P}^2$

7 BT Cicero 21 57

rem meo corpore opposito ab omnium bonorum cervicibus depuli omnemque impetum discordiarum, omnem diu collectam vim improborum, quae inveterata compresso odio atque tacito iam erumpebat nancta tam audacis duces, excepi meo corpore. in me uno consulares faces iactae manibus tribuniciis, in me omnia, quae ego quondam rettuderam, 5 coniurationis nefaria tela adhaeserunt. quod si, ut multis fortissimis viris placuit, vi et armis contra vim decertare voluissem, aut vicissem cum magna internecione improborum, sed tamen civium, aut interfectis bonis omnibus — quod illis optatissimum — una cum re publica concidissem.

- 64 videbam vivo senatu populoque Romano celerem mihi summa cum di- 10 gnitate reditum, nec intellegebam fieri diutius posse ut mihi non liceret esse in ea re publica quam ipse servassem. quod si non liceret, audieram et legeram clarissimos nostrae civitatis viros se in medios hostis ad perspicuam mortem pro salute exercitus iniecisse; ego pro salute universae rei publicae dubitarem hoc meliore condicione esse quam Decii, quod illi 15 ne auditores quidem suae gloriae, ego etiam spectator meae laudis esse potuissem? itaque infractus furor tuus inanis faciebat impetus. omnem enim vim omnium sceleratorum acerbitas mei casus exceperat; non erat
- Cato fuerat proximus. quid ageres non erat (nisi) ut, qui modus mori- 20 bus fuerat, idem esset iniuriae. quid posses? extrudere ad Cypriam pecuniam? praeda perierit. alia non deerit; hinc modo amandandus est! sic M. Cato invisus quasi per beneficium Cyprum relegatur. eiciuntur duo quos videre improbi non poterant, alter per honorem turpissimum, alter per honestissimam calamitatem, atque ut sciatis non hominibus istum 25 sed virtutibus hostem semper fuisse, me expulso, Catone amandato in eum ipsum se convertit quo auctore, quo adiutore in contionibus ea quae gerebat omnia quaeque gesserat se et fecisse et facere dicebat; Cn. Pom-

in tam immani iniuria tantisque ruinis novae crudelitati locus.

1 a bonorum omnium $\mathbf{H} \parallel 2$ vim] iram $Naeg. \parallel 3$ inveterato compressa $\mathbf{G}^1 \parallel$ nancta edd.: nanctam $\mathbf{P}^1$: nactam $\mathbf{G}\mathbf{V}$: in actam $\mathbf{P}^2$: in actum $\mathbf{H}\mathbf{P}^3$: nec tantum $\mathbf{M} \parallel 4$ tam $\mathbf{H}$: $om. \omega \mid \mathrm{duces} \, \mathbf{P}^1\mathbf{H}$: $\mathrm{ducis} \, \mathbf{P}^2\mathbf{G}\mathbf{M}\mathbf{V} \mid \mathrm{fasces} \, \mathbf{G}\mathbf{M}\mathbf{V} \parallel 5$ retuderam edd.: retu- $\mathbf{H}\mathbf{M}\mathbf{V}$: retunderam $\mathbf{P}$: retuleram $\mathbf{G} \parallel 6$ fortissimis ex formis $\mathbf{P}^2 \mid \mathrm{viris} \, om. \, \mathbf{H} \parallel 9$ optatissimum erat vel fuisset $\varsigma \mid \mathrm{re} * \mathrm{p.} \, \mathbf{P} \parallel 10$ celere $\mathbf{H} \parallel 14.15$ rei p. universae $\mathbf{H} \parallel 15$ dubitarem (me devovere qui) hoc... esse(m) Ha.ap. Rue.28, ef.5 145 p.88, 8 atque meum caput ea condicione devovi | esse $om. \, \mathbf{H} \mid \mathrm{illi}$ $\mathbf{P}^2\mathbf{G}\mathbf{M}\mathbf{V}$: ille $\mathbf{P}^1\mathbf{H} \parallel 16$ auditor $\mathbf{P}^2\mathbf{H} \mid \mathrm{spectatore} \, \mathbf{P}^1 \parallel 18$ acervitas $\mathbf{P}^1 \parallel 20$ quod $Lb. \mid \mathrm{nisi} \, add. \, Lb. \mid \mathrm{modus} \, \mathrm{moribus} \, \omega$: $vocabulo \, \mathrm{modus} \, Cato \, significari \, videtur \, sicut \, Lysias \, ap. \, Quint. \, inst. \, 12, \, 10, \, 21. \, cf. \, Syd.^2 \, 174$: $\mathrm{mod}(\circ \, \mathrm{soci})$ us $\mathrm{m}(\circ \, \mathrm{isl} \, \mathrm{lab})$ oribus $A.Kl.^4 \, 16$: $\mathrm{mini} \, \mathrm{socius} \, \mathrm{laboris} \, Mue.$: $\mathrm{laudis} \, \mathrm{socius} \, Mdv.^2 \, 220$: $\mathrm{nodus} \, \mathrm{amoris} \, Boyancé \, ap. \, Wui.$: $\mathrm{modus} \, \mathrm{honoribus} \, Sh. \, B. \parallel 21 \, \mathrm{quid} \, \langle \sin \rangle \, A. \, Kl.^1 \, 383 \parallel 22 \, \mathrm{petierit} \, \mathbf{H} \mid \mathrm{derit} \, \mathbf{P}^1 \mid \mathrm{hinc} \, Mue.$: $\mathrm{hanc} \, \omega$: $\mathrm{hunc} \, Mdv. \, ib. \mid \mathrm{amandandus} \, \mathrm{est} \, Mue.$: $\mathrm{amandas} \, \mathrm{esse} \, \mathbf{P}^1\mathbf{H}$: $\mathrm{amandatas} \, (-\mathrm{ta} \, \mathbf{V} : -\mathrm{to} \, \mathbf{G}) \, \mathrm{esse} \, \mathbf{P}^2\mathbf{G} \, \mathbf{V}$: $\mathrm{mandatam} \, \mathrm{esse} \, \mathbf{M} : \mathrm{amandamus} \, \mathbf{M} \, dv. \, ib.$: $\mathrm{amandas} \, \mathrm{socius} \, \mathbf{M} \, ui.$: $\mathrm{lamandas} \, \mathrm{lamandamus} \, \mathbf{M} \, dv. \, ib.$: $\mathrm{lamandas} \, \mathrm{lamandas} \, \mathrm{lamandamus} \, \mathbf{M} \, dv. \, ib.$: $\mathrm{lamandas} \, \mathrm{lamandas} \, \mathrm{lamandas} \, \mathrm{lamandas} \, \mathrm{lamandamus} \, \mathbf{M} \, dv. \, ib.$: $\mathrm{lamandas} \, \mathrm{lamandas} \, \mathrm{lamandamus} \, \mathbf{M} \, dv. \, ib.$: $\mathrm{lamandas} \, \mathrm{lamandas} \, \mathrm{lamandamus} \, \mathrm{lamandas} \, \mathrm{lamandas} \, \mathrm{lamandas} \, \mathrm{lamandas} \, \mathrm{$

peium, quem omnium iudicio longe principem esse civitatis videbat, diutius furori suo veniam daturum non arbitrabatur, qui ex eius custodia per insidias regis amici filium, hospitem captivum, surripuisset et ea iniuria virum fortissimum lacessisset, speravit isdem se copiis cum illo posse con-5 fligere, quibuscum ego noluissem bonorum periculo dimicare, et primo quidem adjutoribus consulibus; postea fregit foedus Gabinius, Piso tamen in fide mansit. quas iste tum caedes, quas lapidationes, quas fugas fece- 67 rit, quam facile ferro cotidianisque insidiis, cum iam a firmissimo robore copiarum suarum relictus esset, Cn. Pompeium foro curiaque privarit 10 domumque coniecerit, vidistis. ex quo iudicare potestis quanta vis illa fuerit oriens et congregata, cum haec Cn. Pompeium terruerit iam distracta et exstincta.

Haec vidit in sententia dicenda Kalendis Ianuariis vir prudentissimus 68 et cum rei publicae, cum mihi, tum etiam veritati amicissimus, L. Cotta, 15 qui legem de meo reditu ferendam non censuit; qui me consuluisse rei publicae, cessisse tempestati, amiciorem vobis ceterisque civibus quam mihi actionem expetisse, vi, armis, discriptione hominum ad caedem instituta novoque dominatu pulsum esse dixit; nihil de meo capite potuisse ferri, nihil esse iure scriptum aut posse valere, omnia contra leges 20 moremque maiorum temere, turbulente, per vim, per furorem esse gesta. quod si illa lex esset, nec referre ad senatum consulibus nec sententiam dicere sibi licere; quorum utrumque cum fieret, non oportere ut de me lex ferretur decerni, ne illa quae nulla esset esse lex iudicaretur. sententia verior, gravior, melior, utilior rei publicae nulla esse potuit; hominis

1 principes H1 | civitatis esse (civ. videbat esse V) GMV || 3 regis amici filium del. A. Kl., sed. cl. Sest. 59 et Sh. B. 265 | amici] Armenii Lahmeyer² 71; cf. ad Att. 2, 7, 2 | filium edd. : filius ω | hospitem Sh. B. 265 : hostem ω | captivus H | subripuisset P || 4 iisdem G || 6 gabinius P²GMV : gabiniis H : gabinibus P¹ | piso P : posito GHM : poito V || 7 quas² ex qua P² || 9 gn. pompeius H | privarit P : privaret ω || 10 domumque P²H : domiumque P¹ : omniumqua P || captivaret ω || 10 domumque P || captivaret que (-qui V) GMV : domique (domuique?) Pet. | coniecerit P2GHV : -erat M : om. P1 : compulerit Ha. cf. har. resp. 58 p. 115, 22; Pis. 16; Mil. 78 : continuerit Pet. || 11 gn. pompeius $\mathbf{H}$ | districta $\mathbf{H}$ || 13 ianuaris $\mathbf{P}^1$ || 14 etiam $\mathbf{H}$: et in $\mathbf{P}\mathbf{G}\mathbf{V}$: et $\mathbf{M}$ | veritati $\mathbf{P}^1\mathbf{H}\mathbf{P}^3$: veritate $\mathbf{P}^2\mathbf{G}\mathbf{V}$: virtuti $\mathbf{M}$ | cocta $\mathbf{H}$ || 16 cessisse $\mathbf{P}^2\mathbf{G}\mathbf{M}$: gessisse P1HV | amicitiorem G | cuibus P1 | 17 actionem expetisse Syd.2 173, cf. fin. 3, 22 : acta est expetisse (-iisse G) P¹GHV : acta expetisse M : extitisse P² : (otium) ac pacem expetisse Schoe. 435 : ac meis extitisse Naug. : lac. ante acta statuit A. Kl. explevitque (extitisse, nec aliam rem quam quae) acta est expetisse | armis ceteris $\mathbf{P^1}$ | discriptione Mue., cf. § 129 p. 81, 20 : dissensione ω : defensionem $\mathbf{M}$: descriptione $Mdv.^2$ 221 | ad $\mathbf{P^3}$: aut $\mathbf{P^1}$: et ω || 18 instituta edd. : institutam ω | novaque GM : nova V | pulsum P^2 : pulsam (- $\bar{a}$ in ras. P^1) P^1H : pulso GMV | potuisses H : posse M || 19 esset H : om. M | iure scriptum Lb. : inscriptum PH : proscriptum GMV | aut] ex ut P^1 : om. M | valere GMV : valent P^1 : om. P^2 | valent $P^$ leri $\mathbf{PH} \parallel \mathbf{20}$ moremque $\mathbf{P^2GMV}$: moremquem $\mathbf{P^1}$: moresque $\mathbf{H} \mid$ maiorum $\mathbf{ex}$ morum $\mathbf{P^2} \mid$ fruorem $\mathbf{P^1} \parallel \mathbf{21}$ consulibus $\mathbf{Lb}$. : consules (cōs. $\mathbf{G}$: cos. $\mathbf{V}$) $\boldsymbol{\omega} \parallel \mathbf{22}$ sibi dicere $\mathbf{GMV} \parallel \mathbf{23}$ feretur $\mathbf{P^1} \mid$ sentia $\mathbf{P^1} \parallel \mathbf{24}$ esse nulla $\mathbf{GMV} \mid$ hominis $\mathbf{P^1GMV}$: -i H : -es P3 (?)

enim scelere et furore notato similis a re publica labes in posterum demo-69 vebatur, neque hoc Cn. Pompeius, qui ornatissimam de me sententiam dixit, vosque, pontifices, qui me vestris sententiis auctoritatibusque defendistis, non vidistis, (legem) illam esse nullam atque esse potius flammam temporis, interdictum sceleris, vocem furoris; sed prospexistis ne 5 quae popularis in nos aliquando invidia redundaret, si sine populi iudicio restituti videremur. eodemque consilio M. Bibuli, fortissimi viri, senatus sententiam secutus est, ut vos de mea domo statueretis, non quo dubitaret quin ab isto nihil legibus, nihil religionibus, nihil iure esset actum, sed ne quis oreretur aliquando in tanta ubertate improborum, qui in meis aedi- 10 bus aliquam religionem residere diceret, nam legem quidem istam nullam esse, quotienscumque de me senatus sententiam dixit, totiens iudica-70 vit, quoniam quidem scripto illo istius sententiam dicere vetabatur. atque hanc rem par illud simile, Piso et Gabinius, vidit: homines legum iudiciorumque metuentes, cum frequentissimus senatus eos ut de me re- 15 ferrent cotidie flagitaret, non se rem improbare dicebant, sed lege istius impediri. erat hoc verum; nam impediebantur, verum ea lege quam idem 27 iste de Macedonia Syriaque tulerat, hanc tu, P. Lentule, neque privatus neque consul legem esse umquam putasti. nam tribunis plebis referentibus sententiam de me designatus consul saepe dixisti; ex Kalendis 20 Ianuariis quoad perfecta res est, de me rettulisti, legem promulgasti, tulisti; quorum tibi, si esset illa lex, nihil liceret, at etiam Q. Metellus, collega tuus, clarissimus vir, quam legem esse homines alienissimi a P. Clodio iudicarent, Piso et Gabinius, eam nullam esse frater P. Clodi, cum de me 71 ad senatum tecum una rettulit, iudicavit, sed vero isti qui Clodi leges 25 timuerunt, quem ad modum ceteras observarunt? senatus quidem, cuius est gravissimum iudicium de iure legum, quotienscumque de me consultus est, totiens eam nullam esse iudicavit. quod idem tu, Lentule, vidisti in ea lege quam de me tulisti, nam non est ita latum ut mihi Romam venire liceret, sed ut venirem; non enim voluisti id quod licebat ferre ut so

1 demovebatur $P: di\cdot GHV: dimovetur M \parallel 2 hoc]$ autem $G \mid gn. H \parallel 3$ vosque pontifices $in\ ras.\ H^2 \parallel 4$ legem $hic\ add.\ Mue.,\ post\ illam\ Lb. \mid flamma\ H \parallel 5.6$ ne quae edd.: neque $P^1:$ ne qua $\omega \parallel 7$ restitui $GMV \mid$ consilio $P^2GH:$ consili $P^1:$ -ii $MV \parallel 8$ quo] quod $H \mid dubitarit\ P \parallel 10$ oreretur Ha.: ororetur $P^1:$ oriretur $\omega \parallel 11$ quidam $P:om.\ V \parallel 12$ toties $H \parallel 12-14$ iudicavit: quoniam quidem $(=sed\ quoniam)\dots$ vetabatur, atque ... vidit $interpunxit\ Ha. \parallel 13\ sentiam\ P \mid$ vetabatur $P^3:$ videbatur $\omega \parallel 14\ par\ P^2M:$ pari $P^1GHV \mid$ piso $ex\ ipso\ H^2 \parallel 15\ referent\ P^1 \parallel 17$ impediri erat $GP^3:$ impedierat $P^1HMV:$ impediri at $P^2 \mid$ hoc] autem $G \parallel 17.18$ iste idem $H \parallel 18\ P.\ om.\ P^1 \parallel 20\ designatus\ MP^3:$ dignatus $P^1GHV \mid$ consul $(l\ ex\ i\ P^1)\ PHM:$ consuli G: censui $V \mid$ ex $ex\ et\ P^2 \parallel 21\ ianuaris\ P^1$ retulisti $\omega \parallel 22\ tibi\ post\ lex\ transp.\ M,\ om.\ G \mid$ esse $P^1 \mid$ lex $om.\ G \mid$ nil $Zie.\ 178 \mid Q.$] que $H \parallel 23\ vir\ clarissimus\ H \mid$ alienissimi a $P^3:$ -issimam $\omega \parallel 25\ retulit\ \omega \mid$ sed PHM: si G: sed ... si V: quas $inter\ particulas$ idem tu lentule $erasa\mid$ qui $del.\ G \parallel 28\ toties\ H$

ORATIO DE DOMO SVA 68-75

liceret, sed me ita esse in re publica, magis ut arcessitus imperio populi Romani viderer quam (ad) administrandam civitatem restitutus.

Hunc tu etiam, portentosa pestis, exsulem appellare ausus es, cum tan- 72 tis sceleribus esses et flagitiis notatus ut omnem locum quo adisses exsili 5 simillimum redderes? quid est enim exsul? ipsum per se nomen calamitatis, non turpitudinis. quando igitur est turpe? re vera cum est poena peccati, opinione autem hominum etiam si est poena damnati. utrum igitur peccato meo nomen subeo an re iudicata? peccato? iam neque tu id dicere audes, quem isti satellites tui 'felicem Catilinam' nominant, neque 10 quisquam eorum qui solebant. non modo iam nemo est tam imperitus qui ea quae gessi in consulatu peccata esse dicat, sed nemo est tam inimicus patriae qui non meis consiliis patriam conservatam esse fateatur. quod enim est in terris commune tantum tantulumve consilium, quod 73 non de meis rebus gestis ea quae mihi essent optatissima et pulcherrima 15 iudicarit? summum est populi Romani populorumque et gentium omnium (ac) regum consilium senatus; decrevit ut omnes qui rem publicam salvam esse vellent ad me unum defendendum venirent, ostenditque nec stare potuisse rem publicam si ego non fuissem, nec futuram esse ullam si non redissem, proximus est huic dignitati ordo equester, omnes omnium 74 20 publicorum societates de meo consulatu ac de meis rebus gestis amplissima atque ornatissima decreta fecerunt, scribae, qui nobiscum in rationibus monumentisque publicis versantur, non obscurum de meis in rem publicam beneficiis suum iudicium decretumque esse voluerunt, nullum est in hac urbe collegium, nulli pagani aut montani, quoniam plebei quo-25 que urbanae maiores nostri conventicula et quasi concilia quaedam esse voluerunt, qui non amplissime non modo de salute mea sed etiam de dignitate decreverint. nam quid ego illa divina atque immortalia muni- 75 cipiorum et coloniarum et totius Italiae decreta commemorem, quibus tamquam gradibus mihi videor in caelum ascendisse, non solum in pa-30 triam revertisse? ille vero dies qui fuit, cum te, P. Lentule, legem de me

1 arcessettus $P^1 \parallel 2$ viderer quam post civitatem transp. $Mdv.^1 51 \mid \text{quam} \mid \text{atque } Syd.^3 187 \mid \text{ad } P^3 \mid \text{ad administrandam } \text{civitatem } \text{del. } Ka. 401, A. Kl., propterea quod Cicero administrare rem p. dicat, sed cf. off. 1, 88 administrari civitas non potest et fort. ad Q. fr. 1, 1, 25 \| 3 \text{ hunc} \] hice <math>Mdv.^3 140$, sed cf. § 5 p. 36, 23 \| \text{ exsulem } \left \text{me} \rangle Mdv. ib. \| 4 \text{ et flagitiis } Bai., cf. § 126 p. 80, 9 \: \text{ et facti his } P^1 : \text{ et factis } P^2 \text{GMV} : om. \text{ H} \| 5 \text{ exilium } Mue. \| \text{ nomen } ex \text{ men } P^2 \| 7 \text{ autem } PHM : \text{ h V} : om. \text{ G} \| \text{ etiam } \text{ si } \text{ exilium } Mue. \| \text{ nomen } \text{ ex men } P^2 \| 7 \text{ autem } PHM : \text{ h V} : om. \text{ G} \| \text{ etiam } \text{ si } \text{ exilis } \text{ nomen } P^3 \| \text{ peccatio } \text{ tin } ras. \text{ H} \| P^2 \text{ H} : \text{ peccatio } P^1 \text{ GMV} \| \text{ nequa } \text{ H} \| \text{ tu i } P^2 \text{ etiam } \text{ exilis } \text{ nomen } P^3 \| \text{ tu M} : \text{ id V } \| 9 \text{ ista } \text{ GMV} \| \text{ satelites } P^1 \| \text{ tu i } \text{ H} : \text{ tuli } \omega \| \text{ 10 quisque } \text{ HM} \| \quad \text{ qui } \text{ P}^1 : \text{ qui ei } \text{ MV } \| \text{ 11 qui } \text{ P}^2 \text{ GMV} : \text{ quin } \text{ P}^1 \| \text{ est tam } \text{ ex istam } \text{ P}^2 \| \text{ 13 quod } \text{ GH} : \quad \text{ quo } \text{ PMV } \| \text{ consilium } \text{ om. } \text{ G} \| \text{ defendendam } \text{ P}^1 \| \quad \text{ 18 posse } \text{ G} \| \text{ fuissem restitutus } \text{ H} \| \quad \text{ 19 dignitate } Ka. 404 \| \quad \text{ 20 de meo } \text{ ex edeo } \text{ P}^2 \| \quad \text{ nulli* } \text{ H} \| \quad \text{ 25 urbanae } \text{ P} : \under \text{ urbani } \omega \| \text{ maiores } \text{ M} : \quad \text{ quis } \text{ GHV} : \text{ excellent } \text{ ex ex eloo } \text{ M} : \quad \text{ excellent } \text{ excellent } \text{ excelle

ferente populus Romanus ipse (se) vidit sensitque quantus et quanta dignitate esset! constat enim nullis umquam comitiis campum Martium tanta celebritate, tanto splendore omnis generis hominum, aetatum, ordinum floruisse, omitto civitatium, nationum, provinciarum, regum, orbis denique terrarum de meis in omnis mortalis meritis unum iudicium 5 unumque consensum; adventus meus atque introitus in urbem qui fuit? utrum me patria sic accepit ut lucem salutemque redditam sibi ac restitutam accipere debuit, an ut crudelem tyrannum, quod vos Catilinae 76 gregales de me dicere solebatis? itaque ille unus dies, quo die me populus Romanus a porta in Capitolium atque inde domum sua celebritate laeti- 10 tiaque comitatum honestavit, tantae mihi iucunditati fuit ut tua mihi conscelerata illa vis non modo non propulsanda, sed etiam commendanda fuisse videatur, qua re illa calamitas, si ita est appellanda, exussit hoc genus totum maledicti, ne quisquam iam audeat reprehendere consulatum meum tot tantis tam ornatis iudiciis, testimoniis, auctoritatibus 15 29 comprobatum, quod (si) in isto tuo maledicto probrum non modo mihi nullum objectas, sed etiam laudem inlustras meam, quid te aut fieri aut fingi dementius potest? uno enim maledicto bis a me patriam servatam esse concedis, semel cum id feci quod omnes (non) negent immortalitati, si fieri potest, mandandum, tu supplicio puniendum putasti, iterum 20 cum tuum multorumque praeter te inflammatum in bonos omnis impetum meo corpore excepi, ne eam civitatem quam servassem inermis armatus in discrimen adducerem.

Esto, non fuit in me poena ulla peccati; at fuit iudici. cuius? quis me umquam ulla lege interrogavit, quis postulavit, quis diem dixit? potest 25 igitur damnati poenam sustinere indemnatus? est hoc tribunicium, est populare? quamquam ubi tu te popularem, nisi cum (pro) populo fecisti, potes dicere? sed cum hoc iuris a maioribus proditum sit ut nemo

I ferente Faernus, cf. Ha. ap. Rue. 29: ferentem ω | ipse om. H | se add. Faernus | et in ras. P || 2 esset Faernus: essem ω || 4 civitatium PG: -tum HMV || 5 in omnis | nom*nis P¹ || 6 unumque | unum G | quis G || 7 sibi redditam GMV || 9 die om. H | me om. GMV || 10 suam G | laetiaque P || 11 mihi¹ bis P || 12 propul*sanda G | commendanda Schoe. 442: emendanda ω : emenda H: emendicanda Duvau, Rev. de Philol. 34, 1910, 147; cf. Suet. Iul. 54: adamanda Syd.² 173, alii alia || 13 appellan P¹ | excussit GMV || 14 audeat iam H || 16 quod si in isto tuo ed. R.: quod in isto tuo H: quo in isto tuo GM: quo in isto P²: quos in histot P¹: quo in isto tot V (tuo om. P¹P²V) | probum P¹ || 17 fieri HM: fleri PGV || 19 concedas H¹ | semel cum bis P¹ | non negent HM: negent PGV: boni censent Koch 13: concedent Ha.: ne gent</br>
| 19 concedas H¹ | semel cum bis P¹ | non negent HM: negent PGV: boni censent Koch 13: concedent Ha.: ne gent</br>
| 20 iterum* (u in ras. et i eras. videtur) H || 22 excipi P¹ || 24 at fuit P²G: ad fuit P¹H: affuit MV | quis H²: qui ω || 26 est¹ GMV: es P¹: om. P²H: || 27 pro> populo fecisti φ ed. R., cf. har. resp. 37 p. 106, 13; ad Att. 1, 12, 3 et 13, 3: populo fecisti ω : populo <vim> fecisti Plasberg: populo offecisti Walter¹ 432 || 28 potest GMV | hoce P²GHM: hose P¹V

ORATIO DE DOMO SVA 75-80

civis Romanus aut sui potestatem aut civitatem possit amittere, nisi ipse auctor factus sit, quod tu ipse potuisti in tua causa discere — credo enim, quamquam in illa adoptatione legitime factum est nihil, tamen te esse interrogatum auctorne esses ut in te P. Fonteius vitae necisque po-5 testatem haberet ut in filio -, quaero, si aut negasses aut tacuisses, si tamen id XXX curiae iussissent, num id iussum esset ratum? certe non, quid ita? quia ius a maioribus nostris, qui non ficte et fallaciter populares sed vere et sapienter fuerunt, ita comparatum est ut civis Romanus libertatem nemo possit invitus amittere. quin etiam si decemviri 78 10 sacramentum in libertatem iniustum iudicassent, tamen, quotienscumque vellet quis, hoc in genere solo rem iudicatam referri posse voluerunt; civitatem vero nemo umquam ullo populi iussu amittet invitus, qui cives 30 Romani in colonias Latinas proficiscebantur fieri non poterant Latini, nisi erant auctores facti nomenque dederant, qui erant rerum capitalium 15 condemnati non prius hanc civitatem amittebant quam erant in eam recepti, quo vertendi, hoc est mutandi soli causa venerant. id autem ut esset faciundum, non ademptione civitatis, sed tecti et aquae et ignis interdictione faciebant, populus Romanus L. Sulla dictatore ferente co- 79 mitiis centuriatis municipiis civitatem ademit, ademit eisdem agros. de 20 agris ratum est, fuit enim populi potestas; de civitate ne tam diu quidem valuit quam diu illa Sullani temporis arma valuerunt. an vero Volaterranis, cum etiam tum essent in armis, L. Sulla victor re publica reciperata comitiis centuriatis civitatem eripere non potuit, hodieque Volaterrani non modo cives, sed etiam optimi cives fruuntur nobiscum simul 25 hac civitate; consulari homini P. Clodius eversa re publica civitatem adimere potuit concilio advocato, conductis operis non solum egentium, sed etiam servorum, Fidulio principe, qui se illo die confirmat Romae non fuisse? quod si non fuit, quid te audacius qui eius nomen incideris? quid 80 desperatius qui ne ementiendo quidem potueris auctorem adumbrare

1 sui potestatem Mo. ; inpietatem $(vel\ im)$ ω ; libertatem $\zeta \parallel 2$ ipse¹ ζ ; se $\omega \parallel$ auctore $G \parallel$ dicere $GV \parallel 3$ in illa] nulla $G \parallel$ adoptatione PGV ; adoptione $HM \parallel$ 4 esse ω ; se $P \parallel$ fonteius vitae PH ; fonte . . . vitae spatio trium fere litt. relicto G ; fonte vite $MV \parallel 5$ aut¹] autem $H^1 \parallel 6$, 7 certe non PGM ; certe (te in ras.) num H ; certe ne $V \parallel 7$ ius a ex iussa $P^2 \parallel 8$ comparandum $H \parallel 9$ posset $H \parallel$ 11 solo rem ζ ; sororem $\omega \parallel$ referri Faernus ; referre $\omega \parallel 12$ nemo bis $H \parallel$ amittit $G \parallel 14$ nisi R. Kl. ; ni P^2 ; hi GM ; hy V ; qui H ; om. $P^1 \parallel$ fati $P^1 \parallel 15$ prius PHV ; plus $GM \parallel$ mittebant $P^1 \parallel 16$ mutandi soli] vertendi sola $G \parallel 17$ faciendum $G^1M \parallel$ ademptione GM ; ademotione $PHV \parallel 18$ faciebant] adigebantur Ha., sed cf. Zie. $206 \parallel$ Sulla edd. ; sylla (y in ras. P) PGM ; si- $HV \parallel 19$ ademit eisdem . . . 20 populi om. $M \parallel$ ademit ademit P^2 ; ademit $P^1GHV \parallel$ isdem $PV \parallel 19$ ademit eisdem . . . 20 populi om. $PV \parallel 19$ ademit ademit $PV \parallel 19$ ademit $PV \parallel 19$ ademit eisdem $PV \parallel 19$ ademit eisdem $PV \parallel 19$ fatila edd. ; sy- $PV \parallel 19$ fidulio $PV \parallel 19$

meliorem? sin autem is primus scivit, quod facile potuit, \(\alpha\) propter inopiam tecti in foro pernoctasset, cur non iuret se Gadibus fuisse, cum tu te fuisse Interamnae probaveris? hoc tu igitur, homo popularis, iure munitam civitatem et libertatem nostram putas esse oportere, ut, si tribuno plebis rogante 'VELITIS IVBEATISNE' Fidulii centum se velle et 5 iubere dixerint, possit unus quisque nostrum amittere civitatem? tum igitur maiores nostri populares non fuerunt, qui de civitate et libertate ea iura sanxerunt quae nec vis temporum nec potentia magistratuum nec res iam iudicata nec denique universi populi Romani potestas, quae 81 ceteris in rebus est maxima, labefactare possit. at tu etiam, ereptor civitatis, legem de iniuriis publicis tulisti Anagnino nescio cui Menullae pergratam, qui tibi ob eam legem statuam in meis aedibus posuit, ut locus ipse in tanta tua iniuria legem et inscriptionem statuae refelleret, quae res municipibus [Anagninis] ornatissimis multo maiori dolori fuit quam quae idem ille gladiator scelera Anagniae fecerat.

Quid? si ne scriptum quidem umquam est in ista ipsa rogatione, quam se Fidulius negat scivisse, tu autem, ut acta tui praeclari tribunatus hominis dignitate cohonestes, auctorem amplexaris — sed tamen, si nihil de me tulisti quo minus essem non modo in civium numero, sed etiam in eo loco in quo me honores populi Romani conlocarunt, tamenne eum tua 20 voce violabis quem post nefarium scelus consulum superiorum tot vides iudiciis senatus, populi Romani, Italiae totius honestatum, quem ne tunc quidem cum aberam negare poteras esse tua lege senatorem? ubi enim tuleras ut mihi aqua et igni interdiceretur? quod Gracchus de P. Popilio, Saturninus de Metello tulit. homines seditiosissimi de optimis ac 25 fortissimis civibus, non ut esset interdictum, quod ferri non poterat, tu-

1 autem om. GMV | is P2GHM : his P1 : hys V | quod PH : quid GV : qui M | qui add. Bai. | 2 pernoctasset P1GV : pernoctasse P2 : pernotasse M : pernoctans H | non++iuret P | Gadibus edd. : gadiuius PHM : gabinius V : gabiis G A. Kl. 384 | fuisset P1 || 5 et PHM : ei GV || 6 dixereint H : dixerunt V || 7 liberate H : liberta V | 8 ea (a in ras.) P | nec² ex ne P² | 9 res iam iudicata Ha. : res tum iudicata PGMV : res iudicata H : rerum iudicata (rum auctoritas) Mdv. 2221 : res decemvirum iudicata Syd. 2 173, cf. § 78 p. 63, 9 | 11 legem . . . 17 tu autem om. H | iniuris P1 | menull(a)e PM : meni ille G : ei ville V | pergratam Mdv.² 222 : per gratiam ω | 13 inscriptionem edd. : scriptionem ω || 14 anagninis P²G : del. A. Kl. 385 : anagnitiis M : anagnis P¹ : an angninis V | ornatissimis GMV: municipibus P^1 : om. P^2 (i. e. P^2 del. municipibus) | dolori GMV: dolore P || 15 anagniae fecerat P: anagni effecerat GM: anni effecerat V || 16 usquam Gul. || 17 Fidulius edd.: fidulus PGM: fidulis V || 18 honestes $\mathbf{H}: deest \mathbf{V}$ | auctorem . . . tamen om. $\mathbf{H}$ | auctorem $\boldsymbol{\omega}$: auctoritatem edd.: auctorem eum Mat. 277 | amplexaris Ha.: amplexeris PG: amplecteris M: deest V | tamen si P2GM : damensi P1 : si H : deest V | 20 collocarunt PH : -averunt GMV | tamenne PH : $\overline{am}$ ne V : anne G : necne M || 22 totius italiae H || 23 tunc PGV : tum HM Mue. | aberam P²GMV : abearam P¹ : adhoram H || lege P²GHM : lege te P¹V | sanatorem H || 24 igni P¹ : ignis ω | gracchus GM: graccus PV: gracus H: c. gracchus c | pompilio G || 26 ferre H

31

ORATIO DE DOMO SVA 80-86

lerunt, sed ut interdiceretur. ubi cavisti ne meo me loco censor in senatum legeret? quod de omnibus, etiam quibus damnatis interdictum est, scriptum est in legibus, quaere haec ex Cloelio, scriptore legum tuarum, 83 iube adesse; latitat omnino, sed si requiri iusseris, invenient hominem 5 apud sororem tuam occultantem se capite demisso, sed si patrem tuum, civem medius fidius egregium dissimilemque vestri, nemo umquam sanus exsulem appellavit, qui, cum de eo tribunus plebis promulgasset, adesse propter iniquitatem illius Cinnani temporis noluit, eique imperium est abrogatum – si in illo poena legitima turpitudinem non habuit propter 10 vim temporum, in me, cui dies dicta numquam est, qui reus non fui, qui numquam sum a tribuno plebis citatus, damnati poena esse potuit, ea praesertim quae ne in ipsa quidem rogatione praescripta est? ac vide quid intersit inter illum iniquissimum patris tui casum et hanc fortunam condicionemque nostram. patrem tuum, civem optimum, clarissimi 15 viri filium, qui si viveret, qua severitate fuit, tu profecto non viveres, L. Philippus censor avunculum suum praeteriit in recitando senatu. nihil enim poterat dicere qua re rata non essent quae erant acta in ea re publica in qua se illis ipsis temporibus censorem esse voluisset; me L. Cotta, homo censorius, in senatu iuratus dixit se, si censor tum esset cum 20 ego aberam, meo loco senatorem recitaturum fuisse, quis in meum 85 locum iudicem subdidit, quis meorum amicorum testamentum discessu meo fecit qui mihi non idem tribuerit quod et si adessem, quis me non modo civis, sed socius recipere contra tuam legem et iuvare dubitavit? denique universus senatus, multo ante quam est lata lex de me, 25 gratias agendas censuit civitatibus iis quae M. Tullium — tantumne? immo etiam - civem optime de re publica meritum recepissent. et tu unus pestifer civis eum restitutum negas esse civem quem eiectum universus senatus non modo civem, sed etiam egregium civem semper putavit? At vero, ut annales populi Romani et monumenta vetustatis loquuntur, 86

1 meo me ω : meo P^1 : $\langle me \rangle$ meo Bai. $\parallel$ 2 omni P^1 | quibus Faber: quibus-dam ω $\parallel$ 3 quaere PHM: quare G: quero V | haec PH: hoc GMV | cloelio PGH: clodio V: m. clodio M $\parallel$ 4 iubeat esse P^1 $\parallel$ 5 demisso PGV: di- H: demisse M $\parallel$ 6 civem om. H | dissimilem H $\parallel$ 8 cinnani temporis noluit PH: cinna... noluit spatio quattuor fere litt. relicto G: cinnantem voluit M: tumanitatem noluit V | eique GMV: etque P^1 : et eque H: atque P^2 $\parallel$ 10 numquam] non H $\parallel$ 11 sum a] summa P^1 : suam V $\parallel$ 12 perscripta G: proscripta Graev. $\parallel$ 16 phippus H^1 : philippulis V | praeterit P $\parallel$ 17 enim om. GMV $\parallel$ 19 se si P^2G MV: si sic P^1 : rei H | tum] cum H $\parallel$ 20 ego P: om. ω | meo] in eo G | quis H^2 : qui ω $\parallel$ 22 meo fecit P^2H : me officit P^1 : meo efficit G: meo effecit M: meo officit V | et PGH: etiam M: om. V: PAi: M: 23 civis ex cis P^2 M: electum PG^1HV M: 30 loquuntur G: locuntur G: esse negas V | electum G^2M : electum PG^1HV M: 30 loquuntur G: locuntur G: locuntur G: electum G^2HV :

Kaeso ille Quinctius et M. Furius Camillus et C. Servilius Ahala, cum essent optime de re publica meriti, tamen populi incitati vim iracundiamque subierunt, damnatique comitiis centuriatis cum in exsilium profugissent, rursus ab eodem populo placato sunt in suam pristinam dignitatem restituti, quod si his damnatis non modo non imminuit calamitas 5 clarissimi nominis gloriam, sed etiam honestavit — nam etsi optabilius est cursum vitae conficere sine dolore et sine iniuria, tamen ad immortalitatem gloriae plus adfert desideratum esse a suis civibus quam omnino numquam esse violatum —, mihi sine ullo iudicio populi profecto, cum amplissimis omnium iudiciis restituto maledicti locum aut criminis obti- 10 87 nebit? fortis et constans in optima ratione civis P. Popilius semper fuit; tamen eius in omni vita nihil est iam ad laudem inlustrius quam calamitas ipsa, quis enim iam meminisset eum bene de re publica meritum, nisi et ab improbis expulsus esset et per bonos restitutus? Q. Metelli praeclarum imperium in re militari fuit, egregia censura, omnis vita plena gra- 15 vitatis; tamen huius viri laudem ad sempiternam memoriam temporis calamitas propagavit.

Quod si [et] illis qui expulsi sunt inique, sed tamen legibus, reducti inimicis interfectis rogationibus tribuniciis, non auctoritate senatus, non comitiis centuriatis, non decretis Italiae, non desiderio civitatis, iniuria 20 inimicorum probro non fuit, in me qui profectus sum integer, afui simul cum re publica, redii cum maxima dignitate (te) vivo, fratre tuo altero consule reducente, altero praetore patiente, tuum scelus meum probrum 88 putas esse oportere? ac si me populus Romanus incitatus iracundia aut invidia e civitate eiecisset idemque postea mea in rem publicam bene- 25 ficia recordatus se collegisset, temeritatem atque iniuriam suam resti-

1 caeso $\mathbf{P}^1$: ce-GMV: censor $\mathbf{P}^2\mathbf{H}$ | quinctius $\mathbf{P}^2$: quincitius $\mathbf{P}^1$: quintius $\mathbf{GHMV}$ | $\mathbf{et}^1$ ... Camillus om. $\mathbf{P}^1$ | C. Gar.: $\mathbf{m}$. ω ex quo apparet iam in archetypo excidisse Furius Camillus et C.; cf. A. Kl. ^{1} 385, adn. ^{2} | ahala cum $\mathbf{P}$: ac alii cum $\mathbf{G}$: achaicum $\mathbf{MV}$: cum $\mathbf{H}$ || 2 incitati vim edd.: incitatim $\mathbf{P}^1$: incitatum $\mathbf{G}$: incitati in $\mathbf{HM}$: incitati $\mathbf{P}^2\mathbf{V}$: incitati in $\langle \mathbf{vidiam} \rangle$ A. Kl. ^{1} 385; cf. § 88 p. 66, 25 | iracundiam que $\mathbf{P}^1\mathbf{GMV}$: iracundiam quae $\mathbf{H}$: iracundiam $\mathbf{P}^2$ || 5 restitui $\mathbf{P}^1$ | quod si $\mathbf{PHG}^2$: quod $\mathbf{G}^1\mathbf{MV}$ | iminuit $\mathbf{H}$ || 6 clarissimo $\mathbf{P}^1$ || 7 est ex et $\mathbf{P}^2$ || 10 restituto $\mathbf{P}^2\mathbf{H}$: restitutio $\mathbf{P}^1\mathbf{GMV}$ || 12 ei $\mathbf{GMV}$ | est iam $\mathbf{R}$. Kl.: est tam $\mathbf{PHV}$: extat $\mathbf{G}$: tam $\mathbf{M}$ || 14 q. $\mathbf{GH}^2\mathbf{M}$: $\mathbf{q}$: $\mathbf{P}$: qui $\mathbf{H}^1$: que $\mathbf{V}$ || 16 sempiterni $\mathbf{M}dv$. ^{1} 58, ^{1} 58, ^{1} 57, ^{1} 51, ^{1} 58, ^{1} 57, ^{1} 51, ^{1} 58, ^{1} 58, ^{1} 59, ^{1} 51, ^{1} 51, ^{1} 51, ^{1} 51, ^{1} 51, ^{1} 51, ^{1} 51, ^{1} 52, ^{1} 53, ^{1} 53, ^{1} 54, ^{1} 55, ^{1} 56, ^{1} 57, ^{1} 58, ^{1} 57, ^{1} 57, ^{1} 57, ^{1} 57, ^{1} 57, ^{1} 57, ^{1} 57, ^{1} 57, ^{1} 57, ^{1} 57, ^{1} 57, ^{1} 57, ^{1} 58, ^{1} 57, ^{1} 58, ^{1} 57, ^{1}

ORATIO DE DOMO SVA 86-91

tutione mea reprehendisset, tamen profecto nemo tam esset amens qui mihi tale populi iudicium non dignitati potius quam dedecori putaret esse oportere, nunc vero cum me in iudicium populi nemo omnium vocarit, condemnari non potuerim qui accusatus non sim, denique ne pulsus 5 quidem ita sim ut, si contenderem, superare non possem, contraque a populo Romano semper sim defensus, amplificatus, ornatus, quid est qua re quisquam mihi se ipsa populari ratione anteponat? an tu populum 89 Romanum esse illum putas qui constat ex iis qui mercede conducuntur, qui impelluntur ut vim adferant magistratibus, ut obsideant senatum, 10 optent cotidie caedem, incendia, rapinas? quem tu tamen populum nisi tabernis clausis frequentare non poteras, cui populo duces Lentidios, Lollios, Plaguleios, Sergios praefeceras. o speciem dignitatemque populi Romani, quam reges, quam nationes exterae, quam gentes ultimae pertimescant, multitudinem hominum ex servis, ex conductis, ex facinerosis, 15 ex egentibus congregatam! illa fuit pulchritudo populi Romani, illa forma 90 quam in campo vidisti tum cum etiam tibi contra senatus totiusque Italiae auctoritatem et studium dicendi potestas fuit. ille populus est dominus regum, victor atque imperator omnium gentium, quem illo clarissimo die, scelerate, vidisti tum cum omnes principes civitatis, omnes (homi-20 nes) ordinum atque aetatum omnium suffragium se non de civis sed de civitatis salute ferre censebant, cum denique homines in campum non tabernis sed municipiis clausis venerant. hoc ego populo, si tum consules aut fuissent in re publica aut omnino non fuissent, nullo labore tuo praecipiti furori atque impio sceleri restitissem, sed publicam causam contra 25 vim armatam sine publico praesidio suscipere nolui, non quo mihi P. Scipionis, fortissimi viri, vis in Ti. (Gracchum tribunum plebis), privati hominis, displiceret, sed Scipionis factum statim P. Mucius consul, qui

in gerenda re [publica] putabatur fuisse segnior, gesta multis senatus consultis non modo defendit, sed etiam ornavit. mihi aut te interfecto cum consulibus aut te vivo et tecum et cum illis armis decertandum fuit.

92 erant eo tempore multa etiam alia metuenda. ad servos medius fidius res publica venisset; tantum homines impios ex vetere illa coniuratione in- sustum nefariis mentibus bonorum odium tenebat.

Hic tu me etiam gloriari vetas, negas esse ferenda quae soleam de me praedicare, et homo facetus inducis etiam sermonem urbanum ac venustum, me dicere solere esse me Iovem, eundemque dictitare Minervam esse sororem meam, non tam insolens sum, quod Iovem esse me dico, 10 quam ineruditus, quod Minervam sororem Iovis esse existimo; sed tamen ego mihi sororem virginem adscisco, tu sororem tuam virginem esse non sisti, sed vide ne tu te soleas Iovem ducere, quod tu iure eandem sororem et uxorem appellare possis, et quoniam hoc reprehendis, quod solere me dicas de me ipsum gloriosius praedicare, quis umquam audivit cum ego 15 de me nisi coactus ac necessario dicerem? nam si, cum mihi furta, largitiones, libidines obiciuntur, ego respondere soleo meis consiliis, periculis, laboribus patriam esse servatam, non tam sum existimandus de gestis rebus gloriari quam de obiectis confiteri, sed si mihi ante haec durissima rei publicae tempora nihil umquam aliud obiectum est nisi crudelitas ea 20 unius temporis cum a patria perniciem depuli, quid? me huic maledicto 94 utrum non respondere an demisse respondere decuit? ego vero etiam rei publicae semper interesse putavi me illius pulcherrimi facti, quod ex auctoritate senatus consensu bonorum omnium pro salute patriae gessissem, splendorem verbis dignitatemque retinere, praesertim cum mihi uni 25 in hac re publica audiente populo Romano opera mea hanc urbem et hanc rem publicam esse salvam iurato dicere fas fuisset. exstinctum est iam illud maledictum crudelitatis, quod me non ut crudelem tyrannum, sed ut mitissimum parentem omnium civium studiis desideratum, repetitum, arcessitum vident.

Aliud exortum est; obicitur mihi meus ille discessus. cui ego crimini

1 re [publica] Ha.: re p. PH^2V : r. p. GM: p. H^1 | $\langle re \rangle$ gesta ζ Ha. Mo.; cf. Rue. $32 \parallel 3$ decertando $P \parallel 4.5$ res publica venisset Ha.; cf. § 111 p. 75, 2-3; Sest. 47: res pervenisset (-t* H) $\omega \parallel 5$ iniustum $H^2 \parallel 6$ odium tenebat ed. Hervagiana: odium netenebat P: odium retinebat $\omega \parallel 10$ dicam $PV \parallel 11$ quam PGM: tam PV: non tam PV | ineruditus PV | ineruditus

ORATIO DE DOMO SVA 91-98

respondere sine mea maxima laude non possum, quid enim, pontifices, debeo dicere? peccati me conscientia profugisse? at id quod mihi crimini dabatur non modo peccatum non erat, sed erat res post natos homines pulcherrima, iudicium populi pertimuisse? at id nec propositum ullum 5 fuit, et, si fuisset, duplicata gloria discessissem, bonorum mihi praesidium defuisse? falsum est. me mortem timuisse? turpe est. dicendum igitur est 36 id quod non dicerem nisi coactus - nihil enim umquam de me dixi sublatius adsciscendae laudis causa potius quam criminis depellendi -, dico igitur et quam possum maxuma voce dico: cum omnium perditorum et 10 coniuratorum incitata vis duce tribuno plebis, consulibus auctoribus, adflicto senatu, perterritis equitibus Romanis, suspensa ac sollicita tota civitate non tam in me impetum faceret quam per me in omnis bonos, me vidisse, si vicissem, tenuis rei publicae reliquias, si victus essem, nullas futuras. quod cum iudicassem, deflevi coniugis miserae discidium, libe-15 rorum carissimorum solitudinem, fratris absentis amantissimi atque optimi casum, subitas fundatissimae familiae ruinas; sed his omnibus rebus vitam anteposui meorum civium, remque publicam concidere unius discessu quam omnium interitu occidere malui. speravi, id quod accidit, me iacentem posse vivis viris fortibus excitari; si una cum bonis interis-20 sem, nullo modo posse (rem publicam) recreari, accepi, pontifices, ma- 97 gnum atque incredibilem dolorem; non nego neque istam mihi adscisco sapientiam quam non nulli in me requirebant, qui me animo nimis fracto esse atque adflicto loquebantur, an ego poteram, cum a tot rerum tanta varietate divellerer, quas ideireo praetereo quod ne nune quidem sine 25 fletu commemorare possum, infitiari me esse hominem et communem naturae sensum repudiare? tum vero neque illud meum factum laudabile nec beneficium ullum a me in rem publicam profectum dicerem, si quidem ea rei publicae causa reliquissem quibus aequo animo carerem, eamque animi duritiam, sicut corporis, quod cum uritur non sentit, stuporem 30 potius quam virtutem putarem. suscipere tantos animi dolores atque ea quae capta urbe accidunt victis, stante urbe unum perpeti et iam se

1 mea ex ea $\mathbf{P^2}$ || 2 me conscientia ω : me cos. scientia me $\mathbf{P^1}$: -ne conscientia me Ha. | at GM : ad PV : aut H | crimine $P^2 \parallel 4$ pertinuisse $P \mid$ at M : ad PGV : aut H | id del. Mo., sed cf. Nis. 151 $\parallel$ 8 causae P | potius] totius P $\parallel$ 10 incitata ς : incita PHV : inciti GM | vis PHV : spatio sex fere litt. relicto om. G: sine lac. om. M | 11 adflicto P1: aff- GMV: et adflicto P2: et aff- H | 13 nulla P1 | 16 subitas . . . fundatissimae spatio quinque fere litt. relicto G | runas $P^1 \parallel 17$ vitare $P^1 \mid \text{rem } \mathbf{H} \mid \text{concidere } \mathbf{G}$ cf. § 63 p. 58, 9; Mil. 19 : condere $P^1\mathbf{H}$: concedere $P^2\mathbf{MV}$: considere $Mdv.^3$ 140 | unius] meo $\mathbf{H}_{\boldsymbol{\zeta}} \parallel$ 18 malui $\mathbf{G}\mathbf{H}\mathbf{M}\mathbf{V}$: mlui P1: meliu P2 | quod ex quo P2 || 19 a vivis in ras. H | excitari si ex excitaris P² | una* (m eras.) H || 20 nulla P¹ | rem p. add. Naeg.; cf. § 122 p. 79, 6 : ante nullo add. A. Kl. | accepit $P^1 \parallel 21$ negonque $P^1 \parallel 23$ a $P^2GHV: om. P^1M \parallel 25$ inficiari HM: inficiare $PGV \parallel 27$ rem p. $\varsigma: r.$ p. G: re p. $\omega \parallel 28$ quibus . . . carerem om. G | *eamque in ras. et m eras. P | 31 perpeti P2GHM : perpiti P1 : perfici V | et iam] ac etiam G

videre distrahi a complexu suorum, disturbari tecta, diripi fortunas, patriae denique causa patriam ipsam amittere, spoliari populi Romani beneficiis amplissimis, praecipitari ex altissimo dignitatis gradu, videre praetextatos inimicos nondum morte complorata arbitria petentis funeris — haec omnia subire conservandorum civium causa atque ita (ut), 5 cum dolenter (fer)as, sis non tam sapiens quam ii qui nihil curant, sed tam amans tuorum ac tui quam communis humanitas postulat, ea laus praeclara atque divina est. nam qui ea quae numquam cara ac iucundaduxit animo aequo rei publicae causa deserit, nullam benivolentiam insignem in rem publicam declarat; qui autem ea relinquit rei publicae 10 causa a quibus cum summo dolore divellitur, ei cara patria est, cuius salutem caritati anteponit suorum.

Qua re dirumpatur licet ista furia atque (pestis patriae), audiet haec ex me, quoniam lacessivit: bis servavi (rem publicam), qui consul togatus armatos vicerim, privatus consulibus armatis cesserim. utriusque tem- 15 poris fructum tuli maximum, superioris, quod ex senatus auctoritate et senatum et omnis bonos meae salutis causa mutata veste vidi, posterioris, quod et senatus et populus Romanus et omnes mortales et privatim et publice iudicarunt sine meo reditu rem publicam salvam esse non posse.

Sed hic meus reditus, pontifices, vestro iudicio continetur. nam si vos 20 me in meis aedibus conlocatis, id quod in omni mea causa semper studiis, consiliis, auctoritatibus sententiisque fecistis, video me plane ac sentio restitutum. sin mea domus non modo mihi non redditur, sed etiam monumentum praebet inimico doloris mei, sceleris sui, publicae calamitatis, quis erit qui hunc reditum potius quam poenam sempiternam putet? 25 in conspectu prope totius urbis domus est mea, pontifices; in qua si manet illud non monumentum [urbis], sed sepulcrum inimico nomine

1 disturbari G: -are $\omega \parallel 2$ denique om. GMV | ipsam . . . amittere spatio viginti fere litt. relicto G $\parallel$ 4 praetextatos M: praetextos $\omega \parallel$ 5. 6 $\langle$ ut $\rangle$ cum ζ Kasten: tum PH: cum GM: tum cum V: ut Or.: $\langle$ pati $\rangle$ ut Ha. ap. Rue. 32: $\langle$ sustinere $\rangle$ ut Rue. 32; cf. § 101 p. 71, 17: plura ante cum excidisse censet A. Kl.: $\langle$ excipere, ut summa animi patiare tormenta $\rangle$ cum Syd. 2170 $\parallel$ 6 $\langle$ fer $\rangle$ as sis Kasten: assis P2GH: as et sis P1MV: $\langle$ fer $\rangle$ as et sis Bai.: absis ζ Or. $\mid$ ii G: hi PM: hii H: hy V $\parallel$ 8 divina est G: divina sit MV: divina PH cf. A. Kl. 513 $\parallel$ 10 rem p. edd.: re p. PHV: r. p. G: deest M $\parallel$ 11 divelletur P1 | cara PHM: curae G: cura V $\parallel$ 13 dirumpatur PHV: disrumpatur GM | atque] patriae Wui. $\mid$ pestis patriae add. Bai.: pestis Pet. $\mid$ audiet Mdv. 2224: audiat ω $\mid$ 14 servavi $\langle$ rem p. $\rangle$ Kays.: $\langle$ rem p. $\rangle$ servavi Gar.; cf. Sest. 49 $\mid$ qui Gar.: ut ω : ut ut V: qui ut ζ : cum Ha. ap. Rue. 33 $\mid$ 15 armatus P1 $\mid$ 17 mutata ex multa P2 $\mid$ 21 id . . . 22 fecistis del. Ka. 402 $\mid$ causa mea GMV $\mid$ 23 restitutum] restitum sine mea domo me plane ac sentio restitutum P1 $\mid$ 24 monumentum PV: moni- GHM $\mid$ 26 prope GM: propter PV: praeterea H ζ $\mid$ 27 urbis del. Ern.: libertatis Naeg.; cf. Bus. 1358: iuris Syd. 2174: virtutis Mue.: tribuniciae potestatis Schoe. 435, adn. 1

100

inscriptum, demigrandum potius aliquo est quam habitandum in ea urbe in qua tropaea de me et de re publica videam constituta, an ego tantam 38 aut animi duritiam habere aut oculorum impudentiam possim ut, cuius urbis servatorem me esse senatus omnium adsensu totiens iudicarit, in 5 ea possim intueri domum meam eversam non ab inimico meo sed ab hoste communi, et ab eodem (aedem) exstructam et positam in oculis civitatis, ne umquam conquiescere possit fletus bonorum? Sp. Maeli regnum adpetentis domus est complanata et, quia illud 'aequum' accidisse populus Romanus 'Maelio' iudicavit, nomine ipso 'Aequimaeli' iustitia 10 poenae comprobata est. Sp. Cassio domus ob eandem causam eversa atque in eo loco aedis posita Telluris. in Vacci pratis domus fuit M. Vacci, quae publicata est et eversa, ut illius facinus memoria et nomine loci notaretur. M. Manlius cum ab ascensu Capitoli Gallorum impetum reppulisset, non fuit contentus benefici sui gloria; regnum adpetisse est iudi-15 catus, ergo eius domum eversam duobus lucis convestitam videtis, quam igitur maiores nostri sceleratis ac nefariis civibus maximam poenam constitui posse arbitrati sunt, eandem ego subibo ac sustinebo, ut apud posteros nostros non exstinctores conjurationis et sceleris sed auctores et duces fuisse videamur? hanc vero, pontifices, labem turpitudinis et in- 102 20 constantiae poterit populi Romani dignitas sustinere vivo senatu, vobis principibus publici consili, ut domus M. Tulli Ciceronis cum domo (M.) Fulvi Flacci ad memoriam poenae publice constitutae coniuncta esse videatur? M. Flaccus quia cum C. Graccho contra salutem rei publicae fecerat, ex senatus sententia est interfectus, eius domus eversa et publi-

8-10 (domus . . . est) cf. Val. Max. 6, 3, Ic area vero domus eius (sc. Sp. Maeli), quo iustitia supplicii notior ad posteros perveniret, Aequimaeli appellationem traxit

1 potius] i potius P¹: mihi potius Ha. || 2 tropaea P: trophea ω || 4 adsensu om. GMV | 6 aedem add. Lb. | 7 umquam edd. : numquam (nun-G) ω : utique M | sp. PGM : 's p H : sed p. V | Maeli edd. : malii P1 : mallii P2GH : malli MV | 8 complan ata H | quia illud Spengel : qui aliud ω : quid aliud H : quia id A. Kl. | aecum P | 9 maelio (l in ras.) P : melio V : mallio H : meo M : spatio quattuor fere litt. relicto om. G | aequimaeli edd. : aequemeli (l in ras.) P : aequae mallii H: eque mei MV: aeque in eis G || 9.10 iustitia poenae Ha.; cf. Val. Max. iustitia supplicii : stultitia p(o)ena ω || 10 cassio PMV cf. § 135 p. 84, 4 huic novo pontifici; A. Kl. 222 : cassii GH | eversa (est) Lb. | 11 eo PGV : eodem HM | pratis ex patris P^2 || 12 facinus memoria et (-riae P^1) ω : facinoris memoria Bai. : facinoris memoria et Kays. || 13 notaretur P^2GHM : notarentur V : no P^1 | Manlius edd.: manilius ω : anilius G | repulisset PMV || 14 est om. GMV | 15 lucis P2GV : locis P1HM | 16 nefaris P1 | 17 aput P | 18 extinctores P1G: extinctor P2HMV | sed GHM: et PV | 18,19 auctores et duces P1G: auctor et dux P2HMV | 19 videamur G : videantur P1 : videar P2HMV | labem ex abem $\mathbf{P^2} \parallel \mathbf{21} \ \mathbf{M.} \ add. \ Mo. \parallel \mathbf{22} \ \mathrm{publice} \ \mathbf{MV} : -\mathrm{ae} \ \mathbf{PG} : \mathrm{p.} \ \mathbf{H} \mid \mathrm{coniuncta} \ \mathbf{P^2H} : \mathrm{coniuncta} \ \mathbf{P^2H} : \mathrm{coniuncta} \ \mathbf{P^1} : \mathrm{iuncta} \ \mathbf{GMV} \parallel \mathbf{23} \ \mathrm{c.} \ \mathbf{PHV} : \mathbf{g.M} : \mathit{om.} \ \mathbf{G} \mid \mathrm{graceho} \ \mathbf{GH} : \mathrm{graceo} \ \mathbf{MV} :$ cracco P || 24 ex V Gar. : et ω | et eius H

cata est. in qua porticum post aliquanto Quintus Catulus de manubiis Cimbricis fecit. ista autem fax ac furia patriae cum urbem Pisone et Gabinio ducibus cepisset, occupasset, teneret, uno eodemque tempore et clarissimi viri mortui monumenta delebat et meam domum cum Flacci domo coniungebat, ut, qua poena senatus adfecerat eversorem civitatis, 5 eadem iste oppresso senatu adficeret eum quem patres conscripti custodem patriae iudicassent, hanc vero in Palatio atque in pulcherrimo urbis loco porticum esse patiemini, furoris tribunicii, sceleris consularis, crudelitatis coniuratorum, calamitatis rei publicae, doloris mei defixum indicium ad memoriam omnium gentium sempiternam? quam porticum 10 pro amore quem habetis in rem publicam et semper habuistis, non modo sententiis sed, si opus esset, manibus vestris disturbare cuperetis, nisi quem forte illius castissimi sacerdotis superstitiosa dedicatio deterret.

O rem quam homines soluti ridere non desinant, tristiores autem sine maxumo dolore audire non possint! Publiusne Clodius, qui ex pontificis 15 maximi domo religionem eripuit, is (in) meam intulit? huncin vos, qui estis antistites caerimoniarum et sacrorum, auctorem habetis et magistrum publicae religionis? o di immortales! - vos enim haec audire cupio - P. Clodius vestra sacra curat, vestrum numen horret, res omnis humanas religione vestra contineri putat? hic non inludit auctoritati 20 horum omnium qui adsunt summorum virorum, non vestra, pontifices, gravitate abutitur? ex isto ore religionis verbum excidere aut elabi potest? quam tu eodem ore accusando senatum, quod severe de religione de-105 cerneret, impurissime taeterrimeque violasti. aspicite, pontifices, hominem religiosum et, si vobis videtur, quod est bonorum pontificum, mo- 25 nete eum modum quendam esse religionis, nimium esse superstitiosum non oportere, quid tibi necesse fuit anili superstitione, homo fanatice, sacrificium quod alienae domi fieret invisere? quae autem te tanta mentis imbecillitas tenuit ut non putares deos satis posse placari nisi etiam muliebribus religionibus te implicuisses? quem umquam audisti maiorum 30 tuorum, qui et sacra privata coluerunt et publicis sacerdotiis praefuerunt, cum sacrificium Bonae Deae fieret interfuisse? neminem, ne illum quidem

1 quintus P: q. ω | manibis H¹: manibus V || 2 cymbricis H: conbricis V | feci $P^1 \parallel 3$ cepisset MV: caep-P: coep-G: fecisset $H \parallel 4$ et meam HM: meam et PV: meam etiam $G \parallel 6$ p. c. P^2GH : p. P^1 : p. r. M: r. p. $V \parallel 8$ tribuniciis $P^1 \parallel 11$ habuisti $P \parallel 12$ sentis $P^1 \mid nisi*$ (i ex u videtur) $H \parallel 13$ deterret P^2GHV : deterr P^1 : deterret M: deterrebit A. Kl. $\parallel 14$ soluti GV: soluti a cura liberati (libertati H) PH : soliti ac vestre libertati M | desinunt H | 15 publius nec H | claudius GMV $\parallel$ 16 his $P^1 \mid$ in H_{ζ} : om. $\omega \mid$ huncin PMV: hunceine G: huncin quam in $H \parallel$ 16.17 qui estis P^2GHV : quies P^1 : quietis $M \parallel$ 17 actorem $H \parallel$ 20 contineri GM : -ere PHV | putant H | 21 non ex no P2 | 22 potes P1 | 23 quam Lb. : cum ω || 24 aspicite PHV : aspicite bis GM fort. recte || 27 ani+li (l eras.) P: an illi H | 30 implicavisses Zie. 206 | quem umquam PHM : qu(a)e nunquam GV

104

ORATIO DE DOMO SVA 102-107

qui caecus est factus. ex quo intellegitur multa in vita falso homines opinari, cum ille, qui nihil viderat sciens quod nefas esset, lumina amisit, istius, qui non solum aspectu sed etiam incesto flagitio et stupro caerimonias polluit, poena omnis oculorum ad caecitatem mentis est conversa. hoc auctore tam casto, tam religioso, tam sancto, tam pio potestis, pontifices, non commoveri, cum suis se dicat manibus domum civis optimi evertisse et eam isdem manibus consecrasse?

Quae tua fuit consecratio? 'tuleram' inquit, 'ut mihi liceret.' quid? non 106 exceperas ut, si quid ius non esset rogari, ne esset rogatum? ius igitur 10 statuetis esse unius cuiusque vestrum sedes, aras, focos, deos penates subjectos esse libidini tribuniciae? in quem quisque per homines concitatos inruerit, quem impetu perculerit, huius domum non solum adfligere, quod est praesentis insaniae quasi tempestatis repentinae, sed etiam in posterum tempus sempiterna religione obligare? equidem sic accepi, pon-15 tifices, in religionibus suscipiendis caput esse interpretari quae voluntas deorum immortalium esse videatur; nec est ulla erga deos pietas (ni)si honesta de numine eorum ac mente opinio, cum expeti nihil ab his quod sit iniustum aut inhonestum arbitrare. hominem invenire ista labes, tum cum omnia tenebat, neminem potuit cui meas aedis addiceret, cui trade-20 ret, cui donaret. ipse cum loci illius, cum aedium cupiditate flagraret ob eamque causam unam iniusta illa rogatione sua vir bonus dominum se in meis bonis esse voluisset, tamen illo ipso in furore suo non est ausus meam domum, cuius cupiditate inflammatus erat, possidere; deos immortalis existimatis, cuius labore et consilio sua ipsi templa tenuerunt, in

23 deos . . . 24 labore et cum domum . . . p. 74, 1-2 et eversam immigrare voluisse Arusianus, GL VII 484, 3

1 factus est $\mathbf{H}$ || 2 cum . . . amisit ω cf. Mue. ad Verr. 2, 141; F. Gaffiot, Pour le vrai latin, 1909, 135; Nis. 158: quoniam . . . amisit Naeg.: cum . . . amiserit E. Hoffmann, Die Construction der lateinischen Zeitpartikeln, 1873, 72 | viderat $\mathbf{P}$: eret ω | esset ex sed $\mathbf{P}^2$ | luna $\mathbf{P}^1$ || 3 et stupro] estu per $\mathbf{V}$: om. $\mathbf{G}$ || 3-4 caerimonias . . . ad om. $\mathbf{H}$ || 5 potestis ω : testis $\mathbf{P}^1$: non potestis sublato in fine sententiae signo interrogationis Ha. || 6 commovere $\mathbf{P}^1$ | se dicat $\mathbf{GMV}$: dicat se $\mathbf{PH}$ || 7 isdem $\mathbf{PHV}$: iisdem $\mathbf{GM}$ || 8 inquid $\mathbf{P}^1$ || 9 rogari Brissonius; cf. Caec. 94: -are ω | ne $\mathbf{PH}$: non $\mathbf{GMV}$ || 10 uniusque $\mathbf{P}^1$: unius $\mathbf{M}$ | sedes $\mathbf{PH}$: domos aedes $\mathbf{G}$: domo sedes $\mathbf{MV}$ || 11 subiectos $\boldsymbol{\varsigma}$: sublatos $\boldsymbol{\omega}$ || 12 impetum $\mathbf{HM}$ || 14 equidem $\mathbf{P}^2\mathbf{H}$: h(a)ecquidem $\mathbf{P}^1\mathbf{GM}$: deest $\mathbf{V}$ | accepi $\mathbf{PHV}$: ante accepi $\mathbf{G}$: accepi a te $\mathbf{M}$ || 15 religionibus ex regionibus $\mathbf{P}^2$ || 16.17 $\langle$ ni $\rangle$ si honesta . . . opinio $\boldsymbol{\varsigma}$ Or.: si honesta . . . opinio $\mathbf{PH}$: si honestas . . . opinio $\mathbf{GHV}$: $\langle$ ni $\rangle$ si honestas $\langle$ t $\rangle$ . . . opinio A. Kl., Praef. L: si $\langle$ non est $\rangle$ honesta . . . opinio Schoe. 435 || 18 aut $\boldsymbol{\omega}$: atque vulgo | arbitrare $\boldsymbol{\omega}$: arbitrare $\boldsymbol{\varepsilon}$: arbitrare $\boldsymbol{\omega}$: arbitrare

8 BT Cicero 21 73

eius domum adflictam et eversam per [vim] hominis sceleratissimi ne-108 farium latrocinium immigrare voluisse? civis est nemo tanto in populo extra contaminatam illam et cruentam P. Clodi manum, qui rem ullam de meis bonis attigerit, qui non pro suis opibus in illa tempestate me defenderit, at qui aliqua se contagione praedae, societatis, emptionis con- 5 taminaverunt, nullius neque privati neque publici iudici poenam effugere potuerunt, ex his igitur bonis quibus nemo rem ullam attigit qui non omnium iudicio sceleratissimus haberetur, di immortales domum meam concupiverunt? ista tua pulchra Libertas deos penates et familiares meos lares expulit, ut se ipsa tamquam in captivis sedibus conlocaret? 10 109 quid est sanctius, quid omni religione munitius quam domus unius cuiusque civium? hic arae sunt, hic foci, hic di penates, hic sacra, religiones, caerimoniae continentur; hoc perfugium est ita sanctum omni-42 bus ut inde abripi neminem fas sit. quo magis est istius furor ab auribus vestris repellendus qui, quae maiores nostri religionibus tuta nobis et 15 sancta esse voluerunt, ea iste non solum contra religionem labefactavit, sed etiam ipsius religionis nomine evertit.

At quae dea est? Bonam esse oportet, quoniam quidem est abs te dedicata. 'Libertas' inquit 'est.' eam tu igitur domi meae conlocasti, quam ex urbe tota sustulisti? tu cum collegas tuos summa potestate praeditos 20 negares liberos esse, cum in templum Castoris aditus esset apertus nemini, cum hunc clarissimum virum summo genere natum, summis populi beneficiis usum, pontificem et consularem et singulari bonitate et modestia praeditum, quem satis mirari quibus oculis aspicere audeas non queo, audiente populo Romano a pedisequis conculcari iuberes, cum in-25 demnatum (me) exturbares privilegiis tyrannicis inrogatis, cum principem orbis terrae virum inclusum domi contineres, cum forum armatis

catervis perditorum hominum possideres, Libertatis simulacrum in ea

1 eversam GMV Arus.: versam PH | per ... 2 latrocinium om. Arus. | per [vim] Mo.: per vim ω : per unius H: per vim $\langle per \rangle$ Syd. 279 || 2 immigrasse G¹ | civis PG: cuius HMV || 3 extra contra P¹ || 4 adtigerit P | illa P¹GMV: illam P²H: illa me Gar. | tempestate me Bai.: tempestatem PH: -e GMV || 5 atque P¹ | se om. P¹ || 7 quibus ω : quorum H: $\langle ex \rangle$ quibus Lb., sed cf. Baehrens 292 || 9 concupierunt G || 10 se M Gar.: te PGV: a te H | collocaret P²GMV: colo-P¹: collocaretur H || 12 sacra P: sacr(a)e ω || 13 religiones P²H: legiones P¹: religionis GMV || 14 fas sit ex falsit H² | quo HM: quod PGV | istius om. H | ab aedibus Ka. 404 || 15 nostris H | qui] quia Mat. 278 || 16 iste del. Ka. 405, sed cf. Man. 33; Sest. 69; Phil. 3, 7 || 17 vertit GMV || 18 est² om. H || 19 inquid P¹ | est om. H | eam om. P || 20 totam ζ Ha. || tu] tum G || 21 negares GMV:-are PH: vetares Ha. || 22.23 populi beneficiis (-cis P¹) PH: beneficiis populi GV: beneficiis p. r. M || 23 et (t in ras.) modestia P: eadem modestia GMV: eidem et modestia H || 24 audias P¹ || 25 pedisequis P²: pediequis P¹: pedissequis GH MV | indennatum H: indominato PGV:-tu M || 26 me hic add. Bai.; cf. ad Att. 8, 18 qui me exturbent: ante indemnatum Ha. ap. Rue. 34 | privilegis P¹ || 28 possideres ω cf. Mil. 76: obsideres Graev.; cf. Balb. 5

ORATIO DE DOMO SVA 107-113

domo conlocabas quae domus erat ipsa indicium crudelissimi tui dominatus et miserrimae populi Romani servitutis? eumne potissimum Libertas 111 domo sua debuit pellere, qui nisi fuisset in servorum potestatem civitas tota venisset?

At unde est ista inventa Libertas? quaesivi enim diligenter. Tanagraea 43 quaedam meretrix fuisse dicitur, eius non longe a Tanagra simulacrum e marmore in sepulcro positum fuit. hoc quidam homo nobilis non alienus ab hoc religioso Libertatis sacerdote ad ornatum aedilitatis suae deportavit; etenim cogitarat omnis superiores muneris splendore superare. 10 itaque omnia signa, tabulas, ornamentorum quod superfuit in fanis et (locis) communibus tota (e) Graecia atque insulis omnibus honoris populi Romani causa sane frugaliter domum suam deportavit. is postea quam 112 intellexit posse se interversa aedilitate a L. Pisone consule praetorem renuntiari, si modo eadem prima littera competitorem habuisset aliquem, 15 aedilitatem duobus in locis, partim in arca, partim in hortis suis conlocavit, signum de busto meretricis ablatum isti dedit, quod esset signum magis istorum quam publicae libertatis, hanc deam quisquam violare audeat, [et] imaginem meretricis, ornamentum sepulcri, a fure sublatam, a sacrilego conlocatam? haec me domo mea pellet, haec victrix adflictae 20 civitatis rei publicae spoliis ornabitur, haec erit in eo monumento quod positum est ut esset indicium oppressi senatus ad memoriam sempiternae turpitudinis? o Q. Catule! — patremne appellem (ante) an filium? 113 recentior enim memoria fili est et cum meis rebus gestis coniunctior tantumne te fefellit, cum mihi summa et cotidie maiora praemia in re 25 publica fore putabas? negabas fas esse duo consules esse in hac civitate inimicos rei publicae; sunt inventi qui senatum tribuno furenti constric-

1 ipsa om. GMV | indicium F. Nilaender, progr. Krotoschin 1874, 37; cf. § 112 p. 75, 21: indicio (-tio P) ω cf. codd. ad Rosc. com. 11; Caes. b. G. 1, 44, 6 | 2.3 libertas sua potissimum domo $\mathbf{H} \parallel \mathbf{3}$ depellere $\mathbf{H} \mid \text{nesi } \mathbf{P}^1 \mid \text{potestatem } edd. : -e \omega \parallel$ 5 at ex ad P2 | est ista (ex ita P2) inventa (om. M) ω : inventa est ista Hς | quaestui* (-tui in ras. P3?) P | 6 Tanagra Bai. : tanacras P : tanagras GHV : tanagreis M || 9 gogitarat P1 | superiores edd. : -is ω : deest V | splendores P || 10 fani *set P || 11 locis H : om. ω : post communibus add. Ha. | tota e ς : tota ω : in tota $\mathbf{H^1}$: in tota e $\mathbf{H^2}$: $\langle \mathrm{ex} \rangle$ tota Ha . $\parallel$ 12 his $\mathbf{P^1}$ $\parallel$ 13 a L. Pisone edd . : alpis se ω | renuntiare H | 14 competitorem GMV : competitor rem PH | aliquem ς : aliquam ω || 15 archa $\mathbf{H}$: area $\mathbf{M}$ | ortis $\mathbf{H}\mathbf{M}$ || 17 istorum $\langle$ licentiae $\rangle$ Markland; cf. § 131 p. 82, 21 || 17.18 deam audeat violare quisquam $\mathbf{G}\mathbf{M}$: audeat quisquam deam violare $\mathbf{V}$ || 18 et del. ς | a $\mathbf{H}\mathbf{V}$: om. $\mathbf{P}\mathbf{G}\mathbf{M}$ | sublatam $\mathbf{P}\mathbf{H}\mathbf{V}$: -um GM $\parallel$ 19 victrix Ern.: ultrix $\omega \parallel$ 20 spolis $\mathbf{P^1} \parallel$ 21 sempiternam $\mathbf{H} \parallel$ 22 ante hic add. Mo., post an Ha. ap. Rue. 34, ante appellem A. Kl. | 23 recentior enim GH : recentior P : recentior est enim V : recentior hunc M : recentior autem A. Kl. 369 | memoria fili (-ii P2) est PH : est mem. filii G : est enim mem. filii V: mem. filii M | rebus meis H || 24 cotidie (-tidie in ras. P) PH : cottidie V: quotiens GM | 25 fas esse] posse Ka. 405 | duo PV : duos GHM | 26 sunt] duo sunt H | 27 populos P

tum traderent, qui pro me patres conscriptos deprecari et populo suppli-

ces esse edictis atque imperio vetarent, quibus inspectantibus domus mea disturbaretur, diriperetur, qui denique ambustas fortunarum mearum 114 reliquias suas domos comportari iuberent. venio nunc ad patrem. tu, Q. Catule, M. Fulvi domum, cum is fratris tui socer fuisset, monumentum tuarum manubiarum esse voluisti, ut eius qui perniciosa rei publicae 5 consilia cepisset omnis memoria funditus ex oculis hominum ac mentibus tolleretur. hoc si quis tibi aedificanti illam porticum diceret, fore tempus cum is tribunus plebis, qui auctoritatem senatus, iudicium bonorum omnium neglexisset, tuum monumentum consulibus non modo inspectantibus verum adiuvantibus disturbaret, everteret idque cum eius civis qui 10 rem publicam ex senatus auctoritate consul defendisset domo coniun-

At videte hominis intolerabilem audaciam cum proiecta quadam et effrenata cupiditate. monumentum iste umquam aut religionem ullam excogitavit? habitare laxe et magnifice voluit duasque et magnas et no- 15 biles domos coniungere. eodem puncto temporis quo meus discessus isti causam caedis eripuit, a Q. Seio contendit ut sibi domum venderet. cum ille id negaret, primo se luminibus eius esse obstructurum minabatur. adfirmabat Postumus se vivo illam domum istius numquam futuram. acutus adulescens ex ipsius sermone intellexit quid fieri oporteret; ho- 20 minem veneno apertissime sustulit. emit domum licitatoribus defatigatis prope dimidio carius quam aestimabatur.

Quorsum igitur haec oratio pertinet? domus illa mea prope tota vacua est; vix pars aedium mearum decima ad Catuli porticum accessit. causa fuit ambulatio et monumentum et ista Tanagraea oppressa libertate Li- 25 bertas. in Palatio pulcherrimo prospectu porticum cum conclavibus pavimentatam trecentum pedum concupierat, amplissimum peristylum, cetera eius modi, facile ut omnium domos et laxitate et dignitate superaret. et homo religiosus cum aedis meas idem emeret et venderet, tamen illis

1 spectantibus $\mathbf{H} \parallel 2$ diriperetur del. Mat. 276 | fortu|tunarum $\mathbf{P} \parallel 3$ reliquas $\mathbf{P}^1 \parallel \mathrm{suas} \ \zeta : \mathrm{tuas} \ \omega : \mathrm{suas} \ sed \ post \ domos \ \mathbf{M} : \langle \mathrm{in} \rangle \mathrm{suas} \ Ha. \parallel \mathrm{comportari}$ inberent $\mathbf{P} : -\mathrm{are}$ inberent $\mathbf{GMV} : \mathrm{comportarent} \ \mathbf{H} \parallel 4 \ Q. \ C. \ M. \ Q. \ \mathrm{fulvi} \ scr. \ G^1 : \ Q. \ \mathrm{catule} \ M. \ \mathrm{quinti} \ G^2 \parallel \mathrm{his} \ \mathbf{P}^1 \parallel 7 \ \mathrm{deceret} \ \mathbf{P}^1 \parallel 8 \ \mathrm{is} \ \mathbf{P}^2 \ \mathrm{HMV} : \mathrm{his} \ \mathbf{P}^1 \ \mathbb{G} \parallel 9 \ \mathrm{non} \ \mathrm{modo} \ \mathrm{inspectantibus} \ bis \ \mathbf{P}^1 \parallel 10 \ \mathrm{disturbaret} \ G^2 : -\mathrm{are} \ \omega \ Naeg. \parallel everteret \ \zeta : -\mathrm{ere} \ \omega : \mathrm{evertere} \ \langle \mathrm{audere} \rangle \mathrm{t} \ Naeg. \parallel \mathrm{civis} \ \mathrm{qui} \ \mathrm{PHV} : \mathrm{quisque} \ \mathrm{G} : \mathrm{qui} \ \mathrm{M} \parallel 12 \ \mathrm{accedere} \ \mathbf{P}^1 \parallel 13 \ \mathrm{at} \ \mathrm{ex} \ \mathrm{ad} \ \mathbf{P}^2 \parallel 14 \ \mathrm{monimentum} \ \mathrm{PG} \parallel \mathrm{unquam} \ \mathrm{PH} \ \mathrm{G}^2 \mathrm{V} : \mathrm{nunquam} \ \mathrm{M} : \mathrm{quam} \ \mathrm{G}^1 \parallel 15 \ \mathrm{cogitavit} \ Lb. \parallel 17 \ \mathrm{caedis} \ \mathrm{om} \ \mathrm{GM} \parallel \mathrm{a} \ \mathrm{q. seio} \ \zeta \ \mathrm{cf.} \ \S \ 129 \ p. \ 81, \ 21 : \mathrm{adque} \ \mathrm{seio} \ \mathrm{P}^1 : \mathrm{ad} \ \bar{\mathrm{q. ueseium}} \ \mathrm{P}^2 : \mathrm{atque} \ \mathrm{ueseium} \ \mathrm{G} : \mathrm{utque} \ \mathrm{ueseium} \ \mathrm{H} : \mathrm{atque} \ \mathrm{severe} \ \mathrm{M} : \mathrm{atque} \ \mathrm{V} \parallel 18 \ \mathrm{primo} \ \mathrm{PHV} : -\mathrm{um} \ \mathrm{GM} \parallel \mathrm{obstructurum} \ \mathrm{HM} : \mathrm{obstricturum} \ \mathrm{PGV} \parallel 19 \ \mathrm{futurum} \ \mathrm{H} \parallel 20 \ \mathrm{qui} \ \mathrm{P}^1 \parallel 21 \ \mathrm{licitatoribus} \ \mathrm{Pantagathus} : \mathrm{litigatoribus} \ \mathrm{PGH} : \mathrm{litigationibus} \ \mathrm{M} : \mathrm{ligatoribus} \ \mathrm{V} \parallel 22 \ \mathrm{demedio} \ \mathrm{P}^2 \mathrm{V} \parallel \mathrm{aestimabatur} \ \mathrm{Gar.} : \mathrm{end} \ \mathrm{Gar} : \mathrm{existimabat} \ \mathrm{M} \parallel 23 \ \mathrm{quor} \ \mathrm{existimabat} \ \mathrm{M} \parallel 23 \ \mathrm{quor} \ \mathrm{existimabat} \ \mathrm{M} = -\mathrm{existimabat} \ \mathrm{Gar} : \mathrm{existimabat} \ \mathrm{M} \parallel 24 \ \mathrm{pars} \ \mathrm{aedium} \ \mathrm{praesidium} \ \mathrm{P} \parallel 25 \ \mathrm{tanagrea} \ \omega : \mathrm{deest} \ \mathrm{V} \parallel 26 \ \mathrm{prospectum} \ \mathrm{H}^1 \ \mathrm{pum} \ \mathrm{G} = -\mathrm{existimabat} \ \mathrm{M} = -\mathrm{existimabat} \ \mathrm{G} = -\mathrm{existimabat} \ \mathrm{existimabat} \ \mathrm{G} = -\mathrm{existimabat} \ \mathrm{G} = -\mathrm{existimabat} \ \mathrm{G$

ORATIO DE DOMO SVA 113-119

tantis tenebris non est ausus suum nomen emptioni illi adscribere. posuit Scatonem illum, hominem sua virtute egentem, ut is qui in Marsis, ubi natus est, tectum cui imbris vitandi causa succederet iam nullum haberet, aedis in Palatio nobilissimas emisse se diceret. inferiorem aedium partem adsignavit non suae genti Fonteiae, sed Clodiae, quam reliquit, quem in numerum ex multis Clodiis nemo nomen dedit nisi aut egestate aut scelere perditus. hanc vos, pontifices, tantam, (tam) variam, tam novam in omni genere voluntatem, impudentiam, audaciam, cupiditatem comprobabitis?

'Pontifex' inquit 'adfuit.' non te pudet, cum apud pontifices res agatur, 117 pontificem dicere et non collegium pontificum adfuisse, praesertim cum' tribunus plebis vel denuntiare potueris vel etiam cogere? esto, collegium non adhibuisti; quid? de collegio quis tandem adfuit? opus erat enim auctoritate, quae est in his omnibus, sed tamen auget et aetas et honos 15 dignitatem; opus erat etiam scientia, quam si omnes consecuti sunt, tamen certe peritiores vetustas facit. quis ergo adfuit? 'frater' inquit 118 'uxoris meae.' si auctoritatem quaerimus, etsi id est aetatis ut nondum consecutus sit, tamen quanta est in adulescente auctoritas, ea propter tantam conjunctionem adfinitatis minor est putanda, sin autem scientia 20 est quaesita, quis erat minus peritus quam is qui paucis illis diebus in collegium venerat? qui etiam tibi erat magis obstrictus beneficio recenti, cum se fratrem uxoris tuae fratri tuo germano antelatum videbat, etsi in eo providisti ne frater te accusare posset, hanc tu igitur dedicationem appellas, ad quam non collegium, non honoribus populi Romani ornatum 25 pontificem, non denique adulescentem quemquam (alium), cum haberes in collegio familiarissimos, adhibere potuisti? adfuit is, si modo adfuit, quem tu impulisti, soror rogavit, mater coegit. videte igitur, pontifices, 119 quid statuatis in mea causa de omnium fortunis, verbone pontificis pu-

2 egentem P2H: megentem P1GV: negentem M | his P1 | 3 cui (quoi) Usterius: qui PMV : quod GH : quo Lb. | iam om. H | 4 nobilissimis G¹V | emisse se GHVM: emisisse P^1 : emisisse se P^2 || 5 foniti(a)e GM | reliquid P^1 || 6 numerum] merum P || 7 tantam $\langle \tan \rangle$ Ha.: tantam P^1 : tan ω || 8 gere P | voluntatem ω : -um Mdv. 3 140, fort. recte: del. Ka. 402 || 9 comprobatis** G: comprobati sunt MV | 10 inquid P1 | 11 et P2GMV : te H : om. P1 | 12 poteris P1 | est P1 | 13.14 opus erat enim auctoritate Spengel 403 : posuerat (-eras M) enim auctoritatem ω: opus enim erat auct. Markland | 14 auctoritatem in uno ς | et aetas et honos PG: et honos et (a)etas HM: etas et honos V | 15 etiam] et H | scientia HG2M : -am PG1V || 16 certe PHV : arte G : om. M | peritioris $\mathbf{P^1}$ | inquid $\mathbf{P^1}$ || 17 nondum $\langle \text{magnam} \rangle$ Lehmann 566 || 18 quanta $\langle \text{quanta} \rangle$ Lb. : quanta(cumque) Markland | adulescentiae H | 19 putanda est GMV | 20 his P || 21 qui ex quo P | erit P || 22 videbit H : videbatur M || 23 posset H : possit ω || 25 adulescentem] adulta aetate Sh. B. 266 | alium hic add. Mue.: scientem Lb. : nisi ante adulescentem Wui. : non Mdv.3 141 : alium praeter illum Mo.: adulescente (illo scientiore) m coni. Lehmann 566 ∦ 26 is P2HMV: is*+ G: om. P || 28 verbone] ergo ne H | pontificis edd. : -es ω | putetis PGV : putatis H : om. M

tetis, si is postem tenuerit et aliquid dixerit, domum unius cuiusque consecrari posse, an istae dedicationes et templorum et delubrorum religiones ad honorem deorum immortalium sine ulla civium calamitate a maioribus nostris constitutae sint. est inventus tribunus plebis qui consularibus copiis instructus omni impetu furoris in eum civem inruerit quem 5 120 perculsum ipsa res publica suis manibus extolleret, quid? si qui similis istius - neque enim iam deerunt qui imitari velint - aliquem mei dissimilem, cui res publica non tantum debeat, per vim adflixerit, domum eius per pontificem dedicaverit, id vos ista auctoritate constituetis ratum esse oportere? dicitis: 'quem reperiet pontificem?' quid? et (pontifex et) 10 tribunus plebis idem esse non potest? M. Drusus, ille clarissimus vir, tribunus plebis pontifex fuit. ergo si is Q. Caepionis, inimici sui, postem aedium tenuisset et pauca verba fecisset, aedes Caepionis essent dedica-121 tae? nihil loquor de pontificio iure, nihil de ipsius verbis dedicationis, nihil de religione, caerimoniis; non dissimulo me nescire ea quae, etiam 15 si scirem, dissimularem, ne aliis molestus, vobis etiam curiosus viderer; etsi effluunt multa ex vestra disciplina quae etiam ad nostras aures saepe permanant, postem teneri in dedicatione oportere videor audisse templi; ibi enim postis est ubi templi aditus et valvae. ambulationis postes nemo umquam tenuit in dedicando; simulacrum autem aut aram 20 si dedicasti, sine religione loco moveri potest, sed iam hoc dicere tibi non licebit, quoniam pontificem postem tenuisse dixisti.

22 Quamquam quid ego de dedicatione loquor aut quid de vestro iure et religione contra quam proposueram disputo? ego vero, si omnia sollemnibus verbis, veteribus et proditis institutis acta esse dicerem, tamen me 25

1 is postem P^2H : his postem P^1 : postem M: sponte $GV \parallel 3$ cium $P^1 \parallel 5$ constructus $GV \parallel 6$ si qui PGM: si quis H: si $V \parallel 7$ aliquem ex quem $P^2 \mid$ mei [dis]similem [cui...8 debeat] Ka. $403 \parallel 8$ vim PHG^2 : viam $G^1MV \parallel 9$ dedicarit $H \parallel 10$ dicitis Ang.: dicis $\omega \mid$ reperiet edd.: reperit MV: repperit P^1GH : reppererit $P^2 \mid$ pontifex et add. Bai. $\parallel 11$ vir om. $HM \parallel 12$ is q. HM: is q q q : hisque P^1 : isque $V \mid$ caepionis P: ceptionis P: ceptionis P: ceptionis P: ceptionis P: dedicatae PHG^2 : dicat(a)e P^1 is is P^1 : dissimiler P^1 : dissimiler P^1 : dissimiler P^1 : dissimiler P^2 : dicat(a)e P^2 : dicat(a)e P^2 : dicat(a)e P^2 : dissimiler P^2 : dicat(a)e P^2 : dicat(a)e P^2 : dissimiler P^2 : dicat(a)e P^2 : dicat(a)e P^2 : dissimiler P^2 :

ORATIO DE DOMO SVA 119-125

rei publicae iure defenderem. an cum tu, eius civis discessu cuius unius opera senatus atque omnes boni civitatem esse incolumem totiens iudicassent, oppressam taeterrimo latrocinio cum duobus sceleratissimis consulibus rem publicam teneres, domum eius qui patriam a se servatam s perire suo nomine noluisset per pontificem aliquem dedicasses, posset recreata res publica sustinere? date huic religioni aditum, pontifices; 123 iam nullum fortunis communibus exitum reperietis, an si postem tenuerit pontifex et verba ad religionem deorum immortalium composita ad perniciem civium transtulerit, valebit (in) iniuria nomen sanctissi-10 mum religionis; si tribunus plebis verbis non minus priscis et aeque sollemnibus bona cuiuspiam consecrarit, non valebit? atqui C. Atinius patrum memoria bona Q. Metelli, qui eum ex senatu censor eiecerat, avi tui, Q. Metelle, et tui, P. Servili, et proavi tui, P. Scipio, consecravit foculo posito in rostris adhibitoque tibicine, quid tum? num ille furor tribuni 15 plebis ductus ex non nullis perveterum temporum exemplis fraudi Metello fuit, summo illi et clarissimo viro? certe non fuit. vidimus hoc idem 124 Cn. Lentulo censori tribunum plebis facere. num qua igitur is bona Lentuli religione obligavit? sed quid ego ceteros? tu, tu, inquam, capite velato, contione advocata, foculo posito bona tui Gabini, cui regna omnia 20 Syrorum, Arabum Persarumque donaras, consecrasti, quod si tum nihil est actum, quid in meis bonis agi potuit? sin est ratum, cur ille gurges helluatus tecum simul rei publicae sanguine ad caelum tamen exstruit villam in Tusculano visceribus aerari, mihi meas ruinas, quarum ego similem totam urbem esse passus non sum, aspicere non licuit?

Omitto Gabinium; quid? exemplo tuo bona tua nonne L. Ninnius, vir 125 omnium fortissimus atque optimus, consecravit? quod si, quia ad te pertinet, ratum esse negas oportere, ea iura constituisti in praeclaro tribunatu tuo quibus in te conversis recusares, alios everteres; sin ista consecratio legitima est, quid est quod profanum in tuis bonis esse possit?

1 defenderem iure GMV | tu cum GM : tun cum V || 4 rei p. G^1V | teneres P^2GMV : tenere P^1H || 5 aliquam P | dedicasses P^2HG^2 : -asset P^1G^1MV || 6 date GMV : de PH | huic P^1GMV : hac P^2H | religioni P^2GMV : -e P^1H || 7 reperietis M : repp- G : reperiretis PH : reperires V || 9 trastulerit G : transtulerint V | in ζ ed. V. | nomen (en in ras.) P || 10 si* (teras.) P | acque Bai. : p(a)ene (poe- G) ω : plane Lb. || 11 civis cuiuspiam $H\zeta$ || 12 eiecerat ζ : reiecerat ω : reiecerat P^1 | tui+****|*q* (q in ras.) P : tuique P || 14 num || non P || 15 ex ex ex P || tempororum P || 17 num qua P || 18 religione P : -i properties P || 18 religione P : -i properties P || 18 religione P : -i properties P || 20 donaras edd. : donas P || 3 dona mathematical extremely P || 21 est P || 4 dona mathematical extremely P || 22 extrust P || 24 esse om. P || 25 tuo edd. : tua P || 24 esse om. P || 26 ad om. P || 27 ex P || 25 tuo edd. : tua P || 0. Inumius P || 26 ad om. P || 27 ex P || 28 everteres sin P || 27 ex P || 28 everteres sin P || 27 ex P || 28 everteres sin P || 28 everteres sin P || 29 everteres sin P || 29 everteres sin P || 21 everteres sin P || 22 everteres sin P || 25 everteres sin P || 26 everteres sin P || 27 exerteres sin P || 28 everteres sin P || 29 everteres sin P || 10 everteres sin P || 29 everte

an consecratio nullum habet (ius), dedicatio est religiosa? quid ergo illa tua tum obtestatio tibicinis, quid foculus, quid preces, quid prisca (verba) voluerunt? ementiri, fallere, abuti deorum immortalium numine ad hominum (metum) timoremque voluisti? nam si est illud ratum — mitto Gabinium — tua domus certe et quicquid habes aliud Cereri est consecratum; sin ille ludus fuit, quid te impurius, qui religiones omnis pollueris aut ementiundo aut stuprando? 'iam fateor' inquit 'me in Gabinio nefarium fuisse.' quippe vides poenam illam a te in alium institutam in te ipsum esse conversam. sed, homo omnium scelerum flagitiorumque documentum, quod in Gabinio fateris, cuius impudicitiam pueritiae, libidines adulescentiae, dedecus et egestatem reliquae vitae, latrocinium consulatus vidimus, cui ne ista quidem ipsa calamitas iniuria potuit accidere, id in me infirmas et gravius esse dicis quod uno adulescente quam quod contione tota teste fecisti?

49 127

'Dedicatio magnam' inquit 'habet religionem.' nonne vobis Numa 15 Pompilius videtur loqui? discite orationem, pontifices, et vos, flamines; etiam tu, rex, disce a gentili tuo, quamquam ille gentem istam reliquit, sed tamen disce ab homine religionibus dedito ius totum omnium religionum. quid? in dedicatione nonne et quis dedicet et quid (et) quo modo quaeritur? an tu haec ita confundis et perturbas ut, quicumque velit, quod velit, quo modo velit, possit dedicare? quis eras tu qui dedicabas? quo iure, qua lege, quo exemplo, qua potestate? ubi te isti rei populus Romanus praefecerat? video enim esse legem veterem tribuniciam quae vetet iniussu plebis aedis, terram, aram consecrari. neque tum hoc ille Q. Papirius, qui hanc legem rogavit, sensit neque suspicatus est fore 25 periculum ne domicilia aut possessiones indemnatorum civium consecrarentur. neque enim id fieri fas erat, neque quisquam fecerat, neque

1 ius ζ | ergo] ego P || $^{\circ}_{i}$ verba hic add. Or., ante prisca Ha. || 3 valuerunt ζ | nomine Mo. || 4 metum add. Ha. : religionem (?) A. Kl. | timoremque P¹ : timorem qui P²GMV : timorem quid H : timorem Man. || 5 cere $^{\circ}$ H || 6 religionis G¹V || 7 ementiendo HM | au G | inquid P | in gabinio me H || 10 impudicitiam ζ : inpudiciti(a)e (vel im-) ω | libidinis GMV || 12 calamitas iniuria H ζ : calamitas iuria P¹ : calamitas in iniuria M : calamitatis iniuria P²GV || 14 teste fecisti P² : este fecisti P¹ : est effecisti G¹V : effecisti HG²M || 15 magnam inquit (-d P) PH : inquit magnam GMV || 16 ponpilius PH || 17 tu rex ex turpex P² | gentili tuo ζ : gentiliatu P¹ : gentili at tu P²H : gentili actu V : gentiliutu G : gentili ambitu M | reliquid P¹ || 18 ius totum PGM : iusto tum H : iustorum V | religionum perito H || 19 dedicationem GMV | et¹ om. GMV || dedicet Bai. : dicit id V : dicit ω | quid H ζ : qui ω | et³ H ζ : om. ω || 21 possit P²GMV : posset P¹H || 23 praefecerat PH : -erant M : -erunt GV || 24 quae vetet iniussu PH : quē te* (t eras.) iniussu G : que tetinius iussu M : quem tetinius V | consecrari Bai. : -are ω || 25 ille om. H | q. GH : $\overline{q}$ P² : quae $\overline{P}$ ¹ : -que MV

ORATIO DE DOMO SVA 125-130

erat causa cur prohibendo non tam deterrere videretur quam admonere. sed quia consecrabantur aedes, non privatorum domicilia, sed quae sa- 128 crae nominantur, consecrabantur agri, non ita ut nostra praedia, si qui vellet, sed ut imperator agros de hostibus captos consecraret, statueban-5 tur arae quae religionem adferrent ipsi [si] loco (quo) essent consecratae, hace nisi plebes iussisset fieri vetuit. quae si tu interpretaris de nostris aedibus atque agris scripta esse, non repugno; sed quaero quae lex lata sit ut tu aedis meas consecrares, ubi tibi haec potestas data sit, quo iure feceris, neque ego nunc de religione sed de bonis omnium nostrum, nec 10 de pontificio sed de iure publico disputo. lex Papiria vetat aedis iniussu 50 plebis consecrari, sit sane hoc de nostris aedibus ac non de publicis templis: unum ostende verbum consecrationis in ipsa tua lege, si illa lex est ac non vox sceleris et crudelitatis tuae. quod si tibi tum in illo rei publicae 129 naufragio omnia in mentem venire potuissent aut si tuus scriptor in illo 15 incendio civitatis non syngraphas cum Byzantiis exsulibus et cum legatis Brogitari faceret, sed vacuo animo tibi ista non scita sed portenta conscriberet, esses omnia si minus re, at verbis legitimis consecutus. sed uno tempore cautiones fiebant pecuniarum, foedera feriebantur provinciarum, regum appellationes venales erant, servorum omnium vicatim 20 celebrabatur tota urbe discriptio, inimici in gratiam reconciliabantur, imperia scribebantur nova iuventuti, Q. Seio venenum misero parabatur, de Cn. Pompeio, propugnatore et custode imperi, interficiendo consilia inibantur, senatus ne quid esset, ut lugerent semper boni, ut capta res publica consulum proditione vi tribunicia teneretur. haec cum tot tan-25 taque agerentur, non mirum est, praesertim in furore animi et caecitate, multa illum et te fefellisse.

At videte quanta sit vis huius Papiriae legis in re tali, non qualem tu 130 adfers, sceleris plenam et furoris. Q. Marcius censor signum Concordiae

1 (non . . . admonere) cf. coll. Avellana (CSEL 35), ep. 100, 20 quando, sicut ille ait, non tam deterrere quam admonere animos haec ludibria videantur.

1 deterrere PH: terrere GV: deest M | videretur edd.: videatur ω : deest M | 2 privatorum H: -arum PGV: deest M: privata Mo. || 5 ipsi loco \langle quo \rangle Ha. ap. Rue. 35: ipsi si loco ω : ipsi ei loco \langle quo \rangle Mdv.\frac{1}{36}: ipsi loco si R. Kl.: ipsae si loco Naeg. || 6 plebs H | iussissent GM | quae] quam Ha. | tui P\frac{1}{2} | 7 scriptam P Ha. || 10 de\frac{1}{2} om. H | iniussu PMV: in iniussu GH || 11 sana G\frac{1}{2} | 15 cum\frac{1}{2} et cum H | Byzantiis edd.: bi- HG\frac{1}{2}: byzantis (bi- G\frac{1}{2}) PG\frac{1}{2}: byrantis (bi- V) MV || 16 Brogitari Ha.; cf. har. resp. 28 p. 102, 21; Sest. 56: rogitaris P\frac{1}{2}: rogitatis P\frac{2}{2}GMV: rogatis H || 17 r\frac{1}{2}G || 19 servorum Ang.: sermones ω : sermone G\frac{2}{2} || 20 discriptio Buecheler: de- \omega | nimici P\frac{1}{2} | imperi P\frac{1}{2} || 21 scribebantur Lb.: adscribebantur P\frac{2}{2}: assc- G\frac{1}{2}V: asc- HG\frac{2}{2}M: adscriberentur P\frac{1}{2} | iuventuti edd.: -e \omega: uventute V | q. seio P: q. seyo H\frac{2}{2}: seyo H\frac{1}{2}: quem se o G: que se o M: quem sed V || 23 boni semper H || 24 vi\frac{1}{2} ut P | tante G\frac{1}{2} || 27 at ex ad P\frac{2}{2} || 28 plenam PHG\frac{2}{2}: penam G\frac{1}{2}MV | q. PH: \bar{q}ue G: qu(a)e MV | marcius P\frac{2}{2}V: margius P\frac{1}{2}: martius GHM

fecerat idque in publico conlocarat. hoc signum C. Cassius censor cum in curiam transtulisset, collegium vestrum consuluit num quid esse causae 51 videretur quin id signum curiamque Concordiae dedicaret. quaeso, pontifices, et hominem cum homine et tempus cum tempore et rem cum re comparate, ille erat summa modestia et gravitate censor, hic tribunus s plebis scelere et audacia singulari, tempus illud erat tranquillum et in libertate populi et gubernatione positum senatus, tuum porro tempus li-131 bertate populi Romani oppressa, senatus auctoritate deleta. res illa plena iustitiae, sapientiae, dignitatis; censor enim, penes quem maiores nostri, id quod tu sustulisti, iudicium senatoriae dignitatis esse voluerunt, Con- 10 cordiae signum volebat in curia curiamque ei deae dedicare; praeclara voluntas atque omni laude (digna); praescribere enim se arbitrabatur ut sine studiis dissensionis sententiae dicerentur, si sedem ipsam ac templum publici consili religione Concordiae devinxisset, tu cum ferro, cum metu, cum edictis, cum privilegiis, cum praesentibus copiis perditorum, absen- 15 tis exercitus terrore et minis, consulum societate et nefario foedere servitute oppressam civitatem teneres, Libertatis signum posuisti magis ad ludibrium impudentiae quam ad simulationem religionis, ille in curia (Concordiam), quae poterat sine cuiusquam incommodo dedicari, tu in civis optime de re publica meriti cruore ac paene ossibus simulacrum 20 132 non libertatis publicae, sed licentiae conlocasti, atque ille tamen ad collegium rettulit, tu ad quem rettulisti? si quid deliberares, si quid tibi aut piandum aut instituendum fuisset religione domestica, tamen instituto ceterorum vetere rem ad pontificem detulisses; novum delubrum cum in urbis clarissimo loco nefando quodam atque inaudito instituto inchoares, 25 referendum ad sacerdotes publicos non putasti? ac si collegium pontificum adhibendum non videbatur, nemone horum tibi idoneus visus est,

1 idqui $P^1 \parallel 2$ transtulissed $P^1 \parallel 3$ curiamque concordiae P: curiamque concordiam H: in curiam concordi(a)e GM: concordie in curiam $V \parallel 7$ et om. $P^1 \parallel 8$ illa res $GMV \parallel 9$ maiores ex mores $G^2 \parallel 10$ senatoriae dignitatis $Lahmeyer^2$ 71: senator de dignitate his P^1 : senatus de dignitate P^2GHM : senatorium de dignitate V: senatorium senat

ORATIO DE DOMO SVA 130-134

qui aetate, honore, auctoritate antecellunt, cum quo dedicationem communicares? quorum quidem tu non contempsisti sed pertimuisti dignitatem, an tu auderes quaerere ex P. Servilio aut ex M. Lucullo, quorum 52 ego consilio atque auctoritate rem publicam consul ex vestris manibus ac 5 facibus eripui, quibusnam verbis aut quo ritu — primum hoc dico — civis domum consecrares, deinde civis eius cui princeps senatus, tum autem ordines omnes, deinde Italia tota, post cunctae gentes testimonium huius urbis atque imperi conservati dedissent? quid diceres, o nefanda et perni- 133 ciosa labes civitatis? 'ades, Luculle, ades, Servili, dum dedico domum Ci-10 ceronis, ut mihi praeeatis postemque teneatis!' es tu quidem cum audacia tum impudentia singulari, sed tibi tamen oculi, voltus, verba cecidissent, cum te viri, qui sua dignitate personam populi (Romani) atque auctoritatem imperi sustinerent, verbis gravissimis proterruissent neque sibi fas esse dixissent furori interesse tuo atque in patriae parri-15 cidio exsultare, quae cum videres, tum te ad tuum adfinem non delec- 134 tum a te, sed relictum a ceteris contulisti. quem ego tamen credo, si est ortus ab illis quos memoriae proditum est ab ipso Hercule perfuncto iam laboribus sacra didicisse, in viri fortis aerumnis non ita crudelem fuisse ut in vivi etiam et spirantis capite bustum suis manibus imponeret. qui 20 aut nihil dixit nec fecit omnino poenamque hanc maternae temeritatis tulit, ut mutam in delicto personam nomenque praeberet, aut, si dixit aliquid verbis haesitantibus postemque tremebunda manu tetigit, certe nihil rite, nihil caste, nihil more institutoque perfecit. viderat ille Mure-

10 aut mihi praeeatis postem teneatis Arusianus, $GL\ VII\ 504$, $5\parallel$ 16 quem ... 18 didicisse Servius, $Aen.\ 8$, $270\parallel$ 18 non ... 19 ut viventis etiam et spirantis capitibus cum suis manibus (var, eum suis navibus) imponeret Arusianus, $GL\ VII\ 483.30$

1 qui aetate ex quaetante P2 | cum quo Mue. : cum eo PG : cum eos M : cum in eo V: ut cum eo H | (de) dedicatione Ha. | communicare G2 || 2 set (s in ras.) P | 4 rem om. G¹ | 5 facibus ω : faucibus M ed. R., sed cf. Mdv. 3 141, adn. | aut ex at G2 | 6 consecrare *s (-s in ras.) P | deinde PH : dein G2 : de G1M : ac de V | tum autem PM : tu autem GV : tui etiam H | 6.7 ordines omnes P : ordinis omnis H: om. GMV | 8 qui P | 9 ades luculle ades servili \(\zeta : \) ades luculle servili P1GMV : ades ades luculle servili P2H | 10 ut] aut Arus. | praecatis Arus. : pareatis ω | postemque ω : ostemque $\mathbf{P}^1$: postem Arus. || 11 audicia $\mathbf{G}^1$ || 12 Romani $add.\ ed.\ R\parallel$ 13 perterruissent $MV\parallel$ 14 interesse* $P\parallel$ suo $H^1\parallel$ 15 exsultare Koch 13; $cf.\ Balb.$ 59; Sest. 88: et scelere ω : excellere Bai.: et scelere $\langle$ personam nomenque praebere $\rangle$ $A.\ Kl.,\ Praef.\ LX\parallel$ delectum edd.: deiectum $\omega\parallel$ 16 quem ex quae P² || 18 didicisse Serv. ς: dedisse ω || 19 in vivi] viventis (imposuit in illa re in lemmate) Arus. | etiam et spirantis Arus. : etiam spirantis (-m et sp- in ras. P) PHM: etiam si irantis G: etiam surantis V | capite bustum Gar.: capitibus tum PGH : capitibus cum V Arus. codd. (var. eum) : caput bustum M | qui ex quia P² || 20 nec PGM : aut HV || 21 mutam Naug. : mutuam ω | in (alieno) delicto Koch 14; cf. sen. 3 p. 4, 10 sub alieno scelere delituit | 22 tremebunda (tremi- P) manu tet. PH : manu tet. tremebunda GMV | 23 instituque G¹ | perficit P¹

nam, vitricum suum, consulem designatum, ad me consulem cum Allobrogibus communis exiti indicia adferre, audierat ex illo se a me bis salu-135 tem accepisse, separatim semel, iterum cum universis. qua re quis est qui existimare possit huic novo pontifici primam hanc post sacerdotium initum religionem instituenti vocemque mittenti non et linguam ommutuisse et manum obtorpuisse et mentem debilitatam metu concidisse, praesertim cum ex collegio tanto non regem, non flaminem, non pontificem videret fierique particeps invitus alieni sceleris cogeretur et gravissimas poenas adfinitatis impurissimae sustineret?

58 Sed ut revertar ad ius publicum dedicandi, quod ipsi pontifices semper 10 136 non solum ad suas caerimonias sed etiam ad populi iussa accommodaverunt, habetis in commentariis vestris C. Cassium censorem de signo Concordiae dedicando ad pontificum collegium rettulisse eique M. Aemilium pontificem maximum pro collegio respondisse, nisi eum populus Romanus nominatim praefecisset atque eius iussu faceret, non videri 15 eam posse recte dedicari. quid? cum Licinia, virgo Vestalis summo loco nata, sanctissimo sacerdotio praedita, T. Flaminino Q. Metello consulibus aram et aediculam et pulvinar sub Saxo dedicasset, nonne eam rem ex auctoritate senatus ad hoc collegium Sex. Iulius praetor rettulit? cum P. Scaevola pontifex maximus pro collegio respondit, QVOD IN LOCO 20 PUBLICO LICINIA GAI FILIA INIVSSU POPULI DEDICASSET, SACRUM NON VIDERIER. quam quidem rem quanta severitate quantaque diligentia senatus (egerit), ex ipso senatus consulto facile cognoscetis. (SENATVS CONSVLTVM>.

137 Videtisne praetori urbano negotium datum ut curaret ne id sacrum es- 25 set et ut, si quae essent incisae aut inscriptae litterae, tollerentur? o tem-

1 me om. G || 2 communibus G1 || 3 accepisse (p in ras.) P | paratim P1 | i*terum P | 5 voceque H | non et P2H : nonne et P1GM : nonne ex V | ommutuisse P: obm- ω | 8 fieriquae P1 | alieni sceleris invitus H | 10 dedicandi M cf. § 138 p. 85, 18 quae sunt adhuc a me de iure dedicandi disputata : iudicandi ω || 11 ad² ex a P^2 | iussa om. GMV || 12 C. om. G || 13 pontificium P^1M | retulisse ω | eique P^2GH : que P^1 : ei q. MV: atque Bai. || 14 pontific*um (i eras.) P | eum om. GMV | 15 iussa MV | 16 eam Bai. : ea ω : om. M | recte posse ded. H : posse ded. recte M | licinia PG2 : lucinia G1HMV | 17 nata om. H | praedita t. (-ta ex -ca et T in ras. G²) GH: praeditatio (tio in ras. P) PM: praedicatio V | Flaminino edd.: flaminio P²GHM: flaminino V: flamini P¹ | metello HG²M: metallo G1V: metellos P1: metellus P2 | 18 dedicasset (t in ras. P) PHG2: -assent $G^{1}MV \parallel 19 \text{ rettulit } P : \text{retu-} \omega \parallel 20 \text{ cum} \end{bmatrix} \text{ tum } G \mid \text{quod } \omega : \text{quid } P : \langle si \rangle \text{ quid}$ Mo. | 21 ·c·f· ω : C. c. V | 22 viderier (rier in ras.) P : viderier (-eretur V) esse GMV fort. recte: videri esse H | quam PH: qua GM Mue. : quia V | rem P2H : re P¹GMV : (in) re Mue. || 23 egerit add. Ha. : tractaverit A. Kl. (post 22 quanta Drechsler 299): sustulerit Naug.: persecutus sit Lb.: fuerit Mue. | consulto sustulerit H || 23.24 SENATVS CONSVLTVM add. Bai.: recita senatus consultum. SENATVS CONSVLTVM add. Lb. | 26 ut si quae P2H : usiquae P1 : utique G'V: uti quae G2: ut que M

ORATIO DE DOMO SVA 134-139

pora, o mores! tum censorem, hominem sanctissimum, simulacrum Concordiae dedicare pontifices in templo inaugurato prohibuerunt, post autem senatus in loco augusto consecratam iam aram tollendam ex auctoritate pontificum censuit neque ullum est passus ex ea dedicatione litterarum exstare monumentum; tu, procella patriae, turbo ac tempestas pacis atque oti, quod in naufragio rei publicae tenebris offusis, demerso populo Romano, everso atque eiecto senatu dirueris, aedificaris religione omni violata, religionis tamen nomine contaminaris, in visceribus (eius) qui urbem suis laboribus ac periculis conservasset monumentum deletae rei publicae conlocaris, †ab aequitum nota doloris † bonorum omnium sublato Q. Catuli nomine incideris, id sperasti rem publicam diutius quam quoad mecum simul expulsa careret his moenibus esse laturam?

Ac si, pontifices, neque is cui licuit, neque id quod fas fuit dedicavit, 138 quid me attinet iam illud tertium quod proposueram docere, non iis institutis ac verbis quibus caerimoniae postulant dedicasse? dixi a principio nihil me de scientia vestra, nihil de sacris, nihil de abscondito pontificum iure dicturum. quae sunt adhuc a me de iure dedicandi disputata non sunt quaesita ex occulto aliquo genere litterarum, sed sumpta de medio, ex rebus palam per magistratus actis ad collegiumque delatis [ex senatus consulto, ex lege]. illa interiora iam vestra sunt, quid dici, quid praeiri, quid tangi, quid teneri ius fuerit. quae si omnia e Ti. Coruncani 139 scientia, qui peritissimus pontifex fuisse dicitur, acta esse constarent, aut

3 iam Bai. : eam ω || 5 turbo P2GMV : turba P1H || 6 paci P | oti P : -ii H : odii GMV | 7 demerso P2H : di- GMV : demersos P1 | 8 religione PHV : -i G : -em M | religionis Markland : rei (i in ras. P) P1H : rei p. P3 : res GMV | 8.9 visceribus (eius) qui Jeep³ 4 : hisce (hy- V) rebus ut in ω : eius civis aedibus qui $Mdv.^2$ 224 || 9 urbem P^1 : urbe quam ω | conservasset edd.: consecrasset ω || 10 delatae P^1M | collocares G^2 | ab aequitum nota doloris P^1 : ab (ob M) equitum notam (in ras. H) doloris ω: ac nequitiae nota, dolore Jeep³ 5; cf. Verr. 2, 115: ac nequitiae (tuae) notam, doloris . . . omnium (indicium) Simon 72 : aeternam (vel perpetuam) notam doloris A. Kl.: ad aetatum omnium dolorem Nis. 186; cf. Atzert 451: adaequatum (nomen tuum cum) nota doloris Syd.2 170: ad perpetuam notam doloris Koch 14 : (in t)ab(ula n)equitiam (tuam cum) nota doloris Schoe. 442 : ad equitum notam ad dolorem edd. vett. | 11 q. PG2 : -que ω | incideres G2 | 12 his HM : hic PGV | 14 neque is . . . 16 verbis om. V | neque is M: nequis PGH | neque id GM: nequid PH | 15 me PH: ad me GM iis ζ : his ω || 16 postulant dedicasse P^2GMV : postulande dicasse P^1H | dixi PH: sed dixi GMV || 17.18 pontificum iure PH^1 : iure pontificum GMV: pontificii iure H² || 18 a me (in ras. P) PHM : ad me G : om. V || 20-21 ex senatus . . . lege del. Serruys 151 || 21 nostra H || 22 praeiri Ha.; cf. § 133 p. 83, 10: prace P^1 : praccipere P^2GHV : percipere M | quid tangi om. H | e Ti. Coruncani Bai.: et coruncanis P: et quorum canii G^2 : et quorum canis (caius M) G^1HMV || 23 constarent ω cf. Rosc. Am. 118; Clu. 104: constaret Lb.,

fort. recte

si M. Horatius ille Pulvillus, qui, cum eum multi propter invidiam fictis religionibus impedirent, restitit et constantissima mente Capitolium dedicavit, huius modi alicui dedicationi praefuisset, tamen in scelere religio non valeret, ne valeat id quod imperitus adulescens, novus sacerdos sororis precibus, matris minis adductus, ignarus, invitus, sine collegis, sine s libris, sine auctore, sine fictore furtim mente ac lingua titubante fecisse dicatur; praesertim cum iste impurus atque impius hostis omnium religionum, qui contra fas et inter viros saepe mulier et inter mulieres vir fuisset, ageret illam rem ita raptim et turbulente uti neque mens neque vox neque lingua consisteret. delatum est ad vos, pontifices, et post 10 omnium sermone celebratum quem ad modum iste praeposteris verbis, ominibus obscenis, identidem se ipse revocando, dubitans, timens, haesitans omnia aliter ac vos in monumentis habetis et pronuntiarit et fecerit. quod quidem minime mirum est, in tanto scelere tantaque dementia ne audaciae quidem locum ad timorem comprimendum fuisse, etenim si 15 nemo umquam praedo tam barbarus atque immanis fuit, qui cum fana spoliasset, deinde aram aliquam in litore deserto somniis stimulatus aut religione aliqua consecraret, non horreret animo cum divinum numen scelere violatum placare precibus cogeretur, qua tandem istum perturbatione mentis omnium templorum atque tectorum totiusque urbis prae- 20 donem fuisse censetis, cum pro detestatione tot scelerum unam aram nefa-141 rie consecraret? non potuit ullo modo — quamquam et insolentia dominatus extulerat animos et erat incredibili armatus audacia - non in agendo ruere ac saepe peccare, praesertim illo pontifice et magistro qui cogeretur docere ante quam ipse didicisset, magna vis est cum (in) deorum im- 25 mortalium numine, tum vero in ipsa re publica. di immortales suorum templorum custodem ac praesidem sceleratissime pulsum cum viderent, ex suis templis in eius aedes immigrare nolebant, itaque istius vaecordissimi mentem cura metuque terrebant, res vero publica quamquam erat exterminata mecum, tamen obversabatur ante oculos exstinctoris so

1 horatius P^2 : oratius H: hortatus P^1 : ortatus GMV | eum ζ : eus (u in ras.) P^1 : eius P^2H : mens GMV: eius dedicationem ζ : eu ζ m dedicantem templum Iovi ζ s A. Kl. || 3 praefuisset P^2H : isse P^1 : profuisset GMV || 3.4 religio non PH: religionis GMV || 4 ne ω : nedum Naug., sed cf. Sall., Cat. 11, 7; Cic. ad Fam. 9, 26; Liv. 3, 52, 9; Nis. 187: nunc Mue. | nous P^1 || 8 viros ex viro P^2 || 10 delatum est GMV: delata tum sunt PH: de origine erroris cf. A. Kl. 372 || 11 celebratum GMV: celebrata PH || 12 ominibus edd.: omnibus ω | idemtidem P^1 : idem idem M | revocans Mdv. Kl. Schr., 1875, 373; fort. recte; cf. Nis. 187 || 15 auditi(a)e G^1V | etnim P^1 || 16 fana] funus H || 17 spoliassed P^1 | litore PG^2M : littore G^1H : lictore V | desertos omnis P^1 || 18 horret P^1V || 20 totiusque PH: potiusque PH: potius quam PH: potius atque PH: quaecordos PH: 24 et del. Bai. || 25 in ζ || 28 (a)edes PH: sedes PG^1HV | quaecordissimi PH: om. PH: 29 cura metuque edd.: cura metusque PH: cura meque PH: cura meque

ORATIO DE DOMO SVA 139-144

sui et ab istius inflammato atque indomito furore iam tum se meque repetebat, qua re quid est mirum si iste [metus] furore instinctus, scelere praeceps neque institutas caerimonias persequi neque verbum ullum sollemne potuit effari?

Quae cum ita sint, pontifices, revocate iam animos vestros ab hac subtili nostra disputatione ad universam rem publicam, quam antea cum viris fortibus multis, in hac vero causa soli vestris cervicibus sustinetis. vobis universi senatus perpetua auctoritas, cui vosmet ipsi praestantissime semper in mea causa praefuistis, vobis Italiae magnificentissimus ille 10 motus municipiorumque concursus, vobis campus centuriarumque una vox omnium, quarum vos principes atque auctores fuistis, vobis omnes societates, omnes ordines, omnes qui aut re aut spe denique sunt bona, omne suum erga meam dignitatem studium et iudicium non modo commissum verum etiam commendatum esse arbitrabuntur. denique ipsi di 143 15 immortales, qui hanc urbem atque hoc imperium tuentur, ut esset omnibus gentibus posteritatique perspicuum divino me numine esse rei publicae redditum, idcirco mihi videntur fructum ipsum reditus et gratulationis meae ad suorum sacerdotum potestatem iudiciumque revocasse. hic est enim reditus, pontifices, haec restitutio in domo, in sedibus, in 20 aris, in focis, in dis penatibus reciperandis. quorum si iste suis sceleratissimis manibus tecta sedesque convellit ducibusque consulibus tamquam urbe capta hanc unam domum quasi acerrimi propugnatoris sibi delendam putavit, iam illi di penates ac familiares mei per vos in meam domum mecum erunt restituti.

Quocirca te, Capitoline, quem propter beneficia populus Romanus Optimum, propter vim Maximum nominavit, teque, Iuno Regina, et te, custos urbis, Minerva, quae semper adiutrix consiliorum meorum, testis laborum exstitisti, precor atque quaeso, vosque qui maxime (me) repetistis atque revocastis, quorum de sedibus haec mihi est proposita con-30 tentio, patrii penates familiaresque, qui huic urbi et rei publicae praesidetis, vos obtestor, quorum ego a templis atque delubris pestiferam illam

1 indomito Ha: inito ω : ignito Naug. | se meque P: me seque GMV: meque H | reputabat P1 | 2 metus del. A. Kl. 389 : metu (territus) Koch 14 : mentis Mdv. 3 141 : amens Wui.; cf. § 144 p. 88, 2 : metuens De Saint-Denis 210 || 5 iam om. GMV || 7 soli Lb. : solis ω fort. recte || 8 universi H : -is ω | praestantissime Pantagathus : -i ω || 9 in mea bis G¹ || 10 centuriarium que P¹ || 11 vos ex vox G1 | 13 omne suum Gar. : omnes tum \omega | 14 arbitrabuntur PG2 MV : -abantur G1H : -antur Lb. | 15 tuentur PHG2 : tueantur G1MV | 16 esse numine GMV | 17 redditum ζ : reductum ω | ipsum om. P | gratulationes P¹ || 20 reciperandis PH1: recu- G2H2V: recuperandus G1M | sceleratissimis (-us V) suis GMV | 21 ducibus G | 22 delendam HM : -um GV : delen postrema syllaba propter fissuram iam non legitur $P \parallel 23$ iam $Mdv.^2$ 224 : tamen $\omega \mid \text{mei HM} : \text{me PGV} \parallel 24$ erunt edd. : erant $\omega \parallel 25$ quicirca $P^1 \parallel 27$ urbis PH : orbis $GMV \parallel$ 28 me add. Naug. | 30 (vosque) vel (et) qui Sh. B. 266 : an (et vos) qui ego | praesidetis GMV: praesides P: praesides estis H | 31 a PH: e GM: om. V

et nefariam flammam depuli, teque, Vesta mater, cuius castissimas sacerdotes ab hominum amentium furore et scelere defendi cuiusque ignem illum sempiternum non sum passus aut sanguine civium restingui aut 145 cum totius urbis incendio commisceri, ut, si in illo paene fato rei publicae obieci meum caput pro vestris caerimoniis atque templis perditissimo- 5 rum civium furori atque ferro, et si iterum, cum ex mea contentione interitus bonorum omnium quaereretur, vos sum testatus, vobis me ac meos commendavi meque atque meum caput ea condicione devovi ut, si et eo ipso tempore et ante in consulatu meo commodis meis omnibus, emolumentis, praemiis praetermissis cura, cogitatione, vigiliis omnibus 10 nihil nisi de salute meorum civium laborassem, tum mihi re publica aliquando restituta liceret frui, sin autem mea consilia patriae non profuissent, ut perpetuum dolorem avolsus a meis sustinerem, hanc ego devotionem capitis mei, cum ero in meas sedes restitutus, tum denique con-146 victam esse et commissam putabo, nam nunc quidem, pontifices, non 15 solum domo de qua cognostis, sed tota urbe careo, in quam videor esse restitutus. urbis enim celeberrimae et maximae partes advorsum illud non monumentum, sed vulnus patriae contuentur. quem cum mihi conspectum morte magis vitandum fugiendumque esse videatis, nolite, quaeso, eum cuius reditu restitutam rem publicam fore putastis non so- 20 lum dignitatis ornamentis, sed etiam urbis patriae usu velle esse priva-58 tum. non me bonorum direptio, non tectorum excisio, non depopulatio praediorum, non praeda consulum ex meis fortunis crudelissime capta permovet; caduca semper et mobilia haec esse duxi, non virtutis atque ingeni, sed fortunae et temporum munera, quorum ego non tam facul- 25 tatem umquam et copiam expetendam putavi quam et in utendo ratio-147 nem et in carendo patientiam, etenim ad nostrum usum prope modum iam est definita moderatio rei familiaris, liberis autem nostris satis amplum patrimonium paterni nominis ac memoriae nostrae relinquemus;

1 flammam P: famam GV: cedem M: om. H | depulitque vestra ate cuius $P^1 \parallel 2$ amentium Mo.: amentia $\omega \parallel 2.3$ illum ignem GMV $\parallel$ 4 ut del. Pantagathus, Sh. B. 267 | paene fa*to G: pene facto M: penato V $\parallel$ 8 meos PH: mea GMV $\parallel$ 9 et¹ edd.: de ω | consultu G¹: consulto V $\parallel$ 10 vigelliis P^1 $\parallel$ 11 de salute nihil nisi GMV $\parallel$ 12 liceret ex aligeret P^2 | autem PH: hoc G: hV: haec M $\parallel$ 13 devotionem M: devo*tionem (l eras. videtur) P: devolutionem GHV $\parallel$ 14 meas sedes (-is V) PGV: sedes meas H: meas edes M cf. § 147 p. 89, 8 $\parallel$ 15 et om. GM: deest V | nam... 17 restitutus om. V $\parallel$ 16 domo G^2 : de domo PG¹HM | cognostis PGH: cognoscitis M $\parallel$ 17 advorsum GHV: adversum PM $\parallel$ 19 mortem P $\parallel$ 20 eum qu(a)eso GMV: $\parallel$ 21 patriae usu Ha. ap. Rue. 37: patribus P: partibus ω : patriae visu Jeep² 9 $\parallel$ 23 capta P²HV: capita P¹: rapta G: om. M $\parallel$ 24 mobili P¹: 25 sed Flor. Gall. M: et ω | fortuna P | facultate H: 26 expetendam edd.: extendam P¹: extendendam ω | in om. P¹: | 27 patientia P²: | 28 rei familiaris om. H: | autem PHG²: hoc G¹: enim MV: | 29 ac PH: atque GMV

ORATIO DE DOMO SVA 144-147

domo per scelus erepta, per latrocinium occupata, per religionis speciem sceleratius etiam aedificata quam eversa carere sine maxima ignominia rei publicae, meo dedecore ac dolore non possum.

Quapropter si dis immortalibus, si senatui, si populo Romano, si 5 cunctae Italiae, si provinciis, si exteris nationibus, si vobismet ipsis, qui in mea salute principem semper locum auctoritatemque tenuistis, gratum et iucundum meum reditum intellegitis esse, quaeso obtestorque vos, pontifices, ut me, quem auctoritate, studio, sententiis restituistis, nunc, quoniam senatus ita vult, manibus quoque vestris in sedibus meis con10 locetis.

1 religionis P^2HM : legionis P^1 : religiones GV | speciem Mo.: vim (v in ras. P) PHM Gesner: sum GV: simulationem (?) A. Kl. || 5 vosmet P || 7 meum] eum P | intellegetis G^1 || 8 sententii P^1 | restituistis G^2MV : restituitis** (-is in ras.) P: restituitis GH

Subscr. M. TVLLI CICERONIS' DE DOMO SVA EXPLICIT P: EXPLIC(it) DE DOMO SVA H: Explicit or(ati)o V: om. GM

9 BT Cicero 21 89

M. TVLLI CICERONIS ORATIO DE HARVSPICVM RESPONSIS

SIGLA

P = codex Parisinus 7794 saec. IX^{med.}

 $\mathbf{P}^1 = \text{prima manus}$ $\mathbf{P}^2 = \text{correcturae eiusdem fere aetatis}$

 P^3 = correcturae multo recentiores

G = codex Bruxellensis 5345 (olim Gemblacensis) saec. XIin.

 $G^1 = prima manus$

 G^2 = correcturae paulo recentiores

E = codex Berolinensis 252 (olim Erfurtensis) saec. XIIin.

 $E^1 = prima manus$

E² = correcturae eiusdem aetatis

H = codex Harleianus 4927 saec. XIIex.

 $H^1 = prima manus$

H² = correcturae recentiores

ω = superiores illi codices omnes

ς = codices recentiores non nulli

ed. R. = editio Romana 1471

NOTAE

Ang. = Angelius= Lambinus Bai. = Baiter Mdv. = MadvigBus. = BuscheMan. = Manutius Court. = CourtneyMat. = MatthiasErn. = ErnestiMo.= Mommsen Mue. = C. F. W. Mueller Gar. = Garatoni Graev. = Graevius Naug. = Naugerius Grut. = Gruter Or.= Orelli Ha. = Halm= Peterson Ka. = KarstenSh. B. = Shackleton BaileyA. Kl. = Alfr. KlotzSyd. = SydowR. Kl. = Reinh. KlotzZie. = Zielinski

Hesterno die, patres conscripti, cum me et vestra dignitas et frequentia equitum Romanorum praesentium, quibus senatus dabatur, magnopere commosset, putavi mihi reprimendam esse P. Clodi impudicam impudentiam, cum is publicanorum causam stultissimis interrogationibus 5 impediret, P. Tullioni Syro navaret operam atque ei se, cui totus venierat, etiam vobis inspectantibus venditaret. itaque hominem furentem exsultantemque continui simul ac periculum iudici intendi; duobus inceptis verbis omnem impetum gladiatoris ferociamque compressi. ac 2 tamen ignarus ille qui consules essent, exsanguis atque aestuans se ex 10 curia repente proripuit, cum quibusdam fractis iam atque inanibus minis et cum illius Pisoniani temporis Gabinianique terroribus, quem cum egredientem insequi coepissem, cepi equidem fructum maximum et ex consurrectione omnium vestrum et ex comitatu publicanorum, sed vaecors repente sine suo voltu, sine colore, sine voce constitit; deinde respexit et, simul at-15 que Cn. Lentulum consulem aspexit, concidit in curiae paene limine, recordatione, credo, Gabini sui desiderioque Pisonis, cuius ego de ecfrenato et praecipiti furore quid dicam? an potest gravioribus a me verbis volnerari quam est statim in facto ipso a gravissimo viro, P. Servilio, confectus ac trucidatus? cuius si iam vim et gravitatem illam singularem ac paene 20 divinam adsequi possem, tamen non dubito quin ea tela quae conjecerit inimicus, quam ea quae collega patris emisit, leviora atque hebetiora esse videantur.

Sed tamen mei facti rationem exponere illis volo qui hesterno die dolore me elatum et iracundia longius prope progressum arbitrabantur 25 quam sapientis hominis cogitata ratio postulasset. nihil feci iratus, nihil

Inscr. INC(ipit) DE ARVSPICVM RESPONSIS P: Incip(it) orat(io) M. T. Cicer(onis) de aruspicu(m) responsis E: De aruspicum responsis Quint. 5, 11, 42: INCIPIT M. TVLLIVS C(i)C(ero) DE RESPONSIS ARVSPICVM H: INCIPIT EIUSDE(m) PRO RESPONSIS ARVSPICVM G: De aruspicum responso Ascon. pp. 55, 22 et 56, 11 St. = §§ 61 et 62 Cl.

2 praesentium P^2GE : praesentiaeum P^1 : om. H || 3 commosset] cum nosset E | putavi mihi] putavimus G | impudicam impudicitiam H || 5 tollioni P^1 | siro H | novaret G || 8.9 attamen G_G || 10 fractis P^2GH : factis P^1E || 11 posoniani P^1 | cum om. G^1 || 12 cepi P: caepi GH: copi E | et om. GE || 13 nostrum E || 14 simul atque Bai.: simul ad PEH: simul ac G || 15 ·C·N· P | limine om. P^1 || 16 cuius] cui E | ecfrenato PG: eff-EH || 17 dicebam P^1 | an Pet.: aut GEH: om. P || 16.: haud G | volnerari P: vul- GEH || 18 a] ac H || 19 cui E | ilam P^1 || 20 quae om. E || 21 emisit G: amisit G | habetiora G || 23 illius G | dolore G || 24 elatum] aelectum G || iracundiam G || digressum G || 25 postulassem G || nihil² G || 26 postulassem G || 16 postulassem G || 16 postulassem G || 17 postulassem G || 18 postulassem G || 19 postulassem G ||

impotenti animo, nihil non diu consideratum ac multo ante meditatum. ego enim me, patres conscripti, inimicum semper esse professus sum duobus, qui me, qui rem publicam cum defendere deberent, servare possent, cumque ad consulare officium ipsis insignibus illius imperi, ad meam salutem non solum auctoritate sed etiam precibus vestris vocaren- 5 tur, primo reliquerunt, deinde prodiderunt, postremo oppugnarunt praemiisque nefariae pactionis funditus una cum re publica oppressum exstinctumque voluerunt; qui quae suo ductu et imperio cruento illo atque funesto supplicia neque a sociorum moenibus prohibere neque hostium urbibus inferre potuerunt, excisionem, inflammationem, eversionem, 10 depopulationem, vastitatem, ea sua cum praeda meis omnibus tectis 4 atque agris intulerunt. cum his furiis et facibus, cum his, inquam, exitiosis prodigiis ac paene huius imperi pestibus bellum mihi inexpiabile dico esse susceptum, neque id tamen ipsum tantum quantum meus ac meorum, sed tantum quantum vester atque omnium bonorum dolor 15 postulavit, in Clodium vero non est hodie meum maius odium quam illo die fuit cum illum ambustum religiosissimis ignibus cognovi muliebri ornatu ex incesto stupro atque ex domo pontificis maximi emissum. tum, inquam, tum vidi ac multo ante prospexi quanta tempestas excitaretur, quanta impenderet procella rei publicae, videbam illud scelus tam impor- 20 tunum, audaciam tam immanem adulescentis furentis, nobilis, volnerati non posse arceri oti finibus; erupturum illud malum aliquando, si impu-5 nitum fuisset, ad perniciem civitatis, non multum mihi sane post ad odium accessit, nihil enim contra me fecit odio mei, sed odio severitatis, odio dignitatis, odio rei publicae. non me magis violavit quam senatum, quam 25 equites Romanos, quam omnes bonos, quam Italiam cunctam; non denique in me sceleratior fuit quam in ipsos deos immortales, etenim illos eo scelere violavit quo nemo antea; in me fuit eodem animo quo etiam eius familiaris Catilina, si vicisset, fuisset. itaque eum numquam a me esse accusandum putavi, non plus quam stipitem illum qui quorum homi- 30 num esset nesciremus, nisi se Ligurem ipse esse diceret, quid enim hunc

1 non] cum $\mathbf{E}$ || 2 me post inimicum transp. $\mathbf{H}$ || professus sum ex professum $\mathbf{P}^2$ || 3 duabus $\mathbf{E}$ || publicam $\mathbf{G}\mathbf{E}$: om. $\mathbf{P}$: meam $\mathbf{H}_{\boldsymbol{\zeta}}$ || 5 auctoritate $\mathbf{P}^2\mathbf{G}\mathbf{H}$: -em $\mathbf{E}$: salutem auctoritate $\mathbf{P}^1$ || 6 oppugnaverunt $\mathbf{G}\mathbf{E}$ || praemiisque] primusque $\mathbf{E}$ || 7 pactionis Naug., cf. sen. 32 p. 16, 19; pop. 13 p. 26, 26; dom. 23 p. 43, 21 : factionis $\boldsymbol{\omega}$ || funditur $\mathbf{E}$ || 8 qui quae $\mathbf{P}$: quique $\mathbf{G}\mathbf{E}\mathbf{H}$ || 11 ea $\mathbf{P}$: mea $\mathbf{G}\mathbf{E}\mathbf{H}$ || meis] eis $\mathbf{E}$ || 14 vel id attamen $\mathbf{G}\mathbf{E}$ || 15 sed] si $\mathbf{E}$ || vester atque $\mathbf{G}\mathbf{E}\mathbf{H}$: est eratque (-quae $\mathbf{P}^1$) $\mathbf{P}$ || 16 vero om. $\mathbf{G}$ || est om. $\mathbf{E}$ || 18 incestu $\mathbf{G}\mathbf{E}$ || stupro om. $\mathbf{G}^1$ || 20 impenderet $\mathbf{H}$ || rei $\mathbf{p}$. $\mathbf{P}\mathbf{G}$: r. $\mathbf{p}$. $\mathbf{E}$: re $\mathbf{p}$. $\mathbf{H}$ || 21 iammanem $\mathbf{P}^1$ || nobilis] mobilis Drechsler 299 : nebulonis Bus. ap. Pet. : pleni bilis Walter² 4; sed cf. dom. 46 p. 52, 11 || 22 oti] privatis Koch 14 || 23 ad odium $\mathbf{P}\mathbf{E}\mathbf{H}$: ad odio $\mathbf{G}^1$: a clodio $\mathbf{G}^2$ || 24 odio dignitatis om. $\mathbf{P}$ || 27 ipso $\mathbf{G}$ || 28 eo] consules $\mathbf{E}$ || scelere $\mathbf{p}$ $\mathbf{H}^1$ || 29 eius $\boldsymbol{\zeta}$: meus $\boldsymbol{\omega}$ || fuisset om. $\mathbf{E}$ || a me om. $\mathbf{G}\mathbf{E}$ || 30 non plus bis $\mathbf{E}$ || corum $\mathbf{P}^1$ || 31 esset] esse $\mathbf{E}$ || ipse om. $\mathbf{G}\mathbf{E}$ || diceret $\mathbf{P}^2\mathbf{G}\mathbf{H}$: deceret $\mathbf{P}^1$: diceremus $\mathbf{E}$

ORATIO DE HARVSPICVM RESPONSIS 3-8

persequar, pecudem ac beluam, pabulo inimicorum meorum et glande corruptum? qui si sentit quo se scelere devinxerit, non dubito quin sit miserrimus; sin autem id non videt, periculum est ne se stuporis excusatione defendat.

Accedit etiam quod exspectatione omnium fortissimo et clarissimo 6 viro, T. Annio, devota et constituta ista hostia esse videtur, cui me praeripere desponsam iam et destinatam laudem, cum ipse eius opera et dignitatem et salutem reciperarim, valde est iniquum, etenim ut P. ille Scipio 4 natus mihi videtur ad interitum exitiumque Carthaginis, qui illam a mul-10 tis imperatoribus obsessam, oppugnatam, labefactam, paene captam aliquando quasi fatali adventu solus evertit, sic T. Annius ad illam pestem comprimendam, exstinguendam, funditus delendam natus esse videtur et quasi divino munere donatus rei publicae, solus ille cognovit quem ad modum armatum civem, qui lapidibus, qui ferro alios fugaret, alios domi 15 contineret, qui urbem totam, qui curiam, qui forum, qui templa omnia caede incendiisque terreret, non modo vinci verum etiam vinciri oporteret, huic ego et tali et ita de me ac de patria merito viro numquam mea 7 voluntate praeripiam eum praesertim reum cuius ille inimicitias non solum suscepit propter salutem meam, verum etiam adpetivit. sed si etiam 20 nunc inlaqueatus iam omnium legum periculis, inretitus odio bonorum omnium, exspectatione supplici iam non diuturna implicatus feretur tamen haesitans et in me impetum impeditus facere conabitur, resistam et aut concedente aut etiam adiuvante Milone eius conatum refutabo, velut hesterno die cum mihi stanti tacens minaretur, voce tantum attigi 25 legum initium et iudici. consedit ille, conticui. diem dixisset, ut iecerat, fecissem ut ei statim tertius a praetore dies diceretur, atque hoc sic moderetur et cogitet, si contentus sit iis sceleribus quae commisit, esse iam consecratum Miloni; si quod in me telum intenderit, statim me esse arrepturum arma iudiciorum atque legum.

Atque paulo ante, patres conscripti, contionem habuit quae est ad me 8

1 pecucudem $P^1 \mid \text{pabulum } P^3$ (?) | glande P^1GE : glaude H : clande $P^2 \parallel 2$ sentit Lb. : sensit PGH Mue.; cf. M. Seyffert, C. F. W. Mueller, Lael., 1876, 228 : senserit $E \parallel 3$ minserrumus $P \mid \text{autem } (in \ ras.\ G)$ PGH : enim $E \parallel 5$ accedit PH : accepit G^1E : accepi $G^2 \parallel 6$ annino $E \mid \text{ostia } P^1 \parallel 7$ desponsatam $E \parallel 8$ reciperarim P : recu-P : recuperarunt P : recuperarunt P : recuperarunt P : P

10 BT Cicero 21 93

tota delata, cuius contionis primum universum argumentum sententiamque audite; cum riscritis impudentiam hominis, tum a me de tota contione 5 audietis, de religionibus sacris et caerimoniis est contionatus, patres conscripti, Clodius; P., inquam, Clodius sacra et religiones neglegi, violari, pollui questus est! non mirum si hoc vobis ridiculum videtur; etiam 5 sua contio risit hominem, quo modo ipse gloriari solet, ducentis confixum senati consultis, quae sunt omnia contra illum pro religionibus facta, hominemque eum qui pulvinaribus Bonae Deae stuprum intulerit eaque sacra quae viri oculis ne imprudentis quidem aspici fas est non solum aspectu virili sed flagitio stuproque violarit, in contione de religionibus 10 9 neglectis conqueri, itaque nunc proxima contio eius exspectatur de pudicitia. quid enim interest utrum ab altaribus religiosissimis fugatus de sacris et religionibus conqueratur, an ex sororum cubiculo egressus pudorem pudicitiamque defendat? responsum haruspicum hoc recens de fremitu in contione recitavit, in quo cum aliis multis scriptum etiam illud 15 est, id quod audistis, Loca sacra et religiosa profana haberi. in ea causa esse dixit domum meam a religiosissimo sacerdote, P. Clodio, 10 consecratam, gaudeo mihi de toto hoc ostento, quod haud scio an gravissimum multis his annis huic ordini nuntiatum sit, datam non modo iustam sed etiam necessariam causam esse dicendi; reperietis enim ex 20 hoc toto prodigio atque responso nos de istius scelere ac furore ac de impendentibus periculis maximis prope iam voce Iovis Optimi Maximi 11 praemoneri, sed primum expiabo religionem aedium mearum, si id facere vere ac sine cuiusquam dubitatione potero; sin scripulus tenuissimus residere alicui videbitur, non modo patienti sed etiam libenti animo por- 25 tentis deorum immortalium religionique parebo.

Sed quae tandem est in hac urbe tanta domus ab ista suspicione religionis tam vacua atque pura? quamquam vestrae domus, patres conscripti, ceterorumque civium multo maxima ex parte sunt liberae religione, tamen una mea domus iudiciis omnibus liberata in hac urbe sola est. te 30 enim appello, Lentule, et te, Philippe. ex hoc haruspicum responso de-

3 (religionibus sacris) cf. Arnob. (CSEL 4), 4, 31 religiones... sacras || 23 sqq. (sed ...) cf. Victor, RL 403, 3

1 sentiamquae $P^1 \parallel 2$ tum] cum $E \parallel 3$ sacris et] et sacris Mo.: sacris Court. 97 $\parallel$ 5 etiam] et $H \parallel 7$ senati P: senatus GE: se senatus $H \parallel 8$ qui ex que $P^2 \parallel 9$ viri] victi (?) $H \parallel$ nec $E \parallel 10$ stuproquae $P^1 \parallel$ violaret $E \parallel$ contentione $E \parallel 13$ queratur $H \parallel$ sororum G: suorum G: suarum sororum G: 14 pudicitiamquae G0 aruspicum G1 G2 suote G3 G4 G5 and G7 G7 aruspicum G8 G9 G9 G9 G9 repperietis G9 G9 G9 G9 G9 G9 G9 repperietis G1 G9 G9 G9 G9 G9 repperietis G1 G9 G9 G9 repperietis G1 G9 repperietis G9 r

ORATIO DE HARVSPICVM RESPONSIS 8-13

crevit senatus ut de locis sacris, religiosis ad hunc ordinem referretis, potestisne referre de mea domo? quae, ut dixi, sola in hac urbe omni religione omnibus iudiciis liberata est; quam primum inimicus ipse in illa tempestate ac nocte rei publicae, cum cetera scelera stilo illo impuro 5 Sex. Cloeli ore tincto conscripsisset, ne una quidem attigit littera religionis, deinde eandem domum populus Romanus, cuius est summa potestas omnium rerum, comitiis centuriatis, omnium aetatum ordinumque suffragiis eodem iure esse iussit quo fuisset, postea vos, patres conscripti, non quo dubia res esset, sed ut huic furiae, si diutius in hac 10 urbe quam delere cuperet maneret, vox interdiceretur, decrevistis ut de mearum aedium religione ad pontificum collegium referretur, quae tanta 12 religio est qua non in nostris dubitationibus atque in maximis superstitionibus unius P. Servili aut M. Luculli responso ac verbo liberemur? de sacris publicis, de ludis maximis, de deorum penatium Vestaeque 15 matris caerimoniis, de illo ipso sacrificio quod fit pro salute populi Romani, quod post Romam conditam huius unius casti tutoris religionum scelere violatum est, quod tres pontifices statuissent, id semper populo Romano, semper senatui, semper ipsis dis immortalibus satis sanctum, satis augustum, satis religiosum esse visum est. at vero meam domum 20 P. Lentulus consul et pontifex, P. Servilius, M. Lucullus, Q. Metellus, M'. Glabrio, M. Messalla, L. Lentulus flamen Martialis, P. Galba, Q. Metellus Scipio, C. Fannius, M. Lepidus, L. Claudius rex sacrorum, M. Scaurus, M. Crassus, C. Curio, Sex. Caesar flamen Quirinalis, Q. Cornelius, P. Albinovanus, Q. Terentius pontifices minores causa cognita, duobus 25 locis dicta, maxima frequentia amplissimorum ac sapientissimorum civium adstante omni religione una mente omnes liberaverunt. nego umquam post sacra constituta, quorum eadem est antiquitas quae ipsius urbis, ulla de re, ne de capite quidem virginum Vestalium, tam frequens

26 sqq. (nego . . .) cf. Victor, RL 403, 1

11 BT Cicero 21 95

collegium iudicasse. quamquam ad facinoris disquisitionem interest adesse quam plurimos — ita est enim interpretatio illa pontificum ut eidem potestatem habeant iudicum —, religionis explanatio vel ab uno pontifice perito recte fieri potest — quod idem in iudicio capitis durum atque iniquum est —, tamen sic reperietis, frequentiores pontifices de mea domo s quam umquam de caerimoniis virginum iudicasse. postero die frequentissimus senatus te consule designato, Lentule, sententiae principe, P. Lentulo et Q. Metello consulibus referentibus statuit, cum omnes pontifices qui erant huius ordinis adessent, cumque alii qui honoribus populi Romani antecedebant multa de collegi iudicio verba fecissent omnesque io idem scribendo adessent, domum meam iudicio pontificum religione liberatam videri.

- De hoc igitur loco sacro potissimum videntur haruspices dicere, qui locus solus ex privatis locis omnibus hoc praecipue iuris habet ut ab ipsis qui sacris praesunt sacer non esse iudicatus sit? verum referte, quod ex 15 senatus consulto facere debetis, aut vobis cognitio dabitur, qui primi de hac domo sententiam dixistis et eam religione omni liberastis, aut senatus ipse iudicabit, qui uno illo solo antistite sacrorum dissentiente frequentissimus antea iudicavit, aut - id quod certe fiet - ad pontifices reicietur, quorum auctoritati, fidei, prudentiae maiores nostri sacra reli- 20 gionesque et privatas et publicas commendarunt. quid ergo ii possunt aliud iudicare ac iudicaverunt? multae sunt domus in hac urbe, patres conscripti, atque haud scio an paene cunctae jure optimo, sed tamen jure privato, iure hereditario, iure auctoritatis, iure mancipi, iure nexi; nego esse ullam domum aliam privato eodem quo quae optima lege, publico 25 15 vero omni praecipuo et humano et divino iure munitam. quae primum aedificatur ex auctoritate senatus pecunia publica, deinde contra vim nefariam huius gladiatoris tot senati consultis munita atque saepta est. 8 primum negotium isdem magistratibus est datum anno superiore, ut curarent ut sine vi aedificare mihi liceret, quibus in maximis periculis 30 universa res publica commendari solet; deinde, cum ille saxis et ignibus et ferro vastitatem meis sedibus intulisset, decrevit senatus eos qui id
  - 1 indicasse $\mathbf{H}$ | ad] id $\mathbf{E}$ | dequisitione $\mathbf{E}$ || 2 ita . . . 3 indicum del. Ka. 408 | eidem edd. : *idem $\mathbf{P}$: idem $\mathbf{H}$: fidem $\mathbf{GE}$ || 3 potestatem] potentem $\mathbf{E}$ | explanatio vel] explanatioe $\mathbf{H}$ || 4 quod . . . 5 iniquum est del. Ka. 408 | in indicio om. $\mathbf{GE}$ | cappatis $\mathbf{E}$ | durum $\mathbf{H}_{\boldsymbol{\varsigma}}$: duorum $\boldsymbol{\omega}$ || 5 esset Ha. | sic ex si $\mathbf{G}^2$ | repperitis $\mathbf{E}$ || 7 senatus om. $\mathbf{E}$ || 8 pontufices $\mathbf{P}$ || 10 antecebant $\mathbf{H}$ | collegii $\mathbf{GEH}^1$: colligii $\mathbf{P}$: collegio $\mathbf{H}^2$ || 13 sacro om. $\mathbf{E}$ | videtur $\mathbf{G}^1$ || 14 ius $\mathbf{H}$ || 15 vere $\mathbf{E}$ || 16 cognito $\mathbf{E}$ || 17 hac ex ac $\mathbf{P}^2$ | religione* $\mathbf{P}$ || 18 solo illo $\mathbf{H}$ || 20 auctoritate $\mathbf{E}$ | fidī (fi in ras.) $\mathbf{E}$ || 21 ii $\mathbf{P}\mathbf{G}$: hi $\mathbf{E}\mathbf{H}$ || 23 haud $\mathbf{P}^2\mathbf{H}$: aud $\mathbf{P}^1$: haut $\mathbf{G}\mathbf{E}$ || 24 iure hereditario iure auctoritatis om. $\mathbf{E}$ | iure hereditario . . . nexi del. Ka. 408 | ereditario $\mathbf{P}^1$ || 25 ullam . . . lege] cf. agr. 2, 29 tum ii decemviri . . . eodem iure sint quo qui optima lege || quo quae $\mathbf{P}^2$: quoque $\boldsymbol{\omega}$ | legem $\mathbf{G}$ || 26 qua $\mathbf{E}$ || 28 senati $\mathbf{P}\mathbf{E}^1\mathbf{H}$: senatus $\mathbf{G}\mathbf{E}^2$ || 29 iisdem $\mathbf{G}$: hisdem $\mathbf{E}$ || 32 sedibus $\mathbf{P}\mathbf{E}^1\mathbf{H}$: (a) edibus $\mathbf{G}\mathbf{E}^2$ | qui id ex quid $\mathbf{G}^2$

fecissent lege de vi, quae esset in eos qui universam rem publicam oppugnassent, teneri. vobis vero referentibus, o post hominum memoriam fortissimi atque optimi consules, decrevit idem senatus frequentissimus, qui tissimeam domum violasset, contra rem publicam esse facturum, nego ullo 16 5 de opere publico, de monumento, de templo tot senatus exstare consulta quot de mea domo, quam senatus unam post hanc urbem constitutam ex aerario aedificandam, a pontificibus liberandam, a magistratibus defendendam, a iudicibus poeniendam putarit. P. Valerio pro maximis in rem publicam beneficiis data domus est in Velia publice, at mihi in Pala-10 tio restituta; illi locus, at mihi etiam parietes atque tectum; illi quam ipse privato iure tueretur, mihi quam publice magistratus omnes defenderent, quae quidem ego si aut per me aut ab aliis haberem, non praedicarem apud vos, ne nimis gloriari viderer; sed cum sint mihi data a vobis, cum ea adtemptentur eius lingua cuius ante manu eversa vos mihi et 15 liberis meis manibus vestris reddidistis, non ego de meis sed de vestris factis loquor, nec vereor ne haec mea vestrorum beneficiorum praedicatio non grata potius quam adrogans videatur, quamquam si me tantis 17 laboribus pro communi salute perfunctum ecferret aliquando ad gloriam in refutandis maledictis hominum improborum animi quidam dolor, quis 20 non ignosceret? vidi enim hesterno die quendam murmurantem, quem aiebant negare ferre me posse, quia, cum ab hoc eodem impurissimo parricida rogarer cuius essem civitatis, respondi me probantibus et vobis et equitibus Romanis eius esse quae carere me non potuisset. ille, ut opinor, ingemuit. quid igitur responderem? - quaero ex eo ipso qui ferre me 25 non potest - me civem esse Romanum? litterate respondissem. an tacuissem? desertum negotium, potest quisquam vir in rebus magnis cum invidia versatus satis graviter inimici contumeliis sine sua laude respon-

1 vi quae] viq; E | esset Ern. :est $\omega \parallel 2$ ferentibus $\mathbf{P}^1 \mid$ memoriam] meorum a $\mathbf{E} \parallel 3$ optumi $\mathbf{P} \mid$ consulis $\mathbf{E} \mid$ frequentissimo $\mathbf{E} \parallel 4$ et contra $\mathbf{E} \mid$ faturum $\mathbf{P}^1 \parallel 5$ tot om. GE | consulata $\mathbf{P}^1 \parallel 6$ quot ex quod $\mathbf{P}^2 \mid$ unam] ullam $\mathbf{E} \parallel 7$ liberanda $\mathbf{E} \mid a^2$ om. $\mathbf{E} \parallel 8$ poeniendam $\mathbf{G}^1$: poeni*endam $\mathbf{P}$: puniendam $\mathbf{E}\mathbf{H}$ G²: moeniendam Faber, sed cf. de or. 1, 220 cupiditas puniendi doloris; Phil. 8, 7 | putarit Ha.: putaret $\omega \parallel 9$ Velia publice Palmerius, cf. Ascon. p. 19, 2 St. = § 12 Cl.: villa publica $\omega :$ ulla publica $\mathbf{P}^1 \mid$ at $\mathbf{P}^2\mathbf{G}\mathbf{H} :$ ad $\mathbf{P}^1 :$ aut $\mathbf{E} \parallel 10$ restitutam $\mathbf{E} \mid$ at] aut $\mathbf{E} \mid$ etiam om. $\mathbf{H} \parallel 11$ (at) mihi Gar. $\parallel 12$ si om. $\mathbf{E} \mid$ me] se $\mathbf{E} \parallel 13$ nimis] minus $\mathbf{E} \mid$ cum $\mathbf{P}\mathbf{H} :$ quae GE $\parallel 14$ ca] iam Mue. $\mid$ eius (ei in ras. P) PH: et eius GE $\mid$ antea $\mathbf{H} \parallel 15$ non ego] nego $\mathbf{E} \parallel 15$. 16 factis vestris $\mathbf{H} \parallel 17$ gratia $\mathbf{P} \mid$ (esse) videatur Zie. 206 $\mid$ § 18 p. 98, 3 sed ... 5 commotum post videatur transp. ω , ex quo tantum apparet archetypi librarium triginta quattuor fere versus transiluisse $\parallel 18$ pro ... salute om. $\mathbf{H} \mid$ ecferret $\mathbf{P} :$ et ferret $\mathbf{G}^1\mathbf{E} :$ efferret $\mathbf{G}^2 :$ haec ferret $\mathbf{H} \parallel 19$ refutandis edd. : reputandis ω cf. § 7 p. 93,23 refutabo $\mid$ improborum hominum $\mathbf{H} \parallel 20$ ignorescet $\mathbf{H} \mid$ vide $\mathbf{P}^1 \mid$ quenda $\mathbf{H} \mid$ murmurantem] mihi minantem $\mathbf{E} \parallel 22$ patricida $\mathbf{E} \parallel 23$ esse om. $\mathbf{E} \mid$ me om. $\mathbf{E} \parallel 24$ quid ex qui $\mathbf{P}^2 \mid$ quaere $\mathbf{G} \parallel 25$ (vix) litterate Sh. B. 267 $\mid$ an tacuissem PH: aut|acuissem $\mathbf{G} :$ aut tacuissem $\mathbf{E} \parallel 26$ rebus (s in ras.) $\mathbf{P} \mid$ magni $\mathbf{P}^1 \parallel 27$ in inimici $\mathbf{H} \subseteq$ cf. A. Kl. 2510 $\mid$ contumeliis $\mathbf{M}$ dv. 2225 : contumeliam (-to- $\mathbf{H})$ ω

11*

dere? at ipse non modo respondet quidquid potest, cum est lacessitus, sed etiam gaudet se ab amicis quid respondeat admoneri.

Sed quoniam mea causa expedita est, videamus nunc quid haruspices dicant, ego enim fateor me et magnitudine ostenti et gravitate responsi et una atque constanti haruspicum (voce) vehementer esse commotum; 5 neque is sum qui, si cui forte videor plus quam ceteri qui aeque atque ego sunt occupati versari in studio litterarum, his delecter aut utar omnino litteris quae nostros animos deterrent atque avocant a religione, ego vero primum habeo auctores ac magistros religionum colendarum maiores nostros, quorum mihi tanta fuisse sapientia videtur ut satis superque pru- 10 dentes sint qui illorum prudentiam non dicam adsequi, sed quanta fuerit perspicere possint, qui statas sollemnisque caerimonias pontificatu, rerum bene gerundarum auctoritates augurio, fatorum veteres praedictiones Apollinis vatum libris, portentorum expiationes Etruscorum disciplina contineri putaverunt; quae quidem tanta est ut nostra memoria primum 15 Italici belli funesta illa principia, post Sullani Cinnanique temporis extremum paene discrimen, tum hanc recentem urbis inflammandae delendique imperi coniurationem non obscure nobis paulo ante praedixe-19 rint. deinde, si quid habui oti, etiam cognovi multa homines doctos sapientisque et dixisse et scripta (de) deorum immortalium numine reli- 20 quisse, quae quamquam divinitus perscripta video, tamen eius modi sunt ut ea maiores nostri docuisse illos, non ab illis didicisse videantur. etenim

12-15 (qui statas . . . putaverunt) cf. Val. Max. 1, 1, 1 maiores statas sollemnesque caerimonias pontificum scientia, bene gerendarum rerum auctoritates augurum observatione, Apollinis praedictiones vatum libris, portentorum depulsi(one)s Etrusca disciplina explicari voluerunt

1 at ex ad P² | quidquid P¹ : quicquid ω | 3 sed . . . 5 commotum post § 16 p. 97, 17 videatur transp. ω | nun P | 5 voce add. Ang. | vehementer esse PG: vehementes se E : esse H | commotum PG : commodum E : permotum H || 6 is sum] ossum E | acque GE : eque P : equae H | atque PH : at E : ut G || 7 delecter P^1H : delectari P^2GE | aut EH: aud* P^1 : haut G^1 : haud* P^2 : haud G^2 || 8 litteris quae ex litterique P^2 | animos PH: amicos GE || 9 magistratus GE | collendarum P1 | 10 fuisse tanta H | 12 possent P1 | statas G Val. Max. : stata P^1 : statuta P^2 : statutas H_{ζ} : statis E^{-1} | sollemnisque P^2 : sole-P1: solennisque H: sollemnesque E Val. Max.: sollempnesque G | cerimoniis H | pontificatum ex pontificum (?) E1 | 13 gerundarum P : gerendarum GH : gerendum $E \mid$ praedictiones ς : praedicationes ω : praedicatione $Valeri \ codd$. LA¹ (-dict-A²) || 14 apollinis $P^2GE \ Val$. Max.: appollinis H: apollonis $P^1 \mid$ Apollinis ante praedictiones transp. Val. Max., del. Ka. 408 $tamquam \ insertum \ e \ Val$. Max. portentorum PE²H: potentorum G: sportentorum É¹ | expiationes Sigonius: explationes P1: explanationes ω: depulsiones Val. Max. | ethruscorum HG2 || 15 putarunt H | 16 Italici belli] ita libelli E | illa om. H | post sullani P : post si- GH : pusilla ni E | cinnanique G : cinnianique PH : cinatuque E | 17 poene P | tum] tu E | urbem E | inflammanti E | 19 si . . . oti om. H | habui oti Or. : habui tolli P : habuit tolli GE | doctos P1 : doctissimos ω || 20 de ς | numina G² || 21 praescripta G || 22 ea ex eam P²

ORATIO DE HARVSPICVM RESPONSIS 17-21

quis est tam vaecors qui aut, cum suspexit in caelum, deos esse non sentiat, et ea quae tanta mente fiunt, ut vix quisquam arte ulla ordinem rerum ac necessitudinem persequi possit, casu fieri putet, aut, cum deos esse intellexerit, non intellegat eorum numine hoc tantum imperium esse natum et auctum et retentum? quam volumus licet, patres conscripti, ipsi nos amemus, tamen nec numero Hispanos nec robore Gallos nec calliditate Poenos nec artibus Graecos nec denique hoc ipso huius gentis ac terrae domestico nativoque sensu Italos ipsos ac Latinos, sed pietate ac religione atque hac una sapientia, quod deorum numine omnia regi gubernarique perspeximus, omnis gentis nationesque superavimus.

Qua re, ne plura de re minime loquar dubia, adhibete animos et mentes 10 vestras, non solum auris, ad haruspicum vocem admovete: QVOD IN AGRO 20 LATINIENSI AVDITVS EST STREPITVS CVM FREMITV. mitto haruspices, mitto illam veterem ab ipsis dis immortalibus, ut hominum fama est, 15 Etruriae traditam disciplinam; nos nonne haruspices esse possumus? exauditus in agro propinquo et suburbano est strepitus quidam reconditus et horribilis fremitus armorum. quis est ex gigantibus illis, quos poetae ferunt bellum dis immortalibus intulisse, tam impius qui hoc tam novo tantoque motu non magnum aliquid deos populo Romano prae-20 monstrare et praecinere fateatur? de ea re scriptum est: POSTILIONES ESSE IOVI, SATVRNO, NEPTVNO, TELLVRI, DIS CAELESTIBVS. audio quibus 21 dis violatis expiatio debeatur, sed hominum quae ob delicta quaero. LVDOS MINVS DILIGENTER FACTOS POLLVTOSQVE. quos ludos? te appello, Lentule - tui sacerdoti sunt tensae, curricula, praecentio, ludi, liba-25 tiones epulaeque ludorum -, vosque, pontifices, ad quos epulones Iovis Optimi Maximi si quid est praetermissum aut commissum adferunt, quorum de sententia illa eadem renovata atque instaurata celebrantur. qui sunt ludi minus diligenter facti, quando aut quo scelere polluti? respondebis et pro te et pro collegis tuis, etiam pro pontificum collegio, 30 nihil cuiusquam aut neglegentia contemptum aut scelere esse pollutum, omnia sollemnia ac iusta ludorum omnibus rebus observatis summa cum caerimonia esse servata.

1 suspexerit $\zeta \mid$ caelo $P^1 \mid$ non sentiat] consenciat $E \parallel 2$ tanta om. GE $\parallel 4$ eorum om. GE $\parallel 5$ recentum $G^1E \mid$ p. c. licet $H \parallel 8$ sed $in \, ras$. P: verum Bai. $\parallel 9$ hac ex ac $P^2 \mid$ deorum immortalium $H \parallel 10$ post gubernarique spatium octo fere litt. vacuum $in H \mid$ nationes $H \parallel 11$ de te $H \mid$ mini $P^1 \mid$ adhibet ea $E \mid$ mentes PH : omnes $GE \parallel 12$ auris G : -es $P^2EH :$ haures $P^1 \mid$ harispicum $P^1 \mid$ admove $E \parallel 13$ latiniensi $\zeta :$ lati|*ensi P : latiensi $GEH \parallel 15$ etruriae $PG^1 :$ eth- $G^2 :$ aeth-H : et curiae $E \mid$ haruspice*s (e ex i P^2) $P \parallel 16$ propinquo] proprio quo $E \mid$ et] ut $E \mid$ reconditus] recolitur $E \parallel 17$ quis est (nisi est) ex Lehmann 568 : quis est (vel) ex Pet. : quis est ex(tinctis) Bus. 1359 $\parallel$ 19 tan*toque $P \parallel 20$ postiliones Or.; cf. Varr., ling. 5, 148; Arnob. 4, 31 : postulationes $\omega \parallel 22$ ob quae $H \parallel 24$ sacerdotis $E \mid$ praetentio $G \parallel 25$ ludorum P. $H \parallel 26$ adferunt] asserunt $E \parallel 28$ quando $\zeta :$ quanto $\omega \parallel 29$ collegiis $H^1 \parallel 30$ cuiquam $H \mid$ negligentiam contemptu $E \parallel 31$ rebus om. E

Quos igitur haruspices ludos minus diligenter factos pollutosque esse dicunt? eos quorum ipsi di immortales atque illa mater Idaea te, te, Cn. Lentule, cuius abavi manibus esset accepta, spectatorem esse voluit. quod ni tu Megalesia illo die spectare voluisses, haud scio an vivere nobis atque his de rebus iam queri (non) liceret, vis enim innumerabilis incitata, 5 ex omnibus vicis collecta servorum ab hoc aedile religioso repente (e) fornicibus ostiisque omnibus in scaenam signo dato immissa inrupit, tua tum, tua, Cn. Lentule, eadem virtus fuit quae in privato quondam tuo proavo; te, nomen, imperium, vocem, aspectum, impetum tuum stans senatus equitesque Romani et omnes boni sequebantur, cum ille ser- 10 vorum eludentium multitudini senatum populumque Romanum vinctum ipso consessu et constrictum spectaculis atque impeditum turba et 23 angustiis tradidisset, an si ludius constitit aut tibicen repente conticuit, aut puer ille patrimus et matrimus si tensam non tenuit, si lorum omisit, aut si aedilis verbo aut simpuio aberravit, ludi sunt non rite facti, eaque 15 errata expiantur et mentes deorum immortalium ludorum instauratione placantur; si ludi ab laetitia ad metum traducti, si non intermissi sed perempti atque sublati sunt, si civitati universae scelere eius qui ludos ad luctum conferre voluit exstiterunt dies illi pro festis paene funesti, dubi-24 tabimus quos ille fremitus nuntiet ludos esse pollutos? ac si volumus ea 20 quae de quoque deo nobis tradita sunt recordari, hanc Matrem Magnam. cuius ludi violati, polluti, paene ad caedem et ad funus civitatis conversi sunt, hanc, inquam, accepimus agros et nemora cum quodam strepitu

13-15 (an si ... aberravit) cf. Arnob. 4,31 si per imprudentiae lapsum aut in verbo quispiam aut simpuvio deerrarit ..., si lydius constitit aut tibicen repente conticuit aut si patrimus ille qui vocitatur puer omiserit per ignorantiam lorum aut terram tenere non potuit eqs.

1 pollutosque GH : pollu*tosque P : pollutos E || 2 Idaea Faernus : daea P : dea ω || 3 abavi Fabricius : abavia (i in ras. P) ω | acceptas peccatorem E || 4 haud H: haut P2GE: aut P | 5 quaere P | non add. Mue., Philol. 19, 1863, 327 || 6 aedile Wolf; cf. § 24 p. 101, 13; Charisius, GL 1, 120, 17 (p. 154, 5 Barwick) : aedili ω | e add. Bai. || 7 inmisso $\mathbf{E}$ | irripuit $\mathbf{H}$ || 8 quodam $\mathbf{E}$ || 9 adspectum $\mathbf{P}^1 \parallel 10$ romani vinctum ipso $\mathbf{G}^1 \mid \text{bene } \mathbf{E} \parallel 11$ eludentium $R. Kl. : \text{et ludentium } \boldsymbol{\omega} \mid$ polumque P | 12 consessu P2GE : consensu PH | spectaculis P : in spectaculis ω || 13 an] aut H | ludius P P3 : Lydius Arnob. : ludus ω | tibicen G Arnob. : tibicen* P: tibicen e H: tibi cernere E1: tibi cerne E2 | 14 et matrimus om. Arnob. | tensam non tenuit Ant. Augustinus: terram non tenuit at (at P1E1: aut P2E2H: a G) tensam ω: terram tenere non potuit Arnob. | si lorum] sylorum E | amisit $\mathbf{E} \parallel \mathbf{15}$ aedilius $\mathbf{P^1} \mid$ simpuio $\mathbf{P^1}$: simbulo $\mathbf{P^2}$: simpulo $\mathbf{GE}$: si muto $\mathbf{H}$: simpuvio Arnob.; cf. A. Brinkmann, ALL 15, 1908, 139 - 143 $\parallel$ 18 errata $\mathbf{P^2H}$: erat P1: rata GE | instauratione PH: -tionem G: -tio non E1: -tione non E2 || 17 placabantur E | laetitia] solentia E | traducti sunt H | 17.18 sed perempti om. GE | 18 civitati] aevitati E | 19 festis P : festi ω | dubitabimus H : dubitavimus PE : dubitamus G | 20 nuntiet] uinciet H | 21 quoque deco G : deo quoque E | magnum G | 22 pollui P1

ORATIO DE HARVSPICVM RESPONSIS 22-26

fremituque peragrare. haec igitur vobis, haec populo Romano et scelerum 12 indicia ostendit et periculorum signa patefecit, nam quid ego de illis ludis loquar quos in Palatio nostri maiores ante templum in ipso Matris Magnae conspectu Megalesibus fieri celebrarique voluerunt, qui sunt more institu-5 tisque maxime casti, sollemnes, religiosi, quibus ludis primum ante populi consessum senatui locum P. Africanus iterum consul ille maior dedit, ut eos ludos haec lues impura polluerit? quo si qui liber aut spectandi aut etiam religionis causa accesserat, manus adferebantur, quo matrona nulla adiit propter vim consessumque servorum, ita ludos eos quorum re-10 ligio tanta est, ut ex ultimis terris arcessita in hac urbe consederit, qui uni ludi ne verbo quidem appellantur Latino, ut vocabulo ipso et adpetita religio externa et Matris Magnae nomine suscepta declaretur — hos ludos servi fecerunt, servi spectaverunt, tota denique hoc aedile servorum Megalesia fuerunt, pro di immortales! qui magis nobiscum loqui 25 15 possetis, si essetis vorsareminique nobiscum? ludos esse pollutos significastis ac plane dicitis. quid magis inquinatum, deformatum, perversum, conturbatum dici potest quam omne servitium permissu magistratus liberatum in alteram scaenam immissum, alteri praepositum, ut alter consessus potestati servorum obiceretur, alter servorum totus esset? si exa-20 men apium ludis in scaenam caveam(ve) venisset, haruspices acciendos ex Etruria putaremus; videmus universi repente examina tanta servorum immissa in populum Romanum saeptum atque inclusum et non commovemur? atque in apium fortasse examine nos ex Etruscorum scriptis haruspices ut a servitio caveremus monerent, quod igitur ex aliquo 26 25 diiuncto diversoque monstro significatum caveremus, id cum ipsum sibi monstrum est, et cum in eo ipso periculum est ex quo periculum porten-

2 nam ... 3 templum Matris Magnae fieri celebrarique voluerunt? quibus primum ludis ante populi consessum senatui locum P. Africanus II cos. Ascon. p. 55, 21 St. $(\S\S 61-62\ Cl.)$

1 haec eadem E | scelerum P^2GE^2H : scelerumsc P^1 : scelera $E^1 \parallel 3$ antel an E | in ipso om. Ascon. $\parallel$ 4 conspectu om. Ascon. $\parallel$ megalesibus P^1H : megalensibus P^2GE : om. Ascon. Muretus | qui...5 religiosi om. Ascon. $\parallel$ more] meae G | institutique $P^1 \parallel 5$ primum ludis Ascon. $\parallel$ 6 consessum P^2E : cessum P^1 : concessum P^2E : cessum P^2E : consessum P^2E : liberature P^2E : liber

ditur, non pertimescemus? istius modi Megalesia fecit pater tuus, istius modi patruus? is mihi etiam generis sui mentionem facit, cum Athenionis aut Spartaci exemplo ludos facere maluerit quam C. aut Appi Claudiorum? illi cum ludos facerent, servos de cavea exire iubebant; tu in alteram servos immisisti, ex altera liberos eiecisti. itaque qui antea voce praeconis 5 a liberis semovebantur, tuis ludis non voce sed manu liberos a se segrega-13 bant, ne hoc quidem tibi in mentem veniebat, Sibyllino sacerdoti, haec sacra maiores nostros ex vestris libris expetisse? si illi sunt vestri quos tu impia mente conquiris, violatis oculis legis, contaminatis manibus 27 adtrectas, hac igitur vate suadente quondam defessa Italia Punico bello 10 atque (ab) Hannibale vexata sacra ista nostri maiores adscita ex Phrygia Romae conlocarunt, quae vir is accepit qui est optimus populi Romani iudicatus, P. Scipio, femina autem quae matronarum castissima putabatur, Quinta Claudia, cuius priscam illam severitatem [sacrificii] mirifice tua soror existimatur imitata. nihil te igitur neque maiores tui 15 coniuncti cum his religionibus neque sacerdotium ipsum, quo est haec tota religio constituta, neque curulis aedilitas, quae maxime hanc tueri religionem solet, permovit quo minus castissimos ludos omni flagitio

Sed quid ego id admiror? qui accepta pecunia Pessinuntem ipsum, se-20 dem domiciliumque Matris deorum, vastaris et Brogitaro Gallograeco, impuro homini ac nefario, cuius legati te tribuno dividere in aede Castoris tuis operis nummos solebant, totum illum locum fanumque vendideris, sacerdotem ab ipsis aris pulvinaribusque detraxeris, omnia illa quae vetustas, quae Persae, quae Syri, quae reges omnes qui Europam Asiam-25 que tenuerunt semper summa religione coluerunt, perverteris, quae denique nostri maiores tam sancta duxerunt ut, cum refertam urbem atque Italiam fanorum haberemus, tamen nostri imperatores maximis et peri-

pollueres, dedecore maculares, scelere obligares?

28-p. 103, 2 (nostri ... persolverent) cf. Val. Max. 1, 1, 1 item Matri deum saepe numero imperatores nostri compotes victoriarum suscepta vota Pessinuntem profecti solverunt

1 pertimescemur $G \mid \text{istius}^1 \dots \text{tuus} \ om. \ G \mid \text{istius}^2 \dots 2 \ \text{is} \ om. \ P^1 \parallel 2 \ \text{mentionem}$ generis sui $GE \parallel 3$ spartaci P: spartagi GE^2H : partagi $E^1 \mid \text{apii } H \parallel 4 \ \text{lulos} \ G \mid \text{iubeant} \ P^1 \parallel 5 \ \text{immisistis} \ H \mid \text{vocem} \ E \parallel 7 \ \text{ne} \ \omega : \text{nec} \ A. \ Kl. \mid \text{in mentem} \ \text{imminentem} \ E \mid \text{sibyllino} \ G$: sibu- PE: sibi- $H \parallel 8 \ \text{libris} \ P^2H$: liberis $P^1GE \parallel 9 \ \text{cūtaminatis} \ G \parallel 10 \ \text{hac} \ \text{ex} \ \text{ac} \ G^2 \mid \text{uades uadente} \ E \parallel 11 \ \text{ab} \ \text{add.} \ \text{edd.} \mid \text{maiores nostri} \ H \mid \text{phrygia} \ P$: phri- H: phyrgia $GE \parallel 12 \ \text{conlocarunt} \ P$: collocaverunt $\omega \parallel 13 \ \text{femina} \ \text{autem} \ \text{quae} \ PH$: femina haecque E: feminasque $G \parallel 14 \ \text{quincta} \ P^1 \mid 14 \ \text{sacrificii} \ \omega \ \text{Syd.}^2 \ 168$, qui rem ad Cael. 60 spectare censet: del. Ern. \quad \text{mirifice} \ \zeta : \text{mirifice} \ \zeta : \text{mirifica} \ \wedge : \text{miri

ORATIO DE HARVSPICVM RESPONSIS 26-31

culosissimis bellis huic deae vota facerent eaque in ipso Pessinunte ad illam ipsam principem aram et in illo loco fanoque persolverent, quod 29 cum Deiotarus religione sua castissime tueretur, quem unum habemus in orbe terrarum fidelissimum huic imperio atque amantissimum nostri 5 nominis, Brogitaro, ut ante dixi, addictum pecunia tradidisti. atque hunc tamen Deiotarum saepe a senatu regali nomine dignum existimatum, clarissimorum imperatorum testimoniis ornatum tu etiam regem appellari cum Brogitaro iubes, sed alter est rex iudicio senatus per nos, pecunia Brogitarus per te appellatus *** alterum putabo regem, si ha-10 buerit unde tibi solvat quod ei per syngrapham credidisti. nam cum multa regia sunt in Deiotaro, tum illa maxime quod tibi nummum nullum dedit, quod eam partem legis tuae quae congruebat cum iudicio senatus, ut ipse rex esset, non repudiavit, quod Pessinuntem per scelus a te violatum et sacerdote sacrisque spoliatum recuperavit, ut in pristina religione ser-15 varet, quod caerimonias ab omni vetustate acceptas a Brogitaro pollui non sinit, mavoltque generum suum munere tuo quam illud fanum antiquitate religionis carere, sed ut ad haec haruspicum responsa redeam, ex quibus est primum de ludis, quis est qui id non totum in istius ludos praedictum et responsum esse fateatur?

Sequitur de locis sacris, religiosis. o impudentiam miram! de mea domo dicere audes? committe vel consulibus vel senatui vel collegio pontificum tuam. ac mea quidem his tribus omnibus iudiciis, ut dixi antea, liberata est; at in iis aedibus quas tu Quinto Seio, equite Romano, viro optimo, per te apertissime interfecto tenes, sacellum dico fuisse [aras]. tabulis 25 hoc censoriis, memoria multorum firmabo ac docebo. agatur modo haec res, quod ex eo senatus consulto quod nuper est factum referri ad vos necesse est, habeo quae de locis religiosis velim dicere. cum de domo tua 31 dixero, in qua tamen ita est inaedificatum sacellum ut alius fecerit, tibi tantum modo sit demoliendum, tum videbo num mihi necesse sit de aliis

1 ea quae E | pessuntunte E || 2 persolverint P || 5 tradisti G^1 || 8 brugitaro G | iudico P^1 | per nos om. GE || 9 pecunia . . . putabo] ut supra Bai. : sine lac. ω : $\langle non \rangle$ pecunia [Brogitarus] per te appellatus; quem (vel hunc) putabo Gar. : pecunia [Brogitarus] per te $\langle alter \rangle$ appellatus; quem (vel hunc) putabo Gar. : pecunia [Brogitarus] per te appellatus $\langle alter \rangle$. eum putabo $Jeep^3$ 5 : [pecunia Brogitarus per te] appellatus. alterum putabo Schuetz | abrogitaturus E || 10 syngrapham H: $\sin \omega$ || 11 tum] tu E | ille GE | nummum in lac. om. H || 12 legis tu(a)e PH: regis tuae G: regis tui E || 13 per] ·p· H || 14 pristinas religiones E || 16 mavultque E | quam] quod H || 19 praedicatum Court. | 97 || 20 religiosis o | PH: religiosissimo | GE || 21 audis $| P^1$ || 22 tuam | PH: tum | GE| iudicis $| P^1$ || 22.23 liberata est at | G: liberast $| F^1$ || 22 tuam $| F^1$ || 24 per te $| F^1$ || 25 iis $| F^1$ || 26 ii $| F^1$ || 26 ii $| F^1$ || 26 rensoris $| F^1$ || 27 ii $| F^1$ || 28 rensoris $| F^1$ || 28 rensoris $| F^1$ || 29 rensoris $| F^1$ || 21 rensoris $| F^1$ || 22 rensoris $| F^1$ || 22 rensoris $| F^1$ || 25 hoc $| F^2$ || 3 rensoris $| F^1$ || 4 rensoriam $| F^1$ || 3 rensoria $| F^1$ || 4 rensoria $| F^1$ || 5 rensoria $| F^1$ || 5 rensoria $| F^1$ || 5 rensoria $| F^1$ || 6 rensoria $| F^1$ || 7 rensoria $| F^1$ || 8 rensoria $| F^1$ || 9 rensoria $| F^1$ || 9 rensoria $| F^1$ || 9 rensoria $| F^1$ || 1 rensoria $| F^1$ || 2 rensoria $| F^1$ || 1 rensoria $| F^1$ || 1 rensoria $| F^1$ || 2 rensoria $| F^1$ || 2

etiam aliquid dicere, putant enim ad me non nulli pertinere magmentarium Telluris aperire, nuper id patuisse dicunt, et ego recordor, nunc sanctissimam partem ac sedem maximae religionis privato dicunt vestibulo contineri. multa me movent: quod aedes Telluris est curationis meae, quod is qui illud magmentarium sustulit mea domo pontificum iudicio 5 liberata secundum fratrem suum iudicatum esse dicebat; movet me etiam in hac caritate annonae, sterilitate agrorum, inopia frugum religio Tellu-32 ris, et eo magis quod eodem ostento Telluri postilio deberi dicitur. vetera fortasse loquimur; quamquam hoc si minus civili iure perscriptum est, lege tamen naturae, communi iure gentium sanctum est ut nihil mortales 10 15 a dis immortalibus usu capere possint, verum tamen antiqua neglegimus; etiamne ea neglegemus quae fiunt cum maxime, quae videmus? L. Pisonem quis nescit his temporibus ipsis maximum et sanctissimum Dianae sacellum in Caeliculo sustulisse? adsunt vicini eius loci; multi sunt etiam in hoc ordine qui sacrificia gentilicia illo ipso in sacello stato loco anni- 15 versaria factitarint. et quaerimus di immortales quae loca desiderent, quid significent, de quo loquantur? a Sexto Serrano sanctissima sacella suffossa, inaedificata, oppressa, summa denique turpitudine foedata esse 33 nescimus? tu meam domum religiosam facere potuisti? qua mente? quam amiseras, qua manu? qua disturbaras, qua voce? qua incendi iusseras, 20 qua lege? quam ne in illa quidem impunitate tua scripseras, quo pulvinari? quod stupraras. quo simulacro? quod ereptum ex meretricis sepulcro (in) imperatoris monumento conlocaras, quid habet mea domus religiosi nisi quod impuri et sacrilegi parietem tangit? itaque ne quis meorum imprudens introspicere tuam domum possit ac te sacra illa tua facientem 25 videre, tollam altius tectum, non ut ego te despiciam, sed tu ne aspicias 16 urbem eam quam delere voluisti.

Sed iam haruspicum reliqua responsa videamus. ORATORES CONTRA IVS

1 putant sqq.] cf. Court. ^{198} | nonnulli ad me H | non nulli P^2H : nulli P^1 : non nulla G : non nulla E | magmentarium Mo. : acmentarium ω : armamentarium ζ : augmentarium Latte 382, adn. 2 || 2 dicunt om. E || 3 privata E || 4 movebant GE | est PH : sees G : ese E || 5 his G | magmentarium Mo. : acmentarium ω : actamentarium E | mea domo Mo. : meam domum ω | ponticum G | iudicio $H\zeta$: cum GE : om. P || 6 liberatam H | iudicatam Grut. | dicebant E | etiam et E || 7 sterelitate G || 8 postilio P^1 : postilio P^2GE : postulatio H || 10 sanccitum H | est om. E | ut om. P^1 || 11 a P^2GH : om. P^1E | neglegimus $H\zeta$: neglegemus H | est H | est H | est H || 12 neglegemus H || 13 amaximum H || 15 stato H || 16 cum H || anniversaria H || 17 amay H || 18 amaximum H || 19 qua H || 10 qua H || 11 quid] quod H || 12 summam H || esse fedata H || 13 qua H || 14 qua H || 15 est qua H || 16 qua H || 17 qua H || esse fedata H || 19 qua H || 11 qua H || 12 qua H || 12 qua H || 13 qua H || 14 qua H || 15 escripturas H || 16 qua H || 17 qua H || 18 summam H || esse fedata H || 19 qua H || 11 qua H || 12 qua H || 12 qua H || 12 qua H || 13 qua H || 14 qua H || 15 escripturas H || 26 altius || 27 meretrices H || 23 in H || 25 possit tuam domum H || tua H || 26 altius || altius H || altius H || 27 qua H || 4 qua H ||

ORATIO DE HARVSPICVM RESPONSIS 31-37

FASQUE INTERFECTOS. quid est hoc? de Alexandrinis esse video sermonem; quem ego non refuto, sic enim sentio, ius legatorum cum hominum praesidio munitum sit, tum etiam divino iure esse vallatum, sed quaero ab illo qui omnis indices tribunus e carcere in forum effudit, cuius arbitrio 5 sicae nunc omnes atque omnia venena tractantur, qui cum Hermarcho Chio syngraphas fecit, ecquid sciat unum acerrimum adversarium Hermarchi, Theodosium, legatum ad senatum a civitate libera missum sica percussum, quod non minus quam de Alexandrinis indignum dis immortalibus esse visum certo scio. nec confero nunc in te unum omnia, spes 35 10 major esset salutis, si praeter te nemo esset impurus; plures sunt; hoc et tu tibi confidis magis et nos prope iure diffidimus, quis Platorem ex Orestide, quae pars Macedoniae libera est, hominem in illis locis clarum ac nobilem, legatum Thessalonicam ad nostrum, ut se ipse appellavit, 'imperatorem' venisse nescit? quem ille propter pecuniam, quam ab eo ex-15 torquere non poterat, in vincla coniecit et medicum intromisit suum, qui legato, socio, amico, libero foedissime et crudelissime venas incideret. secures suas cruentari scelere noluit; nomen quidem populi Romani tanto scelere contaminavit ut id nulla re possit nisi ipsius supplicio expiari, quales hunc carnifices putamus habere, qui etiam medicis suis non 20 ad salutem sed ad necem utatur?

Sed recitemus quid sequatur. FIDEM IVSQVE IVRANDVM NEGLECTVM. 36 hoc quid sit per se ipsum non facile interpretor, sed ex eo quod sequitur suspicor de tuorum iudicum manifesto periurio dici, quibus olim erepti essent nummi nisi a senatu praesidium postulassent. qua re autem de iis dici suspicer haec causa est, quod sic statuo, et illud in hac civitate esse maxime inlustre atque insigne periurium, et te ipsum tamen in [periurium] crimen ab iis quibuscum coniurasti non vocari.

Et video in haruspicum responsum haec esse subiuncta: SACRIFICIA 37 VETVSTA OCCVLTAQVE MINVS DILIGENTER FACTA POLLVTAQVE, haruspices

1 quod E | sermonem om. E || 3 tum PGH : tu E¹ : tuum E² | vallatum ς : velatum ω || 4 illis GE | indices P : iudices ω : audaces Lb. | tribunos H || 5 omnes nunc H | hermartho GE || 6 chyo E | syngraphas edd. : syngrafas G : singraphas ω | ecquid P : ecquis H : haec quid GE | hermachi G : hermarthi E || 7 teodosium P | sic G || 8 dis P : diis GEH² : dii H¹ || 9 certe H | non confero G : nece fero E || 11 tibi] mihi H | platorem P : platonem ω || 12 quae] quo E || 13 ut ex et P² | imperatorem] impunitum E || 15 vincla] unda E || 16 venias E | inciderit H || 17 securus H | populi om. GE || 19 putamus] puta m E || 21 quod sequitur ς Lb. || 22 sit om. E | sequitur] quaeritur E || 24 nummi nisi PH : numminis G : num minus hi E | autem PH : h G : haec E | de ex di G² | iis P²G : is P¹ : his EH || 25 statuto H | esset E || 26, 27 in [periurium] crimen A. Kl. : in periurium et te ipsum inprime (im G) PGE (periurium . . . in- unus archetypi versus perperam repetitus videtur) : in periurium imprime H : in periuri crimen Mdv.² 225 || 27 iis edd. : his ω || 28 subiecta E || 29 diligenter om. E

haec loquuntur an patrii penatesque di? multi enim sunt, credo, in quos huius malefici suspicio cadat. quis praeter hunc unum? obscure dicitur quae sacra polluta sint? quid planius, quid religiosius, quid gravius dici potest? VETVSTA OCCVLTAQVE, nego ulla verba Lentulum, gravem oratorem ac disertum, saepius, cum te accusaret, usurpasse quam haec quae 5 nunc ex Etruscis libris in te conversa atque interpretata dicuntur. etenim quod sacrificium tam vetustum est quam hoc quod a regibus aequale huius urbis accepimus? quod autem tam occultum quam id quod non solum curiosos oculos excludit sed etiam errantis, quo non modo improbitas sed ne imprudentia quidem possit intrare? quod quidem sacrificium 10 nemo ante P. Clodium omni memoria violavit, nemo umquam adiit, nemo neglexit, nemo vir aspicere non horruit, quod fit per virgines Vestales, fit pro populo Romano, fit in ea domo quae est in imperio, fit incredibili caerimonia, fit ei deae cuius ne nomen quidem viros scire fas est, 18 quam iste idcirco Bonam dicit quod in tanto sibi scelere ignoverit. non 15 ignovit, mihi crede, non; nisi forte tibi esse ignotum putas, quod te iudices emiserunt excussum et exhaustum, suo iudicio absolutum, omnium condemnatum, aut quod oculos, ut opinio illius religionis est, non per-38 didisti, quis enim ante te sacra illa vir sciens viderat, ut quisquam poenam quae sequeretur id scelus scire posset? an tibi luminis obesset 20 caecitas plus quam libidinis? ne id quidem sentis, coniventes illos oculos abavi tui magis optandos fuisse quam hos flagrantis sororis? tibi vero, si diligenter attendes, intelleges hominum poenas deesse adhuc, non deorum. homines te in re foedissima defenderunt, homines turpissimum nocentissimumque laudarunt, homines prope confitentem iudicio liberave- 25 runt, hominibus iniuria tui stupri inlata in ipsos dolori non fuit, homines tibi arma alii in me, alii post in illum invictum civem dederunt, homi-39 num beneficia prorsus concedo tibi iam maiora non esse quaerenda. a dis quidem immortalibus quae potest homini maior esse poena furore atque dementia? nisi forte in tragoediis quos vulnere ac dolore corporis cruciari 30

9 (curiosos . . .) cf. Lact. (CSEL 19), inst. 3, 20, 2 curiosos oculos

1 loquantur $\mathbf{H}$: loquantur $\mathbf{P}^2$: locuntur $\mathbf{G}\mathbf{E}$: loquantur $\mathbf{P}^1$ | sunt $\mathbf{H}_{\zeta}$: om. ω || 3 sint $\mathbf{P}\mathbf{H}$: sunt $\mathbf{G}\mathbf{E}$ | quid gravius quid religiosius $\mathbf{H}$ || 4 vetusta $\mathbf{P}\mathbf{G}$: venusta $\mathbf{E}$: vecta $\mathbf{H}$ | nego $\mathbf{H}$: ego ω | nulla $\mathbf{E}$ || 5 desertum $\mathbf{P}^1$ || 6 ethruscis $\mathbf{H}$ || 7 vetum $\mathbf{H}$ || 8 accepimus $\mathbf{H}$: accipimus ω | autem $\mathbf{P}\mathbf{H}$: h· G: enim $\mathbf{E}$ || 10 intrare] intrare quod idem possit intrare $\mathbf{E}$ || 11 nemo¹ om. $\mathbf{P}^1$ || ante]·m· $\mathbf{H}$ | adit $\mathbf{P}^1$ || 12 aspicere non $\mathbf{P}\mathbf{H}$: aspicerent $\mathbf{G}$: aspicere $\mathbf{E}$ || quid $\mathbf{P}$ || 14 ne] nec $\mathbf{E}$ || 15 quam] qua $\mathbf{H}$ || dicit esse $\mathbf{G}\mathbf{E}$ || 16 forte om. $\mathbf{G}\mathbf{E}$ || esse om. $\mathbf{H}$ || quod ex quo $\mathbf{P}^2$ || te ex tu $\mathbf{G}^2$ || iudices $\mathbf{P}\mathbf{H}$: vides $\mathbf{G}\mathbf{E}$ || 17 omiserunt $\mathbf{H}$ || exaustum $\mathbf{P}\mathbf{G}$ || 18 ut . . . est om. $\mathbf{H}$ || prodidisti $\mathbf{P}^1$ || 19 te om. $\mathbf{P}$ || 21 ne] nec $\mathbf{E}$ || coniventes $\boldsymbol{\zeta}$: contuentes (-is $\mathbf{H}$) $\boldsymbol{\omega}$ || 22 fuisse] esse $\mathbf{E}$ || hos] os $\mathbf{G}$ || tibi $\mathbf{P}\mathbf{H}$: ti $\mathbf{G}$: tu $\mathbf{E}$ || 24 notissimumque $\mathbf{G}$ || 25 prope om. $\mathbf{G}\mathbf{E}$ || confitentem om. $\mathbf{H}$ || 26 iniuratui... $\mathbf{P}$ || 27 dedrunt $\mathbf{P}^1$ || 28 iam maiora $\mathbf{H}a$.: amaiora $\mathbf{P}^1$: at maiora $\mathbf{P}^2\mathbf{G}\mathbf{H}$: ac maiora $\mathbf{E}$: maiora (?) A. Kl. || 29 maior. $\mathbf{P}$ || 30 tragoedis $\mathbf{P}$ || volnere $\mathbf{G}$ || cruciare $\mathbf{P}^1$

ORATIO DE HARVSPICVM RESPONSIS 37-41

et consumi vides, graviores deorum immortalium iras subire quam illos qui furentes inducuntur putas. non sunt illi eiulatus et gemitus Philoctetae tam miseri, quamquam sunt acerbi, quam illa exsultatio Athamantis et quam senium matricidarum. tu cum furiales in contionibus voces mittis, cum domos civium evertis, cum lapidibus optimos viros foro pellis, cum ardentis faces in vicinorum tecta iactas, cum aedes sacras inflammas, cum servos concitas, cum sacra ludosque conturbas, cum uxorem sororemque non discernis, cum quod ineas cubile non sentis, tum baccharis, tum furis, tum das eas poenas quae solae sunt hominum sceleri a dis immortalibus constitutae. nam corporis quidem nostri infirmitas multos subit casus per se, denique ipsum corpus tenuissima de causa saepe conficitur; deorum tela in impiorum mentibus figuntur. qua re miserior es cum in omnem fraudem raperis oculis quam si omnino oculos non haberes.

Sed quoniam de his omnibus quae haruspices commissa esse dicunt 40 satis est dictum, videamus quid idem haruspices a dis iam immortalibus dicant moneri. monent ne per optimativm discordiam dissensionem-QVE patribus principibusQVE caedes periculaque creentur auxilioque divinitus deficiantur, QVA re ad unius imperium res redeat exercitusQVE † apulsus diminutioque accedat †. haruspicum verba sunt haec omnia, nihil addo de meo. quis igitur hanc optimatium discordiam molitur? idem iste, nec ulla vi ingeni aut consili sui, sed quodam errore nostro; quem quidem ille, quod obscurus non erat, facile perspexit. hoc enim etiam turpius adflictatur res publica, quod ne ab eo quidem vexatur, ut tamquam fortis in pugna vir acceptis a forti adversario vulcivitatis, qua gravitate vir, qua eloquentia, qua dignitate! nihil ut a

12 deorum . . . figuntur versus ex Acci Athamante petitus videtur L. Havet Rev. de Philol. 21, 1897, 159 || 25 sqq. (Ti. Gracchus . . .) cf. Grillius, RL 598, 30 (p. 33, 15 Martin)

1 vidis $P^1 \parallel 2$ qui ex quo $P^2 \mid$ furentes $P^1E :$ -is $P^2GH \mid$ illi* $P \mid$ eiulatus om. $GE \mid$ philoctetae H : fi- PG : filocietae $E \parallel 3$ sunt P : sint $\omega \mid$ achamantis $E \parallel 4$ senium] insania $Jeep^2$ $IO \mid$ mittis] matris $E \parallel 8$ inea $G \mid$ bacharis $EH \parallel 9$ furis $H_{\varsigma} :$ fueris P : fureris $GE \parallel 11$ sepe de causa $H \parallel 12$ confitetur $E \mid$ finguntur $P^1 \mid$ miserior es] misericors $E \parallel 13$ haberes $H_{\varsigma} :$ habueris $\omega \parallel 14$ com*missa P : omissa H : ominosa G : ominosa $E \parallel 15$ a dis iam $P^2 :$ iam $P^1 :$ a dis GEH : iam a dis Ha., fort. recte $\parallel 16$ optimatiü* $P \parallel 17$ caedis $P^1 \parallel 18$ divinitus $\varsigma :$ diminutis $P^1 :$ diminutis $P^2GE :$ diminuti P : divini numinis Roch $P^1 :$ cat. 2, 29 $\mid$ deficientur $P^1 :$ diminuti $P^1 :$ deficientur $P^1 :$ diminuti $P^1 :$ deficientur $P^1 :$ diminuti $P^1 :$ deficientur $P^1 :$ deficientu

patris avique Africani praestabili insignique virtute, praeterquam quod a senatu desciverat, deflexisset, secutus est C. Gracchus, quo ingenio. qua eloquentia, quanta vi, quanta gravitate dicendi! ut dolerent boni non illa tanta ornamenta ad meliorem mentem voluntatemque esse conversa. ipse L. Saturninus ita fuit effrenatus et paene demens ut actor 5 esset egregius et ad animos imperitorum excitandos inflammandosque perfectus. nam quid ego de P. Sulpicio loquar? cuius tanta in dicendo gravitas, tanta iucunditas, tanta brevitas fuit ut posset vel ut prudentes errarent vel ut boni minus bene sentirent perficere dicendo, cum his conflictari et pro salute patriae cotidie dimicare erat omnino illis qui tum 10 rem publicam gubernabant molestum; sed habebat ea molestia quandam tamen dignitatem, hic vero de quo ego ipse tam multa nunc dico, pro di immortales! quid est, quid valet, quid adfert, ut tanta civitas, si cadet quod di omen obruant! -, a viro tamen confecta videatur? qui post patris mortem primam illam aetatulam suam ad scurrarum locupletium 15 libidines detulit, quorum intemperantia expleta in domesticis est germanitatis stupris volutatus; deinde iam robustus provinciae se ac rei militari dedit atque ibi piratarum contumelias perpessus etiam Cilicum libidines barbarorumque satiavit; post exercitu L. Luculli sollicitato per nefandum scelus fugit illim Romaeque recenti adventu suo cum propin- 20 quis suis decidit ne reos faceret, a Catilina pecuniam accepit ut turpissime praevaricaretur. inde cum Murena se in Galliam contulit, in qua provincia mortuorum testamenta conscripsit, pupillos necavit, nefarias cum multis scelerum pactiones societatesque conflavit. unde ut rediit, quaestum illum maxime fecundum uberemque campestrem totum ad se ita redegit 25 ut homo popularis fraudaret improbissime populum, idemque vir cle-

1 patribus GE | quod om. P^1 || 2 desciverat edd. : disciverat ω | defluxisset GE | c. P^2GH : om. P^1E | grachus P : graccus H || 3 qua eloquentia P^2GE : que loquenciam P^1 : om. H_{ζ} | bonus H || 5 L. om. P | affrenatus G | poene** P || 5.6 actor esset Mdv.\(^2\) 226 : auctor esset ω : auctores sed P^1 || 6 imperatorum P | excitandos inflammandosque P^2H : excitandos mandosque P^1 : excitandosque (e. qui E) inflammandosque E || 7 P. om. E || 3 p. 109, 15 || 8 prudentis E || 10 conflictare E || 11 publicam E || 12 quo] qua E || 14 quod || 15 proh dii E || 15 quod || 16 quod || 17 quod || 18 quod || 19 quod

horum $\mathbf{H}$ | expleta in $\mathbf{PH}$: expletam $\mathbf{GE}$ | germanitatis $\mathbf{EH}$: ger*mnitatis $\mathbf{P}$: germinitatis $\mathbf{G}$ | 17 volutatus $\mathbf{P}^2\mathbf{H}$: voluntatis $\mathbf{P}^1\mathbf{GE}$ | deinde ex deindeinde $\mathbf{P}^2$ | se ac rei $\mathbf{P}^2\mathbf{EH}$: sacrei $\mathbf{P}^1$: ac rei $\mathbf{G}$ | 18 atque] eque $\mathbf{E}$ | paratarum $\mathbf{G}$ | perpessu $\mathbf{P}^1$ | Cilicum] civium $\mathbf{E}$ || 19 libidinis $\mathbf{P}^1$ | barbaroque $\mathbf{E}$ | post] ·p· $\mathbf{E}$ | 1. $\mathbf{P}^2$ $\mathbf{GH}$: vel $\mathbf{E}$: om. $\mathbf{P}^1$ | luculli* (s eras.) $\mathbf{P}$ | sollicitato $\mathbf{P}^2\mathbf{GH}$: sollicitatio $\mathbf{E}$: sollicitus $\mathbf{P}^1$ || 20 illim $\mathbf{P}^2$: illim $\mathbf{GE}$: illim $\mathbf{GE}$: illim $\mathbf{H}$ || 21 reo $\mathbf{P}^1$ | a om. $\mathbf{P}^1$ || 23 necabit $\mathbf{P}^1$ || 24 pacciones $\mathbf{P}^2$: paccionis $\mathbf{P}^1$ | societates $\mathbf{E}^1$ | conflavavit $\mathbf{G}$ | redit $\mathbf{P}^1$ | quaesturam illam $\mathbf{H}$ || 25 fecundum edd. : secundum ω | ad se ita] adscita $\mathbf{G}$ | redigit $\mathbf{P}^1$ || 26 fraudaret $\mathbf{GE}$: frudaret $\mathbf{PH}$ | improbissimi $\mathbf{P}^1$ | demens $\mathbf{G}$

ORATIO DE HARVSPICVM RESPONSIS 41-44

mens divisores omnium tribuum domi ipse suae crudelissima morte mactaret. exorta est illa rei publicae, sacris, religionibus, auctoritati 43 vestrae, iudiciis publicis funesta quaestura, in qua idem iste deos hominesque, pudorem, pudicitiam, senatus auctoritatem, ius, fas, leges, 5 iudicia violavit. atque hic ei gradus — o misera tempora stultasque nostras discordias! - P. Clodio gradus ad rem publicam hic primus (fuit) et aditus ad popularem iactationem atque ascensus, nam Ti. Graccho invidia Numantini foederis, cui feriendo, quaestor C. Mancini consulis cum esset, interfuerat, et in eo foedere improbando senatus severitas 10 dolori et timori fuit, eaque res illum fortem et clarum virum a gravitate patrum desciscere coegit. C. autem Gracchum mors fraterna, pietas, dolor, magnitudo animi ad expetendas domestici sanguinis poenas excitavit. Saturninum, quod in annonae caritate quaestorem a sua frumentaria procuratione senatus amovit eique rei M. Scaurum praefecit, scimus 15 dolore factum esse popularem. Sulpicium ab optima causa profectum Gaioque Iulio consulatum contra leges petenti resistentem longius quam 21 voluit popularis aura provexit. fuit in his omnibus causa, etsi non iusta - 44 nulla enim potest cuiquam male de re publica merendi iusta esse causa —, gravis tamen et cum aliquo animi [et] virilis dolore coniuncta. P. Clodius 20 a crocota, a mitra, a muliebribus soleis purpureisque fasceolis, a strophio, a psalterio, (a) flagitio, a stupro est factus repente popularis. nisi eum mulieres exornatum ita deprendissent, nisi ex eo loco quo eum adire fas non fuerat ancillarum beneficio emissus esset, populari homine populus Romanus, res publica cive tali careret. hanc ob amentiam in discordiis

1 divisorem somnium $G \mid$ suae H_{ζ} : sua $\omega \parallel$ 2 mactaret (ac in ras. G) GH: **mactaret P: iaceret $E \mid$ rei p. P^2GH : re P^1 : p. r. $E \mid$ auctoritati . . . 4 senatus om. $E \mid$ auctoritati H_{ζ} : -e $PG \parallel$ 3 vestrae P^2H : vestra (a in ras.) P^1 : vestra et $G \parallel$ 4 ius] vir $E \mid$ fas* $P \mid$ leges H: -is $\omega \parallel$ 5 adque $P^1 \mid$ ei (i in ras.) P: est primus Mat. 279 $\parallel$ 6 P. om. $P^1 \mid$ publicam om. $P^1 \mid$ primus H: primis P: primum $GE \parallel$ 6. 7 (fuit) et Mdv. 226: est $\omega \parallel$ 7 additus $P^2 \mid$ iactationem PH: iactionem PH: iactionem PH: sactionem PH: summantini P^2GE : numan P^1 : numini P: foederis] oderis PH [feriendi PH: 8 numantini P^2GH : numantini (c. a. in ras.) P: c. amancini (-tini PH) as esse PH: 11 descissere PH: 10 eaque PH: autem PH: h. P

nostris, de quibus ipsis his prodigiis recentibus a dis immortalibus admonemur, arreptus est unus ex patriciis cui tribuno plebis fieri non liceret. 45 quod anno ante frater Metellus et concors etiam tum senatus principe Cn. Pompeio sententiam dicente excluserat acerrimeque una voce ac mente restiterat, id post discidium optimatium, de quo ipso nunc mo- 5 nemur, ita perturbatum itaque permutatum est ut, quod frater consul ne fieret obstiterat, quod adfinis et sodalis, clarissimus vir, qui illum reum non laudarat, excluserat, id is consul efficeret in discordiis principum qui illi unus inimicissimus esse debuerat, eo fecisse auctore se diceret cuius auctoritatis neminem posset paenitere, iniecta fax est foeda ac luctuosa 10 rei publicae; petita est auctoritas vestra, gravitas amplissimorum ordinum, consensio bonorum omnium, totus denique civitatis status. haec enim certe petebantur, cum in me cognitorem harum omnium rerum illa flamma illorum temporum coniciebatur, excepi et pro patria solus exarsi, sic tamen ut vos isdem ignibus circumsaepti me primum ictum pro vobis 15 et fumantem videretis. non sedabantur discordiae, sed etiam crescebat in eos odium a quibus nos defendi putabamur, ecce isdem auctoribus, Pompeio principe, qui cupientem Italiam, flagitantis vos, populum Romanum desiderantem non auctoritate sua solum sed etiam precibus ad meam salutem excitavit, restituti sumus. sit discordiarum finis aliquando, a 20 diuturnis dissensionibus conquiescamus, non sinit eadem ista labes; eas habet contiones, ea miscet ac turbat ut (modo his se), modo vendat illis, nec tamen ita ut se quisquam, si ab isto laudatus sit, laudatiorem putet, sed ut eos quos non amant ab eodem gaudeant vituperari, atque ego hunc non miror - quid enim faciat aliud? -, illos homines sapientissimos 25 gravissimosque miror, primum quod quemquam clarum hominem atque optime de re publica saepe meritum impurissimi voce hominis violari facile

1 hipsis $\mathbf{H}^1$ | prodigis $\mathbf{P}^1$ | a dis ex ad $\mathbf{P}^2$ || 2 areptus $\mathbf{P}^1$ | patriis $\mathbf{E}$ | non del. Ern., sed of. Wolf || 3 senatus ω : senatu senatus $\mathbf{P}$: senatus, senatus Lb. | principe . . . . 4 dicente Man.: principi (princi $\mathbf{P}^1$) . . . dicenti ω || 5 dissidium optimatum $\mathbf{H}$ | nunc] hunc $\mathbf{E}$ || 6 itaque $\mathbf{P}\mathbf{H}$: ita $\mathbf{G}\mathbf{E}$ || 7 fierat $\mathbf{G}$ | obstisterat $\mathbf{E}^1$ | adfinis $\mathbf{P}$: aff- $\mathbf{E}\mathbf{H}$: af- $\mathbf{G}$ | quin $\mathbf{H}$ || 8 etficeret $\mathbf{P}^1$ | discordis $\mathbf{P}^1$ || 9 eo] ego $\mathbf{E}$ || 10 posset] post** $\mathbf{P}$ | paeniteret $\mathbf{P}$ | fax est $\mathbf{P}\mathbf{G}$: est fax (fas $\mathbf{H}^1$) $\mathbf{E}\mathbf{H}^2$ | luctuosa $\mathbf{G}\mathbf{H}$: luxtuosa $\mathbf{E}$: lutuosa $\mathbf{P}$ || 11 ordinum $\mathbf{P}\mathbf{H}$: hominum $\mathbf{G}\mathbf{E}$ || 12 consentio $\mathbf{E}^1$ || 14 excepi $\mathbf{P}^2\mathbf{G}\mathbf{E}^2\mathbf{H}$: excipi $\mathbf{P}^1\mathbf{E}^1$ | pro om. $\mathbf{G}^1$ || 15 isdem $\mathbf{P}\mathbf{H}$: hisdem $\mathbf{E}$: idem ignem $\mathbf{G}$ || 16 videretis $\mathbf{P}^2\mathbf{H}$: videritis $\mathbf{P}^1$: viderit $\mathbf{G}\mathbf{E}$ | sedebantur $\mathbf{G}$ || 17 eos] consules $\mathbf{E}$ | nos om. $\mathbf{H}$ | defendi $\mathbf{E}\mathbf{H}$: defensi $\mathbf{P}\mathbf{G}$: (non) (vel non pronos) defensi Mdv. 3 141 | ecce] ea $\mathbf{E}$ | hisdem $\mathbf{E}$ || 18. 19 populum romanum desiderantem frangitantis vos $\mathbf{H}$ || 19 auctoritatem $\mathbf{E}^1$ || 20 sit $\mathbf{G}$: si ω || 21. 22 eas habet $\mathbf{P}$: ea fa $\overline{c}$ $\mathbf{H}$: om. $\mathbf{G}\mathbf{E}$ || 22 ac] ea $\mathbf{H}$ | modo his se add. A. Kl.: se modo his Lb.: modo se his Bai. || 23 ita om. $\mathbf{H}$ | ut se] ut++ $\mathbf{P}$ | laudatiorem $\mathbf{G}$: laudatorem ω || 24 adque $\mathbf{P}^1$ || 25 non] nunc $\mathbf{G}$ || quid . . . 26 miror om. $\mathbf{H}$ | quid . . . . 27 publica post § 50 p. 112, 16 illam post post 8 gravissimosque post 9 miror post 1 miror post 1 quod post 2 quod post 2 elara post 2 saepe post 2 est saepe post 2 est saepe post 3 fillam est post 2 est saepe post 4 est post 2 est saepe post 4 est post 2 est saepe post 3 est post 2 est saepe post 3 est post 4 est post 2 est saepe post 3 est post 4 est post 4 est post 6 est po

ORATIO DE HARVSPICVM RESPONSIS 44-49

patiuntur, deinde si existimant perditi hominis profligatique maledictis posse, id quod minime conducit ipsis, cuiusquam gloriam dignitatemque violari, postremo quod non sentiunt, id quod tamen mihi iam suspicari videntur, illius furentis ac volaticos impetus in se ipsos posse converti. 5 atque ex hac nimia non nullorum alienatione a quibusdam haerent ea tela 47 in re publica quae, quam diu haerebant in uno me, graviter equidem, sed aliquanto levius ferebam, an iste nisi primo se dedisset iis quorum animos a vestra auctoritate seiunctos esse arbitrabatur, nisi eos in caelum suis laudibus praeclarus auctor extolleret, nisi exercitum (C.) Caesaris — in 10 quo fallebat, sed eum nemo redarguebat - nisi eum, inquam, exercitum signis infestis in curiam se immissurum minitaretur, nisi se Cn. Pompeio adiutore, M. Crasso auctore, quae faciebat facere clamaret, nisi consules causam coniunxisse secum, in quo uno non mentiebatur, confirmaret, tam crudelis mei, tam sceleratus rei publicae vexator esse potuisset? 15 idem postea quam respirare vos a metu caedis, emergere auctoritatem 48 vestram e fluctibus illis servitutis, reviviscere memoriam ac desiderium mei vidit, vobis se coepit subito fallacissime venditare. tum leges Iulias contra auspicia latas et hic et in contionibus dicere, in quibus legibus inerat curiata illa lex quae totum eius tribunatum continebat, quam cae-20 cus amentia non videbat, producebat fortissimum virum, M. Bibulum; quaerebat ex eo, C. Caesare leges ferente de caelo semperne servasset, semper se ille servasse dicebat, augures interrogabat, quae ita lata essent, rectene lata essent, illi vitio lata esse dicebant, ferebant in oculis hominem quidam boni viri et de me optime meriti, sed illius, ut ego arbitror, furo-25 ris ignari, longius processit: in ipsum Cn. Pompeium, auctorem, ut praedicare est solitus, consiliorum suorum, invehi coepit; inibat gratiam a non nullis, tum vero elatus spe posse se, quoniam togatum domestici 49 belli exstinctorem nefario scelere foedasset, illum etiam, illum externorum bellorum hostiumque victorem adfligere; tum est illa in templo 30 Castoris scelerata et paene deletrix huius imperi sica deprensa; tum ille

1 extimant G | perditis H | profliagatique $P^1 \parallel 2$ id} hic E | cuiquam E $\parallel 4$ videnter G^1 | converti P^2H : converte P^1 : convertere $GE \parallel 5$ ex] ec H | hanc P^1 | alienatione a ζ Man. : alienatione et P^2H : alienationeret G : alienatio+neret E : aliena et P^1 | haerent ea Man. : h(a)erentia (h sscr. et -ia+ in ras. P^2) $\omega \parallel 6$ me uno $GE \parallel 7$ dedisset P^2GH : dediset P^1 : dedit $E \mid \text{ iis } P^2G$: is P^1 : his H : secus $E \parallel 8$ a vestra] aurum $E \mid \text{ arbitrabatur } \zeta$ Man. : arbitrabamur $\omega \parallel 9$ c. $\zeta \mid \text{ Caesaris } \ldots$ 10 exercitum om. $P^1 \parallel 11$ nisi se GE : nise P^1 : nisi $P^2H \parallel 12 \cdot \overline{m} \cdot P \mid \text{ auctore} \mid \text{ adiutore } E \mid \text{ faceret } H \mid \text{ consules } H : \text{ consultes } P^1$: consulis P^2G : consul $E \parallel 13$ coniunexisse $P \mid \text{ metiebatur } G \parallel 15$ a] ac $E \parallel 16$ e P : et GE : a $H \mid \text{ fletibus } E \mid 13$ coniunexisse $P \mid \text{ metiebatur } G \mid 15$ a] ac $E \mid 16$ e P : et GE : a $H \mid \text{ fletibus } E \mid 16$ revivescere $P \parallel 17$ tum] tu in $E \parallel 18$ in $P \mid 16$ com. $P \mid 16$ units $P \mid 16$ caecus] accus $P \mid 16$ producebam $P \mid 16$ in $P \mid 16$ in $P \mid 16$ in $P \mid 16$ caecus] accus $P \mid 16$ coniunes ex opti $P \mid 16$ in $P \mid 16$ con. $P \mid$

12 BT Cicero 21 111

cui nulla hostium diutius urbs umquam fuit clausa, qui omnis angustias, omnis altitudines moenium obiectas semper vi ac virtute perfregit, obsessus ipse est domi meque non nulla imperitorum vituperatione timiditatis meae consilio et facto suo liberavit. nam si Cn. Pompeio, viro uni omnium fortissimo quicumque nati sunt, miserum magis fuit quam turpe, quam 5 diu ille tribunus plebis fuit, lucem non aspicere, carere publico, minas eius perferre, cum in contionibus diceret velle se in Carinis aedificare alteram porticum, quae Palatio responderet, certe mihi exire domo mea ad privatum dolorem fuit luctuosum, ad rationem rei publicae gloriosum.

Videtis igitur hominem per se ipsum iam pridem adflictum ac iacen- 10 tem perniciosis optimatium discordiis excitari, cuius initia furoris dissensionibus eorum qui tum a vobis seiuncti videbantur sustentata sunt. reliqua iam praecipitantis tribunatus etiam post tribunatum obtrectatores eorum atque adversarii defenderunt, ne a re publica rei publicae pestis removeretur restiterunt, etiam ne causam diceret, etiam ne privatus 15 esset. etiamne in sinu atque in deliciis quidam optimi viri viperam illam venenatam ac pestiferam habere potuerunt? quo tandem decepti munere? 'volo' inquiunt 'esse qui in contione detrahat de Pompeio.' detrahat ille vituperando? velim sic hoc vir summus atque optime de mea salute meritus accipiat ut a me dicitur; dicam guidem certe guod sentio. mihi me 20 dius fidius tum de illius amplissima dignitate detrahere cum illum maxi-51 mis laudibus ecferebat videbatur. utrum tandem C. Marius splendidior cum eum Gaius Glaucia laudabat, an cum eundem iratus postea vituperabat? an ille demens et iam pridem ad poenam exitiumque praeceps foedior aut inquinatior in Cn. Pompeio accusando quam in universo 25 senatu vituperando fuit? quod quidem miror, cum alterum gratum sit iratis, alterum esse tam bonis civibus non acerbum, sed ne id viros optimos diutius delectet, legant hanc eius contionem de qua loquor; in qua Pompeium ornat an potius deformat? certe laudat et unum esse in hac

1 omnis PH: emisunt G: emissas E || 2 altitudines H: -is ω | moenium objectas Bai.: omnium objecta P: omnium objecta tela ω Gesner || 3 est ipse E | imperatorum E || 4 pompio H || 5 miserum P¹GE: miserrumum (-imum H) P²H || 7 in contionibus (-cio-H) PH: mentionibus GE | aedi*•ficare P || 8 quae] queque E | cer*te P | mihi om. H || 10 p*ridem P || 11 perniosis P | cui E | dissensionibus ex *dissionis P² || 11.12 dissensionibus eorum] cf. Lenaghan 178 || 12 a om. P || 14 atque eorum E | ne**P | a rei p. H¹ || 15 ne¹ P²: ne ne P¹: ne meam GEH || 16 sinu Ang.: senatu ω | adque P¹ | in² om. GE | illam est G vide supra § 46 p. 110, 27 est saepe || 19 vi|detuperando E | de mea salute optime H || 20 quidem om. H | quod ς : quid ω || 21 illum om. P || 22 ecferebat P: efferre H: et ferre GE | tandem Ang.: tamen ω | g. H | spendidior P¹ || 23 glaucia P: glaucie H: claudia GE || 24 clemens E | preceps ex receps P² || 25 aut inquinatior P²H: aut inquanatior P¹: an inquinatior E: anquinatior G | quam in universo om. P¹ || 27 esse tam H ς : esset am P¹: esset tam P²GE | id] ad E || 29 laudat et] laudet P | esse om. P

ORATIO DE HARVSPICVM RESPONSIS 49-54

civitate dignum huius imperi gloria dicit et significat se illi esse amicissimum et reconciliationem esse gratiae factam, quod ego quamquam quid 52 sit nescio, tamen hoc statuo, hunc, si amicus esset Pompeio, laudaturum illum non fuisse, quid enim, si illi inimicissimus esset, amplius ad eius 5 laudem minuendam facere potuisset? videant ii qui illum Pompeio inimicum esse gaudebant ob eamque causam in tot tantisque sceleribus conivebant et non numquam eius indomitos atque ecfrenatos furores plausu etiam suo prosequebantur, quam se cito inverterit. nunc enim iam laudat illum, in eos invehitur quibus se antea venditabat, quid existi-10 matis eum, si reditus ei gratiae patuerit, esse facturum, qui tam libenter in opinionem gratiae inrepat?

Quas ego alias optimatium discordias a dis immortalibus definiri putem? nam hoc quidem verbo neque P. Clodius neque quisquam de gregalibus eius aut de consiliariis designatur. habent Etrusci libri certa nomina 15 quae in id genus civium cadere possint: DETERIORES, REPVLSOS, quod iam audietis, hos appellant quorum et mentes et res sunt perditae longeque a communi salute diiunctae, qua re cum di immortales monent de optimatium discordia, de clarissimorum et optime meritorum civium dissensione praedicunt; cum principibus periculum caedemque porten-20 dunt, in tuto conlocant Clodium, qui tantum abest a principibus quantum a puris, quantum ab religiosis. vobis, o clarissimi atque optimi 54 cives, et vestrae saluti consulendum et prospiciendum vident. caedes principum ostenditur; id quod interitum optimatium sequi necesse est adiungitur; ne in unius imperium res reccidat admonemur, ad quem me-25 tum si deorum monitis non duceremur, tamen ipsi nostro sensu coniecturaque raperemur, neque enim ullus alius discordiarum solet esse exitus inter claros (et) potentis viros nisi aut universus interitus aut victoris dominatus ac regnum. dissensit cum Mario, clarissimo cive, consul nobilissimus et fortissimus, L. Sulla; horum uterque ita cecidit victus ut 30 victor idem regnaverit. cum Octavio collega Cinna dissedit; utrique ho-

1 civitate] dignitate $P \mid$ dignum om. $E \mid$ gloria om. $H \mid$ se] si $E \mid$ illi* (s eras.) $P \mid$ amicissimum esse $H \parallel 2$ gratiae esse $GE \mid$ quid] quis $H \parallel 3$ esset] esse $E \parallel 4$ eius ex ius $P^2 \parallel 5$ ii P : hi $\omega \parallel 6$ gaudeant $P \mid$ tantique $G^1 \parallel 7$ conivebant $\varsigma :$ contuebant $\omega \mid$ ecfrenatos $P^2 :$ eff-GEH : ef- $P^1 \parallel 9$ invehitur $P^2EH :$ inveitur $P^1 :$ videbitur $G \mid$ existimastis $P^1 \parallel$ 10 patuerit . . . 11 gratiae om. $E \parallel$ 11 inrepat ς Ang. : increpat PH : increpatur $GE \parallel$ 12 optimatum $G \mid$ diffiniri $E \parallel$ 14 aut om. $P^1 \mid$ consilariis $P^1 \mid$ ethrusci $H \mid$ nomina certa $E \parallel$ 15 deteriore $GE \parallel$ 16 appellat $P^1 \mid$ sunt res $GE \parallel$ 17 communis $P^1 \mid$ diiunctae P^2H : deiunctae P^1 : disiunctae GE | 20 toto G | a principibus | a principibus quantum abest a principibus $\mathbf{P^1} \parallel \mathbf{21}$ puris $\mathbf{H}_{\boldsymbol{\zeta}}$: pueris $\mathbf{PG}$: peritis $\mathbf{E} \mid \mathbf{ab}$ a $\mathbf{H} \mid \mathbf{clarissimi} \; \mathbf{E}$: carissimi $\boldsymbol{\omega} \parallel \mathbf{22}$ vestrae] universe $\mathbf{G} \mid \mathbf{propiciendum} \; \mathbf{P^1} \parallel \mathbf{23} \; \mathbf{principium} \; \mathbf{H^1} \mid \mathbf{id} \ldots \mathbf{necesse} \; \mathbf{est}$ om. H | 24 adiungitur etiam H | receidat P cf. Zie. 179 : recidat ω | 25 si ex se P2 | conjucturaque G1 || 27 et add. ed. R. : ac Bai.; cf. prov. cons. 39 || 28 dominatus P2EH : domitus P : diminatus G | ac Mdv. 3 142, adn. : aut ω : et Lehmann 568 | 29 sulla PG : sy- H : si- E | ut ex et P2 | 30 utrique P1GE : utrisque P2H

12*

rum secunda fortuna regnum est largita, adversa mortem. idem iterum Sulla superavit; tum sine dubio habuit regalem potestatem, quamquam 55 rem publicam reciperarat. inest hoc tempore haud obscurum odium, atque id insitum penitus et inustum, animis hominum amplissimorum; dissident principes, captatur occasio. qui non tantum opibus valent nescio 5 quam fortunam tamen ac tempus exspectant; qui sine controversia plus possunt, ei fortasse non numquam consilia ac sententias inimicorum suorum extimescunt. tollatur haec e civitate discordia: iam omnes isti qui portenduntur metus exstinguentur, iam ista serpens, quae tum hic delitiscit, tum se emergit et fertur illuc, compressa atque inlisa morietur.

Monent enim eidem NE OCCVLTIS CONSILIIS RES PVBLICA LAEDATVR. quae sunt occultiora quam eius qui in contione ausus est dicere iustitium edici oportere, iuris dictionem intermitti, claudi aerarium, iudicia tolli? nisi forte existimatis hanc tantam conluvionem illi tantamque eversionem civitatis in mentem subito in rostris cogitanti venire potuisse. est quidem 15 ille plenus vini, stupri, somni plenusque inconsideratissimae ac dementissimae temeritatis; verum tamen nocturnis vigiliis, etiam coitione hominum iustitium illud concoctum atque meditatum est. mementote, patres conscripti, verbo illo nefario temptatas aures nostras et perniciosam viam audiendi consuetudine esse munitam.

Sequitur illud: NE DETERIORIBVS REPVLSISQVE HONOS AVGEATVR. repulsos videamus, nam deteriores qui sint, post docebo. sed tamen in eum cadere hoc verbum maxime, qui sit unus omnium mortalium sine ulla dubitatione deterrimus, concedendum est. qui sunt igitur repulsi? non, ut opinor, ii qui aliquando honorem vitio civitatis, non suo, non 25 sunt adsecuti; nam id quidem multis saepe optimis civibus atque honestissimis viris accidit. repulsi sunt ii quos ad omnia progredientes, quos munera contra leges gladiatoria parantes, quos apertissime largientis non solum alieni sed etiam sui, vicini, tribules, urbani, rustici reppulerunt. hi ne honore augeantur monent. debet esse gratum quod praedicunt, sed 20 tamen huic malo populus Romanus ipse nullo haruspicum admonitu sua

2 sulla PG: sy-H: si-E | tum ζ : tamen ω || 3 recuperarat PE: recuperant G: recuperavit H | inest] in E | haud P²: haut G: aud P¹: aut H: enim aut E | odium om. H || 4 iniustum E | inustum, animis interpunxit Court.³ 300 | hominum animis GE || 6 expectent GE || 7 possent G¹ | ei P: et EH: e G || 8 haec om. H | civitatem P¹ || 9 extinguitur G¹: -guuntur G²: -guntur E | quae] que P | delitiscit P²GE²: delitescit H: delitiscite E¹: delitis P¹ || 10 tum se om. P¹ | illisa P²G: illis P¹E: illic H || 12 con*tione P || 13 edici PH: dedici GE || 14 tantumque G || 15 in¹] im P | cogitanti P: ei cogitanti GE: nec cogitanti H | potuisset P¹ || 16 inconsideratissime H: inconsiderantissimae ω || 17 coitione PG: cottione H: contione E || 19 pernitio*sam P || 20 viam GEH: vivam P¹: vitam P² || 21 deteriobus G || 22 tamen] tam G || 23 unus om. H || 24 sint GE || 25 opinor ii PG: opinor hi H: opinioni E || 26 atque] at P || 27 ii PG: hii H: hi E || 28 numera P || 29 repulerunt GE || 30 hi ne PH: ii ne G: sine E | monent GE: nomet P: monemur H ζ | debent G | praedicant H || 31 malo om. P¹ | populo r. P¹ | monitu E¹

26

ORATIO DE HARVSPICVM RESPONSIS 54-59

sponte prospexit. deteriores cavete; quorum quidem est magna natio, 57 sed tamen corum omnium hic dux est atque princeps. etenim si unum hominem deterrimum poeta praestanti aliquis ingenio fictis conquisitisque vitiis deformatum vellet inducere, nullum profecto dedecus repesire posset quod in hoc non inesset, multaque in co penitus defixa atque haerentia praeteriret.

Parentibus et dis immortalibus et patriae nos primum natura conci- 27 liat; eodem enim tempore et suscipimur in lucem et hoc caelesti spiritu augemur et certam in sedem civitatis ac libertatis adscribimur, iste pa-10 rentum nomen, sacra, memoriam, gentem Fonteiano nomine obruit, deorum ignis, solia, mensas, abditos ac penetrales focos, occulta et maribus non invisa solum sed etiam inaudita sacra inexpiabili scelere pervertit, idemque earum templum inflammavit dearum quarum ope etiam aliis incendiis subvenitur, quid de patria loquar? qui primum eum civem 58 15 vi, ferro, periculis urbe, omnibus patriae praesidiis depulit quem vos patriae conservatorem esse saepissime iudicaritis, deinde everso senatus, ut ego semper dixi, comite, duce, ut ille dicebat, senatum ipsum, principem salutis mentisque publicae, vi, caede incendiisque pervertit, sustulit duas leges, Aeliam et Fufiam, maxime rei publicae salutares, censuram 20 exstinxit, intercessionem removit, auspicia delevit, consules sceleris sui socios aerario, provinciis, exercitu armavit, reges qui erant vendidit, qui non erant appellavit, Cn. Pompeium ferro domum compulit, imperatorum monumenta evertit, inimicorum domus disturbavit, vestris monumentis suum nomen inscripsit. infinita sunt scelera quae ab illo in patriam 25 sunt edita. quid? quae in singulos cives quos necavit, socios quos diripuit, imperatores quos prodidit, exercitus quos temptavit? quid vero? 59 ea quanta sunt quae in ipsum se scelera, quae in suos edidit! quis minus umquam pepercit hostium castris quam ille omnibus corporis sui partibus? quae navis umquam in flumine publico tam vulgata omnibus quam 30 istius aetas fuit? quis umquam nepos tam libere est cum scortis quam hic cum sororibus volutatus? quam denique tam immanem Charybdim poe-

3 aliquid $P^1 \parallel 3.4$ conquisitisque vitiis] conquisitis P: vitiis conquisitis Bai. $\parallel 4$ vellet] solet $E \parallel$ repperire $EH \parallel 5$ non inesset in hoc $GE \parallel 7$ conciliat PG: concilia E: conciliciat $H \parallel 8$ eidem $GE^1 \parallel$ enim $bis G \parallel$ suscipimus $G \parallel 9$ adscribimur (ascr- P^2 : asscr-EH) GP^2EH : adscribemur $P^1 \parallel 10$ sacram $E \parallel$ fonteiano nomine PH: fonteiam nomen omne $GE \parallel 11$ solia] soli ac $E^2 \parallel$ menses $P \parallel$ penetrabiles $E \parallel 14$ loquor $E \parallel 15$ ferro ex foro $G^2 \parallel$ urbem $E \parallel 16$ iudicaritis PG: iudicaveritis E: iudicaretis $H \parallel$ senatus G: senatu G is a likely utilem G: insum G is G in G in

tae fingendo exprimere potuerunt, quae tantos exhaurire gurgites possit quantas iste Byzantiorum Brogitarorumque praedas exsorbuit, aut tam eminentibus canibus Scyllam tamque ieiunis quam quibus istum videtis, Gelliis, Cloeliis, Titiis, rostra ipsa mandentem?

Qua re, id quod extremum est in haruspicum responso, providete NE 5
REI PVBLICAE STATVS COMMVTETVE; etenim vix haec, si undique fulciamus
iam labefacta, vix, inquam, nixa in omnium nostrum umeris cohaerebunt.

28 fuit quondam ita firma haec civitas et valens ut neglegentiam senatus
vel etiam iniurias civium ferre posset. iam non potest. aerarium nullum
est, vectigalibus non fruuntur qui redemerunt, auctoritas principum 10
cecidit, consensus ordinum est divolsus, iudicia perierunt, suffragia descripta tenentur a paucis, bonorum animus ad nutum nostri ordinis expeditus iam non erit, civem qui se pro patriae salute opponat invidiae
61 frustra posthac requiretis. qua re hunc statum qui nunc est, qualiscumque est, nulla alia re nisi concordia retinere possumus; nam ut meliore 15
simus loco ne optandum quidem est illo impunito; deteriore autem statu
ut simus, unus est inferior gradus aut interitus aut servitutis; quo ne
trudamur di immortales nos admonent, quoniam iam pridem humana consilia ceciderunt.

Atque ego hanc orationem, patres conscripti, tam tristem, tam gra- 20 vem non suscepissem, non quin hanc personam et has partis honoribus populi Romani, vestris plurimis ornamentis mihi tributis deberem et possem sustinere, sed tamen facile tacentibus ceteris reticuissem. sed haec oratio omnis fuit non auctoritatis meae, sed publicae religionis. mea fuerunt verba fortasse plura, sententiae quidem omnes haruspicum, ad 25 quos aut referri nuntiata ostenta non convenit aut eorum responsis com62 moveri necesse est. quod si cetera magis pervulgata nos saepe et leviora moverunt, vox ipsa deorum immortalium non mentes omnium permovebit? nolite enim id putare accidere posse quod in fabulis saepe videtis fieri, ut deus aliqui delapsus de caelo coetus hominum adeat, versetur in 20

1 possit GEH: om. P: posset $\zeta \parallel 2$ quantam E | byzantiorum G: bi- ω | Brogitarorumque edd.: brogitatorumque (b in ras. P) PH: largitanorumque GE $\parallel$ 3 scillam EH | ieiuniis E | iustum E $\parallel$ 4 gelliis G: gellis PH: galliis E | cloeliis PGH: clodiis E | titiis PG: ticiis H: titus E | mandantem H $\parallel$ 5 quod GH ζ : cum P: om. E | responso ζ Bai.: -u P: -um GE: -is H ζ $\parallel$ 7 lambefacta P | umeris P²: humeris GEH: om. P¹ $\parallel$ 8 quodam P¹ $\parallel$ 9 civium om. P¹ $\parallel$ 10 vectigalbus P¹ $\parallel$ 11 consensum P¹ | discripta in ras. P $\parallel$ 12 nutum] nudum E $\parallel$ 13 civis E | invidiam E $\parallel$ 15 nulla est P¹ | meliores G $\parallel$ 16 autem PH: h·G: enim E $\parallel$ 16.17 ut statu ut H $\parallel$ 18 di P²: dii GEH: de P¹ | nos om. G $\parallel$ humana ex uma P² $\parallel$ 20 atque P²H: adque P¹: at GE $\parallel$ tam¹ om. E $\parallel$ 21 quin] inquam nisi H $\parallel$ 24 mea P²E: meae P¹GH $\parallel$ 25 omnes E: -is P¹GH: ominis P² $\parallel$ 26 aut referri] aureferri G $\parallel$ 27 cetera P²H: cera P¹: scelera GE $\parallel$ 28 noverunt G $\parallel$ permovebitur G $\parallel$ 29 saepe om. H $\parallel$ videtis H $\parallel$ 30 aliquis E $\parallel$ lapsus H $\parallel$ de P: e ω

ORATIO DE HARVSPICVM RESPONSIS 59-63

Latinienses nuntiarunt, recordamini illud etiam quod nondum est relatum, quod eodem fere tempore factus in agro Piceno Potentiae nuntiatur terrae motus horribilis cum quibusdam †multis† metuendisque rebus.

5 haec eadem profecto quae prospicimus impendentia pertimescetis. et-63 enim haec deorum immortalium vox, haec paene oratio iudicanda est, cum ipse mundus, cum agri atque terrae motu quodam novo contremescunt et inusitato aliquid sono incredibilique praedicunt. in quo constituendae nobis quidem sunt procurationes et obsecratio, quem ad modum monemur. sed faciles sunt preces apud eos qui ultro nobis viam salutis ostendunt; nostrae nobis sunt inter nos irae discordiaeque placandae.

1 conloquatur P: coll-GE: collocatur H | genitus G¹ || 2 etiam illud E ||
3 factus edd.: factum ω || 4 terre ex ter P² | horbilis P¹ | quibusdam multis
metuendisque rebus (rebus om. P¹) ω Koch 14, cui haec verba in formulam in rebus
sacris usitatam abiisse videntur, cl. Ov., Met. 15, 24 multa ac metuenda minatur:
multis quibusdam metuendisque rebus Bus. 1360, fort. recte: quibusdam monstris
metuendisque rebus Mue.: quibusdam ⟨monstris⟩ mutis metuendisque Mdv.³
142: quibusdam involutis metuendisque rebus Walter² 5 || 5 prospicimus P:
prospiciamus GH: proitiamus E | impudentia H || 6 poene P || 7 cum²] cumque E | agri (in ras. P) PGH: agris E: aer Gar.: maria Jeep² 11 | ⟨tecta⟩
terrae Syd.² 171 | contremiscunt EH || 8 inu•sitato (s eras.) P | sono aliquid
GE || 9 sunt quidem H || 10 preces ex precessa (prius e in ras.) P²
Subscr. M. TVLLI CICERONIS DE HARVSPICVM RESPONSIS EXPLICIT
P: EXPL(icit) DE RESPONSIS ARVSPICV(m) H: om. GE

117

INDEX NOMINVM

- Achaia [RE I 156, 36; 190, 58] dom. 60 p. 57, 6
- Acheruns [RE I 218, 26] sen. 25 p. 13, 20 M'. Acilius Glabrio cos. a. 67 [RE I 256, 40, RE suppl. XV 391, 47] har. resp. 12 p. 95, 21
- Aelia et Fufia (lex) [cf. RE XII 2320, 61] sen. 11 p. 7, 12. har. resp. 58 p. 115, 19
- L. Aelius Lamia [RE I 522, 4] sen. 12 p. 7, 22
- Aelius Ligus tr. pl. a. 58 [RE I 523, 20] dom. 49 p. 53, 12. har. resp. 5 p. 92, 31
- M. Aemilius Lepidus cos. a. 187, 175, pont. max. a. 180-152 [RE I 552, 64, RE suppl. XV 381, 47] dom. 136 p. 84, 13
- M. Aemilius Lepidus, Triumvir, pont. ca. a. 60-12 [RE I 556, 9, RE suppl. XV 394, 10] har. resp. 12 p. 95, 22
- M. Aemilius Scaurus cos. a. 115 [RE I 584, 32] dom. 50 p. 54, 1. har. resp. 43 p. 109, 14
- M. Aemilius Scaurus pr. a. 56, pont. ca. a. 60 – [RE I 588, 23, RE suppl. XV 394, 4] har. resp. 12 p. 95, 22
- Aequimaelium [RE I 598, 31] dom. 101 p. 71, 9
- Africa [$RE\ I\ 713, 57$] pop. 20 p. 29, 28 Africanus v. P. Cornelius Scipio
- P. Albinovanus pont. min. ante a. 69 et post 57 [RE I 1314, 7, RE suppl. XV 392, 67] har. resp. 12 p. 95, 24
- Albinus v. Postumius
- Alexandrini [cf. RE I 1376, 65 (s. v. Alexandreia)] har. resp. 34 p. 105, 1.8
- Alexandrinus (rex) v. Ptolomaeus XII Allobroges [RE I 1587, 38] dom. 134 p. 84, 1
- Anagnia [RE I 2024, 39] dom. 81 p. 64, 15 Anagninus Menulla dom. 81

- p. 64, 11 municipes [Anagnini] dom. 81 p. 64, 14
- T. Annius Milo (Papianus) tr. pl. a. 57
  [RE I 2271, 10] sen. 19 p. 10, 23; 30
  p. 15, 18. pop. 15 p. 27, 27. har. resp. 6
  p. 93, 6. 11; 7 p. 93, 23. 28
- M. Antonius cos. a. 99 [RE I 2590, 33] pop. 11 p. 26, 3
- C. Antonius Hybrida cos. a. 63 [RE I 2577, 22; 2580, 17] dom. 41 p. 50, 10
   Apollo [RE II 1, 1; cf. 12, 16] har. resp.
  - 18 p. 98, 14
- L. Appuleius Saturninus tr. pl. a. 103, 100 [RE II 261, 22] dom. 82 p. 64, 25. har. resp. 41 p. 108, 5; 43 p. 109, 13
- Arabes [RE II 344, 1; 357, 52 (s. v. Arabia)] dom. 124 p. 79, 20
- Asia [RE II 1533, 63; 1538, 40] dom. 52 p. 54, 18. har. resp. 28 p. 102, 25
- Athamas [RE II 1929, 38; 1932, 67] har. resp. 39 p. 107, 3
- Athenio [RE II 2039, 60] har. resp. 26 p. 102, 2
- Sex. Atilius Serranus Cavianus tr. pl. a. 57 [RE II 2099, 10] har. resp. 32 p. 104, 17
- C. Atinius Labeo Macerio tr. pl. a. 131 [RE II 2106, 6] dom. 123 p. 79, 11
- Cn. Aufidius pr. a. 107 [RE II 2289, 18] dom. 35 p. 48, 6
- Cn. Aufidius Orestes Aurelianus cos. a. 71 [RE II 2295, 64] dom. 35 p. 48, 8
- Aurelium (tribunal) [RE II 2430, 61] pop. 13 p. 26, 22. dom. 54 p. 55, 3
- L. Aurelius Cotta cos. a. 65, cens. 64 [RE II 2485, 59; 2486, 55] dom. 68 p. 59, 14; 84 p. 65, 18
- Babylon [RE II 2667, 37] dom. 60 p. 57, 8
- Bibulus v. Calpurnius

- Bithynia [RE III 507, 31; 524, 34] sen. 38 p. 18, 24
- Boeotia [RE III 637, 28; 662, 38] dom. 60 p. 57, 6
- Bona Dea [RE III 686, 64] dom. 105 p. 72, 32; cf. 110 p. 74, 18. har. resp. 8 p. 94, 8; cf. 37 p. 106, 15
- Brogitarus [RE III 887, 7, RE suppl. VII 82, 35] dom. 129 p. 81, 16. har. resp. 28 p. 102, 21; 29 p. 103, 5. 8. 9. 15; 59 p. 116, 2
- Byzantii [RE III 1116, 42; 1138, 43 (s. v. Byzantium)] dom. 53 p. 54, 23; 129 p. 81, 15. har. resp. 59 p. 116, 2 Byzantium dom. 52 p. 54, 16
- Caecilia et Didia (lex) [RE XII 2337, 26 (s. v. lex Caecilia); 2413, 43 (s. v. lex satura)] dom. 41 p. 50, 16; 53 p. 54, 24
- C. Caecilius Cornutus pr. a. 57 [RE III 1200, 3] sen. 23 p. 12, 6
- Q. Caecilius Metellus Balearicus cos. a. 123 [RE III 1207, 47] dom. 136 p. 84, 17
- C. Caecilius Metellus Caprarius cos. a. 113, cens. 102 [RE III 1208, 35] sen. 37 p. 18, 12. pop. 6 p. 24, 12
- Q. Caecilius Metellus Celer cos. a. 60 [RE III 1208, 66; 1210, 1] har. resp. 45 p. 110, 3
- Q. Caecilius Metellus Creticus cos. a. 69, pont. ante 73 [RE III 1210, 35, RE suppl. XV 391, 36] dom. 123 p. 79, 13. har. resp. 12 p. 95, 20
- L. Caecilius Metellus Diadematus cos. a. 117 [RE III 1213, 37] sen. 37 p. 18, 12. pop. 6 p. 24, 11
- Q. Caecilius Metellus Macedonicus cos. a. 143, cens. 131 [RE III 1213, 60; 1215, 40] dom. 123 p. 79, 12. 15
- Q. Caecilius Metellus Nepos cos. a. 98 [RE III 1216, 24] sen. 37 p. 18, 12. pop. 6 p. 24, 12
- Q. Caecilius Metellus Nepos cos. a. 57 [RE III 1216, 44] sen. 5 p. 5, 1; 9 p. 6, 14; 25 p. 13, 14. dom. 7 p. 37, 10; 11 p. 39, 11; 13 p. 40, 2; 70 p. 60, 22. har. resp. 13 p. 96, 8
- Q. Caecilius Metellus Numidicus cos. a. 109 [RE III 1218, 43; 1220, 21]

- sen. 25 p. 13, 20; 37 p. 18, 11; 38 p. 18, 25. pop. 6 p. 24, 10. 14; 9 p. 25, 15; 11 p. 26, 2. dom. 82 p. 64, 25; 87 p. 66, 14
- Q. Caecilius Metellus Pius Scipio Nasica cos. a. 52, pont. ca. 63-46 [RE III 1224, 44, RE suppl. XV 393, 9] dom. 123 p. 79, 13. har. resp. 12 p. 95, 21
- L. Caecilius Rufus pr. urb. a. 57 [RE III 1232, 3] sen. 22 p. 12, 1
- Caeliculus [RE III 1254, 24 (s. v. Caeliculus mons)] har. resp. 32 p. 104, 14

Caepio v. Servilius Caesar v. Iulius

Caesoninus Calventius v. Calpurnius

- M. Calidius pr. a. 57 [RE III 1353, 53] sen. 22 p. 12, 4
- M. Calpurnius Bibulus cos. a. 59 [RE III 1368, 27] dom. 39 p. 49, 20; 40 p. 49, 26. 28; 69 p. 60, 7. har. resp. 48 p. 111, 20
- L. Calpurnius Piso Caesoninus Calventius cos. a. 58 [RE III 1387, 25] sen. 13 p. 8, 7; 16 p. 9, 13. dom. 23 p. 44, 2; 55 p. 55, 15; 66 p. 59, 6; 70 p. 60, 14. 24; 102 p. 72, 2; 112 p. 75, 13. har. resp. 2 p. 91, 16; 32 p. 104, 12
- C. Calpurnius Piso Frugi q. a. 58 [RE III 1391, 10] sen. 38 p. 18, 22. pop. 7 p. 24, 23
- Calventius v. Calpurnius Piso Caesoninus
- Campanus consul dom, 60 p. 57, 5 v. Calpurnius Piso Caesoninus
- Campus Martius [RE XIV 2025, 26] dom. 75 p. 62, 2
- Capitolinus dom. 144 p. 87, 25 v. Iuppiter
- Capitolinus (clivus) [RE III 1530, 44] sen. 12 p. 7, 20; 32 p. 16, 14 Capitolinus (hospes: hostis codd.) dom. 7 p. 37, 16
- Capitolium [RE III 1531, 20] sen. 12 p. 7, 14; 25 p. 13, 12. dom. 5 p. 36, 29; 6 p. 37, 3. 6; 7 p. 37, 16. 17; 15 p. 41, 12; 76 p. 62, 10; 101 p. 71, 13; 139 p. 86, 2
- Cappadox sen. 14 p. 8, 15
- Capua [*RE III 1555*, 47] sen. 17 p. 9, 24 Carinae [*RE III 1590*, 51] har. resp. 49 p. 112, 7

- Carthago [RE X 2150; 2232, 50] har. resp. 6 p. 93, 9
- C. Cassius Longinus cos. a. 171, cens. 154 [RE III 1726, 15] dom. 130 p. 82, 1; 136 p. 84, 12
- Sp. Cassius Vicellinus cos. a. 502, 493, 486 [RE III 1749, 15; 1751, 18] dom. 101 p. 71, 10
- Castor (aedes C.) [RE V 1087, 18; 1104, 63] dom. 54 p. 55, 7. 8; 110 p. 74, 21. har. resp. 28 p. 102, 22; 49 p. 111, 30

Catilina v. Sergius

Cato v. Porcius

Catulus v. Lutatius

Ceres [RE III 1970, 4] dom. 125 p. 80, 5
C. Cestilius tr. pl. a. 57 [RE III 2004, 51] sen. 21 p. 11, 18

Cethegus v. Cornelius

- Charybdis [cf. RE III 2194, 23] har. resp. 59 p. 115, 31
- Chius [RE III 2286, 65] har. resp. 34 p. 105, 5
- Cilices [cf. RE XI 385, 36] har. resp. 42 p. 108, 18
- Cilicia [RE XI 385, 36] dom. 23 p. 43, 21 bis
- Cimbricae (manubiae) [RE III 2547, 1; 2549, 45 (s. v. Cimbri)] dom. 102 p. 72, 2 Cinna v. Cornelius
- M. Cispius tr. pl. a. 57 [RE III 2589, 45] sen. 21 p. 11, 19
- Quinta Claudia [RE III 2899, 14] har. resp. 27 p. 102, 14
- C. aut Ap. Claudii [cf. RE III 2665 2666] har. resp. 26 p. 102, 3
- L. Claudius rex sacr. ca. a. 60 [RE III 2669, 63] har. resp. 12 p. 95, 22
- Ap. Claudius Pulcher pr. a. 57, cos. 54 [RE III 2849, 56] dom. 40 p. 49, 29 Clodia (gens) dom. 34 p. 47, 32; 116 p. 77, 5

Clodii dom. 116 p. 77, 6

Clodianum (imperium) dom. 24 p. 44, 18 P. Clodius Pulcher q. a. 61-60, tr. pl. 58, aed. cur. 56 [RE IV 82, 24] dom. 12 p. 39, 19; 22 p. 43, 7; 26 p. 45, 9; 70 p. 60, 23. 24; 71 p. 60, 25; 79 p. 63, 25; 104 p. 72, 15. 19; 108 p. 74, 3. har. resp. 1 p. 91, 3; 4 p. 92, 16; 8 p. 94, 4; 9 p. 94, 17; 37 p. 106, 11; 44 p. 109, 19; 53 p. 113, 13. 20

- Cloelii dom. 50 p. 54, 3. har. resp. 59 p. 116, 4
- Sex. Cloelius [RE IV 65, 52 (s. v. Clodius)] dom. 25 p. 44, 27; 26 p. 45, 6; 47 p. 52, 20. 21; 48 p. 52, 26; 83 p. 65, 3. har. resp. 11 p. 95, 5
- Concordia [RE IV 831, 52] dom. 11 p. 39, 10; 130 p. 81, 28; 130 p. 82, 3; 131 p. 82, 10. 14. 19; 136 p. 84, 13; 137 p. 85, 1
- Q. Cornelius pont. minor ante a. 69 [RE IV 1257, 58] har. resp. 12 p. 95, 23
- C. Cornelius Cethegus senator a. 63 [RE IV 1278, 12] sen. 10 p. 6, 22. dom. 62 p. 66, 1
- L. Cornelius Cinna cos. a. 87 84 [RE IV 1282, 60] har. resp. 54 p. 113, 30
   Cinnanum tempus sen. 9 p. 6, 10. dom. 83 p. 65, 8 Sullanum Cinnanumque tempus har. resp. 18 p. 98, 16
- Cn. Cornelius Lentulus Clodianus cos. a. 72, cens. 70 [RE IV 1380, 12] dom. 124 p. 79, 17 bis
- L. Cornelius Lentulus Crus pr. a. 58, cos. 49 [RE IV 1381; 1382, 21] har. resp. 37 p. 106, 4
- Cn. Cornelius Lentulus Marcellinus cos.
  a. 56 [RE IV 1389, I] har. resp. 2
  p. 91, 15; 11 p. 94, 31; 13 p. 96, 7;
  21 p. 99, 24; 22 p. 100, 2. 8
- L. Cornelius Lentulus Niger pr. a. 61, flam. Martial. ca. 69-56 [RE IV 1391, 14] har. resp. 12 p. 95, 21
- P. Cornelius Lentulus Spinther cos. a. 57, pont. ca. 60-47 [RE IV 1392, 66] sen. 5 p. 4, 26; 8 p. 5, 25; 9 p. 6, 6; 27 p. 14, 16; 28 p. 14, 25. pop. 11 p. 26, 10; 15 p. 27, 19. 28; 17 p. 28, 19; 18 p. 29, 5. dom. 7 p. 37, 9; 30 p. 46, 21; 70 p. 60, 18; 71 p. 60, 28; 75 p. 61, 30. har. resp. 12 p. 95, 20; 13 p. 96, 7
- P. Cornelius Scipio Aemilianus Africanus cos. a. 147 [RE IV 1439, 4] har. resp. 6 p. 93, 8
- P. Cornelius Scipio Africanus cos. a. 205,
   194 [RE IV 1462, 21] har. resp. 24
   p. 101, 6; 41 p. 108, 1

INDEX NOMINVM

P. Cornelius Scipio Nasica cos. a. 191
 [RE IV 1494, 18; 1495, 19] har. resp.
 27 p. 102, 13

P. Cornelius Scipio Nasica Serapio cos. a. 138 [RE IV 1501, 47; 1502, 61] dom. 91 p. 67, 25. 27

L. Cornelius Sulla Felix cos. a. 88, dict.
r. p. c. 82-79, cos. 80 [RE IV 1522, 47] dom. 79 p. 63, 18. 22. har. resp. 54 p. 113, 29, p. 114, 2 Sullanum tempus dom. 43 p. 51, 5; 79 p. 63, 21 Sullanum Cinnanumque tempus har. resp. 18 p. 98, 16

Cornutus v. Caecilius

Ti. Coruncanius cos. a. 280, pont. ca. 254-243, pont. max. 254-243 [RE IV 1663, 47, RE suppl. XV 375, 63] dom. 139 p. 85, 22

Cotta v. Aurelius Crassus v. Licinius Curio v. Scribonius M. Curtius, Peducas

M. Curtius Peducaeanus tr. pl. a. 57 [RE IV 1869, 3] sen. 21 p. 11, 23

Cypria pecunia v. Cyprus Cyprius rex v. Ptolomaeus

Cyprus [RE XII 105, 12] dom. 20 p. 42, 18; 65 p. 58, 23 Cypria pecunia dom. 65 p. 58, 21

Decii dom. 64 p. 58, 15 Decumi dom. 50 p. 54, 2 Deiotarus [RE IV 2401, 18] har. resp. 29 p. 103, 3. 6. 11 Diadematus v. Caecilius Diana [RE V 325, 55; 332, 4] har. resp. 32 p. 104, 13 Drusus v. Livius

Epicureus sen. 14 p. 8, 19 Etruria [RE VI 720, 17] har. resp. 20 p. 99, 15; 25 p. 101, 21 Etrusci [RE VI 725, 14 (s. v. Etrusca disciplina)] har. resp. 18 p. 98, 14; 25 p. 101, 23; 37 p. 106, 6; 53 p. 113, 14 Europa [RE VI 1298, 51] har. resp. 28

Q. Fabricius tr. pl. a. 57 [RE VI 1931, 1] sen. 22 p. 11, 26
T. Fadius tr. pl. a. 57 [RE VI 1959] sen. 21 p. 11, 22

p. 102, 25

C. Fannius tr. pl. a. 59, pont. ca. 63-48
[RE VI 1991, 22, RE suppl. XV 393, 42] har. resp. 12 p. 95, 22
Fidulii dom. 80 p. 64, 5

Fidulius (C. Fidulus Sh. B.) [RE VI 2316, 35] dom. 79 p. 63, 27; 82 p. 64,

Flaminius v. Quinctius Flaminius (circus) [*RE III 2580, 9*] sen. 13 p. 7, 31; 17 p. 10, 1

Fonteia (gens) dom. 116 p. 77, 5 Fonteianum nomen har. resp. 57 p. 115,10 P. Fonteius [*RE VI 2845*, 59] dom. 35 p. 48, 10; 77 p. 63, 4

M. Fulvius Flaccus cos. a. 125 [RE VII 241, 50; 242, 61] dom. 102 p. 71, 21. 23, p. 72, 4; 114 p. 76, 4

M. Furius Camillus [RE VII 324, 31; 329, 46] dom. 86 p. 66, 1

A. Gabinius cos. a. 58 [RE VII 424, 34] sen. 16 p. 9, 15. dom. 23 p. 43, 22; 55 p. 55, 15; 66 p. 59, 6; 70 p. 60, 14. 24; 102 p. 72, 2; 124 p. 79, 19; 125 p. 79, 25, p. 80, 5; 126 p. 80, 7. 10. har. resp. 2 p. 91, 16

Gades [RE VII 439, 25] dom. 80 p. 64, 2 Gaius v. Licinius

Galba v. Sulpicius

Galli dom. 101 p. 71, 13. har. resp. 19 p. 99, 6

Gallia [*RE VII 639, 31*] har. resp. 42 p. 108, 22

Gallograecus [RE VII 673, 24] har. resp. 28 p. 102, 21

Gellii [cf. RE VII 991, 43 (s. v. Q. Gellius Poplicola Canus)] har. resp. 59 p. 116, 4

L. Gellius Poplicola cos. a. 72 [RE VII 1001, 28] pop. 17 p. 28, 28

Glabrio v. Acilius Glaucia v. Servilius Gracchus v. Sempronius Graecia dom. 60 p. 57, 6 Graeci har. resp. 19 p. 99, 7 Graeculi sen. 14 p. 8, 18

Hannibal [RE VII 2323, 30] har. resp. 27 p. 102, 11 Hercules dom. 134 p. 83, 17 Hermarchus [RE VIII 722, 37] har. resp. 34 p. 105, 5. 6 Hispani har. resp. 19 p. 99, 6 Hispania [RE VIII 1965, 10; 2034, 48] dom. 52 p. 54, 18

M. Horatius Pulvillus cos. a. 509, 507, pont. 509 vel 507 [RE VIII 2401, 15] dom. 139 p. 86, 1

C. Hostilius Mancinus cos. a. 137 [RE VIII 2508, 31] har. resp. 43 p. 109, 8

Interamna [RE IX 1600, 11; 1601, 14] dom. 80 p. 64, 3

Itali har. resp. 19 p. 99, 8

Italia [RE suppl. ÎII 1246, 21] sen. 24 p. 12, 27, p. 13, 5; 25 p. 13, 11; 26 p. 14, 7; 28 p. 14, 23; 29 p. 15, 14; 38 p. 19, 3; 39 p. 19, 6. pop. 1 p. 22, 11. 13; 4 p. 23, 11; 10 p. 25, 23; 11 p. 26, 8; 16 p. 28, 4. 16; 18 p. 29, 5. dom. 5 p. 36, 27; 26 p. 45, 14; 30 p. 46, 25; 57 p. 56, 5; 75 p. 61, 28; 82 p. 64, 22; 87 p. 66, 20; 90 p. 67, 16; 132 p. 83, 7; 142 p. 87, 9; 147 p. 89, 4. har. resp. 5 p. 92, 26; 27 p. 102, 10; 28 p. 102, 28; 46 p. 110, 18

Italicum bellum har. resp. 18 p. 98, 16
 Iuliae (leges) [RE XII 2362, 23] har. resp. 48 p. 111, 17

C. Iulius Caesar [RE X 186, 40; 196, 57] dom. 22 p. 43, 6. 7; 39 p. 49, 21; 40 p. 50, 2. 5. har. resp. 47 p. 111, 9; 48 p. 111, 21

Sex. Iulius Caesar pr. urb. a. 123 [RE X 476, 28] dom. 136 p. 84, 19

Sex. Iulius Caesar flam. Quirinal. ca. a. 58-46 [RE X 477, aut 34 aut 53] har. resp. 12 p. 95, 23

C. Iulius Caesar Strabo Vopiscus aed. cur. a. 90 [RE X 428, 53, cf. RE² IV 848, 34] har. resp. 43 p. 109, 16

Iuno [RE X 1114, 59; 1119, 8] dom. 144 p. 87, 26

Iuppiter [RE X 1126, 7; 1135, 35] pop. 1
p. 22, 1. dom. 14 p. 41, 1; 92 p. 68,
9. 10. 11. 13. har. resp. 10 p. 94, 22;
20 p. 99, 21; 21 p. 99, 26

Lamia v. Aelius

Latinae (coloniae) [RE IV 514, 4] dom. 78 p. 72, 11 Latinum (verbum) har. resp. 24 p. 101, 11

Latini dom. 78 p. 63, 13. har. resp. 19 p. 99, 8

Latinienses har. resp. 62 p. 117, 2 Latiniensis (ager) har. resp. 20 p. 99, 13

Lentidii [RE XII 1943, 6 (s. v. Lentidius)] dom. 89 p. 67, 11

Lentulus v. Cornelius Lepidus v. Aemilius

Libertas [RE XIII 101, 5; 102, 7] dom. 108 p. 74, 9; 110 p. 74, 19. 28; 111 p. 75, 2. 5. 8; 116 p. 76, 25; 131 p. 82, 17 Licinia [RE XIII 497, 16] dom. 136 p. 84, 16. 21

Licinia (lex) [RE XII 2395, 54] dom. 51 p. 54, 9

C. Licinius Crassus tr. pl. a. 145 [RE XIII 251, 45 (et 497, 16 s. v. Licinia)] dom. 136 p. 84, 21

L. Licinius Crassus (orator) cos. a. 95 [RE XIII 252, 28; 262, 28] dom. 50 p. 54, 1

M. Licinius Crassus pont. ca. a. 60 [RE XIII aut 268, 6 aut 295, 53 (cos. a. 70, 55); cf. RE suppl. XV 393, 20] har. resp. 12 p. 95, 23

M. Licinius Crassus Dives cos. a. 70, 55, pont.(?) ca. 60-53 [RE XIII 295, 53; 315, 51] har. resp. 47 p. 111, 12

P. Licinius Crassus Dives pr. a. 57 [RE XIII 334, 6] sen. 23 p. 12, 6

L. Licinius Lucullus (Ponticus) cos. a. 74 [RE XIII 376, 50; 403, 5] har. resp. 42 p. 108, 19

L. Licinius Murena cos. a. 62 [RE XIII 446, 13] dom. 134 p. 83, 23. har. resp. 42 p. 108, 22

Ligus v. Aelius

M. Livius Drusus tr. pl. a. 91 [RE XIII 859, 15; 866, 56] dom. 41 p. 50, 16; 50 p. 53, 26; 120 p. 78, 11

Lollii dom. 21 p. 43, 1; 89 p. 67, 12 M. Lollius [RE XIII 1377, 29] dom. 13 p. 40, 4. 5; 14 p. 40, 17

Luculli sen. 37 p. 18, 13. pop. 6 p. 24, 13 Lucullus v. Licinius, Terentius

Q. Lutatius Catulus cos. a. 102 [RE XIII 2072, 24; 2077, 37] dom. 102 p. 72, 1; 114 p. 76, 4; 116 p. 76, 24; 137 p. 85, 11

Q. Lutatius Catulus cos. a. 78 [RE XIII 2082, 30] sen. 9 p. 6, 9. dom. 113 p. 75, 12

Macedonia [RE XIV 762, 39] dom. 55 p. 55, 15; 60 p. 57, 7; 70 p. 60, 18. har. resp. 35 p. 105, 12 Sp. Maelius [RE XIV 239, 24; 243, 62] dom. 101 p. 71, 7. 9

Mancinus v. Hostilius

M. Manlius Capitolinus [RE XIV 1167, 59; 1171, 15] dom. 101 p. 71, 13

L. Marcius Philippus cos. a. 91, cens. 86 [RE XIV 1562, 27; 1565, 21] dom. 84 p. 65, 16

L. Marcius Philippus cos. a. 56 [RE XIV 1568, 29] har. resp. 11 p. 94, 31

Q. Marcius Philippus cos. a. 186, 169, cens. 164 [RE XIV 1573, 9; 1578, 65] dom. 130 p. 81, 28

C. Marius cos. a. 107, 104-100, 86 [RE suppl. VI 1363, 40] sen. 38 p. 18, 28. pop. 7 p. 24, 18; 9 p. 25, 15; 10 p. 25, 18. 19; 11 p. 26, 2; 19 p. 29, 19. har. resp. 51 p. 112, 22; 54 p. 113, 28

Marsi [RE XIV 1977, 44] dom. 116 p. 77, 2

Mater Magna [RE XI 2250, 27 (s. v. Kybele)] har. resp. 24 p. 100, 21, p. 101, 3. 12 Mater deorum har. resp. 28 p. 102, 21 Mater Idaea har. resp. 22 p. 100, 2

Megalesia [RE suppl. V 626, 13] har. resp. 22 p. 100, 4; 24 p. 101, 4. 14; 26 p. 102, 1

Menulla [RE XV 968, 20] dom. 81 p. 64, 11

Messalla v. Valerius

C. Messius tr. pl. a. 57 [RE XV 1243, 4] sen. 21 p. 11, 24

Metellae sen. 37 p. 18, 13. pop. 6 p. 24, 14 Metelli sen. 25 p. 13, 19. pop. 6 p. 24, 14 Metellus v. Caecilius

Milo v. Annius

Minerva [RE XV 1774, 64; 1790, 62; 1796, 28] dom. 92 p. 68, 9. 11; 144 p. 87, 27

Minturnenses [RE XV 1935, 6 (s. v. Minturnae)] pop. 20 p. 29, 27

Mithridates VI. Eupator Dionysus [RE XV 2163, 14; 2192, 20] dom. 19 p. 42, 15

P. Mucius Scaevola cos. a. 133, pont. max. 130-ca. 115 [RE XVI 425, 47; 427, 23, RE suppl. XV 387, 10] dom. 91 p. 67, 27; 136 p. 84, 20

Murena v. Licinius

Neptunus [RE XVI 2514, 66; 2523, 53] har. resp. 20 p. 99, 21

L. Ninnius Quadratus tr. pl. a. 58 [RE XVII 632, 46] sen. 3 p. 4, 6. dom. 125 p. 79, 25

Numa Pompilius [RE XVII 1242, 44] dom. 127 p. 80, 15

Numantinum foedus [RE VIII 2508, 44 (s. v. C. Hostilius Mancinus)] har. resp. 43 p. 109, 8

Cn. Octavius cos. a. 87 [RE XVII 1814, 31; 1815, 12] har. resp. 54 p. 113, 30
 L. Opimius cos. a. 121 [RE XVIII 1

673, 36] pop. 11 p. 26, 1

Cn. Oppius Cornicinus senator a. 57 [RE XVIII 1744, 23] pop. 12 p. 26, 15 Orestes v. Aufidius

Orestis har. resp. 35 p. 105, 11

Palatina (tribus) [RE XVIII 2 2528, 25] dom. 49 p. 53, 10

Palatium [RE XVIII 3 5, 19; 44, 41] sen. 18 p. 10, 16. dom. 62 p. 57, 18. 24; 103 p. 72, 7; 116 p. 76, 26, p. 77, 4. har. resp. 16 p. 97, 9; 24 p. 101, 3; 49 p. 112, 8

Papiria (lex) [RE XII 2400, 37, RE suppl. VII 402, 41] dom. 128 p. 81, 10; 130 p. 81, 27

Q. Papirius tr. pl. a. 154 [RE XVIII 3 1012, 23] dom. p. 80, 25

M. Papirius Maso [RE XVIII 3 1064, 55] dom. 49 p. 53, 13

Persae dom. 60 p. 57, 8; 124 p. 79, 20. har. resp. 28 p. 102, 25

Pessinus [RE XIX 1104, 3; 1105, 66] har. resp. 28 p. 102, 20, p. 103, 1; 29 p. 103, 13

Philippus v. Marcius

Philoctetes har. resp. 39 p. 107, 2

Phrygia har. resp. 27 p. 102, 11 Picenus (ager) [cf. RE I 780, 13] har.

resp. 62 p. 117, 3 Piso v. Calpurnius, Pupius

Pisones sen. 15 p. 9, 10

Plaguleii dom. 89 p. 67, 12 Cn. Plancius q. a. 58 [RE XX 2 2013, 11] sen. 35 p. 17, 22

Plator [RE XX 2 2545, 28] har. resp. 35 p. 105, 11

Poeni har. resp. 19 p. 99, 7 Punicum bellum har. resp. 27 p. 102, 10 Cn. Pompeius Magnus cos. a. 70, 55, 52
[RE XXI 2 2062, 56; 2132, 51; 2134, 14] sen. 5 p. 5, 3; 29 p. 15, 3. pop. 16 p. 28, 9; 18 p. 29, 6. dom. 3 p. 36, 10; 13 p. 40, 6; 16 p. 41, 19; 18 p. 42, 5; 19 p. 42, 9. 10. 12; 25 p. 44, 19. 21; 27 p. 45, 18. 23; 30 p. 46, 19; 31 p. 46, 31, p. 47, 1; 66 p. 58, 28; 67 p. 59, 9. 11; 69 p. 60, 2; 129 p. 81, 22. har. resp. 45 p. 110, 4; 46 p. 110, 17; 47 p. 111, 11; 48 p. 111, 25; 49 p. 112, 4; 50 p. 112, 18; 51 p. 112, 25. 29; 52 p. 113, 3. 5; 58 p. 115, 22

Pontus (cf. Bithynia) sen. 38 p. 18, 23 P. Popilius Laenas cos. a. 132 [RE XXII 1 63, 9] sen. 37 p. 18, 9; 38 p. 18, 25. pop. 6 p. 24, 8; 9 p. 25, 14; 11 p. 26, 1. dom. 82 p. 64, 24; 87 p. 66, 11

M. Porcius Cato Uticensis tr. pl. a. 62 [RE XXII 1 168, 47; 180, 50] dom. 20 p. 42, 23; 21 p. 42, 27; 22 p. 43, 10. 13; 23 p. 43, 15; 65 p. 58, 20. 23; 66 p. 58, 26

A. Postumius Albinus cos. a. 99 [RE XXII 1 909, 14] pop. 11 p. 26, 3

Postumus v. Seius

Potentia [RE suppl. VIII 525, 15] har. resp. 62 p. 117, 3

Sex. Propertius [RE XXIII 1 758, 22] dom. 49 p. 53, 14

Ptolomaeus XII. Auletes [RE XXIII 2 1748, 30; 1751, 12] dom. 20 p. 42, 18 (rex Alexandrinus)

Ptolomaeus rex Cypri [RE XXIII 2 1755, 64] dom. 20 p. 42, 18 Cyprius rex dom. 52 p. 54, 15. 23

Pulcher v. Clodius Punicus v. Poeni

M. Pupius [RE XXIII 2 1986, 53] dom.

35 p. 48, 7
 M. Pupius Piso Frugi Calpurnianus cos.
 a. 61 [RE XXIII 2 1987, 15] dom. 35
 p. 48, 8

Caeso Quinctius [RE XXIV 1000, 7] dom. 86 p. 66, 1

T. Quinctius Flamininus cos. a. 123 [RE XXIV 1100, 42] dom. 136 p. 84, 17

Sex. Quintilius Varus pr. a. 57 [RE XXIV 899, 23] sen. 23 p. 12, 6

Quirites [cf. RE XXIV 1326, 4] pop. 1 p. 22, 2; 8 p. 24, 28; 17 p. 28, 18; 18 p. 29, 4. 9; 21 p. 30, 9; 22 p. 30, 21; 25 p. 32, 1 ius Quiritium dom. 35 p. 48, 12

Roma sen. 9 p. 6, 10; 17 p. 9, 25; 24 p. 13, 2; 25 p. 13, 11. dom. 51 p. 54, 4; 52 p. 54, 19; 71 p. 60, 29; 79 p. 63, 29. har. resp. 12 p. 95, 16; 27 p. 102, 12; 42 p. 108, 20

Romani (cives) dom. 43 p. 51, 7; 60 p. 57, 7; 78 p. 63, 12-13 civis Romanus dom. 77 p. 63, 1. 8; har. resp. 17 p. 97, 25

Romani (equites) sen. 12 p. 7, 15-16. 21; 32 p. 16, 15; 33 p. 17, 1. pop. 13 p. 27, 1; 16 p. 28, 16; dom. 55 p. 55, 19; 56 p. 55, 28; 96 p. 69, 11. har. resp. 1 p. 91, 2; 5 p. 92, 26; 17 p. 97, 23 senatus equitesque Romani har. resp. 22 p. 100, 10 eques Romanus sen. 12 p. 7, 22-23. har. resp. 30 p. 103, 23

Romanus (populus) sen. 2 p. 3, 14. 19. 21; 6 p. 5, 10; 7 p. 5, 24; 15 p. 9, 11; 16 p. 9, 22; 18 p. 10, 18; 29 p. 15, 5. 8; 31 p. 16, 5; 37 p. 18, 10. 14; 38 p. 19, 2; 39 p. 19, 5, pop. 5 p. 24, 4; 6 p. 24, 17-18; 18 p. 29, 11. dom. 6 p. 37, 5; 15 p. 41, 11; 17 p. 41, 22; 18 p. 42, 7; 19 p. 42, 13; 20 p. 42, 19; 26 p. 45, 15. 17; 27 p. 45, 24; 30 p. 46, 27; 31 p. 47, 1; 37 p. 48, 24; 38 p. 49, 6. 9; 53 p. 54, 21; 62 p. 57, 20; 71 p. 61, 1-2; 73 p. 61, 15; 75 p. 62, 1; 76 p. 62, 9-10; 79 p. 63, 18; 80 p. 64, 9; 82 p. 64, 20. 22; 86 p. 65, 30; 88 p. 66, 24, p. 67, 6; 89 p. 67, 7-8. 12-13; 90 p. 67, 15; 94 p. 68, 26; 99 p. 70, 18; 101 p. 71, 9; 102 p. 71, 20; 110 p. 74, 25, p. 75, 2; 111 p. 75, 11-12; 118 p. 77, 24; 127 p. 80, 22-23; 130 p. 82, 8; 133 p. 83, 12; 136 p. 84, 14-15; 137 p. 85, 7; 147 p. 89, 3. har. resp. 11 p. 95, 6; 12 p. 95, 15. 17 – 18; 13 p. 96, 9; 20 p. 99, 19; 24 p. 101, 1; 25 p. 101, 22; 27 p. 102, 12; 35 p. 105, 17; 37 p. 106, 13; 46 p. 110, 18; 56 p. 114, 31; 61 p. 116, 22 senatus populusque Romanus dom. 64 p. 58, 10. har. resp. 22 p. 100, 11

INDEX NOMINVM

Salii dom. 38 p. 49, 7 Saturninus v. Appuleius

Saturnus [RE^2 II 218, 30] har. resp. 20 p. 99, 21

Saxum (Aventinum) dom. 136 p. 84, 18 Scaevola v. Mucius

Scato dom. 116 p. 77, 2

Scaurus v. Aemilius

Scipio v. Cornelius, Caecilius

Scipiones sen. 37 p. 18, 13. pop. 6 p. 24,

C. Scribonius Curio cos. a. 76, pont. ca. 60-53 [RE² II 862, 1; 867, 6] har. resp. 12 p. 95, 23

Scylla [cf. RE III 2194, 23 (s. v. Charybdis)] har. resp. 59 p. 116, 3

Q. Seius Postumus [RE² II 1124, 55] dom. 115 p. 76, 17. 19; 129 p. 81, 21. har. resp. 30 p. 103, 23

Sempronia (lex) [RE XII 2414, 22] dom. 24 p. 44, 9

C. Sempronius Gracchus tr. pl. a. 123, 122 [RE² II 1375, 31] dom. 24 p. 44, 7; 82 p. 64, 24; 102 p. 71, 23. har. resp. 41 p. 108, 2; 43 p. 109, 11

Ti. Sempronius Gracchus tr. pl. a. 133 [RE² II 1409, 42] dom. 91 p. 67, 26. har. resp. 41 p. 107, 25; 43 p. 109, 7

C. Septimius pr. a. 57 [RE² II 1561, 12] sen. 23 p. 12, 5

Sergii dom. 21 p. 43, 1; 89 p. 67, 12 L. Sergius $[RE^2 \ II \ 1691, 68]$ dom. 13

p. 40, 4. 7; 14 p. 40, 17

L. Sergius Catilina pr. a. 68 [RE² II 1693, 3] sen. 10 p. 6, 21; 12 p. 7, 19; 33 p. 16, 28. pop. 13 p. 26, 29. dom. 13 p. 40, 7; 61 p. 57, 10; 62 p. 57, 26; 72 p. 61, 9; 75 p. 62, 8. har. resp. 5 p. 92, 29; 42 p. 108, 21

Serranus v. Atilius

Servilii sen. 37 p. 18, 13. pop. 6 p. 24, 13

C. Servilius Ahala mag. eq. a. 439 $[RE^2 \ II \ 1768, 38; \ 1770, 61] \ dom. 86$ p. 66, 1

Q. Servilius Caepio q. a. 100, pr. (?) 91 [RE² II 1786, 19; 1787, 2] dom. 120 p. 78, 12. 13

C. Servilius Glaucia tr. pl. a. vel 104 vel 101 [RE² II 1796, 35] har. resp. 51 p. 112, 23

P. Servilius Vatia Isauricus cos. a. 79, pont. ca. 76-44 [RE2 II 1812, 20; 1815, 19] sen. 25 p. 13, 15. pop. 17 p. 28, 25. dom. 43 p. 50, 29; 123 p. 79, 13; 132 p. 83, 3; 133 p. 83, 9. har. resp. 2 p. 91, 18; 12 p. 95, 13.

P. Sestius tr. pl. a. 57 [RE² II 1886, 11] sen. 20 p. 11, 8; 30 p. 15, 20. pop. 15 p. 27, 27

Sibyllinus sacerdos har, resp. 26 p. 102, 7 Spartacus [RE^2 III 1528, 43] har. resp. 26 p. 102, 3

Sulla v. Cornelius

P. Sulpicius Galba pr. a. 66, pont 69 -[RE² IV 758, 47, RE suppl. XV 392, 36] har. resp. 12 p. 95, 21

P. Sulpicius Rufus tr. pl. a. 88 [RE² IV 843, 65; 846, 16] har. resp. 41 p. 108, 7; 43 p. 109, 15

Syri dom. 124 p. 79, 20. har. resp. 28 p. 102, 25

Syria [RE² IV 1549, 20; 1628, 26] dom. 23 p. 43, 18. 22; 52 p. 54, 20; 55 p. 55, 15; 60 p. 57, 8; 70 p. 60, 18 Syrus har. resp. 1 p. 91, 5

Tanagra $[RE^2 \ IV \ 2154, 4]$ dom. 111 p. 75, 5. 6; 116 p. 76, 25

Tellus [$RE^2 V 791, 56; 804, 6$] dom. 101 p. 71, 11. har. resp. 20 p. 99, 21; 31 p. 104, 2. 4. 7. 8

Q. Terentius Culleo tr. pl. a. 58, pont. min. 57 [$RE^2 V 653, 53$] har. resp. 12 p. 95, 4

M. Terentius Varro Lucullus cos. a. 73, pont. ca. 73-57 [RE XIII 414, 56; 418, 3 (s. v. M. Licinius Lucullus)] dom. 132 p. 83, 3; 133 p. 83, 9. har. resp. 12 p. 95, 13, 20

Theodosius $[RE^2 \ V \ 1929, 40]$ har. resp. 34 p. 105, 7

Thessalia [$RE^2 VI 70, 4; 133, 37$] dom. 60 p. 57, 6

Thessalonica [RE^2 VI 143, 46] har. resp. 35 p. 105, 13

Tigranes I [RE² VI 970, 5] dom. 19 p. 42, 15

Titii $[RE^2 \ VI \ 1554, 52 \ (s.\ v.\ Titius)]$ dom. 21 p. 43, 1. har. resp. 59 p. 116, 4 Transalpinus sanguis sen. 15 p. 9, 11

P. Tullio [RE2 VII 1 800, 24] har. resp. 1 p. 91, 5

INDEX NOMINVM

- M. Tullius Cicero [RE² VII 827, 31] dom. 44 p. 51, 10; 47 p. 52, 17; 50 p. 53, 20; 85 p. 65, 25; 102 p. 71, 21; 133 p. 83, 9
- Tusculanum [RE² VII 2 1482, 44; 1488, 18] sen. 18 p. 10, 16. dom. 62 p. 57, 19; 124 p. 79, 23
- M. Valerius Messalla (Niger) cos. a. 61, pont. ante 73 [RE² VIII 1 162, 48, RE suppl. XV 391, 55] har. resp. 12 p. 95, 21
- Q. Valerius Orca pr. a. 57 [RE² VIII 1 172, 44] sen. 23 p. 12, 6

- P. Valerius Poplicola cos. a. 509-507, 504 [RE² VIII 1 180, 6; 182, 31] har. resp. 16 p. 97, 8
- Velia [RE² VIII 2 2405, 41 (cf. RE² VIII 1 182, 44)] har. resp. 16 p. 97, 9 Vesta [RE² VIII 2 1717, 52; 1767, 63] dom. 144 p. 88, 1. har. resp. 12 p. 95, 14 Vestales [RE² VIII 2 1732, 24] dom. 136 p. 84, 16. har. resp. 13 p. 95, 28; 37 p. 106, 12
- M. Vitruvius Vaccus [RE² IX 1 426, 9; 427, 38] dom. 101 p. 71, 11
- 427, 38] dom. 101 p. 71, 11 Volaterrani [RE² IX 1 721, 10 (s. v. Volaterrae)] dom. 79 p. 63, 21. 23